

Giới thiệu Công Lược Tình Dịch

Hán Việt: Khoái xuyên chi tình dịch công lược

Thể loại: Nguyên sang, Ngôn tình, Cổ đại, Hiện đại, HE, Tình cảm, Khoa học viễn tưởng, Huyền huyễn, Hệ thống, Song khiết, Xuyên nhanh, 1v1, và ngược, ngược tra, bách hợp (hơi xuất hiện)

Editor: Ân + Đình

Bìa design by Đình

Edit: Ân

【1V1 nam thần sủng thê】

"Ký chủ mang nhiệm vụ công lược, không phải vai phụ, không phải nhân vật chính, mà là tình dịch nga!" Hệ thống tự hào

Tô Lạc Y cảm thấy thật bất đắc dĩ, cứ nghĩ có cơ hội phác gục nam thần...aiiiii

Tâm mệt!...

Nhưng mà ai tới nói cho cô biết tình dịch của cô toàn là thể loại gì thế này.

Bạch liên hoa, ỏn thôi. Lược trà biểu, không nhằm nhò. Nhưng mà thú nhân, khẩu vị này cũng hơi nặng... Có cả...người chết?!!!!

Tô Lạc Y ra vẻ trấn định hỏi:

- Thú vị đấy! Hệ thống, người có thể nói cho ta biết, làm sao để có thể thu thập độ hảo cảm của người chết không hả?

Hệ thống:.....

Tô Lạc Y điên cuồng:

- Hệ thống rác rưởi này, người mau ra đây, chúng ta cần thiết phải bàn về nhân sinh.

Nam thần giữ chặt cô, nói:

- Không bằng chúng ta nói chuyện nhân sinh?!

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Thế giới 1: Tiểu Thư Già Giàu công lược Cô Bé Lọ Lem (1)

Edit by: Ân

Beta: Đình

- ----hoa lệ phân cách tuyến----

Chương 1:

"Nhiệm vụ hoàn thành, đạt 89 điểm tích phân. Kí chủ có muốn tiến vào nhiệm vụ tiếp theo không?"

Tô Lạc Y: "Có"

- -----

"Lạc Y tình, tình, lão sư tới!"

Tô Lạc Y gục đầu trên bàn thì bị người đánh thức. Cô ngốc nghếch ngẩng đầu, nhìn chung quanh một vòng, phát hiện bản thân đang ngồi trong phòng học.

Hệ thống: "Kí chủ hiện tại có muốn tiếp thu tư liệu thế giới?"

Tô Lạc Y biết mình đang ở vị diện thế giới mới, nâng một tay nâng trán, bắt đầu trả lời: "Có!"

Một đoạn thông tin mạnh mẽ tràn vào đầu óc, lúc này, Tô Lạc Y mới có thể sắp xếp rõ ràng thông tin của thế giới chủ tuyến.

Thế giới này, nguyên chủ mà Tô Lạc Y xuyên vào một cô gái thuộc gia đình giàu có, là dòng dõi Tô gia thế gia, kết giao với Nam Cung gia, cùng nam chính Nam Cung Ngự có hôn ước.

Tô Lạc Y rất thích vị hôn phu này, nhưng thái độ Nam Cung Ngự với vị hôn thê của mình lại có chút vi diệu.

Khi chưa chính thức gặp gỡ nữ chủ, Nam Cung Ngự đối với vị hôn thê Tô Lạc Y này xem như vừa lòng, thái độ không mặn không nhạt, không thể nói thích cũng không hẳn là chán ghét. Thực chất Tô gia cùng Nam Cung gia cũng môn đăng hộ đối, Tô Lạc Y lại xinh đẹp mà tính cách cũng không tồi.

Tô Lạc Y ngáp một cái, trong đầu hỏi hệ thống: "Trong mỗi vị diện thế giới vườn trường có phải đều xuất hiện họ kếp soái ca*?"

*họ kếp soái ca: họ có 2 chữ ví dụ như Âu Dương, Bách Lý, Công Tôn,...

Cái gì mà Nam Cung, Đông Phương, Bắc Ninh, Tây Môn! Kí ức thanh xuân về tiểu thuyết của cô đều là mấy cái dòng họ nam chính nam phụ "đặc biệt" thế này!

Hệ thống phản bác: "Người họ Tô mà! Mary Sue Tô!"

Tô Lạc Y cười ha ha: "Mary Sue a~ Nói vậy là người cấp cho ta bàn tay vàng hả?!"

Hệ thống: "Không có!"

Tô Lạc Y học máu!

Cái hệ thống rác rưởi!

"Đúng rồi, tình địch của ta khi nào mới tới?" Tô Lạc Y nghĩ nghĩ, phân vân không rõ thời gian của thế giới chủ tuyến này.

Nhắc tới chính sự, hệ thống đứng đắn nói: "Ngày mai đến"

Vậy là ngày mai nữ chủ sẽ chuyển trường tới a...

Tô Lạc Y nheo mắt.

Như những bộ tiểu thuyết vườn trường khác, trong thế giới này, gia thế của nữ chủ Lâm Tuyết Sơ so với trường học quý tộc thật sự không đáng nhắc tới. Nhưng thái độ coi rẻ tiền tài của nữ chủ, trực tiếp gọi nên hứng thú của nam chủ Nam Cung Ngự. Hai người trong cuộc cứ thế dây dưa với nhau.

Mà nguyên chủ Tô Lạc Y nhìn 2 người mờ mờ ám ám, trong lòng sinh ghen, nơi nơi chốn chốn hãm hại nữ chủ. Thật là tự tìm đường chết mà!

Tô Lạc Y xoa xoa ấn đường, "Này hệ thống rác rưởi, ta vẫn không thể lí giải, vì cái gì người muốn ta xuyên tới đây để xoát độ hảo cảm của nữ chủ hừm?!"

Nàng bị cái hệ thống này kéo tới làm nhiệm vụ công lược, cái đó không có gì để nói. Cái đáng nói ở đây chính là, đối tượng công lược của nàng không phải nam chủ nam phụ mà lại là...ừm, tình địch của chính mình! Nếu không phải có thể về nhà, nàng sẽ không đáp ứng yêu cầu của cái hệ thống rác rưởi chết tiệt này đâu!!!!

Hệ thống gắn mác rác rưởi kiên nhẫn giải thích: "Bởi vì chúng ta muốn xây dựng một đất nước giàu mạnh, dân chủ, văn minh, xã hội hài hòa đó nha kí chủ rác rưởi!"

Tô Lạc Y: người rác rưởi, cả nhà người mới rác rưởi!

~~~~~

Khóa học buổi sáng rất nhanh liền kết thúc, Tô Lạc Y theo đám đông đi xuống căng tin.

Vừa ngồi xuống, cô liền phát hiện, người xung quanh đều nhìn mình bằng cặp mắt kì quái!

Tô Lạc Y bị nhìn đến trong lòng nhảy dựng "Hệ thống, bọn họ đang nhìn cái gì?!"

Hệ thống cũng nghi hoặc. Nhưng hệ thống chính là hệ thống, nó luôn có thể đưa ra một đáp án chính xác "Bọn họ đang nhìn kí chủ a!"

Tô Lạc Y nghĩ nghĩ: "Nhìn ta làm gì? Chẳng lẽ do ta...ăn quá nhiều?"

Lúc này có người giúp nàng giải tỏa nghi vấn: "Tô Lạc Y sao cậu và Nam Cung Ngự không cùng nhau ăn cơm?"

Tô Lạc Y nháy mắt nhớ đến thói quen của nguyên chủ, ở trường học nhất định phải cùng Nam Cung Ngự cùng nhau dùng bữa.

"Thói quen cái gì chứ?! Ta đây muốn công lược tình địch, là công lược tình địch đó! Ta phải cùng nam chủ bảo trì khoảng cách!" Tô Lạc Y hướng hệ thống lái nhái!

Lái nhái một hồi, Tô Lạc Y hướng người bạn kia nở nụ cười hoàn mỹ: "Vừa rồi không thấy được anh ấy, hiện tại đã thấy rồi nên tớ đi trước".

Nói xong liền bụng mâm đi qua.

Thực chất, cùng nam chủ giải trừ hôn ước mới là cách tốt nhất để soát hao cảm của tình địch. Đây là kinh nghiệm mà Tô Lạc Y tổng kết được khi thực hiện rất nhiều nhiệm vụ công lược.

Ngồi đối diện Nam Cung Ngự, con người Tô Lạc Y sáng ngời...

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Tiểu thư nhà giàu công lược cô bé lọ lem (2)

Edit by: Tô Đình

Chương 2:

Có thể trở thành nam chủ của một thế giới, diện mạo của Nam Cung Ngự này thật sự rất xuất sắc.

Nam chủ ngồi đối diện cô ngũ quan tinh xảo, mày kiếm, mắt sáng, đặc biệt là làn da trắng nõn kia...chắc...chắc, khiến nữ nhân phải ghen tị

Nam Cung Ngự ngồi bên cửa sổ, ánh mặt trời bên ngoài chiếu vào, làm cho hình dáng hoàn mỹ của hắn tỏa ra một tầng hào quang. Điểm nhấn là đôi mắt đen láy đó, dưới ánh mặt trời như ánh lên kim sắc, nhàn nhạt lấp lánh!

Nhan không Tô Lạc Y khụ một tiếng: "Chúng ta ăn cơm không?!"

Nam Cung Ngự im lặng, câu hỏi này của Tô Lạc Y, hắn không nhất thiết phải trả lời. Đến nhà ăn không ăn cơm chẳng lẽ tới để ngủ sao?

Tô Lạc Y cũng biết bản thân nhiều lời, dứt khoát giữ im lặng...Đang muốn cúi đầu ăn cơm, cặp mắt vô tình liếc qua hộp cơm của Nam Cung Ngự, nháy mắt sáng rực.

Nam Cung Ngự thông thả cầm đĩa lại cảm nhận được tầm mắt nóng rực như hổ rình mồi của ai đó, lấp lánh nhìn...đùi gà trong khay cơm của mình. Khóe miệng hắn bất chợt cong nhẹ, kẹp đùi gà bỏ vào hộp cơm của Tô Lạc Y.

Tô Lạc Y được quan tâm, chợt nhớ tới nữ chủ ngày mai sẽ tới trường học, cô phải nhanh chóng, dứt khoát cùng nam chính vạch rõ giới hạn! Haizzz...cô đến đây không phải vì chuyện ăn đùi gà mà là muốn cùng nam chủ giải trừ hôn ước! Nhưng nhà ăn này đông người như vậy không thích hợp để nói chuyện riêng tư.

"Nam Cung Ngự buổi tối chúng ta cùng nhau ăn một bữa cơm đi?"

Nam Cung Ngự gật đầu: "Được". Thực tế, hắn vẫn có điểm cảm tình đối với vị hôn thê trên danh nghĩa này.

Tô Lạc Y nhìn Nam Cung Ngự, rồi tò mò hỏi hệ thống: "Hệ thống, nếu như Nam Cung Ngự không muốn giải trừ hôn ước thì làm sao?"

"Ta cảm thấy nếu kí chủ muốn giải trừ hôn ước với hắn, hắn đại khái sẽ vui tới nhảy múa đi!"

Tô Lạc Y: hệ thống rác rưởi!

Buổi tối, nhà hàng com tây...

Nhà hàng này phong cách rất ưu nhã, giá cả cũng tương đối ổn định...

Hai người ngồi tương đối gần, Nam Cung Ngự gọi com, sau đó hỏi Tô Lạc Y muốn ăn thêm cái gì hay không.

Tô Lạc Y nhìn thực đơn, trả lời không cần, thăm nghĩ đồ ăn ở đây cũng quá đắt!

Nam Cung Ngự không suy nghĩ nhiều như vậy, hắn căn bản không quan tâm đến giá tiền, lại gọi thêm một đĩa đồ ngọt.

"Em lúc trước hình như rất thích ăn đồ ngọt"

Đó là nguyên chủ thích ăn, còn cô đối với đồ ngọt thực sự chán ghét!

Nhưng Tô Lạc Y đang dùng thân thể của nguyên chủ, vì vậy cho dù nội tâm có chán ghét cỡ nào thì ngoài mặt vẫn cười ngọt ngào: "Đúng vậy, em rất thích ăn đồ ngọt".

Nam Cung Ngự bị nụ cười của cô làm cho thất thần một hồi mới ổn định lại nói: "Vậy trước tiên gọi món này!"

Tô Lạc Y cười cười, hỏi hệ thống sao lại thế này!!!

Hệ thống: "Sao?"

"Ta xem nguyên tác, nam chủ đối với vị hôn phu này không có hảo cảm. Hơn nữa nam chủ không phải là ngạo mạn, mắt cao hơn đầu sao?!"

Hệ thống trầm mặc nói: "Ta thấy nam chủ không có cuồng ngạo đâu. Ngược lại cũng rất đáng yêu đấy chứ!"

Tô Lạc Y kiên nhẫn giải thích: "Tiểu thuyết vườn trường không phải đa số nam chủ tính cách đều kiêu ngạo sao? Ôn nhu sẵn sàng như thế này là tính cách của nam phụ a!"

Hệ thống dự cùng Tô Lạc Y bàn luận vài câu, đột nhiên kinh ngạc: "Nhận thấy tình địch gần đây!"

"Tình địch? Ở đâu?"

"Ở phía sau kí chủ, nữ phục vụ"

Tô Lạc Y quay đầu lại, nhìn thấy nữ phục vụ diện mạo xinh đẹp đáng yêu đang mang com cho khách.

Từ góc độ của Tô Lạc Y chỉ thấy được sườn mặt kia của tình địch, hai má phớt hồng, mắt to, phầng phật có tinh quang. Nữ phục vụ cười nhẹ, cúi đầu 90 độ theo lễ nghi.

Tô Lạc Y cười cười sau đó thu hồi ánh mắt hướng tới Nam Cung Ngự.

"Nam Cung Ngự, em đã suy xét kĩ rồi, lúc trước chúng ta còn nhỏ đều không hiểu sự tình..."

Nam Cung Ngự nhìn cô.

"...Chúng ta nay đã lớn, cho nên...bản thân cũng cần có người mình thích. Chúng ta giải trừ hôn ước đi!"

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Tiểu thư nhà giàu công lược cô bé lọ lem (3)

Edit: Ân, Đình

Beta: Ân

Công lược tình địch chương 3:

"Cho nên, chúng ta hãy giải trừ hôn ước đi", sau đó tôi liền có thể vui vẻ công lược tình địch!

Tô Lạc Y cho rằng Nam Cung Ngự sẽ không do dự mà đáp ứng, nhưng mà Nam Cung Ngự với cái IQ nghịch thiên kia vẫn có thể suy nghĩ.

Ngữ khí hẳn không tốt lắm: "Em đã có người mình mình thích?"

Tô Lạc Y có cảm giác lời này giống như vợ hiền đang hỏi người chồng ngoại tình.

Tô Lạc Y nào dám trả lời là đúng, cô vội vàng nói: "Chúng ta đều còn trẻ, không thể vì một cái hôn ước mà về sau phải chậm trễ việc gặp người phù hợp!"

Hai nhà Tô Gia và Nam Cung nếu đã cho bọn họ đính hôn, đó chính là liên hôn chính trị. Hôn nữa hai nhà vốn là bạn bè, liên hôn sẽ khiến gia tộc thân càng thêm thân thiết.

Nam Cung Ngự mặt mày có chút không vui, chỉ là tự nhỏ đã được giáo dục tốt nên hẳn cũng không có biểu hiện về tức giận: "Vậy chờ gặp lại hẳn nói"

Tô Lạc Y trong lòng phát lạnh.

Đại ca, cô gái mệnh trung chú định* của anh đang phải làm công cho người ta kìa a.

Ôi đm*, cô gái của anh đang mang đồ ăn đêm đến đây a!

*Ôi đm: Nguyên văn là Ôi không. Ở đây tớ thấy từ này khác thích hợp:~) Dù có hơi cục súc.

*Mệnh trung chú định: vận mệnh sắp đặt

Tô Lạc Y nhìn nữ chủ nợ cười ưu nhã.

"Cảm ơn."

Nam Cung Ngự ngạc nhiên nhìn cô, vị hôn thê điêu ngoa này của hắn từ khi nào biết hiểu lễ nghĩa như vậy.

Tô Lạc Y nếu nghe được lời này của hắn, nhất định sẽ gào thét: Bởi vì tôi muốn xoát điem hảo cảm của tình địch tương lai a~!!

Thời điểm hai người ăn cơm, Tô Lạc Y vẫn chưa từ bỏ ý định giải trừ hôn ước, nhưng mà Nam Cung Ngự vẫn một mực yên lặng không trả lời.

Đến khi kết thúc bữa ăn, Nam Cung Ngự thật sự tức giận.

"Tô Lạc Y, em thật sự nghĩ giải trừ hôn ước chỉ nói miệng là xong? Còn phải hỏi ý hai trưởng bối!"

Nam Cung Ngự tức giận đến phụ huynh cũng đều gọi ra.

Tô Lạc Y biết điều câm miệng.

Vốn tưởng rằng chuyện này hôm nay liền có thể kết thúc, Tô Lạc Y có chút ỉu xiu xem Nam Cung Ngự thanh toán tiền ăn, chỉ là không nghĩ tới phía sau lại có tiếng cãi nhau.

Tô Lạc Y không muốn tìm phiền toái, đến một ánh mắt cũng không bỏ thí cho.

Nam Cung Ngự không thích xen vào chuyện người khác, thời điểm hai người muốn rời đi, Tô Lạc Y nghe được phía sau truyền đến thanh âm mềm mại.

"Thật xin lỗi, thật xin lỗi thật sự xin lỗi"

"Một câu xin lỗi là xong hả?! Cô có biết cái áo này bao nhiêu tiền không?"

"Tiên sinh, thật xin lỗi tôi không cố ý."

Thang âm mềm mại kia lại nức nở.

Âm thanh quen tai khiến Tô Lạc Y nhin không được quay đầu lại nhìn.

Quả nhiên là Lâm Sơ Tuyết.

Tô Lạc Y dừng lại nhượng mầy ung dung nhìn tình huống xảy ra trước mắt.

Lâm Sơ Tuyết mặc quần áo nhân viên, khuôn mặt nhỏ xinh đẹp trắng bệch, nhìn hướng nam nhân xin lỗi.

Bộ dáng nam nhân trên ba mươi tuổi, âu phục trên người có dấu vết rượu đỏ.

Tô Lạc Y nhìn qua đại khái hiểu được tình hình, hẳn là Lâm Sơ Tuyết mang rượu cho nam nhân kia, không cần thận làm đổ lên người hắn.

Nam nhân nhất quyết không buông tha, lớn tiếng mắng: "Xin lỗi có ích gì? Cô trả tôi tiền quần áo!"

Lâm Sơ Tuyết cắn cắn môi, trông mắt rung rung động lòng người: "Bao nhiêu tiền, tôi đền."

Cô gia cảnh không tốt, đi làm công cũng vì muốn kiếm tiền, không nghĩ sẽ tới sẽ gặp đến tình huống này.

Nam nhân hừ một tiếng: "Bộ âu phục này chính là hàng đặt may, lúc trước tôi mua hơn mười mấy vạn, bỏ đi số lẻ là mười vạn. Cô trả tôi mười vạn đi! Sao? Cô trả nổi không?!"

Lâm Sơ Tuyết cả kinh, không tin được lắp bắp: "Làm sao lại đắt như vậy?"

Nam nhân ngao mạn nhìn Lâm Sơ Tuyết, ánh mắt khinh miệt.

"Cô là loại người nghèo, chắc cũng chưa gặp qua loại quần áo quý giá như vậy đi! Đồ nhà quê!"

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Tiểu thư nhà giàu công lược cô bé lọ lem (4)

Edit + beta: Ân

Chương 4

Người đàn ông đưa cô tay, khoe ra cái đồng hồ hoa văn cầu kì, tinh xảo, rồi bất chợt "A" một tiếng, "Cái đồng hồ này chính là hàng số lượng có hạn, cả thế giới chỉ phát hành duy nhất hai cái!"

Lâm Sơ Tuyết nước mắt đã đảo quanh hốc mắt, sợ hãi lắp bắp: "Tôi, tôi không có nhiều tiền như vậy! Nhưng tôi có thể giặt sạch sẽ bộ quần áo này rồi đem trả lại cho ngài!"

Người đàn ông khinh bỉ: "Giặt sạch sẽ? Cô cho rằng tôi sẽ sử dụng lại bộ quần áo đã bị rượu làm bẩn này sao!"

Lúc này giám đốc cũng đã chạy tới, vội vàng cúi người xin lỗi: "Xin lỗi tiền sinh! Cô ta là người mới không tránh khỏi phạm phải sai lầm! Hay là bữa ăn tối nay chúng tôi sẽ hoàn toàn miễn phí cho ngài được không tiền sinh?"

Người đàn ông kia vẫn muốn đem hết sự tình Lâm Sơ Tuyết đổ rượu vào người ông ta, chưa ngoa tiếp tục nói.

Giám đốc cũng có chút khó xử, nguyên mười vạn tiền quần áo không thể tính thiếu, nhưng Lâm Sơ Tuyết thoát nhìn liền biết không phải người có tiền. Quần áo của chính cô còn không phải đồng phục nhân viên sao!

Tô Lạc Y quan sát nửa ngày, thấy bản thân cũng nên ra mặt giúp đỡ. Nở nụ cười nhẹ, Tô Lạc Y liền nhẹ nhàng đi qua.

Nam Cung Ngự cũng không phải người thích xen vào chuyện kẻ khác, nhưng Tô Lạc Y không đi, hẳn cũng chỉ có thể đứng cạnh cô quan sát.

Lâm Sơ Tuyết còn đang suy nghĩ phải làm thế nào mới có đủ tiền bồi thường quần áo cho vị khách kia, chợt sững sờ khi phát hiện có người tới giải vây giúp mình.

"Âu phục mười mấy vạn? Ông mặc vào một chút cũng không có cộm khí, hẳn là mua trong một cửa tiệm bình thường đi? Nếu đắt giá, bộ âu phục này cũng chỉ đáng 3 vạn, nhưng chắc, chắc...kiểu đáng lỗi thời thế này, trả ông một vạn chắc ông cũng lời to đi?"

Lâm Sơ Tuyết ngơ ngác nhìn cô gái đang giúp mình kia, tuổi tác cũng xấp xỉ mình, nhưng quần áo đẹp đẽ, khí thế rộng rãi, mặt đẹp nhìn người đàn ông tràn đầy khinh thường.

Đúng vậy, ánh mắt Tô Lạc Y nhìn người đàn ông lừa đảo kia rất khinh thường, nhưng cũng chỉ tỏ vẻ vậy thôi! Tô Lạc Y nhẹ nhàng nói tiếp: "Bị rượu bị đổ vào không phải không thể giặt sạch sẽ, như vậy khẳng định vị tiền sinh đây là chờ người khác bồi thường tiền, sau đó trở ra đem quần áo đưa vào tiệm giặt ủi, về sau tiếp tục sử dụng sao?."

Người đàn ông bị Tô Lạc Y kích thích, sắc mặt tức khắc căng cứng đỏ bừng, tay phải run run chỉ vào nàng, "Cô, cô nói bậy gì đó?! Một đứa con gái còn chưa dứt sữa như ngươi thì hiểu cái gì?!"

Tô Lạc Y liếc mắt đến chiếc đồng hồ trên tay người đàn ông, cười nói: "Ài ừ, chiếc đồng hồ mà thế giới chỉ có hai cái là đây ư? Daddy của tôi cũng có một chiếc nhưng ông ấy chưa bao giờ mang, ông muốn biết vì sao không?"

Người đàn ông hỏi: "Vì sao?"

Lúc này mọi người đang ôn ào đều bị tình huống bên này hấp dẫn, nghe Tô Lạc Y nói xong lập tức yên tĩnh trở lại.

Tô Lạc Y có ý ngưng một chút, thấy bao nhiêu ánh mắt đang tò mò nhìn mình, liền dùng giọng điệu hài hước châm chọc: "Bởi vì một cái không bán ra, ở cửa hàng trang sức được xem như đồ cho thuê, thuê với giá một ngày hai ngàn đó!"

Lời này vừa nói ra, người xem náo nhiệt người ầm ầm cười ra tiếng.

Ý tứ trong lời nói của Tô Lạc Y chính là, người đàn ông này đã không đủ tiền, phải đi thuê chiếc đồng hồ kia, còn giả bộ làm người giàu có ở đây bắt vạ người khác

"Cô! Cô!" Khuôn mặt hấn ta trở nên vặn vẹo, quơ tay cầm lấy bình rượu, liền hướng Tô Lạc Y đánh tới!

Tô Lạc Y chỉ nói vui vẻ, không nghĩ tới hấn sẽ động thủ, nhất thời sững sờ.

Thời khắc mấu chốt, Nam Cung Ngự một duỗi tay ra, đem Tô Lạc Y đang sững sờ tại chỗ kéo vào trong lòng ngực.

Nam nhân thấy một bình rượu không đủ dùng, liền bỏ nhào tới!

Nhưng giám đốc nhà hàng này đâu có ngu, thấy người đàn ông chuẩn bị nhào tới thì lập tức gọi bảo vệ.

Nam Cung Ngự không chỉ không bị đánh tới, còn dùng một chân đá vào bụng của người đàn ông kia.

Bảo vệ chạy tới liền thấy người đàn ông kia bị đá văng ra, thì yên lặng đem người kéo đi.

TPMedia

Giám đốc thờ phào nhẹ nhõm, quay sang Tô Lạc Y cùng Nam Cung Ngự: "Cảm ơn hai người đã giúp đỡ, phần com tôi nay....."

Tô Lạc Y đánh gãy lời nói của giám đốc, "Chúng ta ăn xong rồi."

Giám đốc cười ha ha.

Lâm Sơ Tuyết thấy sự việc được giải quyết, cũng tiến lên nói lời cảm ơn

Nếu không phải có Tô Lạc Y giúp đỡ thì có lẽ cô đã bị lừa rồi!

Tô Lạc Y cười nhẹ: "Đây là chuyện nên làm."

Nam Cung Ngự nhìn vị hôn thê lúc này thái độ bình tĩnh, lại nghĩ đến biểu tình kinh sợ vừa rồi của cô, thầm nghĩ: nha đầu ngốc này cũng thú vị đấy chứ.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Tiểu thư nhà giàu công lược cô bé lọ lem (5)

Edit +beta: Ân

~~~~~

Chương 5:

Đưa Tô Lạc Y an toàn về đến nhà, Nam Cung Ngự nghĩ có thể cùng Tô Lạc Y bồi dưỡng thêm một chút cảm tình, cho dù chỉ là liên hôn vì lợi ích gia tộc, nhưng chủ yếu cơ sở của nó vẫn là cảm tình giữa hai người trong cuộc. Ví như về sau đi học hai người có thể ngồi chung một bàn! Tô Lạc Y vẫn luôn một mình ngồi một bàn. Mỗi khi đi học cũng là cô quán lấy hấn, đòi ngồi chung với hấn. Nhưng Nam Cung Ngự trước nay đều không đáp ứng. Cô lại khẳng định, chỉ muốn ngồi cùng hấn. Vì vậy vị trí ngồi bên cạnh cô tới giờ vẫn trống.

“Thử một lần ngồi cạnh cô ấy cũng không sao” Nam Cung Ngự lăm bầm lâu bầu, không nhận thấy được bản thân đã bắt đầu để ý tới Tô Lạc Y.

Tô Lạc Y mặt xám xịt trở về nhà, nghiêm túc ngồi xuống cùng cha mẹ nói chuyện giải trừ hôn ước với Nam Cung Ngự gia. Hai người tưởng Tô Lạc Y đang nói đùa. Nghĩ lại mà xem, trước kia Tô Lạc Y thích Nam Cung Ngự đến như thế nào!

“Con thật sự là không thích hần!” Tô Lạc Y kháng nghị. Tô vụ Tô mẫu nghĩ đến cảnh tượng vừa rồi Nam Cung Ngự đưa con gái mình về nhà, liền ha hả cười, hiểu rõ nói: “Người trẻ tuổi mà, giận dỗi nhau là chuyện thường tình”

Tô Lạc Y học máu!

Hệ thống từ đâu chui ra: “Không phải chỉ là một cái hôn ước thôi sao, người không đề nó ở trong lòng là được rồi!”

Tô Lạc Y ngán ngẩm thờ dài: “Đối với ta không thành vấn đề, nhưng ta sợ nữ chủ sẽ ghen a~ nữ chủ một lần ăn giấm, tin chắc độ hảo cảm sẽ tụt tới tận 18 tầng địa ngục!”

Hệ thống thấy Tô Lạc Y cũng có lí liền trả lời: “vậy không phải là cách, trước kia Tô Lạc Y đối nam chủ chính là một mảnh thiết tình.”

“Đúng rồi, hiện tại độ hảo cảm của nữ chủ đối với ta là bao nhiêu?” Tô Lạc Y cảm thấy khi này mình ra mặt giúp đỡ nữ chủ, sẽ thu hoạch không ít hảo cảm đi?

“20.”

“A, không tồi.” Tô Lạc Y vừa lòng cười, sau đó khó hiểu nói: “Trước kia nam chủ cũng không thích Tô Lạc Y, như vì sao lại không muốn giải trừ hôn ước?”

Hệ thống nói: “Ta cũng tò mò, người như vậy mà cũng có người nguyện ý!”

Tô Lạc Y: “Người!..”

Cái hệ thống rác rưởi này.

Tiếp theo, “nữ chủ không ngừng vươn lên Lâm Sơ Tuyết” bắt đầu Online.

Tô Lạc Y sáng sớm đã đến trường học, cô đứng ngoài hành lang cửa lớp hướng mắt ra cổng trường “Lạc Y, cậu ở đây chờ Nam Cung Ngự hả?” Có đồng học đi qua, trêu ghẹo hỏi.

Tô Lạc Y thích Nam Cung Ngự thật ra cũng không phải chuyện gì bí mật.

Đồng thời, cái hôn ước của hai người thì cả trường ai cũng biết a! Lạc Y khụ một tiếng, “Xem như là vậy đi.”

Nàng không phải đang đợi Nam Cung Ngự, mà là chờ Lâm Sơ Tuyết!

Dựa theo cốt truyện, hôm nay là Lâm Sơ Tuyết chuyển trường tới đây, Nam Cung Ngự, Lâm Sơ Tuyết cũng là lần đầu tiên gặp mặt.

Nam Cung Ngự xe đụng vào Lâm Sơ Tuyết, sau đó hai người phát sinh khác khẩu!

Nói chuyện đơn giản đều là “Có tiền ghê gớm” “Có tiền liền không cần xin lỗi” nào là “Anh đụng vào người còn nói lý sao” cùng với “Là cô hướng xe tôi lao tới” “Cô tưởng có thể thành công khiến tôi chú ý cô chắc!”.

Mà lúc này, Tô Lạc Y ra mặt cười nhạo Lâm Sơ Tuyết, quan hệ hai người nháy mắt mâu thuẫn tới đỉnh điểm.

Tô Lạc Y khinh thường Lâm Sơ Tuyết gia cảnh nghèo hèn không có gì nổi bật, Lâm Sơ Tuyết cảm thấy Tô Lạc Y có tiền không nói lý, Nam Cung Ngự cảm thấy nữ nhân thật sự là sinh vật phiền toái!

.....

Đương nhiên, đây là trước kia, hiện tại cô chính xác muốn ăn một cái kem, chờ khi hai người này xuất hiện!

Ngày hôm qua Nam Cung Ngự và Lâm Sơ Tuyết đã gặp mặt, không biết lần này hai người này có thể nhớ ra hay không!

Thế nhưng, vì cái gì Nam Cung Ngự lại đi xe đạp tới?

Hệ thống: “Có thể là hần không thích cao ngạo lái con xe Grand Cherokee đắt tiền!”

Tô Lạc Y vừa bước xuống cầu thang vừa hỏi: “Cái gì mà Grand Che...ro...k gờ ran che róc?”

Hệ thống giải thích nói: “Tối hôm qua không phải hần dùng Grand Cherokee đưa cô trở về sao?”

Ngày hôm qua Tô Lạc Y luôn nghĩ về việc giải trừ hôn ước, thật đúng là không chú ý.

“Thế nhưng, hân còn chưa có thành niên đi? Không bằng lái cũng dám lên đường, còn...còn đưa ta về!”

“Cô cũng xuống xe an toàn còn nghĩ tới cái đó làm gì?!”

Kí chủ rác rưởi ngu ngốc.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Tiểu thư nhà giàu công lược cô bé lọ lem (6)

Edit: Tô Đình, beta: Tô Ân

Chương 6:

Nam Cung Ngự hơi mím môi, trong mắt hiện lên sự lạnh lẽo.

Lâm Sơ Tuyết bị ngã ở trước mặt hân đang lồm cồm bò dậy.

Tâm tình Nam Cung Ngự hiện tại vô cùng không tốt.

Loại chiêu trò này hân đã gặp qua rất nhiều lần. Trong trường học, nữ sinh ái mộ hân có thể đứng hết một vòng sân thể dục, hao hết tâm tư cũng vì muốn hấp dẫn sự chú ý của hân.

Có người mặt dày đến nỗi ăn vạ...

Nam Cung Ngự có phần suy nghĩ, đại khái là nữ sinh này "chủ động" ngã trước xe hân đi.

Nam Cung Ngự lạnh mặt, chuẩn bị vòng qua Lâm Sơ Tuyết.

Lâm Sơ Tuyết từ trên mặt đất loạng choạng đứng dậy, đang chờ đối phương xin lỗi, nhưng không nghĩ tới người gây họa không hề có chút tự giác nào, ngược lại hân tỏ vẻ lãnh đạm nhìn cô ta một cái liền muốn rời đi.

Nàng tiến lên, một phen túm chặt tay lái của Nam Cung Ngự, bất mãn ngắt đầu: "Anh đụng vào người khác mà không biết xin lỗi sao?!"

Bởi vì phần nộ khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Sơ Tuyết đỏ bừng, dưới ánh mặt trời lại có nét đáng yêu khá ái.

Ngoại hình của Nam Cung Ngự rất cao, thân hình hai người chênh lệch nhiều, Nam Cung Ngự nhìn xuống Lâm Sơ Tuyết, trào phúng cười: "Cô nghĩ gì chẳng lẽ tôi không biết! Cô cố ý diễn kịch, nằm ở xe tôi từ trước, như thế lại muốn hấp dẫn sự chú ý của tôi? Tính chơi trò ăn vạ? Cô cũng quá tâm cơ đi?!"

Lâm Sơ Tuyết nghe hân nói vậy, lửa giận trào lên, "Có tiền thì ghê gớm lắm? Đụng vào người khác liền cho rằng người khác đều là ăn vạ anh?"

Nam Cung Ngự tưởng nữ sinh này ngưỡng mộ mình đến phát điên, muốn khiến cho hân chú ý!

Lâm Sơ Tuyết nghe xong Nam Cung Ngự nói, cho rằng chính mình ăn vạ hân thì nóng giận cực độ

Thời điểm Tô Lạc Y xuống lầu đã nhìn thấy toàn bộ cảnh tượng.

Nam Cung Ngự thấy Tô Lạc Y xuống lầu, trong lòng thầm kêu không tốt, vị hôn thê này của hân chỗ nào cũng tốt, nhưng chỉ có khuyết điểm là quá dính hân, tính sở hữu hân quá cao. Bất kì nữ sinh nào đến gần hân cũng đều bị Tô Lạc Y đánh mắng. Xem ra Tô Lạc Y đã nhìn thấy tình cảnh, phỏng chừng sẽ phát hỏa với nữ sinh kia!

Nghĩ như vậy, Nam Cung Ngự lại có chút vừa lòng, đối với phản ứng ghen của Tô Lạc Y vừa lòng -- chứng tỏ Tô Lạc Y phát ghen chính là cô để ý hân, vẫn còn tình cảm với hân.

Tô Lạc Y đem que kem ném vào thùng rác, đi đến giữa Nam Cung Ngự và Lâm Sơ Tuyết.

Nam Cung Ngự vừa định nói không cần Tô Lạc Y vì hắn mà phát hỏa với cô ta. Nhưng câu hỏi của Tô Lạc Y đã đè nát cái suy nghĩ kia của hắn.

"Anh đừng vào cô ấy sao không xin lỗi?"

Nam Cung Ngự ngạc nhiên: "Sao?"

Tô Lạc Y nhủ mầy nhìn về phía Nam Cung Ngự, "Trong luật giao thông, anh đừng vào người khác phải xin lỗi, vì cái gì lại không xin lỗi?"

Lâm Sơ Tuyết nhận ra Tô Lạc Y, cô ấy chính là người tối qua đã ra mặt giúp đỡ cô!

Lại nhìn qua Nam Cung Ngự, người này hắn là nam sinh cùng cô ấy ăn cơm tối qua.

Không trách Lâm Sơ Tuyết trí nhớ không tốt, thật sự là tối hôm qua toàn bộ ánh mắt của Lâm Sơ Tuyết đều đặt ở trên người Tô Lạc Y.

Nam Cung Ngự lúc này mới phản ứng lại. Lần này vị hôn thê không phải ghen vì hắn, thanh âm hắn bỗng dưng trở nên lãnh khốc, "Là chính cô ta tự đụng trúng!".

Vị hôn thê của hắn sao đột nhiên bảo vệ người khác?

Tô Lạc Y "A" một tiếng, khoe miệng gọi lên, "Nhưng anh cũng đụng trúng cô ấy làm cô ấy bị thương. Dù sao anh cũng sai rồi."

Lâm Sơ Tuyết nhìn Tô Lạc Y bá đạo bảo vệ mình, trong lòng đối với Tô Lạc Y hảo cảm lại tăng.

Bất quá nhìn mặt nam sinh âm trầm, Lâm Sơ Tuyết vẫn là không muốn trêu chọc, liền lôi kéo tay áo Tô Lạc Y: "Thôi bỏ đi, dù sao tớ cũng không có việc gì, cảm ơn cậu!".

Tô Lạc Y thầm nghĩ không thể đi ngay, chỉ cần cho cô một phút đồng hồ cô còn có thể xoát được thêm 10 điểm hảo cảm đó!

Lâm Sơ Tuyết tiếp tục nói: "Có một số người từ khi sinh ra tổ chất đã không tốt, chúng ta đừng cùng người như vậy nói chuyện!"

Tổ chất không tốt Nam Cung Ngự: "..."

Tô Lạc Y nhìn đôi tay nắm chặt của Nam Cung Ngự, như thể giãy tiếp theo liền đem cô và Lâm Sơ Tuyết một quyền đánh chết!

Vẫn là thôi đi, tuy rằng nam chủ không đánh nữ nhân, nhưng nếu là thật sự động thủ thì làm sao bây giờ?

"Ha ha, cậu không có việc gì thì tốt rồi. Đúng rồi, tớ là Tô Lạc Y ban cao nhị* Tô Lạc Y lôi kéo Lâm Sơ Tuyết hướng khỏi học đi tới.

*cao nhị: một cấp bậc của cao trung. Cao trung chia thành cao nhất, cao nhị, cao tam. Cao nhị tương ứng với lớp 11 học sinh cấp 3 việt nam. (Theo google)

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Tiểu thư nhà giàu công lược cô bé lọ lem (7)

Edit: Đình

Beta: Ân

-----&-----

Chương 7:

Lâm Sơ Tuyết kinh hi nói: "Tớ cũng học ban cao nhị, bất quá hôm nay vừa mới chuyển tới. Tớ là Lâm Sơ Tuyết, song mộc lâm, bởi vì sinh ra trong mùa đông, cho nên mẹ đặt tên cho tớ tuyết đầu mùa."

Nghe xong Lâm Sơ Tuyết giới thiệu, Tô Lạc Y tươi cười ngừng một cái chớp mắt, rất nhanh liền khôi phục trạng thái bình thường, "Đề tớ mang cậu đến lớp."

Lâm Sơ Tuyết không phát hiện ra cái nháy mắt bất thường của Tô Lạc Y, vẫn vui vẻ nói chuyện phiếm.

Tô Lạc Y hỏi hệ thống, "Hảo cảm hiện là bao nhiêu?"

Hệ thống: "35."

"Hào cảm tăng thật chậm a." Tô Lạc Y cảm khái.

Tới cửa lớp, Lâm Sơ Tuyết một bộ như chợt nhớ ra, hỏi: "Tớ muốn đến văn phòng chủ nhiệm lớp báo danh. Lạc Y, văn phòng chủ nhiệm lớp ở đâu?"

Tô Lạc Y chỉ phương hướng, "Cậu cứ đi thẳng phía trước, tớ không đi cùng cậu được."

Vốn là muốn bồi Lâm Sơ Tuyết cùng đi, nhưng xoát hảo cảm độ cũng muốn rụt rè một tí.

Cô chính là tiểu thư nhà giàu cao lãnh!!!!

Lâm Sơ Tuyết cong mắt, "Cám ơn cậu!"

Tô Lạc Y trở lại vị trí ngồi, mới vừa ngồi xuống, một bàn tay thon dài nâng cằm cô lên.

Bị bắt ngừng đầu, Tô Lạc Y vừa vận đôi mắt với đôi mắt đào hoa của Nam Cung Ngự.

"Ách, Nam Cung, có chuyện gì sao?" Nhan không Tô Lạc Y nhìn không được đỏ mặt.

Nam Cung Ngự để mặt sát vào nàng, con ngươi yêu nghiệt có chút hàn ý, tưởng có thể chất vấn nàng sự tình hôm nay, giờ đây lại cảm thấy không cách nào nói ra được.

Giống như hấn đang ghen...

Lời nói đến bên miệng, lại chuyển thành: "Giữa trưa cùng nhau ăn cơm đi."

"A?" Tô Lạc Y nghĩ, nữ chủ nếu đã tới, hơn nữa đối với cô hảo cảm cũng cao, nên thuận thế kết làm khuê mật.

Sau đó lại xoát tiếp độ hảo cảm!

Nam Cung Ngự nhủ mày muốn nói cái gì, nhưng mà tiếng chuông đã cất ngang, hấn buông tay đang giữ cằm cô ra, thông thả trở về chỗ mình.

Chủ nhiệm lớp đi vào, phía sau là Lâm Sơ Tuyết.

"Nào các em, hôm nay chúng ta ban nhất chúng ta chuyển tới một vị đồng học. Mọi người hãy cùng hoan nghênh."

Thấy người được chuyển tới là một mỹ nữ, nam sinh sôi nổi vỗ tay thổi huyết sáo, những nữ sinh còn lại mang tâm tư khác nhau giá nàng.

Nàng tự nhiên hào phóng giới thiệu chính mình nói: "Chào mọi người, tớ là Lâm Sơ Tuyết. Hy vọng ở lớp mới có thể cùng mọi người nỗ lực."

Chủ nhiệm lớp gờ tay đề lại sự ồn ào: "Tốt, Lâm Sơ Tuyết, em trước tiên tìm vị trí ngồi xuống đi."

Tô Lạc Y lúc này nhấc tay, lười nhác nói: "Tuyết đầu mùa, tới đây ngồi với tớ."

Lâm Sơ Tuyết lúc vào cửa đã thấy được Tô Lạc Y, nghe được Tô Lạc Y nói, vui vẻ cười rộ lên, bước nhanh đi đến bên người cô, lanh lợi nói: "Về sau mong cậu chỉ giáo tớ nhiều hơn."

Sau đó mới ngồi vào bên người Tô Lạc Y.

Mới vừa ngồi xuống, Lâm Sơ Tuyết có cảm giác lạnh lạnh, không tự chủ được rung mình một cái.

Tựa như bản thân đang bị người khác trừng chăm chăm.

Lâm Sơ Tuyết nhanh chóng quay đầu lại nhìn, phát hiện không có gì khác thường, cũng không tính để chuyện này ở trong lòng.

Nam Cung Ngự mặt âm trầm, thu hồi ánh mắt lạnh lẽo, bút chì trong tay bị bẽ làm đôi.

Cô không phải nói chỉ cho hấn ngồi cùng bàn hay sao? Nhanh như vậy liền quên hấn?!!!!

Nam sinh ngồi cùng bàn Nam Cung Ngự bị động tác của hấn dọa đến, vội vàng ngồi nghiêm chỉnh nghiêm túc nghe giảng bài.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tiểu thư nhà giàu công lược cô bé lọ lem (8)

Edit: Tô Đình+Ân

Beta: Ân

- - - - -

Cả buổi học, Nam Cung Ngự bị cử chỉ của Tô Lạc Y làm cho tâm tình khó chịu.

Nam sinh đáng thương ngồi cùng bàn bị cử chỉ của hấn làm cho kinh sợ, một mực cúi đầu viết bài không dám hó hé một câu.

Giờ ra chơi, Tô Lạc Y cùng Lâm Sơ Tuyết thảo luận gì đó, vui vẻ đến quên trời đất.

Ánh mắt Nam Cung Ngự ngày càng lạnh, lại thẳng tay bẻ gãy thêm một cái bút.

Nam sinh ngồi cùng bàn hấn khụ một tiếng, run run hỏi: "Nam Cung Ngự, hôm nay cậu có gì không vui à?"

Nam Cung Ngự cố gắng nín cười: "Không có, tôi rất cao hứng."

Không có Tô Lạc Y hằng ngày quấy rầy hấn, thật cao hứng. Ừm, hấn rất cao hứng.

Nam Cung Ngự nhìn chằm chằm Tô Lạc Y ngồi cách đó không xa.

Nam sinh kia nghĩ có thể là vợ chồng son nhà này đang giận dỗi, liền lên gửi cho Tô Lạc Y một tin nhắn.

Nhưng nghĩ nghĩ, hấn nên gửi cho nữ sinh hay đi cùng với Tô Lạc Y thì tốt hơn.

Trong ban, không ít người trong nhà có quyền có thế, Nam Cung Ngự cùng Tô Lạc Y chính là hai người trong nhóm người có gia thế xuất sắc nhất, cho nên mọi người đều vây quanh lấy lòng họ.

Tô Lạc Y đang cùng Lâm Sơ Tuyết thảo luận phương pháp giải đề toán, thỉnh thoảng cô cảm thấy có người đang nhìn mình chằm chằm, nhưng quay đầu lại nhìn không thấy ai, chỉ cảm thấy là bản thân đa nghi quá rồi.

Cảm nhận được di động rung lên, Tô Lạc Y cúi đầu click mở.

"Nam Cung hôm nay tâm tình không tốt, cậu nên để tâm cậu ấy một chút."

Là nam sinh ngồi cùng bàn Nam Cung Ngự gửi tới.

Nam Cung Ngự vóc dáng cao thị lực tốt, vị trí ngồi thường là phía sau, vừa vặn ở nơi cửa sổ, trùng hợp bàn Tô Lạc Y cũng gần cửa sổ.

Tô Lạc Y quay đầu lại, nhìn Nam Cung Ngự sắc mặt đen xì, đáy mắt một mảnh âm u, ánh mắt hấn tựa như bình tĩnh nhưng thật ra sắc lạnh.

Thấy Tô Lạc Y nhìn qua, Nam Cung Ngự nhướng mày, lộ ra nụ cười hoàn mỹ, rất xứng với tạo hình nam tính và gương mặt anh tuấn của hấn.

Tô Lạc Y lẩm bẩm nói: Nào có tâm tình không tốt? Hấn còn rất vui vẻ không phải sao.

Lại thêm, tâm tình hấn không tốt thì liên quan gì tới cô?!!!

"Tô Lạc Y, giáo viên tiếng Anh gọi cậu đến văn phòng một chút." Có đồng học hướng Tô Lạc Y nói.

"Được" Tô Lạc Y là đại biểu tiếng Anh, lập tức phải đi tới văn phòng.

Sau khi cô rời đi, học sinh trong lớp sôi nổi nhìn về phía Lâm Sơ Tuyết.

Nhân vật nào có thể làm cho một Tô Lạc Y cao ngạo phải hiền lành đối đãi? Còn vì cô mà không thêm để tâm tới Nam Cung Ngự?

Mấy tầm mắt giao nhau, hiểu ý, nữ sinh ngồi ở phía sau Tô Lạc Y mở miệng hỏi: "Lâm Sơ Tuyết, cô cùng Tô Lạc Y đã quen nhau rất lâu từ trước?"

Lâm Sơ Tuyết cười nói: "Ngày hôm qua mới làm quen."

"Hai người quen nhau như thế nào?"

Lâm Sơ Tuyết đơn giản giải thích: "Tớ ở nhà ăn làm công bị khi dễ, thời điểm đó là Lạc Y giúp tớ."

Nghe xong lời này, người bên cạnh sắc mặt đều có chút không thể tin. Lâm Sơ Tuyết này nhìn đáng vẻ chắc cũng không có gia thế gì, cặp sách giống như loại hàng mua ở vỉa hè, trên người cũng không mang trang sức.

Lại còn làm công ở nhà ăn?

Nữ sinh sau bàn ánh mắt hiện lên một tia khinh miệt rõ rệt: “Chắc chắn, tôi đây khuyên cậu vẫn không nên ngồi cạnh Tô Lạc Y thì hơn.”

Nữ sinh ngồi sau Tô Lạc Y bình thường quan hệ với nguyên chủ cũng không tệ, cô ta cũng đã thấy tin nhắn của nam sinh cùng bàn Nam Cung Ngự gửi cho Tô Lạc Y.

Lâm Sơ Tuyết khó hiểu, “Vì sao?”

Nữ sinh kia nhếch môi cười, “Vị trí bên cạnh Lạc Y, cậu ấy vẫn luôn muốn để cho Nam Cung Ngự, cậu ngồi ở nơi này không phải quá rầy bạ họ sao?”

Lâm Sơ Tuyết không hiểu, mờ mịt nói: “Nam Cung Ngự?”

“Chính là vị hôn phu của Lạc Y, cậu buổi sáng cũng đã gặp qua, chính là nam sinh cậu ăn vạ khi sáng.” Nữ sinh sau bàn nói, khinh bỉ nhìn Lâm Sơ Tuyết, “Nhập học ngày đầu tiên liền muốn cưa cẩm Nam Cung Ngự, da mặt cậu cũng thật dày!”

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Tiểu thư nhà giàu công lược cô bé lọ lem (9)

Edit: ĐÌNH+ÂN

Beta: Ân

Lâm Sơ Tuyết nghe những lời này, sắc mặt có chút khó coi.

Bất kì ai dù tính tâm cỡ nào khi bị nói da mặt dày bám váy người khác tâm trạng cũng sẽ không tốt.

Nữ sinh đã biết Lâm Sơ Tuyết là người không có gia thế, ngữ khí không khỏi có chút cao ngạo: "Nếu cậu biết điều thì nên tự mình dọn đi nơi khác"

Lâm Sơ Tuyết nhấp môi, quật cường nói: "Tớ và Lạc Y là bạn bè, cậu ấy chưa mở miệng đuổi tớ sẽ không đi."

Nữ sinh cười châm chọc, ánh mắt quét trên người Lâm Sơ Tuyết một lượt, khinh miệt nói: "Lạc Y sẽ kết giao cùng loại người như cậu sao. Cậu cũng quá đề cao chính mình đi! Cậu biết thân phận Lạc Y là gì không?"

Lâm Sơ Tuyết trầm mặc, cô xác thật không biết.

Nữ xinh khéo miệng mỉm cười, "Thành phố chúng ta có tập đoàn Tô Thị cậu chắc phải biết đi? Lạc Y chính là thiên kim của chủ tịch Tô Thị."

Nói đến đây, nữ sinh đề thấp thanh âm, cười nói: "Tôi còn chưa nghe nói qua gà rừng nghèo khó còn có thể kết bạn với phượng hoàng."

Thanh âm tuy thấp, nhưng những người gần đó đều nghe thấy rõ, thoáng chốc đã có người khinh miệt cười ra tiếng.

Lâm Sơ Tuyết đột nhiên đứng lên, đối diện với nữ sinh kia, tức giận nói: “Cậu đừng có quá đáng!”

Tô Lạc Y ôm sách bài tập trở về, liền nghe được Lâm Sơ Tuyết đang ủy khuất lên tiếng, vội vàng đi qua “Sao lại thế này?”

Nữ sinh cười chặn trước mặt Lâm Sơ Tuyết: “Không có gì, tớ chỉ là cùng bạn học mới đùa một chút, đúng không Sơ Tuyết?”

Lâm Sơ Tuyết nắm chặt nắm tay, đối với ánh mắt dò hỏi của Tô Lạc Y, miễn cưỡng cười, “Đúng vậy, bọn mình chỉ nói đùa thôi.”

Cô cùng Tô Lạc Y kết bạn không lâu, nhưng cũng biết đến Tô Thị là tập đoàn lớn cỡ nào, mà khí chất trên người Tô Lạc Y quả thật không phải người bình thường.

Tô Lạc Y đem sách bài tập phát cho những người khác, trở về liền nhìn thấy Lâm Sơ Tuyết đang dọn sách vở thu vào cặp.

“Sơ Tuyết cậu đang làm gì?” Tô Lạc Y ngăn cô lại.

Lâm Sơ Tuyết nhìn trên tay Tô Lạc Y mang theo trang sức bằng bạc, thiết kế tinh xảo, so với bản thân chênh lệch một trời một vực. Cô đến cả trang sức bên đường chỉ dám nhìn chứ không dám mua.

Lâm Sơ Tuyết rũ mắt, nhàn nhạt nói: “Tớ muốn đổi vị trí.”

Tô Lạc Y khó hiểu, “Chúng ta ngồi cùng nhau không tốt sao?”

Cô chỉ đi ôm sách bài tập tiếng Anh, như thế nào trở về nữ chủ liền trốn chạy?

Lâm Sơ Tuyết nội tâm vẫn là có chút tự ti, nhưng lúc này thực kiên quyết nói: “Tớ ngồi nơi này nhìn không tới chữ trên bảng.”

Này lý do đủ tốt, Tô Lạc Y không cách nào phản bác, chỉ có thể trở mắt nhìn tình địch chuyển tới vị trí mới.

Lòng tràn đầy buồn bực ngồi xuống, Tô Lạc Y hỏi hệ thống: “Hệ thống, vừa nãy xảy ra chuyện gì? Lâm Sơ Tuyết vì sao đột nhiên thay đổi sắc mặt.”

Hệ thống nói: “Thời điểm kí chủ vừa đi, đồng học trong lớp hòa nhau khi dễ nữ chủ.”

Tô Lạc Y tức giận, “Thật quá đáng! Cur nhiên nhân lúc ta không ở đây lại dám khi dễ mục tiêu của ta!”

Hệ thống nghi hoặc nói: “Humm? Kí chủ từ khi nào lại thích bênh vực kẻ yếu?”

Tô Lạc Y: “Nếu ta không bảo vệ nữ chủ, ta làm sao có thể xoát hạo cảm chứ?!”

Hệ thống ngu ngốc!

Hệ thống: ”....”

Tô Lạc Y hỏi: “Vừa rồi ta không bị rút độ hạo cảm nào đấy chứ?”

Hệ thống trả lời: “Không rút, bắt quá kí chủ nên chú ý không được tùy tiện OOC. Ngày hôm qua hành vi kí chủ tự tiện giải trừ hôn ước đã là phần nhỏ của OOC.”

Tô Lạc Y là đến làm nhiệm vụ, hệ thống giao cho cô thân phận, đồng thời Tô Lạc Y cũng phải tận lực làm cho bản thân giống nguyên chủ, không thể OOC.

Bằng không nhẹ thì trừ tích phân, nặng thì một lần nữa truyền tống đến thế giới khác.

Tô Lạc Y đầu đầu, đang suy nghĩ làm sao vừa có thể xoát hạo cảm nữ chủ vừa không OOC thì chiếc ghế bên cạnh đột nhiên xuất hiện thêm một người.

“Humm?” Tô Lạc Y bị hoảng sợ, chuyển mắt liền nhìn đến thân hình cao lớn của Nam Cung Ngự đang ngồi ở bên người cô.

Nam Cung Ngự nhàn nhạt nhìn cô, mở miệng, “Tập trung học.”

Tô Lạc Y muốn hỏi hấn sao lại ngồi ở đây, nhưng nguyên chủ vẫn luôn chờ mong Nam Cung Ngự cùng cô ngồi chung bàn, những lời này cho dù thế nào cũng đều không thể hỏi ra miệng.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Tiểu thư nhà giàu công lược cô bé lọ lem (10)

Edit: Tô Đình

Beta: Tô Ân

- ----

Chương 10:

Nghẹn nửa ngày Tô Lạc Y rút cuộc nghĩ ra một cái lý do, “Anh ngồi ở đây sẽ chắn tầm mắt củ bạn học ngồi sau”

Cho nên anh mau mau về vị trí cũ đi.

Nam Cung Ngự nhướn mày, “Vậy anh ngồi bên trong.” Dựa tường ngồi phía trong sẽ không ngăn trở tầm mắt người phía sau phải không?

Tô Lạc Y khóc không ra nước mắt, bắt lực cùng hắn thay đổi vị trí.

Muốn cùng nam chủ bảo trì khoảng cách, nhưng còn phải đi soát độ hảo cảm của nữ chủ, đồng thời lại không thể OOC. Thật khó chết cô rồi!

Thấy Tô Lạc Y thất thần, Nam Cung Ngự nhắc nhở nói: “Đi học, nghiêm túc nghe giảng bài.”

Tô Lạc Y không sức lực ừ một tiếng, tâm tư đã bay đến chân trời. Nam Cung Ngự tâm tình tốt lên một chút, đặc biệt là nhìn đến Lâm Sơ Tuyết ngồi bên cạnh Tô Lạc Y chủ động dọn đi.

Hừm, thật là một ngày tốt đẹp. Nam Cung Ngự hơi quay đầu, là có thể nhìn đến Tô Lạc Y dung nhan giáo hoạt, cái mũi cao nhỏ tinh xảo, mắt to ngập nước, môi đỏ bởi vì không vui mà hơi hể mở nhấp nhấp.

Tô Lạc Y không vui. Bởi vì cô nghe được hệ thống thông báo, Lâm Sơ Tuyết đối với cô đã rút độ hảo cảm. Tô Lạc Y đau lòng nói: “Vậy còn lại bao nhiêu?”

Hệ thống nói: “Hôm nay đã xoát đến 45, Nam Cung Ngự lại đây chỉ chốc lát sau liền rút 5 điểm hảo cảm, hiện tại hảo cảm 40.”

Tô Lạc Y bắt đắc dĩ, nữ nhân tâm như kim dưới đáy biển, quý mới biết Lâm Sơ Tuyết vừa rồi suy nghĩ cái gì.

Hệ thống lại nói: “Ta vừa rồi phát hiện, đám bạn bè của nguyên chủ muốn chinh Lâm Sơ Tuyết.”

Nghe hệ thống nhắc tới, bỗng chốc Tô Lạc Y hiểu ra “À!”

Hệ thống lắng nghe tin tức những người đó nói chuyện,: “Bọn họ muốn dạy cô ấy đạo lí làm người!”

Tô Lạc Y ánh mắt có phản ngưng tụ “Được, ta đã biết.”

- - - - -

Giữa trưa...

Tô Lạc Y vừa nghe thanh âm tiếng chuông tan học liền không nhanh không chậm thu dọn đồ đạc, chuẩn bị đi nhà ăn. Tất nhiên, Tô Lạc Y muốn gọi Lâm Sơ Tuyết cùng đi.

Nhưng không đợi cô quay đầu lại gọi Lâm Sơ Tuyết, Nam Cung Ngự cũng đã đứng lên giữ chặt cổ tay cô, cười nói: “Em nói tối cùng đi ăn cơm, đi thôi.” Nam Cung Ngự sức lực rất lớn, Tô Lạc Y muốn thoát khỏi không được, chỉ có thể đi theo đi. Mà Lâm Sơ Tuyết thu dọn xong sách vở liền muốn rời đi ngay, trước mắt lại xuất hiện hai nữ sinh ngăn lại cô, đem cô ấn trở về ghế.

Lâm Sơ Tuyết thấy người tới không có ý tốt, thanh âm cứng đờ nói: “Cậu muốn làm gì?”

Là nữ sinh ngồi sau bàn Tô Lạc Y tên là Phương Ngàn Ngàn, cô ta khoanh tay trước ngực, đi đến trước mặt Lâm Sơ Tuyết, cười nói: “Bạn học mới, cùng cậu chơi chút trò chơi.”

Ngay sau đó, cô ta giương giọng đối với những người khác trong phòng học: “Còn không nhanh rút hết?”

Những người khác tốc độ gom sách vở nhanh hơn, tức khắc rời khỏi phòng học. Lúc này chỉ còn lại Lâm Sơ Tuyết cùng mấy nữ sinh kia.

Phương Ngàn Ngàn ngồi ở trên bàn Lâm Sơ Tuyết, hướng Lâm Sơ Tuyết nói “Tối trường ngày đầu tiên, câu dẫn Nam Cung Ngự, tiếp theo cậu lại mê hoặc muốn tiếp cận Lạc Y, hiện tại còn một bộ vô tội. Chắc chắn chắc, thật không quen nhìn loại Lục trà biểu*(1) như cô, các cậu nghĩ xem, tớ nên trừng trị cô ta thế nào đây?”

Mọi người đều mồm năm miệng mười ra chủ ý: “Đánh một cái không phải được rồi sao?”

“Làm cô ta quỳ xuống học tiếng chó kêu?”

“Nếu không cho cô ta chụp lóa chiếu*(2), cô ta nếu còn không hiểu chuyện liền đăng lên diễn đàn trường. Xem cô ta còn có thể quyền rũ ai.”

“Đem tóc cắt, xem ả còn câu dẫn người được nữa không!”

"....."

Lâm Sơ Tuyết nghe rõ từng câu từng câu, sắc mặt liền tái nhợt. “Các cậu, các cậu không thể làm như vậy!”

Phương Ngàn Ngàn từ trên cao nhìn xuống Lâm Sơ Tuyết, không để ý tới cô lời nói, cười nhạo: “Vừa rồi cậu cũng nghe cách bọn họ muốn giáo huấn cậu như thế nào, tôi đây lại là người văn minh. Chính cậu nên chọn một cái đi.”

Lâm Sơ Tuyết đôi mắt đỏ bừng, bởi vì nội tâm sợ hãi mà tim đập nhanh, “Không cần! Tôi không chọn! Tôi đã làm sai cái gì? Các cậu dựa vào cái gì đối xử với tôi như vậy?”

Phương Ngàn Ngàn một chân dẫm trụ ngực cô, “Chính là không quen nhìn cô suốt ngày đi câu dẫn người khác! Mau chọn, bằng không, tôi thay cô chọn.”

- - - - -

*(1) Lục Trà Biểu: Green Tea Bitch” (lục trà biểu) chỉ có một, là loại nữ nhân giả bộ trong sáng mà đi quyến rũ đàn ông của người khác. Loại người như thế chỉ có phụ nữ với nhau nhìn ra được, mà đàn ông thì không nhìn ra được.

*(2) Lỗ chiếu: chụp ảnh lỏa thể, khóa thân

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Tiểu thư nhà giàu công lược cô bé lọ lem (11)

Edit by: Đình Ân

Đôi mắt Lâm Sơ Tuyết lúc này ầm ầm xuất hiện nước mắt. Cô cắn chặt môi dưới không biết phải làm sao.

Làm sao bây giờ?

Phương Ngàn Ngàn thấy bộ dáng này của Lâm Sơ Tuyết, hừ nhẹ một tiếng, hướng hai nữ sinh khác phân phó “Lột quần áo, chụp ảnh rồi lưu lại.”

Đây là thủ đoạn uy hiếp điển hình cô ta thường dùng. Thẻ loại đánh người hoặc cắt tóc đều đã lỗi thời, có ảnh chụp lỏa thân bắt nã như thẻ xem ai còn dám cùng cô ta đối đầu.

Khóe miệng Phương Ngàn Ngàn cong lên, ánh mắt hiện lên một tia âm ngoan.

Nữ sinh được lệnh, thành thạo bắt đầu cởi đi quần áo của Lâm Sơ Tuyết.

Lâm Sơ Tuyết kinh hoàng đến nỗi hai mắt mở to, một bên gãy giữa một bên la lên, “Không, không cần, các cậu không thể làm vậy!”

Phương Ngàn Ngàn nhìn Lâm Sơ Tuyết, tay lấy di động mở ra ứng dụng chụp ảnh.

“Dừng tay!”

Một tiếng nói đánh gãy động tác của bọn họ, Phương Ngàn Ngàn quay đầu lại liền thấy Tô Lạc Y đang cau mày đứng trước cửa đối diện.

Phương Ngàn Ngàn theo bản năng đem điện thoại giấu ra sau lưng, cười nói: “Lạc Y, cậu không phải đi ăn cơm sao?”

Tô Lạc Y cười như không cười nhìn Phương Ngàn Ngàn.

Ở nguyên thế giới cũ, Phương Ngàn Ngàn là bạn tốt của Tô Lạc Y, cô ta nhiều lần vì nguyên chủ bày mưu tính kế. Tiếp đó cũng là Phương Ngàn Ngàn cùng nguyên chủ ở khắp nơi, giáo huấn dạy dỗ những người muốn tiếp cận câu dẫn Nam Cung Ngự. Nhưng nguyên chủ nhiều nhất cũng chỉ uy hiếp, còn Phương Ngàn Ngàn thì khác.

Phương Ngàn Ngàn thực chất cũng thích Nam Cung Ngự, nhưng cô ta biết bản thân so với Tô Lạc Y kém xa, chỉ có thể dựa vào Tô Lạc Y đi chèn ép những người khác.

Tô Lạc Y bước vào phòng học, đem cửa đóng lại, hướng Lâm Sơ Tuyết nói: “Lại đây.”

Nữ sinh đang cởi quần áo Lâm Sơ Tuyết do dự hạ cánh tay xuống.

Lâm Sơ Tuyết được thả ra, lập tức đem quần áo mặc lên, nhẹ nhàng tránh xa Phương Ngàn Ngàn và mấy nữ sinh kia, nhưng cô cũng không dám ở quá gần Tô Lạc Y.

Áo khoác của Lâm Sơ Tuyết đã bị ném trên mặt đất, bên trong áo sơ mi bị xé một khoảng to, ầm ầm có thể nhìn thấy áo trong màu hồng nhạt cùng viền trắng.

Tô Lạc Y cởi áo khoác tiến lên khoác lên người Lâm Sơ Tuyết, an ủi vỗ vai, sau đó đối mặt Phương Ngàn Ngàn.

“Là ai bày trò động thủ?”

Phương Ngàn Ngàn cười cười, “Lạc Y, tiện nhân này vừa chuyển tới liền muốn câu dẫn Nam Cung Ngự, tớ cũng chỉ muốn thay cậu dạy dỗ cậu ta thôi”

Tô Lạc Y nhướn mày, “Thật sao?”

Phương Ngàn Ngàn tiếp theo giải thích: “Đúng vậy, Lạc Y, chúng ta làm bạn bè mười mấy năm, tớ cũng chỉ muốn thấy cậu cùng Nam Cung Ngự thành đôi, không thể để những người khác cản trở, tiện nhân này mới vào lớp đã muốn ông ọ câu dẫn, cần thiết chen ép nên chen ép.”

Tô Lạc Y cao ngạo khoanh tay trước ngực, “Tôi đã từng nói qua, cậu muốn dạy dỗ người khác, trước phải thông báo cho tôi đúng chứ?”

Phương Ngàn Ngàn do dự, “Đúng”

“Ngàn Ngàn, xét thấy chúng ta làm bạn bè nhiều năm như vậy, cậu trước kia gạt tôi làm những gì tôi đều có thể không so đo.” Tô Lạc Y khoe miệng gọi lên, ngữ khí đột nhiên trở nên nghiêm túc, “Về sau nếu lại lấy danh nghĩa của tôi đi làm mấy chuyện này, đừng trách tôi không trọng tình nghĩa!”

Phương Ngàn Ngàn bị Tô Lạc Y nghiêm khắc cảnh cáo, trong lòng không khỏi hoảng loạn.

Lạc Y đã biết, biết cô ta từng dùng danh nghĩa của cô để làm mấy chuyện này.

“Tớ, tớ cái gì cũng chưa làm, Lạc Y, tớ làm sao có thể dùng thanh danh của cậu làm ra mấy chuyện này được? Chúng ta là bạn bè mà.” Phương Ngàn Ngàn mạnh miệng.

Tô Lạc Y khẽ cười một tiếng, tay cầm quần áo Lâm Sơ Tuyết sửa sang lại, đi ra khỏi phòng học.

Lâm Sơ Tuyết cúi đầu đi theo phía sau cô.

Tô Lạc Y hỏi hệ thống: “Ta vừa rồi xuất hiện làm anh hùng cứu mỹ nhân, chắc chắn sẽ có thêm nhiều điểm hảo cảm đi?”

Hệ thống: “10 điểm”

Tô Lạc Y thờ dãi: “Haizzz, chỉ tăng được 10 điểm hảo cảm!”

Hệ thống: “Không tồi, kí chủ mới tiến vào thế giới nhiệm vụ hai ngày đã hoàn thành một nửa.”

Tô Lạc Y bất đắc dĩ, “Hành trăm dặm giả nửa chín mươi*(1), càng về sau hảo cảm càng khó xoát.”

Hành trăm dặm giả nửa chín mươi: Đường đi 100 dặm, đi được 90 dặm cũng chỉ xem là một nửa mà thôi. Khích lệ người làm việc phải luôn cố gắng, không được bỏ dở giữa chừng. Cũng không vì đã được 90 dặm mà bỏ bê, lười nhác.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Tiểu thư nhà giàu công lược cô bé lọ lem (12)

Edit by: Đình Ân để cập đến một người dùng

Lâm Sơ Tuyết mặc quần áo của Tô Lạc Y, mắt đã hơi sưng đỏ, trong ánh mắt tràn đầy rối rắm. Tô Lạc Y cười cười,

“Tớ đưa cậu về nhà?”

Lâm Sơ Tuyết “Ừm” một tiếng.

Bộ dáng này của cô, chắc phải về đổi quần áo trả lại cho Tô Lạc Y.

Lâm Sơ Tuyết đi phía sau Tô Lạc Y, tới cửa cầu thang lại giữ chặt tay áo cô, giọng nói hơi nhỏ “Áo khoác tớ còn ở trong lớp.”

Tô Lạc Y nghĩ đến chiếc áo khoác bị ném dưới đất, vừa định đồng ý lại nghĩ đến có thể Phương Ngàn Ngàn còn ở trong ban.

“Tớ quay lại giúp cậu lấy, cậu ở chỗ này chờ tớ.” Tô Lạc Y vỗ vỗ bả vai cô.

"Ừm."

Lâm Sơ Tuyết nhìn bóng lưng Tô Lạc Y bước đi, căn môi dưới, con ngươi lóe sáng, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Nam Cung Ngự ở dưới lầu chờ Tô Lạc Y đã gần 30 phút.

Nói quay lại lấy di động, lâu vậy còn chưa ra?

Nam Cung Ngự không kiên nhẫn nhìn về phía lớp học, lại nhìn đồng hồ, sau đó đi nhanh lên lầu.

Đi đến cửa thang lầu, hần nhìn thấy nữ sinh khi sáng cố tình ngã vào bánh xe hần. Ừm..đó còn là nữ sinh mơ mộng ngồi cạnh Tô Lạc Y.

Nam Cung Ngự vừa định đi qua lại vô tình liếc thấy phù hiệu trên áo khoác. Hần có thể nhận ra đó là áo khoác của Tô Lạc Y, bởi vì trên áo được cài chiếc châm tình xảo chỉ Tô Lạc Y mới có. Lâm Sơ Tuyết mặc áo khoác của Tô Lạc Y đứng đó, đôi mắt đỏ hoe.

Nam Cung Ngự lạnh lùng nhìn Lâm Sơ Tuyết, "Tô Lạc Y đâu?"

Lâm Sơ Tuyết nghe được thanh âm, lại thấy Nam Cung Ngự hướng mình nói chuyện, cũng có chút kinh ngạc.

Vốn không nghĩ trả lời, nhưng nhớ nam sinh này là vị hôn phu của Lạc Y, Lâm Sơ Tuyết nhin xuống tức giận, "Cô ấy ở trong lớp."

Nam Cung Ngự tới gần Lâm Sơ Tuyết, cười như không cười, "Câu dẫn tôi không thành, lại muốn tiếp cận Tô Lạc Y? Vì sao?"

Lâm Sơ Tuyết bị những lời này làm cho tức giận, những người này dựa vào cái gì đều cho rằng bản thân cô kết bạn cùng Lạc Y là có mục đích không tốt?

"Nam Cung đồng học, tôi cùng Lạc Y làm bạn là chuyện của tôi và Lạc Y. Tôi trước giờ chưa từng nghĩ muốn quyến rũ cậu, cậu bị tự luyện như vậy, gia đình cậu có biết không? Tôi khuyên cậu vẫn nên đi tìm bác sĩ kiểm tra đi."

Lâm Sơ Tuyết tuy rằng thoát nhìn có vẻ tiểu bạch ngân ngô, nhưng con thỏ nhỏ tức giận cũng có thể cắn người.

Nam Cung Ngự khẽ cười, "Là bị tôi chọc giận, hay muốn dùng cách này tiếp cận tôi. Hay là...tính kế Tô Lạc Y?"

"Không có! Loại người như các cậu, không lẽ trong đầu đều nghĩ, ai tiếp cận các cậu đều là quyến rũ, tính kế? Tôi nghèo thì làm sao? Nghèo thì không thể có bạn bè?"

"Nam Cung Ngự, là tôi muốn làm bạn với Lâm Sơ Tuyết, anh không thích cậu ấy, nhưng anh cũng không thể mở miệng châm chọc cậu ấy" Tô Lạc Y cầm áo khoác của Lâm Sơ Tuyết xuất hiện ở cầu thang, từ trên cao nhìn xuống Nam Cung Ngự, ngữ khí cường thế: "Tôi muốn đưa Tuyết đầu mùa về nhà, anh không có việc gì có thể rời đi trước."

Nam Cung Ngự ngẩng đầu, mặt không biểu tình nhìn Tô Lạc Y.

Hần thật sự chỉ có ý tốt, không ngờ Tô Lạc Y lại bị lừa.

Trước kia thời điểm Phuong Ngàn Ngàn tiếp cận Tô Lạc Y, hần không phải không nhắc nhở cô, nhưng Tô Lạc Y đối với bạn bè luôn bao dung tốt bụng làm hần bức bối, hần cũng không thềm nhắc nữa.

Con người Nam Cung Ngự trở nên lạnh lùng, cười tự giễu, "Là tôi xen vào việc người khác." Về sau tôi cũng không bao giờ quản việc của em nữa! Em như vậy đáng bị người lừa!

Nói xong, Nam Cung Ngự trực tiếp xoay người rời đi.

Tô Lạc Y tươi cười, hướng Lâm Sơ Tuyết nói: "Chúng ta lỡ làm taxi ở cửa chờ rất lâu rồi, tớ đưa cậu trở về."

Lâm Sơ Tuyết nắm chặt tay, "Cảm ơn cậu."

Tô Lạc Y cười tươi đẹp, "Chúng ta là bạn bè mà!"

Cho nên độ hảo cảm có thể tăng thêm một chút được không?

Hệ thống như đã nhìn thấu suy nghĩ Tô Lạc Y, "Hảo cảm +5, tổng hảo cảm là 55."

Tô Lạc Y hỏi hệ thống: "Ta làm vậy đối với Nam Cung Ngự, sẽ không OOC đi?"

Hệ thống đáp: "Không có, trước kia Tô Lạc Y cũng từng vì Phuong Ngàn Ngàn mà cùng Nam Cung Ngự cãi vã."

Tô Lạc Y trầm tư, "Không thấy nắng chui, Nam Cung Ngự này vẫn là tiểu nam sinh thiện lương khả ái a~."

Chương 13: Tiểu thư nhà giàu công lược cô bé Lọ Lem (13)

Edit by Đinh Ân

13:

Sau khi đưa Lâm Sơ Tuyết về nhà, Tô Lạc Y liền trở lại trường học.

Thực chất Tô Lạc Y có thể tiếp xúc với Lâm Sơ Tuyết nhiều hơn để xoa dịu nỗi đau, nhưng nguyên chủ trước giờ luôn là người cao lãnh lại kiêu ngạo, bởi vậy Tô Lạc Y hiện tại không thể lúc nào cũng bám dính lấy một người.

Trừ phi người đó là Nam Cung Ngự...

Tô Lạc Y đi vào cổng trường, khoe miệng mang theo nụ cười nhợt nhạt, người ngoài nhìn vào trông có vẻ thập phần ưu nhã hào phóng.

Không ít người nhận ra Tô Lạc Y, tiến lên cùng cô chào hỏi, nhưng đối mặt với tình cảnh này, nội tâm cô cũng phiền đến sắp hồng mắt.

Tô Lạc Y: “Hệ thống, ta rất cao lãnh! Phải cao lãnh, phải cao lãnh!”

Hệ thống: “Kí chủ là Tô Lạc Y, phải cao lãnh!”

Tô Lạc Y đã đưa áo khoác của mình cho Lâm Sơ Tuyết, hiện tại cô chỉ mặc một áo sơ mi, tóc dài xõa ra, vài sợi rơi xuống trước ngực, hấp dẫn ánh mắt không ít nam sinh.

Nam Cung Ngự ngồi gần cửa sổ, nhìn Tô Lạc Y mang bộ dáng này bước vào phòng học, con người hắn lập tức trầm xuống. Bất giác Tô Lạc Y cảm thấy ánh mắt kia sắp đông cứng chết cô rồi.

Ngồi vào vị trí, lại nhìn đến Nam Cung Ngự cũng đang trầm mặc ngồi bên cạnh, Tô Lạc Y cười ha hả chào hỏi: “Nam Cung Ngự, anh ăn cơm chưa?”

Nam Cung Ngự vốn dĩ không nghĩ cô sẽ nói vậy, chột đáy lòng mềm nhũn, nhưng mặt ngoài lại lạnh lùng, “Chưa”

Bởi vì thái độ của Tô Lạc Y ảnh hưởng, hắn cơm ăn cũng không vào.

Đã là cao nhị, phần lớn học sinh đều sẽ không về nhà hay tới kí túc xá nghỉ trưa, mà sau khi ăn xong cơm trưa sẽ trực tiếp ở lớp tự học.

Rốt cuộc giữa trưa 12 giờ tan học, buổi chiều 1 giờ rưỡi lại phải luyện tập “thính lực”. Tô Lạc Y đưa Lâm Sơ Tuyết trở về cũng không ăn cơm, hiện tại cũng không đói bụng.

Nam Cung Ngự đứng lên, cởi áo khoác, khoác lên người Tô Lạc Y, “Cùng nhau ăn cơm.”

Nhìn đến áo khoác trên người, Tô Lạc Y còn muốn hướng Nam Cung Ngự nói không cần, nhưng nghĩ đến áo khoác này có thể chắn gió, cô vẫn yên lặng nhìn xuống.

Sao cũng được, miễn là hiện tại có thể ấm

Buổi chiều, mãi cho tới giờ vào học, Tô Lạc Y cũng chưa thấy bóng dáng Lâm Sơ Tuyết.

“Này? Hệ thống, tình dịch của ta đâu?”

Hệ thống không mặn không nhạt đáp: “Xin nghỉ ở nhà”

Tô Lạc Y nghi hoặc: “Ồ nhà làm gì? Tình dịch của ta sợ Phương Ngàn Ngàn sao?”

Hệ thống giải thích:

“Mẹ nữ chủ bị bệnh, nữ chủ xin nghỉ ở nhà chăm sóc.”

Tô Lạc Y gật gật đầu, nhớ tới ở nguyên thể giới, mẹ của tình địch căn bản quanh năm ốm yếu, hoàn cảnh gia đình lại khó khăn. Cũng may có Nam Cung Ngự lúc ấy đã chú ý tới nữ chính, chính nam chính là người giúp đỡ mẹ nữ chính thanh toán tiền thuốc men.

Tô Lạc Y hỏi: “Vậy Lâm Sơ Tuyết hiện tại còn thiếu tiền không?”

Hệ thống nói: “Tạm thời còn chưa tới nỗi bán mình, bệnh tình của mẹ nữ chủ tạm thời cũng chưa chuyển biến xấu.”

Tô Lạc Y khó hiểu, “Nguyên trong cốt truyện Lâm Sơ Tuyết lúc này hẳn là nghèo cùng đường, muốn thôi học đi?”

Trong nguyên thể giới, Lâm Sơ Tuyết chuyển trường liền gặp được Nam Cung Ngự. Nhưng bởi vì trong nhà xảy ra chuyện, nữ chủ đột nhiên muốn thôi học lại cùng Nam Cung Ngự lôi kéo một phen.

Hệ thống nói: “Không phải lần trước kí chủ gặp Lâm Sơ Tuyết còn ra mặt bệnh vực cô ta sao?”

Tô Lạc Y nháy mắt đã hiểu, “Có phải nguyên trong cốt truyện, Lâm Sơ Tuyết bị người đàn ông kia lừa gạt?”

Bởi vì bị lừa mất một số tiền nên quá trình trị liệu của mẹ nữ chủ bị chậm trễ, làm cho bệnh tình chuyển biến xấu.

Khỏe miệng Tô Lạc Y bắt chọt cong lên, “Lâm Sơ Tuyết cùng Nam Cung Ngự không có ràng buộc, xoát độ hảo cảm liền đơn giản hơn nhiều nha! Vậy ta với nữ chủ vẫn là tình địch sao?”

Hệ thống nói: “Dù sao hai người cũng là tình địch.”

Tô Lạc Y hướng hệ thống bĩu môi, “Cũng không biết tên nhóc con nhà ngươi có cái gì lại khiến người ta chán ghét tới vậy?”

"Tên nhóc con" được nhắc tới đột nhiên thấp giọng nói: “Đừng thất thần, lỡ cho lão sư có vấn đề muốn hỏi kí chủ”

Tô Lạc Y nhận ra mình thất thố, theo bản năng phản bác: “Ta không thất thần!”

Nhưng lão sư thật sự vừa vặn điểm đến tên Tô Lạc Y tên: “Tô Lạc Y, em cảm thấy đề này nên lựa chọn đáp án nào?”

"Tên nhóc con" hệ thống nhắc nhở: “Chọn D.”

Tô Lạc Y tự tin tràn đầy, “Chọn D.

- - - - -

Dạo này cả Ân hay Đình đều rất lười, nghỉ cả tuần nay rồi mà không bù chương cho các nàng được

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Địch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Tiểu Thụ nhà giàu công lược cô bé lọ lem (14)

Edit by Đình Ân

- - - - -

Trong phòng học cười vang ra tiếng.

Chủ nhiệm lớp nghiêm túc nói: “Đề này chỉ có ba đáp án ABC, từ đâu ra D?”

Tô Lạc Y vô tội nhìn về phía chủ nhiệm lớp.

Chủ nhiệm lớp cũng không làm khó Tô Lạc Y, chỉ thờ dài, “Ngồi xuống đi, chú ý nghe giảng bài.”

Tô Lạc Y ngồi xuống, trong lòng ủy khuất với hệ thống một trận.

Hệ thống: “Ký chủ nghiêm túc nghe giảng bài đi.....”

Tô Lạc Y: “.....”

Tiết tự học buổi tối của Cao nhĩ thường không yêu cầu nghiêm khắc, Tô Lạc Y đem thư trang cất vào cặp sách, chuẩn bị về nhà.

“Tô Lạc Y.” Nam Cung Ngự gọi cô lại.

“A! Nam Cung Ngự, có chuyện gì sao?” Tô Lạc Y chuyển mắt.

Ánh mắt Nam Cung Ngự nhìn Lạc Y sáng ngời, lại có chút mắt tự nhiên nói: “Cuối tuần anh ở nhà tổ chức sinh nhật, em đừng quên đi.”

Tô Lạc Y do dự một chút, gật gật đầu, “Em sẽ không quên.”

Nam Cung Ngự cười, “Anh đưa em về nhà.”

Tô Lạc Y nhớ tới xe đạp của hắn, xấu hổ cười, “Tài xế đã ở cửa chờ em.”

Khóe miệng Nam Cung Ngự tươi cười chột cứng ngắc.

Tô Lạc Y nói: “Em đây đi về trước.”

Hệ thống nói: “Dựa theo tính cách nguyên chủ, kí chủ không nên cự tuyệt nam chủ.”

Tô Lạc Y chớp mắt úy khuất nói: “Chuyện này không có gì lớn đâu a~”

Hệ thống: “.....” phiền ký chủ đừng giả dạng bạch liên hoa làm nũng nữa!

Sau khi Tô Lạc Y rời đi, Phuong Ngàn Ngàn nhanh chóng lấy hết can đảm nói với Nam Cung Ngự: "Nam Cung Ngự, sinh nhật cuối tuần này cậu có mời những người trong ban đi không?"

Nam Cung Ngự quay đầu nhìn về phía Phuong Ngàn Ngàn, lãnh đạm nói, “Có”

Rất nhiều người trong Nhất ban có bối cảnh không tầm thường, nhiều gia tộc cùng Nam Cung gia lại có quan hệ tốt, khẳng định là sẽ mời.

Phuong Ngàn Ngàn lại nói: “Cậu cũng mời Lâm Sơ Tuyết sao?”

Nam Cung Ngự ngần ra.

Phuong Ngàn Ngàn vờ như đột nhiên nhớ tới cái gì, cả kinh nói: “A, Lâm Sơ Tuyết gia cảnh không tốt, phỏng chừng cũng mua không nổi một bộ lễ phục, Nam Cung cậu vẫn là đừng làm khó dễ cậu ấy nha.”

Lời nói ác ý này thẳng tay bôi đen Lâm Sơ Tuyết. Lâm Sơ Tuyết diện mạo diễm mỹ đáng yêu, chỉ cần là nam sinh đều sẽ thích con gái như vậy.

Nam Cung Ngự liếc mắt một cái liền nhìn thấu tâm tư Phuong Ngàn Ngàn, hắn cũng không vạch trần, chỉ cười một tiếng, quay lưng rời đi.

Phuong Ngàn Ngàn cắn môi dưới, ánh mắt dần dần lạnh băng. Vì cái gì Tô Lạc Y ngu ngốc không đầu óc lại là người có thể cùng Nam Cung Ngự đính hôn? Vì cái gì Nam Cung Ngự vĩnh viễn đều không chú ý cô ta dù chỉ một chút?

Phuong Ngàn Ngàn rất không cam lòng!

Nam Cung Ngự đem thư khép lại, lại lần nữa quay đầu, vừa vận nhìn thấy Phuong Ngàn Ngàn đầy mắt đầy âm hiểm.

Đối với việc Nam Cung Ngự đột nhiên quay đầu nhìn mình, Phuong Ngàn Ngàn cả kinh, không nghĩ tới Nam Cung Ngự sẽ như vậy nhìn về phía cô ta.

Ánh mắt Nam Cung Ngự bình tĩnh nhưng lại giấu diếm sự sắc bén, hắn nhướn mày, lộ ra nụ cười hoàn mỹ, "Phuong Ngàn Ngàn cậu nghĩ người khác ngu ngốc, cậu cũng chẳng thông minh gì."

Nói xong, Nam Cung Ngự cũng rời đi.

Phuong Ngàn Ngàn tâm tạng lửa giận, bàn tay gắt gao nắm chặt góc váy.

Nam Cung Ngự không nghĩ muốn xử lí việc mấy nữ sinh lục đục với nhau, nhưng phuong diện này lại có Tô Lạc Y, hắn cũng chỉ cảnh cáo Phuong Ngàn Ngàn một chút.

Nghĩ đến Lâm Sơ Tuyết, Nam Cung Ngự nhủ mày, vẫn nên phân phó người đi tra xét bối cảnh nữ sinh này.

Thời điểm Tô Lạc Y chuẩn bị về tới nhà, cô lại gọi tài xế đưa mình đến nhà Lâm Sơ Tuyết.

Gia cảnh Lâm Sơ Tuyết bình thường, trong nhà chỉ có cô cùng mẹ già.

Sau khi gõ vài tiếng, cửa nhà liền được mở ra. Tô Lạc Y nhìn đến mái tóc dài của tình địch, xõa ra trên bộ quần áo ngủ lại thập phần đáng yêu.

“Lạc Y? Sao cậu lại tới đây?” Lâm Sơ Tuyết kinh hi nói: “ Vào nhà đi, bên ngoài lạnh lắm ”

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Tiểu thư nhà giàu công lược cô bé lọ lem (15)

Edit by Đình Ân

Chương 15:

Chờ sau khi Tô Lạc Y bước vào nhà, Lâm Sơ Tuyết lại có chút ngượng ngùng, “Trong nhà có hơi bừa bộn, cậu có thể vào phòng khách ngồi chờ một chút.”

Khỏe môi Tô Lạc Y mỉm cười sau đó ngồi xuống ghế “Thấy cậu hôm nay không đi học, tớ có đem sách vở đã chép bài đầy đủ mang tới cho cậu.”

Lâm Sơ Tuyết trong lòng ảm áp, “Cảm ơn Lạc Y.”

“Không có gì, ngày mai cậu có đi học không?”

Lâm Sơ Tuyết vừa định trả lời, một thanh âm yếu ớt từ phòng ngủ truyền ra “Sơ Tuyết, là ai tới?”

“Mẹ, là đồng học của con tới thăm”

Tô Lạc Y ngược mắt, nhìn kĩ mẹ Lâm đang mặc quần áo đơn giản ở nhà, sắc mặt có chút tái nhợt từ phòng ngủ đi ra, "Thì ra là đồng học Tiểu Tuyết tới, mẹ đi gọt trái cây cho hai đứa. Trong nhà cũng không có đồ uống, cháu uống gì để đi mua."

Lâm Sơ Tuyết qua đi đỡ bà, oán trách nói: “Mẹ, mẹ mau trở về nghỉ ngơi đi.”

Thời điểm mẹ của Lâm Sơ Tuyết bước ra, Tô Lạc Y liền lễ phép đứng lên, "Dì trước cứ nghỉ ngơi đi, con chỉ là đến thăm Sơ Tuyết, chút nữa liền phải trở về."

Mẹ Lâm có chút ngượng ngùng, “Nhưng người tới chính là khách...”

Lâm Sơ Tuyết lại nhẹ nhàng nói, “Mẹ, mẹ cứ về phòng nghỉ ngơi trước đi, con sẽ tiếp đãi Lạc Y thật tốt.” Sau đó đỡ bà về phòng.

Đóng lại cửa phòng ngủ, Lâm Sơ Tuyết khụ một tiếng, “Tớ đi gọt trái cây.”

Tô Lạc Y giữ chặt tay áo cô, “Thật sự không cần đâu, thời gian cũng không còn sớm, nếu tớ vẫn chưa trở về ba mẹ sẽ lo lắng cho tớ, sách vở cậu cứ giữ lại đi.”

Lâm Sơ Tuyết tiếp nhận notebook của Tô Lạc Y, rồi nói: “Ừm, áo khoác của cậu tớ đã giúp cậu giặt sạch, ngày mai đi học sẽ trả lại cho cậu.”

Tô Lạc Y mới nhớ tới, đến giờ trên người mình vẫn mặc áo khoác của Nam Cung Ngự.

“Được, cậu cũng nên nghỉ ngơi sớm một chút, ngày mai gặp lại.”

“Ngày mai gặp lại.”

Tô Lạc Y đi tới cửa, nhớ tới việc Nam Cung Ngự sẽ tổ chức sinh nhật, lại quay đầu hướng Lâm Sơ Tuyết, “Cuối tuần Nam Cung Ngự sẽ làm sinh nhật, chúng ta cùng đi đi?”

“Được! Nhưng cuối tuần là ngày nào?”

Tô Lạc Y sững sốt, “Cái này, lúc khác tớ sẽ nói.”

Vì mặt mũi Tô Lạc Y sẽ không nói cô đã quên mất ngày đó là ngày nào.

Đuôi mắt Lâm Sơ Tuyết cong lên, “Được, tớ sẽ đi cùng cậu.”

Hẹn xong Lâm Sơ Tuyết, Tô Lạc Y lúc này mới yên tâm trở về nhà.

Thời điểm về tới Tô gia, Tô Lạc Y lười nhác vươn vai, hướng hệ thống nói: “Thật là một ngày bận rộn.”

Hệ thống: “Nhiệm vụ này phỏng chừng sẽ nhanh chóng hoàn thành, vừa rồi lại tăng 5 điểm hảo cảm”

Tô Lạc Y cười, “Có thể sẽ hoàn thành sớm thôi.” Cũng có thể hoàn thành tuyệt đối nhiệm vụ sau sinh nhật của Nam Cung Ngự.

“Thế giới sau đã chuẩn bị tốt chưa?”

Hệ thống nói: “Chuẩn bị tốt.”

Tô Lạc Y tò mò hỏi: “Cũng dễ dàng như vậy sao?”

Hệ thống không nghĩ trả lời, chỉ nói: “Lúc đó kí chủ sẽ biết.”

Vào trong nhà, Tô Lạc Y đang khoác chiếc áo đồng phục to rộng, nháy mắt đã bị Tô Mẫu chú ý tới, “Lạc Y, áo khoác của con...là của thằng nhóc Nam Cung Ngự sao? Mẹ đoán đúng mà, mẹ biết các con chỉ đang giận dỗi thôi, hôm nay khẳng định đã làm hoà đi?”

Đồng phục đều có phù hiệu, viết tên và lớp.

Tô Lạc Y chỉ ha ha hai tiếng, đánh trống lảng “Ba mẹ còn chưa đi ngủ hả?”

Tô mẫu vui sướng nói: “Thứ bảy tuần sau chính là sinh nhật thằng nhóc Nam Cung Ngự, mẹ và nhà Nam Cung đã thương lượng, vào ngày hôm đó sẽ chính thức tuyên bố tin tức hai đứa đính hôn.”

Tô Lạc Y trầm nghĩ, thì ra sinh nhật của Nam Cung Ngự là vào thứ bảy tuần sau.

Mà khoan đã! Đính hôn?!

Tô Lạc Y trừng lớn đôi mắt, “Cái gì? Hiện tại mẹ muốn con và Nam Cung Ngự đính hôn? Có phải còn quá sớm hay không?”

Cô, cô, cô...cô mới cao nhì!

Tô mẫu giận dữ: “Con không phải đã sớm cầu mẹ nói muốn đính hôn sao? Hôm nay hai nhà chúng ta đã bàn bạc xong hết thầy, cảm thấy thời điểm hiện tại đính hôn cũng không tồi, các con cứ từ từ bồi dưỡng cảm tình, chờ các con học xong đại học, tốt nghiệp liền kết hôn.”

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Tiểu thư nhà giàu công lược cô bé lọ lem (16)

Edit by Đình Ân

- -----

Chương 16:

Tuy rằng Tô Lạc Y rất kiên định muốn cự tuyệt việc đính hôn, nhưng cha mẹ cô ngoài mặt làm như xem náo nhiệt nhưng thực chất lại muốn giúp Tô Lạc Y quyết định chuyện này.

Ở trong lòng, Tô Lạc Y hướng hệ thống khóc ròng: “Hệ thống, ba mẹ nguyên chủ không có yêu nguyên chủ!”

Hệ thống: “Người có thời gian khóc lóc, không bằng ngấm lại xem phải hoàn thành nhiệm vụ như thế nào.”

Tô Lạc Y thở dài: “Được được được, làm nhiệm vụ.”

Rất nhanh cũng đã đến sinh nhật Nam Cung Ngự, từ sáng sớm, hán đã đến Tô gia.

Trong phòng khách, Nam Cung Ngự lễ phép cười hướng Tô mẫu chào hỏi: “Bác gái, chào buổi sáng.”

Tô mẫu vội vàng trả lời: “Sao hôm nay lại đến đây sớm như vậy?”

Nam Cung Ngự giải thích nói: “Mẹ con tặng Lạc Y bộ lễ phục đính hôn, nhờ con đem qua cho Lạc Y.”

Là lễ phục cho buổi đính hôn, Nam Cung Ngự đã thử trước quần áo của mình, cảm thấy cũng không tệ. Hắn đến đây đưa đồ cũng chỉ là mượn cớ muốn gặp mặt Tô Lạc Y, cũng muốn xem cô thử đồ.

Cô gái ngốc Tô Lạc Y này vóc dáng không tồi, mặc bộ lễ phục này lên hẳn rất được đi?

Nam Cung Ngự nghĩ như vậy.

Tô Mẫu hơi ngạc nhiên, sau đó cười nói: “Sáng nay rời giường con bé đã vội chạy ra ngoài, nói muốn cùng bạn nó đi mua lễ phục. Con đợi một chút, ta sẽ gọi điện thoại bảo Lạc Y trở về nhanh thôi.”

Nam Cung Ngự hơi kinh ngạc.

Trước khi tổ chức đính hôn, phát đi thiệp mời thì sẽ phải chuẩn bị lễ phục. Mẹ của Nam Cung Ngự biết số đo của Tô Lạc Y, cho nên đặt lễ phục không hề lo lắng việc không vừa vặn. Nhưng hiện tại Tô Lạc Y lại tự mình đi chọn lễ phục, có phải cô căn bản không đem lễ đính hôn này để ở trong lòng?

Khóe miệng Nam Cung Ngự vẫn giương lên như cũ, chỉ là trong mắt hắn lại hiện lên một mảnh đen, không có chút ý cười.

Vốn dĩ khi nghe nói sẽ cùng Tô Lạc Y đính hôn, hắn ngoài mặt đạm nhiên, nhưng trong lòng vẫn có chút kinh hi.

Nhưng hiện tại...

“Lạc Y? Con đang chọn lễ phục sao?”

“Không cần chọn nữa, nhà thông gia đã chuẩn bị rồi, thẳng nhóc Nam Cung cũng đã đưa tới.”

“Được được, con phải mau trở về đây.”

Tô mẫu cúp điện thoại, cười nói: “Lạc Y nói hiện tại nó đang trở về.”

Nam Cung Ngự cười ôn hòa: “Vâng con chờ cô ấy trở lại.”

Tô Lạc Y về tới Tô gia nhưng không chỉ có một mình. Đi bên cạnh cô là Lâm Sơ Tuyết. Hai người cười cười nói nói, thấp giọng thảo luận cũng không biết đang nói cái gì.

Bước vào biệt thự, Tô Lạc Y hướng mẹ mình giới thiệu, “Mommy, đây là bạn của con, Lâm Sơ Tuyết.”

Lâm Sơ Tuyết lễ phép hơi cúi người, “Cháu chào bác.”

Tô mẫu cười, “Cô gái ngoan, ngồi đi.”

Tô Lạc Y lúc này mới nhìn đến pha Nam Cung Ngự đang ngồi trên sofa. Ánh mắt hắn cũng tự nhiên mà nhìn cô.

Tô Lạc Y hơi giật mình, ngượng ngùng nói: “Anh còn chưa rời đi sao?”

Lâm Sơ Tuyết cũng nhìn Nam Cung Ngự, cô đã biết Nam Cung Ngự là hôn phu của Lạc Y nên không có gì khó hiểu khi Nam Cung Ngự xuất hiện ở đây. Lên tiếng chào hỏi “Nam Cung đồng học, chào”

Nam Cung Ngự hơi gật đầu, sau đó hướng Tô Lạc Y nói: “Lễ phục anh đã mang tới rồi, em thử xem có hợp ý hay không?”

Tô Lạc Y cầm lấy bộ lễ phục, “Vâng”

Sau đó cô quay đầu nói với Lâm Sơ Tuyết “Tớ với cậu cùng đi, đi.”

Mặt Nam Cung Ngự tối sầm.

Có một khuê mật luôn đi theo bám dính vị hôn thê của mình thật sự rất phiền phức!

Lễ phục rất tinh xảo, Tô Lạc Y cũng rất thích.

Lâm Sơ Tuyết cũng cảm thán nhà giàu thực không tệ chút nào.

Cho nên khi Tô Lạc Y thay bộ lễ phục ra, thời điểm mặc lại bộ quần áo cũ xuống lầu, cô liền nhìn thấy vẻ mặt Nam Cung Ngự, biểu tình của hắn giống

như nhìn thấy quý.

Tô mẫu nói: “Lạc Y, sao con không mặc thử lễ phục?”

Tô Lạc Y nói: “Con đã thử qua, rất đẹp, sau đó đã thay ra rồi.”

Lâm Sơ Tuyết bên cạnh làm chứng: “Đúng vậy đúng vậy, Lạc Y mặc bộ lễ phục đó lên thật sự rất xinh đẹp!”

Tô mẫu: “.....” Ta còn chưa trông thấy thì đẹp cái con khi!

Nam Cung Ngự: “.....”

Lạc Y, lần này xem như em thắng, bây giờ không thể nhưng tối nay tôi lại vẫn có thể xem em mặc bộ lễ phục này như thế nào!

Tô Lạc Y nói: “Lễ phục con để trong phòng, bây giờ con sẽ cùng Sơ Tuyết ra ngoài xem phim, mommy trưa nay con sẽ không về nhà ăn cơm đâu.”

Tô mẫu gật đầu, “Ồ bên ngoài chú ý an toàn.”

- - - - -

Nam cung ngự đổ Lạc Y rồi □

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Tiểu thư nhà giàu công lược cô bé lọ lem (17)

Edit by Đình Ân

- - - - -

Chương 17:

Nam Cung Ngự cảm thấy mình có khả năng đã gặp phải vị hôn thê giả rồi!

Trước kia Tô Lạc Y là người hằng ngày dính lấy hắn, hằng ngày nói yêu hắn, mỗi khi gặp hắn đều mặt dày mặt dạn cầu thân cầu ôm cơ mà?!

Trên thực tế, Nam Cung Ngự xác thật đã gặp phải vị hôn thê giả. Hôn nữ vị hôn thê giả này cũng không may may để ý tới hắn...

Sau khi Tô Lạc Y cùng Lâm Sơ Tuyết rời đi, Nam Cung Ngự cũng đứng dậy ra về.

Tô mẫu chỉ cười gượng rồi tiến hẳn ra cửa.

Tiếp đó không lâu, Phương Ngàn Ngàn cũng tới Tô gia, nhìn thấy Tô mẫu, cô ta lễ phép chào hỏi “Chào buổi sáng dì Tô, Lạc Y hiện tại có ở nhà không?”

Tô mẫu thấy Phương Ngàn Ngàn hỏi vậy cũng cười đáp: “Lạc Y lại mới ra khỏi nhà, cháu có việc gì tìm nó sao?”

Phương Ngàn Ngàn nhọt nhọt cười sau đó lấy ra một cái ví tiền: “Con và Lạc Y lấy nhầm ví tiền nên con tới để đổi lại.”

Tô Lạc Y cùng Phương Ngàn Ngàn trước nay quan hệ không tệ, thường xuyên sẽ mua đồ giống nhau, lấy nhầm đồ của nhau cũng là chuyện bình thường.

Tô mẫu thấy Lạc Y thân thiết với Phương Ngàn Ngàn như vậy, đồ mua giống nhau cũng nhầm lẫn, bất đắc dĩ cười nói: “Các con lại mua ví tiền giống nhau rồi.”

Phương Ngàn Ngàn cười, “Chứng minh của con còn ở trong ví tiền cho nên con tới đổi lại. Vừa rồi con gọi điện, Lạc Y nói cậu ấy vẫn còn ở nhà mà?”

“Nó cũng mới ra ngoài không lâu, hay ta giúp con gọi điện hỏi nó ở đâu, con đem túi sách này đến trả cho nó được không?”

“Vậy con cảm ơn dì Tô!”

Tô mẫu gọi điện thoại cho Tô Lạc Y, nói việc cô và Phương Ngàn Ngàn lấy nhầm ví tiền, sau đó lại hỏi cô đang ở đâu, Lạc Y cũng ngạc nhiên: “Ví tiền? Con ra ngoài vội vàng cũng chỉ mang theo đi động, không có mang theo ví tiền. Hình như con để cái ví đó trên phòng, mẹ tìm thử xem sao.”

Phuong Ngan Ngan cũng nghe Lạc Y nói, cô ta hướng Tô mẫu cười: “Vậy để con lên phòng cậu ấy tìm thử.”

Trước kia, quan hệ hai người cũng rất tốt, cho nên phòng ngủ cũng không riêng tư gì.

Tô mẫu gật đầu, "Được."

Một lát sau, Phuong Ngan Ngan xuống lầu, tay cầm theo ví tiền, hướng Tô Mẫu cười nói: “Di Tô, con tìm được ví tiền rồi, thời gian cũng không còn sớm, chào di con về trước.”

Tô mẫu nhẹ nhàng đáp "Được, con về đi."

-- ----

Càng về sau độ hảo cảm lại càng khó xoát, bởi vì lần đầu tiên gặp, mặt ấn tượng của tình địch về mình không tồi nên Tô Lạc Y tới giờ đã có thể xoát được 70 điểm độ hảo cảm.

Chỉ là tới 70 điểm rồi, độ hảo cảm vẫn luôn trì trệ không tăng.

Cần một cơ hội thúc đẩy sự tình phát triển nha!

Tô Lạc Y hỏi hệ thống: “Người thử nghĩ xem, nếu ta thuê người bắt cóc Lâm Sơ Tuyết, sau đó lại xuất hiện làm anh hùng cứu mỹ nhân thì độ hảo cảm có thể tăng lên hay không?”

Hệ thống: “Nếu như là nam chủ cứu thì sao, Lâm Sơ Tuyết lại yêu nam chủ, phỏng chừng độ hảo cảm của nữ chủ với kí chủ sẽ rớt xuống thành con số âm.”

Nam nữ chủ có hào quang vai chính, điều này cũng không phải không có khả năng.

Tô Lạc Y ừ ừ khua, “Ta đây cũng là vì nhiệm vụ mà! Hệ thống người có kiến nghị gì không?”

Hệ thống: “Ta kiến nghị kí chủ người nên uống thuốc trước đi.”

Tô Lạc Y: “.....” Hệ thống rác rưởi nhà người!

Đi xem phim xong, Tô Lạc Y và Lâm Sơ Tuyết trở về Tô gia, sau đó lại cùng đi tham dự sinh nhật Nam Cung Ngự.

Lễ phục của Lâm Sơ Tuyết không tính là đắt tiền, cũng không phải cao sang gì, nhưng đối với Lâm Sơ Tuyết, ăn mặc như vậy là được rồi. Mặt khác cô ta cũng không phải vai chính của bữa tiệc, thì cần gì phải ăn mặc nổi bật.

Nghe Lâm Sơ Tuyết nói như vậy, trong lòng Tô Lạc Y thầm nghĩ: Lâm Sơ Tuyết cô chính là vai chính đây!

Trong nguyên thế giới, sinh nhật của Nam Cung Ngự cũng là một bước ngoặt vô cùng quan trọng.

Lâm Sơ Tuyết cũng nhận được lời mời tham gia tiệc sinh nhật, nhưng bởi vì không có tiền mua lễ phục nên nữ chủ bị nguyên chủ Tô Lạc Y và Phuong Ngan Ngan cười nhạo.

Nhưng nguyên chủ và nữ phụ đầu biết rằng, Nam Cung Ngự đã chuẩn bị cho Lâm Sơ Tuyết một bộ lễ phục thật tinh xảo, lại tìm người trang điểm, biến Lâm Sơ Tuyết trở thành người nổi bật nhất trong buổi tiệc hôm ấy, đồng thời những lời cười nhạo lúc trước của Tô Lạc Y và Phuong Ngan Ngan lại hung hăng và lại mặt hai người.

Cũng bởi vậy mà nữ chủ đã là cái gai bây giờ đối với nguyên chủ Tô Lạc Y lại càng thêm chướng mắt.

Kết thúc buổi tiệc, nam chính tự mình đưa nữ chính về nhà, sau đó “không cần thận” hôn nữ chính.

Lúc này nam nữ chính mới dâng lên cảm xúc khác thường với đối phương.

Nghĩ lại tới diễn biến của cốt truyện Tô Lạc Y thầm thở dài trong lòng, “Lần này ta muốn trở thành người nổi bật nhất buổi tiệc đêm nay!”

Hệ thống: Phiền kí chủ rác rưởi không cần tự luyện tới như vậy!

-- -----

Hôm nay 1 chương thôi, mai bù 3 chương nhé

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Tiểu thư nhà giàu công lược cô bé lọ lem (18)

Edit by Đinh Ân

Tô Lạc Y và Lâm Sơ Tuyết cùng xuất hiện trong bữa tiệc của Nam Cung gia. Vừa bước vào đại sảnh, ngay lập tức hai người đã trở thành tâm điểm sự chú ý.

Sau khi trang điểm tỉ mỉ, Tô Lạc Y đã rút đi nét thiếu nữ ngây ngô, biến thành cô gái thanh thực, dung nhan tinh xảo làm khuôn mặt thêm phần ma mị, tuy khóe môi chỉ mỉm cười lễ phép nhưng lại không có chút nào tỏ vẻ xa cách cả.

Bên cạnh Tô Lạc Y là Lâm Sơ Tuyết mặc lễ phục trang nhã, làn da trắng nõn, đôi mắt sáng ngời mang theo chút tò mò cùng khẩn trương, đứng cạnh Tô Lạc Y lại thấp phần đơn thuần đáng yêu, giống như một tiểu bạch thỏ. Hai người khí chất bất đồng, nhưng đi bên nhau lại vô cùng hài hoà.

Phương Ngàn Ngàn đứng từ xa nhìn hai người họ, đáy mắt tràn đầy sự ghen ghét, cô ta gắt gao nắm chặt chiếc ly trong tay.

Lâm Sơ Tuyết chú ý tới ánh mắt của Phương Ngàn Ngàn, quay sang nói khẽ với Tô Lạc Y: "Lạc Y, chúng ta có nên chào hỏi Phương Ngàn Ngàn một chút hay không?"

Tô Lạc Y nhìn Lâm Sơ Tuyết một cái, phun ra hai chữ, "Không đi."

Nguyên thế giới Tô Lạc Y sống cuộc sống như một công chúa, chưa từng nói chuyện khiếm tốn cùng người khác, cũng từng hạ thấp mình đi chào hỏi với ai bao giờ.

Cô tính không muốn để ý đến Phương Ngàn Ngàn đấy thì sao nào?

Tô Lạc Y thầm nghĩ: Phương Ngàn Ngàn không phải vai chính, cô ta muốn làm gì, kể cả tìm chết cũng liên quan quái gì tới Tô Lạc Y cô?

Lâm Sơ Tuyết "Ừm" một tiếng cũng không nói gì thêm. Lúc trước Phương Ngàn Ngàn đối xử với cô như vậy, cô cũng không phải thánh mẫu, không thể cứ thế bình tĩnh đi tới chào hỏi Phương Ngàn Ngàn được.

Tiệc sinh nhật 7 giờ rưỡi chính thức bắt đầu, ba của Nam Cung Ngự sẽ là người nói lời mở đầu, tiếp theo là cắt bánh kem, cuối cùng Nam Cung Ngự sẽ mời Tô Lạc Y khiêu vũ mở màn.

Nhảy xong điệu nhảy mở màn, tất cả mọi người có thể tùy ý, có thể khiêu vũ, nói chuyện phiếm hoặc cũng có thể thưởng thức đồ ăn, tự nhiên mà tận hưởng.

Tô Lạc Y đã cùng Nam Cung Ngự thực hiện màn cắt bánh kem xong, mọi người xung quanh đang nhìn hai người chăm chú, Nam Cung Ngự mỉm cười, thân sĩ vươn tay mời cô nhảy điệu nhảy mở màn.

Lâm Sơ Tuyết đứng ở bên cạnh Tô Lạc Y, đột nhiên nhìn thấy Phương Ngàn Ngàn lộ ra nụ cười âm hiểm.

Trong lòng Tô Lạc Y than vãn cùng hệ thống: "Hệ thống, ta sắp không xong rồi."

Hệ thống ngây ngốc: "Hả?"

Tô Lạc Y nói: "Ta cảm giác dây lưng của bộ lễ phục này có khả năng sắp đứt, nếu bây giờ khiêu vũ, nói không chừng có thể biến thành nhảy thoát y."

Hệ thống lúc này vẫn có thể bình tâm, hướng Tô Lạc Y nói giỡn: "Không phải khả năng sắp đứt, mà là tuyệt đối sẽ đứt."

Bàn tay của Nam Cung Ngự vẫn lơ lửng giữa không trung nhưng vẫn không thấy được động tác của Tô Lạc Y, đáy mắt hần hiện lên vẻ nghi hoặc.

Thời gian cấp bách, Tô Lạc Y không hề chần chừ, bắt lấy tay Lâm Sơ Tuyết đặt lên tay Nam Cung Ngự, sau đó cô lui ra sau nửa bước, ưu nhã cười, "Sơ Tuyết nói rất muốn tham khảo qua tài khiêu vũ của anh đó, hay là Nam Cung Ngự, để cho Sơ Tuyết bồi anh nhảy điệu mở màn cũng không tệ."

Nói rồi, Tô Lạc Y liều mạng nhảy mất ra hiệu cho Lâm Sơ Tuyết.

Lúc này nếu ở trước mặt mọi người cự tuyệt Nam Cung Ngự tuyệt đối sẽ không phải cách làm tốt, nếu có thể thì trước tiên cứ lừa gạt một chút đi.

Đáy mắt Nam Cung Ngự phủ kín hàn băng, chỉ là có mọi người xung quanh, hần nhin, khóe môi vẫn như cũ duy trì mỉm cười, "Vậy đành mời Lâm đồng học cùng tôi khiêu vũ mở màn vậy."

Lâm Sơ Tuyết còn chưa kịp hiểu được ý tứ trong ánh mắt của Tô Lạc Y, đã bị Nam Cung Ngự kéo lên sàn nhảy.

Yến hội này không phải vũ hội, bất quá Lâm Sơ Tuyết vì phòng chuyện bất trắc nên vẫn học khiêu vũ sơ sơ, vậy mà lúc này lại có công dụng rất lớn.

Nhìn Lâm Sơ Tuyết cùng Nam Cung Ngự ở trong đại sảnh nhẹ nhàng khởi vũ, Tô Lạc Y lui một bước về phía sau. Cô trước tiên nên rời khỏi, sau đó đi đổi bộ lễ phục khác vậy.

Hệ thống nói: "Hôm nay Phương Ngàn Ngàn đến Tô Gia tìm kí chủ, có lẽ cô ta cũng thuận tiện động tay động chân đến bộ lễ phục của cô."

Sau khi Tô Lạc Y thử xong lễ phục liền tùy ý treo ở trong phòng. Phương Ngàn Ngàn đẩy cửa bước vào, liếc mắt liền có thể thấy được. Tâm tư ghen ghét nổi lên, cô ta dùng dao gọt hoa quả trên bàn cắt đi một đoạn ngắn dây lưng của bộ lễ phục.

Nơi cô ta cắt đi là nơi nào, Tô Lạc Y không thể biết được, nhưng hiện tại...

Tô Lạc Y hít một hơi thật sâu, hỏi hệ thống: "Hệ thống rác rưởi nhà người biết hết mọi chuyện, sao lại không nói sớm?!"

Hệ thống kinh ngạc, "Hà? Ta chưa nói sao? Ừm, có lẽ là ta chưa nói."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Tiểu thư nhà giàu công lược cô bé lọ lem (19)

Edit by đình ân

- - - - -

19:

Tô Lạc Y: "....." Biết nói gì nữa bây giờ?

Hệ thống lúc này cũng thực đồng tình: "Kí chủ sắp thảm rồi.", nói xong còn thêm cái icon vỗ tay bán mạnh chấm chấm nước mắt.

Tô Lạc Y vẫn chưa hiểu được ý tứ của hệ thống, bất quá ngay sau đó cô đã hiểu.

Bởi vì Phương Ngàn Ngàn đã tới phía sau cô.

Phương Ngàn Ngàn tay dừng ở sau lưng Tô Lạc Y, hai người dựa vào rất gần, nếu người ngoài nhìn vào cũng chỉ đoán rằng quan hệ bọn họ khá thân thiết.

Nhưng Tô Lạc Y biết, Phương Ngàn Ngàn tay đã bắt được dây lưng phía sau, chỉ cần cô ta dùng lực một chút, bộ lễ phục này thật sự sẽ "hở hoa".

Trong lòng Tô Lạc Y đem tám đời tổ tông nhà Phương Ngàn Ngàn ra mắng một lần, nhưng ngoài mặt vẫn là vẫn duy trì mỉm cười, "Ngàn Ngàn, cậu có chuyện muốn nói với tớ sao?"

Khóe môi Phương Ngàn Ngàn mỉm cười đắc ý, "Tớ có đôi lời muốn nói với cậu nha."

"Ừm? Ngàn Ngàn cậu muốn nói cái gì?"

Phương Ngàn Ngàn cười như không cười, "Lạc Y, cậu là khò thật hay đang giả ngu vậy? Cậu không biết hiện tại sự trong sạch của cậu đang nằm trong tay tớ à?"

Tô Lạc Y đạm nhiên nói: "Quả nhiên là cậu."

Phương Ngàn Ngàn nhún vai, "Vốn dĩ tớ không muốn dấu diếm, nhưng để có thể hủy hoại cậu, tớ chịu khổ một chút cũng không sao."

Tô Lạc Y đột nhiên mở miệng, "Là vì Nam Cung Ngự?"

Phương Ngàn Ngàn gật đầu.

"A, cậu cảm thấy cậu hủy hoại tớ rồi, Nam Cung Ngự sẽ thích cậu sao?"

Bàn tay Phương Ngàn Ngàn hung hăng nắm chặt dây lưng của Tô Lạc Y, "Đừng nói nữa!"

" Cậu cứ tự nhiên." Tô Lạc Y không thèm khuyên cô ta điều gì.

Phuong Ngàn Ngàn biểu tình hơi kinh ngạc, khoe môi giật giật, vẫn nhìn không được hỏi: "Cô không sợ?"

Lần này đến phiên Tô Lạc Y kinh ngạc, "Tôi phải sợ cái gì?"

Phuong Ngàn Ngàn muốn hỏi, cô sẽ không sợ thân thể bại lộ ở trước yến hội này sao?

Bọn họ là thế gia, thanh danh ở trước mặt người ngoài tất nhiên không thể mất, nếu thanh danh bị hủy, thời điểm gã chồng cũng chỉ có thể gả vào gia đình gia thế trung bình.

Tô Lạc Y môi đỏ gọi lên, "Cậu cho rằng cậu có thể uy hiếp được tôi sao?"

Phuong Ngàn Ngàn giận dữ, cô ta ghét nhất chính là kiểu người như Tô Lạc Y, đến lúc này rồi còn mang bộ dáng đăm chiêu kiêu ngạo!

Phảng phất như toàn thế giới đều phải lấy cô làm trung tâm!

Phuong Ngàn Ngàn nhất quyết dùng sức.

Tô Lạc Y đột nhiên nói: "Đừng rồi, dự án mà ba cậu tài trợ, chắc đang thua lỗ đi?"

Dự án? Tài trợ?

Tô Lạc Y lại nói: "Còn có ngân hàng cũng không đóng dấu cho vay?."

Cho vay?!

"Ngàn Ngàn, nếu tôi bị hủy hoại, vậy kết cục của cậu có lẽ sẽ còn thảm hại hơn tôi."

Tô Lạc Y quay đầu mỉm cười, ôn nhu lại nguy hiểm, "Ngàn ngàn, em trai cậu, năm nay mới chín tuổi đi?"

Phuong Ngàn Ngàn dừng tay, đáy mắt tràn đầy kinh hoàng.

Cô ta sao lại có thể quên Tô Lạc Y là công chúa Tô gia chứ?

Phía sau Tô Lạc Y còn có tập đoàn Tô thị!

Trước kia nếu Tô Lạc Y muốn làm chuyện gì đều tự mình ra tay, nhưng Tô Lạc Y vẫn là thiên kim của Tô gia.

Phuong Ngàn Ngàn đột nhiên lý giải được, bản thân trước kia đã dùng gia thế uy hiếp bao nhiêu nữ sinh muốn tiếp cận Nam Cung Ngự, bây giờ cô ta đã hiểu tâm tình lúc ấy của bọn họ như thế nào rồi.

Cô ta cho rằng gia thế chính mình đã xem như không tồn tại, nhưng đem so với Tô Lạc Y, căn bản vẫn không tính là gì.

Tô Lạc Y ý cười uyển chuyển, "Tôi đi về trước đôi bộ lễ phục, chúc Ngàn Ngàn hôm nay chơi vui vẻ."

Sau khi rời khỏi Phuong Ngàn Ngàn, Tô Lạc Y nhẹ nhàng thở ra, "Làm ta sợ muốn chết, nếu thật sự phải thoát y trước mặt công chúng, ta khẳng định sẽ chịu không nổi!"

Hệ thống: "Hả? Kí chủ còn biết thẹn thùng sao?"

Tô Lạc Y nhấp môi, "Nội y bên trong của ta hôm nay không thích hợp để nhảy thoát y."

Hệ thống cảm miệng, không biết nên nói cái gì.

Trước khi rời đi, Tô Lạc Y cùng cha mẹ giải thích một chút.

Chờ trở lại Tô gia, Tô Lạc Y lại hỏi hệ thống: "Hệ thống, người sẽ không vô duyên vô cớ vứt bỏ ta, nói đi, vì sao không nói cho ta biết bộ lễ phục này có vấn đề?"

- - - - -

Rất vô cùng không muốn bạo chương, vì bạo chương các nàng chỉ vote chương cuối được up thôi. Lượt vote ngày càng thấp, rất thấp.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Tiểu thư nhà giàu công lược cô bé lọ lem (20)

Edit by Đình Ân

20:

Hệ thống vẫn luôn đáng tin cậy, người không đáng tin cậy chính là cô.

Tô Lạc Y chờ hệ thống trả lời.

Hệ thống nói: “Lấy độ hào cảm hiện tại của Lâm Sơ Tuyết với kí chủ, nếu kí chủ xảy ra việc gì, nữ chủ cũng sẽ lo lắng cho người.”

Loại lo lắng này cũng sẽ thỏa đáng mà chuyển hóa thành độ hào cảm

Tô Lạc Y đại khái cũng hiểu được mấy lời giải thích của hệ thống, ý nó chỉ ngắn gọn có mấy từ: Hết thầy đều vì nhiệm vụ!

“Hệ thống, ta nhớ trước kia người không phải như thế này!”

Hệ thống thân nhiên trả lời: “Trước kia ta chưa hiểu chuyện.”

Tô Lạc Y "Haha" một tiếng sau đó lại nức nở, “Ta chỉ muốn hỏi người một vấn đề...”

Không đợi nàng nói xong, hệ thống liền suy đoán: “Từng yêu.”

Tô Lạc Y dừng lại.

Hiện tại cái hệ thống rác rưởi này cũng quá cường đại rồi, Tô Lạc Y thế nhưng không biết phải nói tiếp với nó như thế nào!

Hệ thống thúc giục: “Kí chủ không đi gặp tình địch của cô sao?”

Tô Lạc Y chậm chậm nói: “Không cần nóng lòng, dù sao ta cũng sẽ hoàn thành nhiệm vụ thôi.”

Hệ thống “A” một tiếng, “Vậy kí chủ không nóng lòng muốn về nhà sao?”

Tô Lạc Y nghĩ nghĩ lại bối rối: “Cái này, vậy hiện tại ta liền đi đây.”

Ngồi ở trên xe, Tô Lạc Y vẫn cảm thấy có chỗ không đúng. Rốt cuộc nhiệm vụ của thế giới này rất đơn giản mà tốc độ hoàn thành cũng rất nhanh mà?

Nghĩ như vậy, khéo môi Tô Lạc Y lại cười, hoàn thành nhiệm vụ sớm một chút chẳng phải có thể về nhà sớm hơn một chút sao?

Nhiệm vụ đơn giản, tất nhiên tích phân tương ứng cũng sẽ ít!

Vậy cô phải rồi rầm cái gì chứ?

Tô Lạc Y thay bộ lễ phục, lại mặc lên một chiếc váy xòe màu đỏ dài tới đầu gối, dưới ánh đèn, làn da trắng nõn của cô nổi bật trên màu váy đỏ tươi trông vô cùng bắt mắt, vẻ mặt không có thái độ sắc bén gì, lại nhiều thêm một chút dịu dàng.

Lướt đi lướt về này đã làm chậm trễ không ít thời gian, nếu không phải hệ thống thúc giục, Tô Lạc Y cũng không nghĩ sẽ trở lại.

Cô nhìn qua toàn trường, ánh mắt lại dừng lại trên người Lâm Sơ Tuyết đang ngồi một mình một góc ăn trái cây, khéo môi Tô Lạc Y gọn nụ cười nhẹ chậm rãi tiến về phía đó.

Cùng lúc Lâm Sơ Tuyết cũng thấy được Tô Lạc Y, sau đó cũng vội vàng đi qua, “Lạc Y, cậu làm sao vậy? Ban nãy tớ thấy cậu gấp gấp rồi đi, sắc mặt lại không được tốt, tớ có gọi điện thoại cậu cũng không bắt máy.”

Trong lòng Tô Lạc Y chợt âm ập, “Tớ không mang theo di động, tớ cũng không có việc gì cả, chỉ là tớ phát hiện bộ lễ phục này có điểm không đúng. Còn cậu, cậu không sao chứ?”

Lâm Sơ Tuyết cười thật tươi, “Tớ thì có thể có chuyện gì được? Chỉ là vừa rồi cùng Nam Cung Ngự khiêu vũ mở màn...”

Tô Lạc Y vẻ mặt hối lỗi: “Thực xin lỗi Sơ Tuyết, lúc ấy tớ cũng không có biện pháp nào khác.”

Lâm Sơ Tuyết giữ chặt tay cô, lúng túng nói: “Không không, tớ mới là người phải xin lỗi, ban nãy khi đang khiêu vũ tớ lại quên động tác, nhiều lần không cẩn thận dẫm lên chân của Nam Cung Ngự.”

Thanh âm nói chuyện của Lâm Sơ Tuyết càng ngày càng thấp, ngay cả lỗ tai cũng đều đỏ lên.

“Cậu không có việc gì thì tốt rồi.” Tô Lạc Y cười khẽ, trong lòng lại hướng hệ thống hỏi chuyện: “Hệ thống, hiện tại hảo cảm độ là bao nhiêu?”

Hệ thống thành thật một cách lạnh lùng: “75.”

Tô Lạc Y thầm nghĩ "thằng nhóc" hệ thống này xác thực chỉ biết lừa mình. Ở vị diện trước, vì để lấy lòng tình địch, Tô Lạc Y cô ngay cả mạng sống cũng không màng, vậy mà điểm hảo cảm chỉ xoát tới 89.

May mắn, thế giới này Tô Lạc Y không cần phải liều mạng đến thừa sống thiếu chết!

Mệt tâm quá!

Lâm Sơ Tuyết trong lòng thấp thỏm.

Thời điểm cùng Nam Cung Ngự khiêu vũ, Lâm Sơ Tuyết mới chú ý tới hần ta, hần quả thực rất hoàn mỹ.

Diện mạo Nam Cung Ngự tuấn mỹ, lễ tiết lại chu toàn, mùi hương nam tính đó cô ta cũng thực sự khó thể quên.

Lâm Sơ Tuyết nhanh chóng cúi đầu.

Đó là vị hôn phu của Lạc Y! Lâm Sơ Tuyết, sao mày lại có suy nghĩ như vậy?! Mày thế nào lại động tâm tư với hôn phu của bạn tốt đây?!

Bất quá người đàn ông hoàn mỹ như Nam Cung Ngự quả thực rất xứng đôi với Lạc Y.

Lâm Sơ Tuyết hít một hơi thật sâu, thời điểm nhìn về phía Tô Lạc Y, trong mắt cô ta đã không còn trốn tránh, “Lạc Y, thời gian cũng không còn sớm, tớ muốn về nhà trước.”

Tô Lạc Y lại muốn níu Lâm Sơ Tuyết ở lại, “Mới 9 giờ rưỡi thôi, cậu ở lại thêm chút nữa đi?”

Lâm Sơ Tuyết cũng không đành lòng chối từ, do dự một chút, “Vậy 10 giờ tớ mới về vậy.”

Đuôi mắt Tô Lạc Y cong cong, “Được, cậu cứ thoải mái đi, chút nữa tớ đưa cậu về nhà.”

Phía bên kia, Nam Cung Ngự đang ngồi cùng mấy nam sinh trong ban, nhìn đến Tô Lạc Y cùng Lâm Sơ Tuyết vui vẻ trò chuyện, cô như hoàn toàn không nhớ đến vị hôn phu là hần đây, trong lòng Nam Cung Ngự cực kì khó chịu.

Cha mẹ nói với hần việc lễ phục của Lạc Y xảy ra vấn đề, hần giận dữ vì vừa rồi còn chưa kịp mở màn khiêu vũ, Tô Lạc Y đã rời đi. Vậy mà cô còn vô tâm đẩy hần đến tay nữ sinh khác!

- - - - -

Nam Cung Ngự giận dữ y như cô vợ nhỏ vậy!

#Ân

Nam Cung Ngự dễ thương quá đi

#đỉnh

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Tiểu thư nhà giàu công lược cô bé lọ lem (21)

Edit by: Đình Ân

Trước kia nếu có nữ sinh tới gần Nam Cung Ngự, Tô Lạc Y liền sẽ tức giận.

Mà hiện tại, trong mắt cô chắc cũng chỉ có Lâm Sơ Tuyết.

Nam Cung Ngự bị ý nghĩ của chính mình dọa sợ.

Có thể, Tô Lạc Y thật sự là đồng tính luyến ái?

Nội tâm Nam Cung Ngự khiếp sợ, hần nhẹ nhàng nhấp chút rượu an ủi, lại đưa mắt nhìn về phía Tô Lạc Y.

Tô Lạc Y rót cuộc cũng đem ánh mắt đặt trên người Nam Cung Ngự.

Nam Cung Ngự trong lòng vừa động.

Chỉ thấy Tô Lạc Y cùng Lâm Sơ Tuyết cùng nhau đi tới.

Tô Lạc Y môi đỏ khép mở: “Nam Cung Ngự, tôi thật sự thích Lâm Sơ Tuyết, thực xin lỗi.”

.....

“Nam Cung Ngự, anh đang tưởng tượng cái gì vậy?” Tô Lạc Y giơ tay trước mắt Nam Cung Ngự quơ quơ.

Nam Cung Ngự lúc này mới phát hiện vừa rồi chỉ là ảo giác của mình, hần miễn cưỡng cười nói: “Vừa rồi anh nghĩ tới một số việc, em vừa mới nói cái gì?”

Tô Lạc Y “A” một tiếng, nói: “Em nói, chúc anh sinh nhật vui vẻ.”

Nam Cung Ngự...

Tạm dừng một chút, Nam Cung Ngự chớp chớp mắt, nhìn Tô Lạc Y “Bác trai nói hôm nay không thích hợp tuyên bố tin tức đính hôn, chờ lần sau chọn một thời cơ tốt hơn rồi thông báo.”

Tô Lạc Y gật đầu, “Sao cũng được.” Có thể không đính hôn thì càng tốt!

Nam Cung Ngự không phát hiện trên mặt Tô Lạc Y hiện chút biểu tình vui sướng nào, lòng hần lại có chút bất mãn.

Khi Nam Cung Ngự vừa nghe được tin sẽ cùng Tô Lạc Y đính hôn, tuy rằng ngoài mặt hần làm bộ chán tỉnh, nhưng trong lòng vẫn là có chút vui mừng.

Nhưng vì sao Tô Lạc Y một chút cảm xúc đều không có?!

Bởi Tô Lạc Y mới cảm thấy không cần thiết phải quan tâm tới Nam Cung Ngự, hảo cảm cô đã xoát đến 75 điểm, không bao lâu nữa là có thể hoàn thành nhiệm vụ thôi.

Tô Lạc Y: Đính hôn làm gì? Hảo cảm có thể tăng lên sao?!

- - - - -

Sau sinh nhật của Nam Cung Ngự, Tô Lạc Y cùng Lâm Sơ Tuyết lên xe trở về nhà.

Lâm Sơ Tuyết nhìn đồng hồ, cá kinh nói: “Thôi rồi, tớ muốn gọi điện thoại cho mẹ!”

Đã 10 giờ mười lăm, Lâm Sơ Tuyết sợ mẹ cô lo lắng.

Tô Lạc Y an ủi cô nàng “Mười phút cũng đủ về tới nhà cậu, đi Lâm sẽ không lo lắng.”

Tô Lạc Y cũng sẽ không lừa chính mình, Lâm Sơ Tuyết gật đầu, “Đợi chút nữa xem sao, buổi tối hần là sẽ không kẹt xe”. Nghĩ nghĩ Lâm Sơ Tuyết lại mỉm cười, “Chỉ là hôm nay tớ không đi làm thêm, cũng chưa kịp xin phép, chắc chủ quán sẽ tức giận mà đuổi việc tớ luôn quá.”

Tô Lạc Y nói: “Sơ Tuyết, cậu không cần phải đi làm thêm nữa”

Lâm Sơ Tuyết nắm chặt tay, thu lại nụ cười, thấp giọng nói: “Mẹ tớ bệnh, cần rất nhiều tiền.”

Tô Lạc Y cầm tay Lâm Sơ Tuyết, ngữ khí thành khẩn, “Tớ biết bệnh của dì phải cần rất nhiều tiền, nhưng tớ không muốn nhìn cậu vất vả, mỗi ngày lên lớp xong còn phải đi làm thêm, thật sự quá mệt mỏi.”

Lâm Sơ Tuyết trầm mặc, “Lạc Y, cậu không hiểu.”

Cậu không hiểu tớ, tớ là người nghèo, vì cuộc sống tớ bắt buộc phải cố gắng...

Tô Lạc Y nhìn vào mắt Lâm Sơ Tuyết, “Tớ biết, biết cậu rất nỗ lực, nhưng cậu đừng cự tuyệt tớ giúp đỡ được không?”

Lâm Sơ Tuyết nhắm mắt lại, “Lạc Y, nếu cậu thật sự xem tớ là bạn, thì về sau đừng nói những lời nói này!”

Tô Lạc Y cắn môi, có chút do dự.

Chỉ là ở trong đầu lại liên tục gọi hệ thống, “Hệ thống hệ thống! Độ hảo cảm có rớt không, có giảm không?!”

Hệ thống lãnh đạm nói: “Không.”

Tô Lạc Y thở phào nhẹ nhõm, “Nếu hảo cảm rớt người phải nói ngay cho ta biết đó, ta sẽ lập tức nghĩ cách!”

Hệ thống vẫn như cũ lạnh lùng trả lời: “Được.”

Tô Lạc Y cảm thấy ở thế giới này, hệ thống đối cô tựa hồ rất lãnh đạm, nhưng hiện tại cũng không phải lúc để nghĩ nhiều như vậy.

Cô nhìn về phía Lâm Sơ Tuyết, “Sơ Tuyết tớ đã chuẩn bị tiền phẫu thuật cho mẹ cậu rồi, đêm nay sẽ lập tức phẫu thuật.”

Lâm Sơ Tuyết mở to hai mắt nhìn, “Cái gì?!”

Tô Lạc Y ấn bả vai cô “Cậu bình tĩnh lại trước, tình trạng bệnh của di không thể kéo dài, càng sớm phẫu thuật càng tốt, cho nên.....”

Lâm Sơ Tuyết đánh gãy lời nói của cô, hốt hoảng hỏi: “Cậu vì sao lại không nói cho tớ?!”

Ân: Hóng các tiểu khả ái comment nha~

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Tiểu Thư Nhà Giàu Công Lược Cô Bé Lọ Lem (22 - HOÀN)

Edit by: Đình Ân

Trước tiên, đọc hết chương nếu các nàng vẫn chưa hiểu lắm thì đọc kĩ đoạn cuối mà Ân đã chú thích nha

#đình

Tô Lạc Y trầm mặc một lúc, sau đó hỏi ngược lại: “Nếu tớ nói ra, cậu sẽ đồng ý sao?”

Lâm Sơ Tuyết tính cách mạnh mẽ, chắc chắn tám phần sẽ không đồng ý.

Tô Lạc Y lại nhìn Lâm Sơ Tuyết, thờ dãi, “Sơ Tuyết, tớ...”

Lâm Sơ Tuyết nói: “Bao nhiêu tiền?”

Tô Lạc Y ngạc nhiên, “Sao?”

Lâm Sơ Tuyết trên mặt không cảm xúc, nhìn cũng không ra hi nộ, “Tớ hỏi cậu, phí thuốc men giải phẫu của mẹ tớ tổng cộng hết bao nhiêu tiền?”

Tô Lạc Y suy nghĩ một chút, “Đại khái là 50 vạn.”

Lâm Sơ Tuyết từ trong túi lấy ra giấy bút, bắt đầu viết giấy nợ.

Tô Lạc Y ngăn cô lại, “Không cần, Sơ Tuyết...”

Lâm Sơ Tuyết nhìn vào mặt Tô Lạc Y, hít vào một hơi thật sâu, “Lạc Y, tớ biết cậu muốn giúp đỡ tớ, nhưng khoản tiền này tớ nhất định phải trả. Trước kia có thể tớ quá mức hiếu thắng, không nghĩ sẽ tiếp nhận sự giúp đỡ của người khác, tớ biết cũng là vì tớ quá tự ti.”

“Sơ Tuyết...”

Lâm Sơ Tuyết nhét tờ giấy vào tay Tô Lạc Y, cúi đầu cắn môi nói, “Tớ muốn đi bệnh viện.”

Tô Lạc Y cầm giấy nọ, có chút không biết phải làm sao, đành phải quay sang nói với tài xế, “Đến bệnh viện.”

Hệ thống đúng lúc nhảy ra, “Độ hảo cảm rút 10, xin chia buồn cùng kí chủ.”

Nháy mắt Tô Lạc Y cảm thấy đến hô hấp cũng khó khăn, “Cái, cái gì?! Nói như vậy hảo cảm chỉ còn 65?”

Hệ thống nói: “Đúng vậy.”

Tô Lạc Y hướng hệ thống khóc lóc kể lể: “Vì sao chứ? Vì sao tình địch của ta lại không cảm động đến rơi lệ cơ chứ? Mấy quyền tiểu thuyết kia đúng là lừa người mà!”

Cái gì mà giúp đỡ người khác sẽ được báo đáp?! Cô đây giúp đỡ nữ chính nhà người ta không cần báo đáp được không hả? Cũng chỉ muốn tăng thêm vài độ hảo cảm thôi mà.

Nhưng sao cô tận tâm như thế còn bị rút mất độ hảo cảm chứ?! Cuộc đời quả thực bất công.

Hệ thống trầm ngâm: Tự làm tự chịu!

Kí chủ rác rưởi nghĩ trăm nghìn kẻ để xoát độ hảo cảm mà còn mặt dày nói rằng không cần đội ơn? Trời ơi tin được không?! Độ hảo cảm cũng là cái "ơn" đó nhé!

Tô Lạc Y ừ ừ khuất, cô chỉ là muốn xoát thêm vài điểm hảo cảm thôi, kết quả, kết quả là mất cả chì lẫn chài!

- - - - -

Lâm Sơ Tuyết trong lòng thập phần phức tạp.

Một mặt đối với sự giúp đỡ của Tô Lạc Y, Lâm Sơ Tuyết cảm thấy vô cùng biết ơn, nhưng mặt khác, nội tâm mâu thuẫn mạnh mẽ lại làm cô cảm thấy thập phần tự ti.

Lâm Sơ Tuyết đương nhiên biết bệnh tình của mẹ mình không thể tiếp tục kéo dài, nhưng vì lòng tự trọng, cô lại thẳng thừng cự tuyệt sự trợ giúp của người khác!

Như vậy, không phải rất ích kỷ sao?

Lâm Sơ Tuyết trong lòng hoảng loạn!

Chỉ vì lòng tự tôn, Lâm Sơ Tuyết phải từ bỏ khả năng có thể chữa khỏi bệnh tình của mẹ cô sao?

Như vậy xem ra, người sai là cô, mà Lạc Y cũng chỉ muốn giúp đỡ mình.

Nghĩ thông suốt rồi, đôi mắt Lâm Sơ Tuyết có phần ướt át.

Đã bao nhiêu lâu Lâm Sơ Tuyết không được người khác thực lòng giúp đỡ chứ? Mẹ cô bệnh nặng trong người, muốn giúp đỡ cô cũng là hữu tâm vô lực.

Nhưng Tô Lạc Y lại chân chính đối với Lâm Sơ Tuyết rất tốt.

Cô thật sự muốn cự tuyệt sự giúp đỡ này, cự tuyệt tình bạn này sao?

Lâm Sơ Tuyết cắn cắn môi dưới, đang muốn nói gì đó thì đúng lúc tài xế ngừng xe ở cửa bệnh viện.

Di động của Tô Lạc Y rung lên. Sau khi nghe xong điện thoại, Tô Lạc Y hướng Lâm Sơ Tuyết cười nói: “Phẫu thuật thành công, bác sĩ nói tỉ lệ tái phát bệnh tình là rất nhỏ.”

Đáy lòng Lâm Sơ Tuyết âm ập.

Vừa rồi thái độ của cô đối với Tô Lạc Y như vậy, Tô Lạc Y lại không tức giận chút nào, còn lo lắng cho bệnh tình của mẹ cô.

Lâm Sơ Tuyết nhìn thẳng vào mắt Tô Lạc Y, lấy hết can đảm, cảm động nói: “Lạc Y, cảm ơn cậu.” Cảm ơn cậu, người bạn tốt nhất của tớ...

Hệ thống: “Hảo cảm +30, tổng độ hảo cảm là 95, kí chủ có muốn tiếp tục nhiệm vụ không?”

Tô Lạc Y nhẹ nhàng thở ra, “Không tiếp tục, trực tiếp tiến hành nhiệm vụ tiếp theo!”

Hệ thống: “Bắt đầu truyền tổng vào vi diện tiếp theo.”

Lời tác giả: Hệ thống công lược tình địch là hệ thống xuyên nhanh tồn tại tương đối đặc thù, bởi vì vừa nghiên cứu phát minh ra hệ thống, cho nên điểm khác biệt với các hệ thống xuyên nhanh khác chính là “Hoàn thành 90% có thể tiến hành nhiệm vụ kế tiếp”.

Bất quá không xoát tới 100% độ hảo cảm của nhiệm vụ, tích phân tương ứng cũng sẽ giảm bớt.

Án: Lời tác giả có nghĩa là, mục đích của hệ thống muốn đạt tới cơ bản chỉ cần 90% điểm hảo cảm, theo ta nếu đạt tới 100% chắc chắn "nam chính ngôn tình" sẽ trở thành "nam phụ bách hợp" mất!

Nhưng cái hệ thống này hớ Tiểu YY của chúng ta ở chỗ, nếu YY không muốn tiếp tục nhiệm vụ khi đã đạt 90% yêu cầu sẽ không đạt được trọn vẹn tích phân cả một vi diện đồ. Vậy nên cái hệ thống này nói "kí chủ muốn về nhà sớm phải nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ" (dù sao có sớm hoàn thành thì cũng không có đủ tích phân đâu) quả thật là lừa người ta -.-!!!

Đình: lời của Án đã nói ở trên rồi, và đây là ngôn tình nên ta nghĩ sẽ không có 100% hảo cảm đâu. Nam chính Nam Cung Ngự chỉ mới động tâm với Lạc Y một chút thôi, ổng vẫn chưa khiến Lạc Y yêu được:”) Lại đón chào màn ngược nam mới ở vị diện sau nha.

(Nhấn ngôi sao để thương phía dưới ủng hộ editor nha các khả ái! Tym tym tym and cầu comment nữa nha!!!)

Bạn đang đọc truyện Công Lược Tình Địch được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Cung đấu! Ta tới đây (1)

Edit by Đình Án

Tô Lạc Y mở mắt, phát hiện mình đang nằm trong một căn phòng cổ hương cổ sắc*, đồ đạc được trang hoàng tinh tế, chứng tỏ đây là gia đình rất có địa vị. Nhưng nếu chỉ như vậy thì không có gì lạ, cái "có gì là lạ" ở đây chính là trên người Tô Lạc Y đắp toàn chân là chân.

*Cổ hương cổ sắc đại khái là cổ xưa, ta không biết miêu tả thế nào nên ta để vậy luôn -.-!!!

Đầu Tô Lạc Y xuất hiện một loạt hắc tuyến, cầm nín một hồi, liền hỏi hệ thống: “Hệ thống, đây là nơi nào?”

Hệ thống: “Hỏi bốn hệ thống làm gì? Kí chủ nên tiếp thu tư liệu thế giới.”

Tô Lạc Y đang ú ớ muốn mắng chửi, chợt ngoài cửa vang lên thanh âm

“Tiểu thư, đại tiểu thư tới thăm người.”

Tô Lạc Y hướng hệ thống bức bối: “Chút nữa tiếp thu tư liệu thế giới, ta tính sổ với người sau!”

Mới vừa nói xong câu đó, cửa phòng liền mở. Tô Lạc Y mở to mắt nhìn đến mỹ nữ bận đồ cổ trang tiên lệ đang từ ngoài bước vào.

Nói là mỹ nữ, còn có chút sớm. Đại tiểu thư này thoát nhìn chỉ mới mười ba mười bốn tuổi, khuôn mặt tinh xảo, ngũ quan ưu nhã, làn da lại trắng nõn vô cùng mịn màng. Đôi mắt kia đen láy, phảng phất ẩn chứa hơi nước, chọc người tâm sinh triu mến.

Tô Lạc Y hỏi hệ thống: “Này sẽ không là tình địch của ta đi?” Mẹ nó quá đẹp!

Hệ thống còn có tâm tình nói giỡn, “Chúc mừng, ký chủ đã đoán đúng! Đáng tiếc không có phần thưởng.”

Tô Lạc Y: “.....” Thật là phiền, hệ thống rác rưởi này thật sự rất gọi đòn.

Vị đại tiểu thư kia tới bên giường, nhẹ nhàng xoa đầu Tô Lạc Y, “Y Y muội cảm thấy thế nào?”

Tô Lạc Y mắt to chớp chớp: “Muội rất khỏe.”

Chỉ là vừa nói xong, Tô Lạc Y liền ho khan.

"Mỹ nữ tỷ tỷ" vội vàng đỡ nàng nằm xuống, một mặt quan tâm nói: “Có phải muội lại không uống thuốc? Tú Nhi, người như thế nào lại không chăm sóc tiểu thư cho tốt?”

Một câu nói sắc bén làm nha hoàn kia run run.

Tô Lạc Y giữ chặt nằng, “Tỷ tỷ, Y Y thật sự không có việc gì.”

Đại tiểu thư thờ dài, “Muội nha, chính là cậy mạnh. Ta sẽ bảo Tú Nhi sắc cho muội một chén thuốc khác, lần này muội bắt buộc phải uống!”

Tô Lạc Y ngoan ngoãn gật đầu.

Thẳng đến khi "mỹ nữ đại tiểu thư" nhìn Tô Lạc Y uống xong chén thuốc rồi, dặn dò vài câu, sau đó mới lưu luyến mà rời đi.

Tô Lạc Y vội nhét miếng hoa quả vào miệng, về mặt thập phần thống khổ, “Này hệ thống, vì sao bát thuốc này lại đắng vậy chứ?”

Hệ thống lãnh đạm: “Thuốc đắng dã tật vì kí chủ đang mắc bệnh.”

Tô Lạc Y ngơ ngác hỏi: “Ta mắc bệnh gì?” Cô còn chưa tiếp thu cốt truyện đâu!

Hệ thống chính trực nói: “Bệnh đầu óc nha!”

Tô Lạc Y: “Này này này, hệ thống nguoi lại mắng ta! Cái hệ thống rác rưởi nhà nguoi không hề yêu ta!”

Hệ thống mặt mũi đánh trống lảng, “Hiện tại kí chủ muốn tiếp thu tư liệu thế giới không?”

Tô Lạc Y vội vàng nuốt xuống miếng miếng hoa quả, hướng nha hoàn nói: “Ta muốn nghỉ ngơi một chút, nguoi đi ra ngoài trước đi.”

Nha hoàn hành lễ lui ra, “Vâng, tiểu thư.”

Tô Lạc Y: “Tiếp thu tư liệu.”

- - - - -

Tiếp thu xong tư liệu thế giới, Tô Lạc Y úp mặt vào gối khóc nức nở, “Hệ thống nguoi thật sự không yêu ta! Có phải ở bên ngoài nguoi có tiểu yêu tinh khác rồi đúng không?!”

Hệ thống cười hi hi: “Không có đâu, ta vẫn luôn yêu kí chủ, có mình ký chủ thôi nha!”

Tô Lạc Y đau lòng sụt sùi, ánh mắt lại sắc lẹm, “Hệ thống rác rưởi nhà nguoi ngậm miệng!”, quá mức sến súa rồi!

Hệ thống thực sung sướng khi Tô Lạc Y tức giận, “Ta vừa mới ngậm miệng đó thôi.”

Tô Lạc Y:...

Đại tiểu thư vừa rời tên Thẩm Sơ Tĩnh, mà tên gọi của Tô Lạc Y ở thế giới này là Thẩm Lạc Y.

Tô Lạc Y buồn bã nói: “Hệ thống, ta có thể đổi nhiệm vụ khác được không?”

Hệ thống: “Không có dịch vụ này”

Tô Lạc Y: Cái hệ thống rác rưởi!

Cốt truyện thế giới này đại khái là: Tỷ muội vì tranh giành một nam nhân mà trở mặt thành thù.

Đại tiểu thư Thẩm Sơ Tĩnh gả cho đương kim thánh thượng, trở thành Hoàng Hậu, nhận được muôn vàn sủng ái.

Mà Thẩm Lạc Y sau khi lớn lên cũng có tâm tư với hoàng đế, vì thế mượn cớ thăm hỏi tỷ tỷ, nhiều lần tiến cung, bày mưu câu dẫn hoàng đế.

Sau khi lớn lên Thẩm Lạc Y cũng là quốc sắc thiên hương, hoàng đế nhiều lần gặp được Thẩm Lạc Y, rốt cục động tâm.

Thẩm Lạc Y bắt được tâm hoàng đế, hai tỷ muội hoàn toàn trở mặt thành thù. Nhưng Thẩm Lạc Y lại thực tàn nhẫn, bày kế vu oan Thẩm Sơ Tĩnh, mượn tay hoàng đế ban cho tỷ tỷ nằng một ly rượu độc.

Chuyện xưa không có kết thúc, bởi vì uống xong ly rượu độc kia, đại tiểu thư, trọng sinh...

Tô Lạc Y đang làm tổ trong chăn vậy mà run bần bật, “Hệ thống, ta rất sợ hãi a~”

Ân: Chợt phát hiện hệ thống nhà Y Y rất mạnh, nhưng nhiều hơn vẫn là rất gọn đôn!

Đình: ở chương này lúc Ân up ta chưa beta nên nhiều đoạn Ân có thể bỏ sót, đánh sai từ và quên cách đoạn. Nhưng không sao ta đã beta lại

rồi nha ☐

P/s: những lời bán manh ở dưới đều là Ân nói hết, ta mới không nói cái kiểu hôn moah moah như vậy đâu

Các tiểu khả ái nhân ngôi sao ủng hộ hộ tụi ta nha! Cầu comment nữa! Moa moa~

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Cung đấu! Ta tới đây (2)

Sau khi trọng sinh, Thẩm Sơ Tĩnh mang trong mình bàn tay vàng, từng bước bắt đầu đấu tranh, bắt quá nàng lại trọng sinh vào thời điểm đã gả cho hoàng đế mấy ngày trước đây, cuối cùng vẫn là không chạy thoát kết cục phải trở thành Hoàng Hậu.

Sau khi gả cho hoàng đế, Thẩm Sơ Tĩnh vẫn như cũ làm quan sủng hậu cung, mà Thẩm Lạc Y, mỗi lần lên kế hoạch muốn câu dẫn hoàng đế đều bị Thẩm Sơ Tĩnh đánh gãy. Thẩm Sơ Tĩnh cũng là thật tình đau lòng cho người muội muội này, nhưng Thẩm Lạc Y lại không biết tốt xấu, xem sự nhường nhịn của Thẩm Sơ Tĩnh chính là mềm yếu. Thẩm Lạc Y ngày càng độc ác, kể cả thủ đoạn cũng ngày càng tàn nhẫn, nàng muốn đem Thẩm Sơ Tĩnh dồn vào chỗ chết.

Nhưng cuối cùng người thất bại lại chính là nàng.

Đâu thể trách được, vì Thẩm Lạc Y không phải đối thủ của bàn tay vàng!

Hệ thống có có phần bức bối, thế giới trước đã cho nó cảm giác không tốt, cảm xúc liên quan đều áp lực lên, nhưng rà quét rất nhiều lần cũng chưa phát hiện BUG.

Nhưng tốt xấu gì nhiệm vụ cũng đã hoàn thành.

Tô Lạc Y thấy hệ thống không nói lời nào, tiếp tục quấy rầy: “Hệ thống, hiện tại tích phân của ta là bao nhiêu rồi?”

Hệ thống lãnh đạm trả lời: “283”

Tô Lạc Y bấm bấm ngón tay tính: “Thế giới thứ nhất là 100 nè, thế giới thứ hai thêm 89 điểm, thế giới thứ ba, cũng chính là trước thế giới ấy, tích phân là 95...”

Hệ thống ngắt lời: “Thế giới trước kí chủ phạm phải OOC, tuy rất nhỏ, nhưng đã bị khấu trừ một điểm tích phân.”

Tô Lạc Y hơi dừng lại, sau đó vẫn tiếp tục lẩm bẩm: “189 thêm 94, tương đương bao nhiêu nhỉ?”

Hệ thống nhin không được tức giận: “Hai trăm! Tám mươi! Ba!” Thật phiền phức! Tất cả sự cao lãnh bao năm nay của nó đều đã bị kí chủ rác rưởi này phá hủy!

Tô Lạc Y cười hi hi, “Thật may, không ít! Vậy hiện tại hảo cảm của tình địch tỷ tỷ với bản kí chủ ta là bao nhiêu?”

Hệ thống phiền muộn nói: “70 điểm”

Tô Lạc Y kinh ngạc "A" một tiếng, cảm thán: "Nhiều như vậy?!"

Hệ thống không thèm đáp.

Nghĩ nghĩ, Tô Lạc Y lại cẩn thận hỏi: “Đây có phải lúc này tình địch của ta còn chưa trọng sinh đi?”

Vừa rồi nhìn đến tỷ tỷ “Đại tiểu thư” rõ ràng vẫn là một hải tử. Kiếp trước Thẩm Sơ Tĩnh sùng nịnh muội muội, mãi cho đến trước khi chết, nàng mới hận thấu Thẩm Lạc Y.

Mà thời điểm Tô Lạc Y xuyên tới, tình địch cùng nguyên chủ vẫn ở tuổi niên thiếu, khẳng định rất lâu sau, Thẩm Sơ Tĩnh mới có thể biến thành nữ chủ trọng sinh.

Hệ thống “Ừ” một tiếng, thuận tiện rà quét thế giới này, phát hiện không có BUG, tâm tình của nó sung sướng hơn rất nhiều.

Chợt Tô Lạc Y từ trên đường bật dậy, ánh mắt kiên quyết: “Tốt nhất, trước khi tình địch trọng sinh, bản cô nương phải đem hảo cảm xoát đến 90, lập tức liền đi!”

Hệ thống nói: “Vì sao kí chủ làm nhiệm vụ chỉ muốn đạt tới yêu cầu cơ bản chứ?”

Thật giống như bài thi tổng số 100 điểm, 60 điểm coi như đạt tiêu chuẩn, thì Tô Lạc Y sẽ chỉ làm tới 60 điểm rồi nộp bài, tiết kiệm thời gian còn hơn cao điểm vì dù gì cũng sẽ đậu.

Cứ việc Tô Lạc Y có thể làm trọn vẹn bài thi, nhưng cô cảm thấy cái đó không phải trọng yếu!

Tô Lạc Y u oán nói: “Ở thế giới thứ nhất, ta phí thời gian mất mười mấy năm mới xoát tới 100 điểm hảo cảm, đến thế giới thứ hai ngay cả mạng cũng không cần mà hảo cảm cũng chỉ xoát đến 89, thế giới thứ ba còn bị khấu trừ một điểm tích phân...”

Công bằng ở đâu?!

Nghĩ nghĩ, Tô Lạc Y lại cảm khái: “Vẫn là vườn trường tiểu bạch thỏ dễ xoát điểm hảo cảm nhất.”

Không đến hai tháng đã có thể xoát đủ độ hảo cảm rồi mà!

Hệ thống mặc kệ Tô Lạc Y đang lên cơn, không quan tâm nói, “Căn cứ vào cốt truyện, sau khi tình địch rơi xuống nước, tình lại liền sẽ trọng sinh, ký chủ nên chuẩn bị sẵn sàng.”

Tô Lạc Y có phần suy tư: “Hệ thống, nếu ta đem tất cả hồ nước trong phủ lấp lại, có phải tình địch sẽ không có cơ hội trọng sinh không?”

Hệ thống trầm mặc, vì sao ký chủ nhà nó luôn có những ý tưởng điên rồ như vậy?

Tô Lạc Y nghĩ nghĩ, lại lắc lắc đầu, “Vẫn là thôi đi.”

Hệ thống ngạc nhiên: “Hừm? Không lấp?”

Tô Lạc Y âm thầm nói: “Ta sợ lấp hết hồ nước rồi sẽ không có cá ăn.”

Hệ thống: Cá cá cá??? Kí chủ rác rưởi này uống thuốc hay chưa?!

Thôi đi, hệ thống nó vẫn luôn không theo kịp mạch não của ký chủ.

Tô Lạc Y lười nhác vươn vai, “Nghĩ nhiều vô ích, ta phải ngủ sớm dưỡng nhan, thức dậy mới đi xoát điểm hảo cảm vậy.”

Nói xong, Tô Lạc Y liền chui tọt vào chăn, không tìm không phổi bắt đầu đi ngủ.

Trọng sinh, trạch đấu hay cung đấu gì đó, chờ cô ngủ dậy rồi nói sau!

#Án: Ta là Án nè, mất tích có một hôm mà bao nhiêu chuyện xảy ra rồi! Thật ra là ta không mất tích đâu, ta chỉ bị mẹ thu điện thoại thôi -.-!!! Giờ lấy lại được rồi ta edit luôn 1 chương bù cho các nàng nè! Dạo này Đình có việc, tụi ta vẫn tuyển editor nha!

Cảm ơn đã ủng hộ truyện của Đình Án□

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Cung đấu! Ta tới đây! 3

Thời điểm Tô Lạc Y tỉnh lại thì sắc trời đã tối đen. Nàng xoa xoa đôi mắt, gọi nha hoàn tiến vào.

Nha hoàn tên là Tú Nhi, diện mạo trông hiền lành, thoát nhìn cũng chỉ mới mười ba, mười bốn tuổi.

Sau khi rửa mặt, Tô Lạc Y hỏi: " Khi nào dùng cơm"

Tú nhi nhẹ giọng đáp: " Hơn một khắc nữa là có thể dùng cơm, tiểu thư muốn rời giường sao?"

Tô Lạc Y gật đầu: "Ừm"

Hầu hạ Tô Lạc Y thay quần áo xong, Tú nhi mới giúp nàng chải đầu, trang điểm nhẹ một chút. Tô Lạc Y nhìn dung nhan tinh xảo trong gương, đôi mắt sáng ngời...nhưng răng thì...

Tô Lạc Y vẫn tự mình bỏ ngõ: Tính ra, thời kỳ tiểu tử thay răng nên thiếu răng cũng bình thường mà! Sau đó thở dài: "Trách không được cảm thấy phát

âm không chuẩn, thì ra đứa nhỏ nguyên chủ này còn đang phải thay răng."

Lúc này Thẩm Lạc Y mới 9 tuổi, Thẩm Sơ Tĩnh cũng chỉ có 14.

Sửa soạn xong, Tô Lạc Y chuẩn bị đi ăn cơm chiều.

Đói bụng nửa ngày nàng cũng chỉ uống một chén trà thời điểm đầu chiều thôi!

Mới vừa bước ra khỏi phòng, đập vào mắt Tô Lạc Y là một nha hoàn diện mạo thanh tú, đứng bên hồ nước, trên mặt mang theo hoảng loạn: "Không xong rồi, Đại Tiểu thư rơi xuống nước!"

Nội tâm Tô Lạc Y mãnh liệt gào thét: Con mẹ nó ta thật sự rất muốn chửi bậy!

- - - - -

Tú nhi lớn tuổi hơn nha hoàn kia một ít, nhìn vẻ mặt tuy bình tĩnh hơn rất nhiều nhưng thật ra nàng cũng đang hoảng loạn: "Đại tiểu thư sao rồi, đã được cứu lên chưa?"

Nha hoàn kia nói "Người đã cứu lên, chỉ là hiện tại còn hôn mê."

Tô Lạc Y nhìn tình cảnh trước mắt, trong lòng bất an hỏi hệ thống: "Độ hảo cảm rớt không?"

Hệ thống lạnh nhạt: "Không có"

Tô Lạc Y nhanh chóng quyết định: "Ta đi xem tình địch!"

- - - - -

Tới sân viện của Thẩm Sơ Tĩnh, Tô Lạc Y liền nhìn thấy cảnh người đến người đi nhốn nháo, Thẩm phu nhân nhìn thấy nàng đã tới, đau lòng nói:

"Hài tử ngoan, sao con lại đến đây?"

Tô Lạc Y vẻ mặt nôn nóng:

"Con nghe nói đại tỷ rơi xuống nước, không biết đại tỷ hiện tại sao rồi?"

Thẩm phu nhân thở dài:

"Đại phu nói tình hình không tốt lắm."

Thời tiết lạnh giá, Thẩm Sơ Tĩnh lại yếu ớt.

Vành mắt Tô Lạc Y đỏ hoe:

"Đại tỷ nhất định có thể tỉnh lại, mẫu thân người nói đúng không?"

Thẩm phu nhân ôm lấy Tô Lạc Y, trên mặt hiện lên nét ưu sầu.

Nếu khi tỉnh lại, thân thể nàng bị thương, về sau gả đến hoàng phải làm sao bây giờ?

Hoàng đế hạ chi nghênh thú Tĩnh Nhi, lúc này Tĩnh Nhi lại gặp phải chuyện này...

Có phải có người muốn gây bất lợi cho Tĩnh Nhi hay không?

Thẩm phu nhân không nhận được suy nghĩ nhiều hơn một chút.

Trên mặt Tô Lạc Y hiện lên vẻ bi thương, trong lòng lại chắc đê rằng tình địch tuyệt đối sẽ không có việc gì.

Nhưng độ hảo cảm nhất định phải xoát, cho nên mấy ngày nay Tô Lạc Y thường xuyên chạy tới xem tình địch tỷ tỷ, thỉnh thoảng khoe mắt lại đỏ hoe rồi đi, Thẩm phu nhân nhìn thấy cũng đau lòng.

Thẩm Sơ Tĩnh hôn mê ba ngày.

Trong ba ngày qua, trong đầu nàng giống như chiếu lại một cuốn phim, sự việc diễn ra từ nhỏ đến lớn đều tái hiện trước mắt nàng.

Cuối cùng hình ảnh dừng lại ở gương mặt Thẩm Lạc Y âm ngoan cười lớn: "Tỷ tỷ, ta mới là nữ nhân Hoàng Thượng yêu nhất."

Thẩm Sơ Tĩnh bị lửa giận trong lòng thiêu đốt, nhưng nàng lại bị cung nhân đè vai quỳ xuống mặt đất, chỉ có thể ngẩng đầu nhìn về phía muội muội của

mình.

"Y Y, ngươi muốn sao đây?"

"Tỷ tỷ, ta muốn làm Hoàng Hậu."

Thẩm Lạc Y cười xinh đẹp, nàng vốn là một mỹ nhân đẹp từ nhỏ, lại thêm một bộ cung trang hoa lệ, càng đem nàng trở nên mỹ lệ không tỳ vết.

"Tỷ tỷ, từ nhỏ đến lớn, ta muốn cái gì tỷ tỷ đều sẽ cho ta, vậy tỷ tỷ đem ngôi vị Hoàng Hậu nhường cho ta được không?"

Thẩm Sơ Tĩnh còn chưa nói lời nào, Thẩm Lạc Y liền "khanh khách cười", cung nhân lập tức ép nàng uống rượu độc.

Bị muội muội mình yêu thương sủng nịnh nhất phản bội, mà nam nhân mình yêu toàn tâm toàn ý lại có mắt không trông.

Lòng nàng giờ đâu đầy hối hận và lửa giận, nếu sống lại một đời, nàng tuyệt đối sẽ không ngu ngốc như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Cung đâu! Ta tới đây! 4

Ngu ngốc trao đi hết thảy, nhận lại chỉ là một ly rượu độc.

Thẩm Sơ Tĩnh, ngươi thật khờ! Không, là ngu! Ngu hết thuốc chữa!

- -----

Đầu óc choáng váng nặng nề, Thẩm Sơ Tĩnh chậm rãi mở mắt.

Đập vào mắt nàng là rèm màn màu xanh lá, phía trên thêu hình hoa phù dung, bên mép giường là một cái đầu nhỏ.

Thẩm Sơ Tĩnh ngồi dậy, đề đề đầu, nhìn xung quanh một vòng, phát hiện đây chính là căn phòng của mình trước khi xuất giá! Nàng kinh ngạc vươn tay. Từ khi lên làm chủ mẫu hậu cung, Thẩm Sơ Tĩnh không những phải xử lý những công việc lớn nhỏ, nàng còn thường xuyên tự tay làm canh, nhiều lần được hoàng đế tán dương.

Mà bây giờ nhìn đến, đôi tay này không còn là đôi tay trước kia bị năm tháng tra tấn, thay vào đó là một đôi tay trắng nõn như ngọc, không có chút vết chai.

Thẩm Sơ Tĩnh suy nghĩ lớn mật, nàng là, trọng sinh?!

Mừng như điên một lúc, Thẩm Sơ Tĩnh dần khôi phục tâm tình.

Nếu đã sống lại một đời, nàng tuyệt đối sẽ không ngu ngốc đem chân tình của mình đặt sai chỗ, cũng sẽ không ngu ngốc đem chân tình của người có tâm đập dưới chân!

- -----

Tô Lạc Y không phải bị Thẩm Sơ Tĩnh đánh thức, mà là bị hệ thống nhắc nhở đến bừng tỉnh.

"Tình dịch độ hảo cảm -10, độ hảo cảm còn lại 60."

"Tình dịch độ hảo cảm -10, độ hảo cảm còn lại 50."

"....."

"Tình dịch độ hảo cảm -10, độ hảo cảm còn lại 10."

"Tình dịch độ hảo cảm -10, độ hảo cảm còn lại 0."

Tô Lạc Y ngơ ngác: Ta quả thực không thể tin được, vừa rồi là ảo giác đúng không?!

Thẩm Sơ Tĩnh nhìn đến cái đầu nhỏ trước giường đang ngẩng lên, vẻ mặt mờ mịt, trong mắt lại lóe qua sự kinh ngạc, không thể tin được.

Chợt, Tô Lạc Y mở to mắt, kinh hi nói: “Tỷ tỷ!

Tỷ rót cuộc đã tỉnh! Tỷ muốn ăn gì không? Muốn uống nước không?”

Thẩm Sơ Tĩnh đột nhiên nhìn đến người kiếp trước không từ thủ đoạn dồn nàng ta vào chỗ chết, ánh mắt không ngăn được sự thô bạo.

Tô Lạc Y nhìn thấy trong mắt nàng có sát khí, còn làm bộ vẻ mặt thiên chân vô tà, vội vàng đem cho nàng ly trà nóng, “Tỷ tỷ, tỷ uống trà đi.”

Nhìn chén trà trước mặt, Thẩm Sơ Tĩnh nhớ tới ly rượu độc đòi trước, liền phát tay, đem chén trà hất ra. Chén trà trong không trung xoay tròn, một phần trà nóng văng vào tay Tô Lạc Y.

Tô Lạc Y kinh hoàng nhìn Thẩm Sơ Tĩnh, “Tỷ tỷ, tỷ làm sao vậy?”

“Đừng gọi ta là tỷ tỷ! Ta...” Ta không có người muội muội như ngươi!

Lời còn chưa nói xong, cửa đã bị đẩy ra, Thẩm phu nhân nhìn thấy đại nữ nhi rót cuộc đã tỉnh, kinh hi nói: “Tĩnh Nhi!”

Thẩm Sơ Tĩnh nháy mắt khôi phục lý trí.

Hiện tại Thẩm Lạc Y còn chưa làm việc gì có lỗi với nàng..

Bất quá Hoàng Hậu Thẩm Sơ Tĩnh chuyển sắc mặt thật mau, nháy mắt liền treo lên tươi cười, “Mẫu thân.”

Thẩm phu nhân nhìn đến chén trà bị đổ, cùng vết phồng trên tay Tô Lạc Y, đau lòng nói: “Chuyện này là sao?”

Tô Lạc Y không nói chuyện, Thẩm Sơ Tĩnh mặt đầy vẻ hối lỗi, giải thích “Là nữ nhi sai, không cầm chắc cái ly, khiến nước trà làm phồng tay Y Y. Y Y không khóc, tỷ tỷ thôi cho ngươi.”

Thẩm Sơ Tĩnh trước mặt này mang bộ dáng của một tỷ tỷ tốt.

Nhưng Tô Lạc Y biết Thẩm Sơ Tĩnh đang giả vờ, bởi vì hệ thống nói cho nàng biết, hiện tại độ hảo cảm của tình địch với nàng còn chẳng có chút xiu nào đâu!

Thẩm phu nhân nhìn tỷ muội thâm tình vui mừng nói:

“Tỷ muội các con thân thiết như vậy là tốt! Tĩnh Nhi, con rơi xuống nước hôn mê ba ngày, cũng là ba ngày này chính Y Y là người canh chừng chăm sóc con!”

Thẩm Sơ Tĩnh trong lòng không có lấy một tia gọn sóng, ngoài mặt lại thân thiết nói: “Y Y, muội cũng nên chú ý nghỉ ngơi, bây giờ tỷ tỷ không sao nữa rồi.”

Thẩm phu nhân hướng Thẩm Sơ Tĩnh nói: “Không có việc gì thì tốt, hôn sự của con và hoàng thượng sắp đến gần, từ nay về sau cần phải cẩn thận một chút, vạn nhất không thể để xảy ra bất cứ sai lầm nào!”

Thẩm Sơ Tĩnh ý cười cứng đờ.

Sống lại một đời, nàng vẫn phải gả cho hoàng đế. Chẳng lẽ vận mệnh này nàng vẫn trốn không thoát sao?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Cung đấu! ta tới đây! 5

Tô Lạc Y nhìn tư liệu thế giới này, đối với thế giới giả thiết vẫn là hiểu nhiều hơn một chút.

Chỉ là trong nguyên tác, Sở Vương này cũng không lập được đại công lớn lao nào, cả ngày sinh hoạt tiêu sái, chính là một Tiêu Dao Vương gia rảnh rỗi điển hình.

Tô Lạc Y chỉ xem chuyện này như một điệu nhạc mở màn nho nhỏ, tâm tình cũng không bị ảnh hưởng chút nào.

Cuộc sống hằng ngày của nguyên chủ à, haha nên ngủ thì ngủ, mỗi ngày đều nhìn mặt Thẩm Sơ Tĩnh mà sống, không dám không nghe theo.

Nhưng mà Thẩm Sơ Tĩnh kiếp trước đối với nàng oán niệm quá nặng, độ hảo cảm vẫn lăm li không tăng.

Có câu nói, yêu có bao nhiêu sâu đậm, hận liền có bấy nhiêu đậm sâu.

Kiếp trước Thảm Sơ Tình đối với nguyên chủ Thảm Lạc Y cũng chiều hết mực, cầm trên tay sợ rớt, ngậm trong miệng sợ tan.

Ở đời này, Thảm Sơ Tình thoát nhìn tưởng như không thay đổi, vẫn ôn hoà tươi cười vui vẻ, nhưng trong mắt không còn yêu thương, đáy mắt lại che dấu lãnh ý.

Tô Lạc Y nỗ lực bảy ngày cũng chưa xoát được một điểm hảo cảm nào, thâm tâm chịu đã kích nặng nề, “Hệ thống, oán niệm của tình địch với nguyên chủ thật sự rất sâu nha.”

Hệ thống: “Ừm.”

Tô Lạc Y lại lải nhải: "Tâm ta mệt quá! Phải đi ra ngoài giải sầu thôi! Người không biết đâu, ánh mắt của tình địch nhìn ta quả thực như muốn ăn tươi nuốt sống vậy! Doạ chết ta rồi!"

Hệ thống kinh ngạc nói: “Hả? Con người sao có thể độc ác như vậy? Lại có thể ăn thịt đồng loại sao?”

Tô Lạc Y mặt đầy hắc tuyến, “Hệ thống rác rưởi, người hiểu sai vấn đề rồi!!!”

Hệ thống trầm mặc trong chốc lát, nói: “Vừa rồi ta tra tư liệu, con người thật đúng là có thể ăn thịt đồng loại nha!”

Tô Lạc Y: “.....”

Thế giới này đối với nữ tử rất bình đẳng, trên đường có không ít nữ tử đi mua bán thương phẩm.

Tô Lạc Y vừa đi vừa ăn, Tú Nhi thì đi theo sau nàng.

Ăn trong chốc lát, Tô Lạc Y nhìn đến quầy hàng bán bánh táo đỏ, đôi mắt long lanh: “Mua một ít bánh táo đỏ mang về đi, tỷ tỷ thích ăn cái này.”

Tú Nhi cười nói: “Nếu đại tiểu thư biết tiểu thư mua bánh cho người, chắc chắn sẽ rất cao hứng.”

Tô Lạc Y trầm nghĩ, nàng mặc kệ tình địch có cao hứng hay không, chỉ cần độ hảo cảm có thể tăng lên là được.

Thời điểm Tú Nhi đi đến quầy hàng mua bánh táo đỏ, Tô Lạc Y chỉ cảm thấy trước mắt đột nhiên xuất hiện một vật áo trắng tung bay trong gió.

Nam nhân tuấn tú, khuôn bồng nhiên phóng đại, Tô Lạc Y kinh sợ tới mức lui về phía sau một bước.

Nam nhân ngồi xổm xuống nhìn thẳng vào Tô Lạc Y, khóe miệng tươi cười hòa ái, nhưng đáy mắt không có một tia ý cười, ngược lại còn có chút nguy hiểm.

“Tiểu muội muội, muội ăn kẹo của ca ca, nhưng lại không làm theo những gì đã hứa, muội hẳn vẫn không biết như thế nào gọi là trừng phạt đâu nhỉ?”

Trong đầu Tô Lạc Y chỉ kịp vang lên một tiếng: Xong rồi.

Hệ thống cười lạnh: Tại kí chủ hứa mà không thực hiện, đã ăn hối lộ của người ta còn phui tay!

Hiên Viên Diệp nhìn tiểu nữ hài đáng yêu trước mặt, tay chậm rãi vuốt ve đôi mắt nàng.

Tô Lạc Y bỗng chốc bị nhấc lên khỏi mặt đất, liền được ôm dựa vào một vòng ngực hơi lạnh.

.....

Tú Nhi mua táo đỏ bánh trở về, nghĩ tiểu thư nhà mình cũng thích ăn bánh hoa quế, nàng lại mua mấy khối bánh hoa quế, thời điểm lấy túi tiền, nàng đưa lưng về phía Tô Lạc Y, vừa vận thời điểm Hiên Viên Diệp mang Tô Lạc Y rời khỏi.

Chờ nàng xoay người, Tô Lạc Y đã không còn ở đó, tức khắc Tú Nhi liền sốt ruột lên.

Tô Lạc Y bị che mắt mang đi, đáy lòng nói không hoảng sợ là giả, “Hệ thống, ta sẽ không chết sớm như vậy chứ?”

Hệ thống nói: “Sẽ không.”

“Hả?” Tô Lạc Y tò mò, “Sao người biết?”

Hệ thống nói: “Thế giới này nếu kí chủ chết đi thì sẽ tiếp tục đến thế giới khác.”

Tô Lạc Y phát điên: “Ta còn chưa hoàn thành nhiệm vụ đâu! Nam nhân này sao lại keo kiệt như vậy chứ? Ta không phải chỉ ăn của hắn một viên kẹo thôi sao?”

Hệ thống nhắc nhở nói: “Ngày đó Hiền Viên Diệp bị truy đuổi rất chặt vật, hẳn bị đuổi tới sông Đào bảo vệ thành.”

“Đến Sông Đào bảo vệ thành?”

Hệ thống nói: “Hắn nhảy sông, còn bị mọi người cười nhạo một phen.”

Tô Lạc Y khó hiểu, “Hiền Viên Diệp không phải Vương gia sao? Tại sao còn làm loại việc như trộm cắp này?”

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Cung đấu! ta tới đây! 6

Tô Lạc Y nhìn tư liệu thế giới này, đối với thế giới giả thiết vẫn là hiểu nhiều hơn một chút.

Chỉ là trong nguyên tác, Sở Vương này cũng không lập được đại công lớn lao nào, cả ngày sinh hoạt tiêu sái, chính là một Tiểu Dao Vương gia rảnh rỗi điển hình.

Tô Lạc Y chỉ xem chuyện này như một điệu nhạc mờ mờ nhạt, tâm tình cũng không bị ảnh hưởng chút nào.

Cuộc sống hằng ngày của nguyên chủ à, haha nên ngủ thì ngủ, mỗi ngày đều nhìn mặt Thẩm Sơ Tình mà sống, không dám không nghe theo.

Nhưng mà Thẩm Sơ Tình kiếp trước đối với nàng oán niệm quá nặng, độ hảo cảm vẫn lăm lăm không tăng.

Có câu nói, yêu có bao nhiêu sâu đậm, hận liền có bấy nhiêu đậm sâu.

Kiếp trước Thẩm Sơ Tình đối với nguyên chủ Tô Lạc Y cũng chiều hết mực, cầm trên tay sợ rớt, ngậm trong miệng sợ tan.

Ở đời này, Thẩm Sơ Tình thoát nhìn tướng như không thay đổi, vẫn ôn hoà tươi cười vui vẻ, nhưng trong mắt không còn yêu thương, đáy mắt lại che dấu lãnh ý.

Tô Lạc Y nỗ lực bấy ngày cũng chưa xoát được một điểm hảo cảm nào, thâm tâm chịu đã kích nặng nề, “Hệ thống, oán niệm của tình địch với nguyên chủ thật sự rất sâu nha.”

Hệ thống: “Ừm.”

Tô Lạc Y lại lải nhải: “Tâm ta mệt quá! Phải đi ra ngoài giải sầu thôi! Người không biết đâu, ánh mắt của tình địch nhìn ta quả thực như muốn ăn tươi nuốt sống vậy! Doạ chết ta rồi!”

Hệ thống kinh ngạc nói: “Hả? Con người sao có thể độc ác như vậy? Lại có thể ăn thịt đồng loại sao?”

Tô Lạc Y mặt đầy hắc tuyến, “Hệ thống rác rưởi, người hiểu sai vấn đề rồi!!!”

Hệ thống trầm mặc trong chốc lát, nói: “Vừa rồi ta tra tư liệu, con người thật đúng là có thể ăn thịt đồng loại nha!”

Tô Lạc Y: “.....”

Thế giới này đối với nữ tử rất bình đẳng, trên đường có không ít nữ tử đi mua bán thương phẩm.

Tô Lạc Y vừa đi vừa ăn, Tú Nhi thì đi theo sau nàng.

Ăn trong chốc lát, Tô Lạc Y nhìn đến quầy hàng bán bánh táo đỏ, đôi mắt long lanh: “Mua một ít bánh táo đỏ mang về đi, tỷ tỷ thích ăn cái này.”

Tú Nhi cười nói: “Nếu đại tiểu thư biết tiểu thư mua bánh cho người, chắc chắn sẽ rất cao hứng.”

Tô Lạc Y trầm nghĩ, nàng mặc kệ tình địch có cao hứng hay không, chỉ cần độ hảo cảm có thể tăng lên là được.

Thời điểm Tú Nhi đi đến quầy hàng mua bánh táo đỏ, Tô Lạc Y chỉ cảm thấy trước mắt đột nhiên xuất hiện một vật áo trắng tung bay trong gió.

Nam nhân tuấn tú, khuôn bồng nhiên phóng đại, Tô Lạc Y kinh sợ tới mức lui về phía sau một bước.

Nam nhân ngồi xổm xuống nhìn thẳng vào Tô Lạc Y, khóe miệng tươi cười hòa ái, nhưng đáy mắt không có một tia ý cười, ngược lại còn có chút nguy

hiếm

“Tiểu muội muội, muội ăn kẹo của ca ca, nhưng lại không làm theo những gì đã hứa, muội hẳn vẫn không biết như thế nào gọi là trừng phạt đâu nhỉ?”

Trong đầu Tô Lạc Y chỉ kịp vang lên một tiếng: Xong rồi.

Hệ thống cười lạnh: Tại kí chủ hứa mà không thực hiện, đã ăn hối lộ của người ta còn phỉ tay!

Hiên Viên Diệp nhìn tiểu nữ hài đáng yêu trước mặt, tay chậm rãi vuốt ve đôi mắt nàng.

Tô Lạc Y bỗng chốc bị nhấc lên khỏi mặt đất, liền được ôm dựa vào một vòng ngực hơi lạnh.

.....

Tú Nhi mua táo đỏ bánh trở về, nghĩ tiểu thư nhà mình cũng thích ăn bánh hoa quế, nàng lại mua mấy khối bánh hoa quế, thời điểm lấy túi tiền, nàng đưa lưng về phía Tô Lạc Y, vừa vận thời điểm Hiên Viên Diệp mang Tô Lạc Y rời khỏi.

Chờ nàng xoay người, Tô Lạc Y đã không còn ở đó, tức khắc Tú Nhi liền sốt ruột lên.

Tô Lạc Y bị che mắt mang đi, đáy lòng nói không hoảng sợ là giả, “Hệ thống, ta sẽ không chết sớm như vậy chứ?”

Hệ thống nói: “Sẽ không.”

“Hả?” Tô Lạc Y tò mò, “Sao ngươi biết?”

Hệ thống nói: “Thế giới này nếu kí chủ chết đi thì sẽ tiếp tục đến thế giới khác.”

Tô Lạc Y phát điên: “Ta còn chưa hoàn thành nhiệm vụ đâu! Nam nhân này sao lại keo kiệt như vậy chứ? Ta không phải chỉ ăn của hắn một viên kẹo thôi sao?”

Hệ thống nhắc nhở nói: “Ngày đó Hiên Viên Diệp bị truy đuổi rất chặt vật, hắn bị đuổi tới sông Đào bảo vệ thành.”

“Đến Sông Đào bảo vệ thành?”

Hệ thống nói: “Hắn nhảy sông, còn bị mọi người cười nhạo một phen.”

Tô Lạc Y khó hiểu, “Hiên Viên Diệp không phải Vương gia sao? Tại sao còn làm loại việc như trộm cắp này?”

- - - - -

Đoạn sông đào rất khó hiểu, bản convert là sông đào, bọn ta người nghĩ là đào sông bảo vệ thành người lại nghĩ là bảo vệ thành ở con sông Đào. Các nàng đọc rồi chỉ dẫn giúp bọn ta nhé:3

#Đỉnh

Nhấn vote và comment để editor có động lực edit tiếp tục nhé

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tinh Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Cung đấu! Ta tới đây! 7

Hệ thống nói: “Hắn vừa đi, thị vệ trong phủ liền kiểm tra qua cửa của cải một lượt, thế nhưng không bị mất thứ gì.”

Nghe hệ thống nói rành mạch như vậy, Tô Lạc Y mới nhớ ra phụ thân của nguyên chủ chính là một tướng quân uy vũ.

Dài lụa che mắt được tháo ra, Tô Lạc Y rốt cuộc cũng thấy rõ bản thân hiện tại đang ở nơi nào.

Đập vào mắt là căn phòng nhỏ được bày trí đơn giản, chỉ có một cái bàn cùng một kệ sách, trên kệ sách bày thêm mấy quyển sách, cả căn phòng thậm chí không có lấy một cái ghế.

Rõ ràng là ban ngày ban mặt, nhưng toàn bộ căn phòng lại âm u như bãi tha ma.

Tô Lạc Y nhin không được ôm lấy cánh tay, bày ra bộ dáng như bị kinh hách, “Đây là đâu? Ngươi là ai? Vì sao lại mang ta tới nơi này?”

Hiên Viên Diệp mỉm cười tà mị: “Ca ca mang muội tới là để cùng chơi trò chơi nha!”

Tô Lạc Y vẻ mặt tội nghiệp, khụt khịt: “Y Y phải về nhà! Y Y không muốn chơi trò chơi!”

Hiên Viên Diệp nhớ tới ngày đó bản thân từ sông Đào chạt vật bò lên, còn bị đám bạn tốt tới tiếp ứng ha hả cười nhạo, oán niệm trong lòng nháy mắt càng tăng.

Trong lòng hần trần ngập tức giận nhưng ý cười trên mặt lại càng sâu, có điều chưa chạm tới đáy mắt, “Tiểu muội muội tên Y Y sao? Hiện tại ca ca muốn trừng phạt Y Y vì Y Y không chịu nghe lời!”

Tô Lạc Y: “.....” Đồ biến thái, ngươi tránh ra!

Hiên Viên Diệp kéo Tô Lạc Y tới án thư*, thấy nàng so án thư chỉ cao hơn một chút, lại đi tìm đồ vật kê chân cho nàng.

*Án thư: kệ sách

Tô Lạc Y đứng ở trên một chông sách, nhìn giấy và bút mực đã được bày ra trước, nháy mắt sắc mặt trắng bệch: “Hệ thống, ta, ta cảm thấy, khả năng, ta không xong rồi!”

Hệ thống mỉa mai: “Vậy sao?”

Hiên Viên Diệp đem bút lông nhét vào trong tay Tô Lạc Y, ý cười như cũ nhưng lời nói không cho phép người khác cự tuyệt: “Y Y ngoan ngoãn ở đây chép lại cuốn《Đệ tử quy》này, khi nào chép xong, ca ca sẽ đưa muội về nhà.”

Tô Lạc Y: “Hệ thống, ngươi đoán nguyên chủ có biết chữ không?”

Hệ thống: “Nguyên chủ ba tuổi thức ngàn tự, năm tuổi đối đường thơ*.”

* ba tuổi thức ngàn tự, năm tuổi đối đường thơ chỉ sự học rộng tài hoa, edit ra có nghĩa là: 3 tuổi đã đọc qua ngàn quyển sách, 5 tuổi biết đối thơ Đường. Ta thấy câu văn nguyên tác khá hay nên giữ lại cho vui!

Tô Lạc Y “Ồ” một tiếng, “Ngươi đoán ta biết chữ không?”

Hệ thống ngay lập tức dâng lên dự cảm không tốt.

Tô Lạc Y: “Hi hi hi, nhân gia không biết chữ đâu!”

Hệ thống:... đồ thần kinh!

Tô Lạc Y không phải không biết chữ, chỉ là loại chữ phồn thể này thật sự là quá lằng nhằng, hơn nữa nàng cũng không biết dùng bút lông.

Hiên Viên Diệp nhìn Tô Lạc Y cầm bút, bộ dáng ngốc ngốc không biết phải làm sao lại thập phần đáng yêu, hần vẫn là nhin không được hỏi: “Làm sao vậy?”

Tô Lạc Y sờ sờ cái mũi, “Ta, ta không biết viết.”

Hiên Viên Diệp nhượng mày.

Hần từng nghe nói nhị tiểu thư của Tướng quân phủ, ba tuổi thức ngàn tự, năm tuổi đối đường thơ, nhưng chưa nghe nói rằng nàng chưa biết viết.

Nhưng, ba tuổi thức ngàn tự, năm tuổi đối đường thơ, cùng "biết viết" cũng đâu có quan hệ gì.

Nhìn bộ dáng Tô Lạc Y ủy khuất, Hiên Viên Diệp có chút không đành lòng.

Hần đến sau lưng Tô Lạc Y, tay phải vươn ra, bàn tay to lớn bao phủ nên mu bàn tay nhỏ nhắn của nàng, giọng nói ôn nhu: “Vậy để ca ca dạy muội viết, được không?”

Tô Lạc Y mắt to chớp chớp có vẻ chán chừ một chút, nhưng sau đó vẫn là gật gật đầu.

Dù sao nàng cũng không phải nguyên chủ, không biết thì cần phải học tập!

Hiên Viên Diệp cầm tay nàng viết từng nét bút.

“Thánh nhân huấn, đầu hiếu đễ, thứ cần tin*...”

*Là câu trong "Đệ Tử Quy" tức "Phép tắc người con". Nguyên cả lời dạy là:

"Phép người con, thánh nhân dạy

Hiếu để trước, rồi cần tin

Yêu rộng khắp, gần người nhân

Có dư sức, thì học văn"

Hiên Viên Diệp đoạn chính, rất có kiên nhẫn dạy Tô Lạc Y viết từng nét bút.

Tô Lạc Y bị vây trong lồng ngực hấn, lồng tràn đầy nghi hoặc, “Đầu óc người này có vấn đề sao?”

Hệ thống: “Ta cũng thấy vậy.”

Rõ ràng nói muốn trừng phạt Tô Lạc Y, cuối cùng lại thành dạy nàng viết chữ.

Thế nhưng việc này đối với Tô Lạc Y quả thật là tra tấn.

Hiên Viên Diệp viết mấy chữ sau đó buông tay ra để Tô Lạc Y tự mình chép mặt tiếp theo. Tô Lạc Y cầm chặt cây bút, thấy chét không sòn bắt đầu đặt bút viết.

Nàng viết xong một chữ, Hiên Viên Diệp trầm mặc.

Tài nữ trong truyền thuyết, đến cả chữ “Ái” cũng có thể viết sai?

Vốn dĩ Tô Lạc Y chỉ cần chép lại, nhưng khi đặt bút vẫn không tự chủ được viết ra chữ giản thể.

- - - - -

*Chữ phồn thể “Ái” cùng chữ giản thể có một chút khác biệt. Chữ “Ái” phồn thể ở giữa có một chữ “Tâm”, mà sau này chữ giản thể chỉ còn một chữ Hữu.(Ái phồn thể tạo bởi chữ Trảo, Mịch, tâm, hữu. Chữ tâm đứng ở giữa, nhưng đến chữ giản thể đã lược đi chữ Tâm, ở giữa còn lại chữ Hữu)

#Ân: edit xong chương này thật sự rất hại não!

#Đình: đoạn chú thích còn điều gì không hiểu các nàng cứ comment nha

Vote để ủng hộ editor nhanh chóng ra chương!

Bạn đang đọc truyện *Công Lực Tinh Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Cung đấu! Ta tới đây! 8

Trầm mặc một lúc, Hiên Viên Diệp cười ra tiếng, "Người nha, viết chữ "Ái" sao lại sai? Người "yêu" như thế nào lại không có trái tim? Chẳng lẽ ai "yêu" cũng đều không cần trái sao?"

Tô Lạc Y rầu rĩ, nghĩ nghĩ rồi nói: "Là yêu, nhưng lòng mang thiên hạ."

Hiên Viên Diệp kinh ngạc, sờ đầu nàng, “Còn nhỏ tuổi, tâm liền mang thiên hạ?”

Tô Lạc Y ngẩng đầu nhìn sâu vào mắt hấn, phản bác nói: "Tuổi nhỏ thì lòng không thể mang thiên hạ sao?"

Khi còn nhỏ, nguyên chủ Thẩm Lạc Y thập phần sùng bái phụ thân, nói ra những lời này cũng không tính là OOC đi?!

Hiên Viên Diệp ý cười càng sâu, “Không hổ là nhị tiểu thư của phủ tướng quân.”

Tô Lạc Y nhấp môi, kiên cường nói: “Nếu đã biết phụ thân ta là tướng quân, còn không nhanh chóng đưa ta về nhà? Nếu phụ thân biết người mang ta đi, khẳng định sẽ xách theo kiếm tới đây chém đầu người nha.”

Hiên Viên Diệp dường như không để lời nói của nàng trong lòng, khoe miệng vẫn thủy chung mang theo tươi cười, “Người chép xong hết cuốn "đệ tử quy" này, ca ca sẽ đưa muội trở về.”

Tô Lạc Y: Tức giận, ta thực sự tức giận rồi!

Hệ thống kiến nghị nói: “Đừng nóng nảy, kí chủ chép xong, trở về sẽ có tin vui.”

Tô Lạc Y ánh mắt sáng lên, “Hà hà hà? Tin vui gì?”

Hệ thống nói: “Độ hảo cảm của tình địch với kí chủ tăng rồi.”

Tô Lạc Y: “.....” Đã xảy ra chuyện gì? Tô mò nha!

Nàng mờ mịt hỏi: “Chuyện gì ta cũng chưa làm, vì sao độ hảo cảm lại tăng?” Tình địch cũng kì lạ, hảo cảm lúc thì đột nhiên giảm, khi lại đột nhiên tăng. Bây giờ ta có thể xách dao qua chém nàng ta được không?

Hệ thống nói: “Tình địch đã biết kí chủ vì mua bánh táo đỏ cho nàng mới đi lạc, lúc này nàng đang rất đau lòng nha.”

Tô Lạc Y càng thêm mờ mịt: “Táo đỏ sao? Hà, bánh táo đỏ?”

Tình địch còn đau lòng vì nàng, vậy nghĩa là nàng ta cũng coi như không tuyệt tình lắm.

Hiên Viên Diệp thấy Tô Lạc Y ngây ngốc nhìn giấy trắng trước mặt, thở dài, đem nàng ôm vào trong ngực, nói: “Ca ca sẽ cùng ngươi chép, thế nhưng ca ca vẫn muốn ngươi chép xong mới có thể về nhà.”

Tô Lạc Y trầm nghĩ: Không không không, ta không quay về! Cho ta ở lại một ngày một đêm đi!

Hiên Viên Diệp chưa thỏa mãn buông Tô Lạc Y trong lòng ngực ra, lại có chút không muốn buông tha.

Thân thể mềm ẩm mang theo hương thơm thanh mát, mắt to chớp chớp bởi vì úy khuất mà mang theo chút hơi nước, thoạt nhìn thập phần đáng yêu, làm người ta nhìn không được muốn khi dễ một chút.

Hiên Viên Diệp cúi đầu hôn lên gương mặt nàng.

Mềm mại, thật thoải mái!

Tô Lạc Y bị cái hôn này làm cho ngốc lảng triệt để, “Hệ thống hệ thống! Nụ hôn đầu tiên của ta ở thế giới này, vậy mà chín tuổi đã mất!”

Hệ thống: “Hôn môi mới xem như là nụ hôn đầu mà?”

Tô Lạc Y: “Hệ thống ngươi sao lại biết nhiều chuyện như vậy? Nụ hôn đầu tiên của ngươi đã mất hay chưa? Hệ thống các ngươi hôn môi bằng cách nào? Còn nữa, hệ thống ngươi năm nay bao nhiêu tuổi rồi?”

Hệ thống: “.....” Kí chủ rác rưởi phiền phức, nó không muốn nói chuyện.

Hiên Viên Diệp nhìn Tô Lạc Y bị hôn có một cái đã biến ngốc, cười nói: “Như thế nào, hôn một cái đã phát ngốc rồi?”

Tô Lạc Y lắc đầu, “Ngươi nói phải giữ lời, chép xong phải đưa ta về nhà.”

Hiên Viên Diệp bế nàng lên, “Lần này ca ca sẽ đưa ngươi trở về, nhưng nếu lần sau lại không ngoan.....”

Ánh mắt hần chuyển tới án thư bên cạnh: “Lần sau nếu ngươi không ngoan, ngươi phải chép 《 bách khoa toàn thư 》.”

Tô Lạc Y: Ngươi cho rằng ngươi là ai? Ngươi bắt ta viết ta liền viết sao?!

Hiên Viên Diệp che đôi mắt Tô Lạc Y lại, chờ đến khi mắt có thể nhìn thấy ánh sáng, Tô Lạc Y đã ở cổng lớn của tướng quân phủ.

Tô Lạc Y xách lấy tà váy, đôi chân ngắn nhỏ bước lên bậc thềm, nhưng vì bậc thềm tỉ lệ nghịch với đôi chân kia, nàng hạ quyết tâm...bò!

Thủ vệ ở cửa thấy Tô Lạc Y trở về, kinh hãi nói: “Tiểu thư?! Tiểu thư đã trở lại! Mau thông báo cho phu nhân!”

Tô Lạc Y: “.....” Đại ca, ngươi kích động xong rồi có thể đem ta ôm vào nhà không? Ta đứng viết gần nửa ngày trời còn phải bò lên thềm rất mệt mỏi đó huhuhu!

Đại ca thủ vệ hiển nhiên không nghe được tiếng lòng Tô Lạc Y, chạy nhanh như bay đi vào báo tin.

- - - - -

Chữ phồn thể “Ái” cùng chữ giản thể có một chút khác biệt. Chữ “Ái” phồn thể ở giữa có một chữ “Tâm”, mà sau này chữ giản thể chỉ còn một chữ Hữu.(Ái phồn thể tạo bởi chữ Thảo, Mịch, tâm, hữu. Chữ tâm đứng ở giữa, nhưng đến chữ giản thể đã lược đi chữ Tâm, ở giữa còn lại chữ Hữu)

Đinh: Ái còn có nghĩa là YÊU, ở đoạn đầu là Hiền Viên Diệp chơi chữ, và chữ giản thể mất đi chữ TÂM, mà TÂM còn là trái tim nên ý Diệp Ca Ca là nàng viết bỏ đi chữ TÂM, là người Ái - YÊU không có trái tim

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Cung đấu, ta tới đây 9

Tô Lạc Y: “Hệ thống, Hiền Viên Diệp có thể là kẻ biến thái.”

Bên thân lúc nào cũng mang theo kẹo, còn bắt cóc nàng ép buộc nàng chép sách.

Hệ thống: “Vậy chẳng”

Tô Lạc Y thê lương nói: “Hệ thống, thế giới này mỗi người đều thật đáng sợ. Ta sợ ta không thấy được mặt trời của ngày mai!

Hệ thống: “Ngày mai trời mưa, không có mặt trời.”

Tô Lạc Y: “.....” Cũng không biết nói tiếp như thế nào.

Được tin Tô Lạc Y an toàn về nhà, Thẩm phu nhân vì mừng mà khóc, ôm được Tô Lạc Y liền khóc, “Tâm can bảo bối của ta, về sau không thể đi ra ngoài một mình!”

Thẩm Sơ Tĩnh đi theo sau Thẩm phu nhân, nhìn thấy Tô Lạc Y hoàn toàn không bị gì, cũng nhẹ nhàng thở ra.

Mặc kệ oán hận Thẩm Lạc Y lớn bao nhiêu, hiện tại nàng vẫn là một đứa trẻ.

Tô Lạc Y hỏi hệ thống: “Độ hảo cảm bao nhiêu rồi?”

Hệ thống nói: “10.”

Tô Lạc Y: “Ừm, cũng không tồi, nếu không ta chép《 đệ tử quy 》 thành công cốc sao.”

Tô Lạc Y cùng Thẩm phu nhân vào nội viện phía sau, Thẩm phu nhân bắt đầu tình tế hỏi nàng đến tột cùng là đã đi đâu.

Tô Lạc Y hàm hồ nói là chính mình thấy được biểu diễn xiếc, ảo thuật liền đi theo coi, không may quên đường trở về.

Thẩm phu nhân lại dặn dò vài câu, lúc này mới để Tô Lạc Y về phòng.

Thẩm Sơ Tĩnh rất nhanh phải gả vào hoàng cung, bị Thẩm phu nhân nhốt ở trong viện, chỗ nào đều không cần đi, chỉ có thể an tâm chuẩn bị gả chồng.

Ngày này, Tô Lạc Y vào sân viện Thẩm Sơ Tĩnh, thấy nàng đang ngồi ở bàn đu dây mà phát ngốc, cười nói: “Tỷ tỷ suy nghĩ cái gì?”

Thẩm Sơ Tĩnh nhìn thấy muội muội ngoan ngoãn, tâm tình phức tạp, “Không nghĩ cái gì, Y Y như thế nào lại đến đây?”

Tô Lạc Y ngoan ngoãn chạy đến nàng bên cạnh, “Y Y nhớ tỷ tỷ, Y Y không muốn tỷ tỷ gả chồng.”

Nếu tình địch gả chồng nàng như thế nào xoát độ hảo cảm?!

Thẩm Sơ Tĩnh khoe miệng nhếch lên, lẩm bẩm nói: “Ta cũng không nghĩ sẽ gả chồng.”

Nàng cùng phụ thân mẫu thân nhắc tới ý không muốn gả vào hoàng thất, nhưng đều bị cha mẹ chối từ.

Thánh chi đã hạ, nàng như thế nào có thể kháng chi đây?

Nhìn ở trên người Tô Lạc Y, Thẩm Sơ Tĩnh ánh mắt hơi lóe, cười nói: “Y Y có muốn đi ra ngoài chơi không?”

Đáy lòng Tô Lạc Y run rẩy.

Tình địch, người tươi cười rất giống bọn buồn người người biết không?

Lòng nghĩ vậy nhưng nàng vẫn mở to hai mắt, tỏ một bộ dáng khó lựa chọn “Chỉ là, tỷ tỷ không phải không thể ra ngoài sao?”

Thẩm Sơ Tĩnh bồn cọt chớp chớp mắt, “Chúng ta lên đi ra, rồi lại lặng lẽ trở về, mẫu thân sẽ không biết.”

Tô Lạc Y mặt lộ vẻ do dự.

Thẩm Sơ Tĩnh dự hoặc nói: “Nghe nói trong thành mới tới cái chơi hầu.”

Tô Lạc Y: “Chúng ta khi nào đi?”

Thẩm Sơ Tĩnh sờ sờ nàng đầu, cười ý vị thâm trường, “Chờ dùng xong cơm chiều, ngươi lại tới tìm tỷ tỷ.”

Trên đường trở về viện của mình, Tô Lạc Y cùng hệ thống nói: “Ta cảm thấy tình địch cười thật quý dị, giống như là muốn đem ta bán vào thanh lâu.”

Hệ thống: “Nhìn cái dáng này của ngươi, thanh lâu cũng không thèm thu.”

Tô Lạc Y kinh ngạc, “Ngươi như thế nào biết?”

Hệ thống mê chi trầm mặc.

Tô Lạc Y hi hi cười, “Nếu làm tình cao hứng, bán ta được nha!”

Hệ thống: “Dựa theo phát triển cốt truyện, đêm nay Thẩm Sơ Tĩnh sẽ gặp được nam chủ.”

Tô Lạc Y: “Nam chủ? Hoàng đế?”

Nàng còn nhớ rõ cốt truyện sau trọng sinh, cuối cùng Thẩm Sơ Tĩnh liền cùng kiếp trước giống nhau, đều gả cho hoàng đế, hậu cung đấu cũng không nương tay, đối hoàng đế lại là không nóng không lạnh, nhưng mà hoàng đế liền thích tiểu ót cay như vậy, Thẩm Sơ Tĩnh càng tỏ thái độ này, hoàng đế càng hiếm lạ nàng.

Bằng không nói như thế nào hoàng đế tiện đâu?

Tô Lạc Y nói: “Chẳng lẽ tình địch lần này là muốn giết chết hoàng đế, mọi chuyện liền kết thúc?”

Hệ thống: “Nàng giết chết ngươi chẳng phải là càng lẹ sao?”

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Cung đấu ta tới đây 10

Tô Lạc Y chớp mắt, “Ta đáng yêu như vậy, tình địch nhất định không nỡ mà giết chết ta ~”

Hệ thống: “Nói chuyện thật hay!”

Tô Lạc Y: “...”

Hệ thống: “Buổi tối thật sự đi ra ngoài?”

Tô Lạc Y nói: “Tình địch thật vất vả mời ta đi ra ngoài chơi, ta đương nhiên muốn đi!”

Dùng xong bữa tối, Tô Lạc Y tách khỏi Tú nhi, trộm đi vào viện Thẩm Sơ Tĩnh.

Thẩm Sơ Tĩnh đã thay một bộ thanh y, trang điểm nhã nhặn lại không keo kiệt, tương đối với thiếu nha Tô Lạc Y, Thẩm Sơ Tĩnh mới chân chính là mắt ngọc mây ngải, trời sinh mỹ lệ.

Tô Lạc Y cùng hệ thống cảm khái, “Không hổ là nữ chủ, thật là đẹp mắt!”

Hệ thống: “Ngươi cũng không kém.”

Tô Lạc Y hi hi, “Kia đương nhiên, ta chính là tiểu tiên nữ xinh đẹp nhất!”

Hệ thống: “.....” Minh không nên an ủi nàng!

Hai người cùng nhau ra cửa, một lớn một nhỏ hai người mỹ nhân đi ở trên đường, thỉnh thoảng thu được sự chú ý của mọi người.

Thẩm Sơ Tĩnh dựa theo ký ức, tới đoạn bất gặp Hiên Viên Nghị.

Tô Lạc Y lôi kéo tay áo Thẩm Sơ Tĩnh, “Tỷ tỷ, chơi hầu đầu?”

Hệ thống đúng lúc nói: “Ta cảm thấy nàng ở đem ngươi đương hầu chơi.”

Tô Lạc Y: “.....”

Thẩm Sơ Tĩnh cười cười, “Có thể là tỷ tỷ nhớ lầm. Bên kia có đồ chơi làm bằng đường, tỷ tỷ mua cho Y Y có được không?”

Tô Lạc Y ánh mắt sáng lên, “Muốn ăn!”

Thẩm Sơ Tĩnh đi cấp Tô Lạc Y mua đồ chơi làm bằng đường, lại mua cho nàng mặt nạ con thỏ.

Hai người dạo phố, Tô Lạc Y cầm đồ chơi làm bằng đường, đang xem đến người nào đó khi, đôi mắt nhú lại.

Cư nhiên gặp được người quen.

Thẩm Sơ Tĩnh cũng hơi hơi nhướng mày, nàng cũng thấy được người chính mình muốn tìm.

Hiên Viên Nghị cùng Hiên Viên Diệp thấp giọng đàm luận cái gì, theo sau là hai gã sai vặt.

Tuy là cùng nhau đi ở trên đường phố, nhưng Hiên Viên Diệp bước chân luôn là sẽ sau Hiên Viên Nghị nửa bước.

Quân thần khác biệt.

Hiên Viên Nghị là hoàng đế, Hiên Viên Diệp là Sở Vương. Hai người tuy là huynh đệ, nhưng đồng thời cũng là quân thần.

Thẩm Sơ Tĩnh nhìn thấy hai người, khóe miệng hơi cười.

Nàng cùng hoàng đế có hôn ước, tự nhiên cũng đã gặp mặt, chỉ là sau đính hôn, vì tị hiềm, liền không gặp lại.

Mà Tô Lạc Y từ nhỏ thân thể suy nhược, bị Thẩm phu nhân bảo hộ thật tốt, lần này vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy hoàng đế Hiên Viên Nghị.

Hiên Viên Nghị hiển nhiên cũng thấy được Hoàng Hậu tương lai của mình, đôi mắt mang theo ý cười nhạt, đi thẳng tấp tới Thẩm Sơ Tĩnh.

Tô Lạc Y trong lòng chuông cảnh báo xao vang, “Hai người bọn họ không phải là hẹn trước đi?”

Hệ thống: “Hi hi hi đúng vậy!”

Tô Lạc Y: “.....” Hẹn tại hẹn hò đều lưu hành diu già dất trẻ?

Hiên Viên Nghị đi đến Thẩm Sơ Tĩnh trước mặt, nhẹ giọng nói: “Không biết có hay không vinh hạnh mời tiểu thư uống ly trà?”

Thẩm Sơ Tĩnh tự nhiên hào phóng nói: “Có thể.”

Tô Lạc Y bắt lấy Thẩm Sơ Tĩnh tay áo, như là sợ bị người xa lạ mang đi tránh ở nàng phía sau.

Tới trà lâu, bốn người ngồi tại một cái phòng đơn. Cái bàn hình vuông, Hiên Viên Nghị cùng Thẩm Sơ Tĩnh ngồi mặt đối mặt, Tô Lạc Y cùng Hiên Viên Diệp mặt đối mặt.

Tô Lạc Y vừa nhắc đầu là có thể nhìn đến quái thúc thúc trước mặt, trong lòng có chút hoảng.

Ai nha biểu hiện như thế nào mới giống đứa trẻ vậy?

Thẩm Sơ Tĩnh cùng Hiên Viên Nghị nói nói mấy câu, đều là hỏi đáp bình thường.

Hiên Viên Diệp nghe xong vài câu sau, cười nói: “Y Y, phía dưới có xiếc ảo thuật, muốn cùng ca ca cùng đi xem không?”

Đây là phải cho hai người kia không gian riêng tư.

Tô Lạc Y nhìn nhìn Thẩm Sơ Tĩnh, người sau cười nói: “Y Y không phải nói muốn xem sao? Trước cùng ca ca cùng nhau đi xuống xem, chờ xem xong ca ca sẽ mang ngươi tìm tỷ tỷ.”

Hiên Viên Diệp đứng lên, giữ chặt tay Tô Lạc Y.

Tô Lạc Y tránh thoát bất quá, chỉ phải cười nói: “Tỷ tỷ nhớ rõ chờ ta.

A....a....a... nhân gia không muốn cùng quái thú đi ra ngoài a!

Bạn đang đọc truyện *Công Lực Tinh Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Cung đấu, ta tới đây 11

Hiên Viên Diệp nói muốn mang Tô Lạc Y đi xem xiếc ảo thuật, hai người đứng là đi xem xiếc ảo thuật.

Tô Lạc Y một bên tỏ bộ dáng ngạc nhiên, một bên cùng hệ thống nói chuyện phiếm, “Tình huống phía tình địch như thế nào rồi?”

Hệ thống: “Tình địch đang rất tốt đẹp.”

Tô Lạc Y liền an tâm xem xiếc ảo thuật.

Hiên Viên Diệp ở bên người nàng, cười cười tò mò hỏi: “Y Y vì sao lại cùng tỷ tỷ tới vậy?”

Tô Lạc Y nhu nhu nói: “Tỷ tỷ nói mang ta đi xem chơi hầu*.”

Hiên Viên Diệp thấp thấp cười, “Y Y thích xem chơi hầu?”

Tô Lạc Y thầm nghĩ ai thèm thích xem cái này, nhưng trên mặt mang dáng vẻ vui sướng, “Đúng vậy đúng vậy!”

Hiên Viên Diệp cong mặt mày.

Diện mạo hấn vốn đã xuất sắc, lại thường xuyên thích cười, làm cả người hấn toát lên dáng vẻ ôn nhuận mê người.

Hoàng đế uy nghiêm, Sở Vương hiền hoà.

Hai huynh đệ khí chất khác biệt rõ ràng.

Tô Lạc Y hỏi hệ thống: “Nếu tình địch thật sự giả cho hoàng đế, ta đây xoát hảo cảm tiếp như thế nào đây?”

Hệ thống: “Vậy ngươi cũng giả cho hoàng đế.”

Tô Lạc Y: “.....”

Hiên Viên Diệp làm như vô tâm nói: “Y Y năm nay đã bao nhiêu lớn rồi?”

Tô Lạc Y ngửa đầu, “Chín tuổi.”

Hiên Viên Diệp sờ đầu nàng, sùng nịch nhìn nàng một cái, “Cũng không nhỏ.”

Tô Lạc Y bị ánh mắt hấn nhìn đến sợ run người.

Xem xong xiếc ảo thuật, Hiên Viên Diệp như là nghiện, lại mua cho nàng một đồng đồ vật.

Nhỏ từ đồ ăn vặt điểm tâm ngọt, đến món đồ chơi cổ quái mới lạ, to còn có mấy vật trang trí tinh xảo.

Tô Lạc Y mê man trầm mặc, “Hệ thống, hấn đây là muốn làm gì?”

Hệ thống không hiểu rõ những quanh co lòng vòng trong lòng nhân loại, “Có thể là bởi vì hấn biến thái?”

Tô Lạc Y: “Cái này giải thích đúng ta thích.”

Tại quán trà hai vị hôn phu hôn thê đối ẩm thành đôi người, dưới lầu quái thú thúc thúc lôi kéo Tô Lạc Y dạo loạn khắp chốn.

Mãi đến cuối cùng, Tô Lạc Y chân ngắn nhỏ giữ chặt quần áo Hiên Viên Diệp, thờ dốc nói: “Không, không được, ta đi không nữa.”

Hiên Viên Diệp đem thân ngồi xổm xuống, một phen bế Tô Lạc Y lên, “Đi thôi, ca ca ôm ngươi.”

Tô Lạc Y: “A....a....a... hệ thống biến thái có hay không lây lan? Ta bị biến thái ôm, có hay không bị lây bệnh?”

Hệ thống: “Ta cảm thấy ngu ngốc sẽ lây.” Hệ thống cảm thấy trình tự vận hành của chính mình gần nhất có điểm chậm chạp.

Tô Lạc Y: “.....”

Hai người bên ngoài đi dạo thêm một lúc, Hiên Viên Diệp mới mang theo Tô Lạc Y trở về trà lâu.

Vừa muốn duỗi tay gõ cửa, trong phòng vang lên tiếng khác thường làm Hiên Viên Diệp ngừng tay.

Hiên Viên Diệp có nội lực, thính lực tự nhiên so với người thường tốt hơn nhiều lần, nhưng Tô Lạc Y không có, nàng nghi hoặc nói: “Vì sao không gõ cửa đi vào?”

Hiên Viên Diệp định che lại miệng nàng, nhưng đã muộn.

Bên trong vang một trận sột sột soạt soạt, Hiên Viên Nghị thanh âm trầm thấp: “Tiến vào.”

Hiên Viên Diệp bất đắc dĩ vỗ lên đầu Tô Lạc Y, lúc này mới đẩy cửa đi vào.

Vừa vào cửa, Hiên Viên Diệp mắt liền vẫn luôn không nâng lên, chỉ nhìn chăm chăm một miếng đất trước chân, “Hoàng huynh.”

Hiên Viên Nghị âm thanh lạnh lùng nói: “Hồi cung.”

Nói xong phẩy tay áo một cái, rất nhanh rời đi.

Hiên Viên Diệp đi theo hần phía sau, mắt nhìn thẳng cũng rời đi.

Tô Lạc Y nhìn tình huống trong phòng đơn, khẽ hít một ngụm khí lạnh.

Trên bàn trà toàn bộ vật dụng bị đánh nghiêng, Thảm Sơ Tĩnh quần áo hơi loạn, môi đỏ cũng hơi sưng lên, ánh mắt mang sương mù, làm người khác thấy không rõ cảm xúc trong mắt nàng.

Tô Lạc Y hỏi hệ thống: “Hệ thống hệ thống, tình địch đối với ta độ hảo cảm có giảm không?”

Hệ thống: “Vẫn là 10.”

Tô Lạc Y nhẹ nhàng thở ra, “Vậy là tốt rồi. Vừa rồi đã xảy ra cái gì? Ta như thế nào cảm thấy tình trạng tình địch có chút không đúng?”

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Cung đấu, ta tới đây 12

Hệ thống nói: “Tình địch muốn từ hôn, hoàng đế không đồng ý.”

Tô Lạc Y nhìn Thảm Sơ Tĩnh làm bộ bình tĩnh sửa sang lại quần áo, suy đoán nói: “Sau đó liền đánh nhau rồi?”

Hệ thống nói: “Hai người có chút hiểu lầm, hoàng đế cảm thấy tôn nghiêm nam nhân bị khiêu khích.”

Cho nên liền phải mạnh hơn?

Tô Lạc Y lo lắng nhìn Thảm Sơ Tĩnh.

Thảm Sơ Tĩnh mặt không biểu tình, nàng cũng không nghĩ lần này có thể lui hôn thành công.

Đương nhiên, nếu có thể thành công từ hôn liền càng tốt.

Còn không lui hôn.....

Khóe miệng Thảm Sơ Tĩnh gợi lên một nụ cười lạnh.

Vậy chờ xem, xem ai có thể cười đến cuối cùng!

Tô Lạc Y rung mình một cái, làm bộ không hiểu đã xảy ra chuyện gì, “Tỷ tỷ, chúng ta nên về nhà.”

Thẩm Sơ Tĩnh khoe miệng đáp, “Được, chúng ta về nhà.”

.....

Sau chuyện này, Tô Lạc Y phát hiện tình địch càng ngày càng không thích mình.

Thời gian trước tình địch tốt xấu sẽ cùng mình làm bộ dáng tỷ muội thâm tình, nhưng từ sau khi chuyện này phát sinh, tình địch liền không còn ý muốn chống đối việc xuất giá, đem nàng liên tục ngăn cản phía ngoài sân viện.

Không thấy tình địch thì nàng biết xoát hảo cảm như thế nào đây?!

Tô Lạc Y thở dài, đành phải lại lần nữa chạy đến bên ngoài tướng quân phủ xem xiếc ảo thuật, giải sầu.

Hệ thống: “Người chính là muốn xem xiếc ảo thuật.”

Tô Lạc Y: “Hi hi hi, ta cũng không nghĩ tới cổ đại xiếc ảo thuật nguyên lai lại hay như thế! Ôi trời ơi! Hắn như thế nào đem lửa nuốt vào trong bụng?”

Hệ thống: “.....” Gặp được một ký chủ ngu dốt hóa học, nó cũng thật bất đắc dĩ.

Phía sau Tô Lạc Y, Tú nhi vẫn luôn chú ý đến nàng, dù xiếc ảo thuật có hay cũng không thể nào phân tán lực chú ý của nàng.

Nàng nếu lại để tiểu thư đi lạc, chắc rằng nàng cũng không cần sống mà trở về nữa.

Chờ khi xiếc ảo thuật kết thúc, Tú nhi rút cuộc thở một hơi dài nhẹ nhõm, thoáng thấy đã đến thời điểm tiểu thư về nhà, sau cổ bỗng đau xót, nháy mắt mọi thứ tối đi.

Đứng trước Tú nhi

Tô Lạc Y đang nhìn một thân áo trắng phiêu dật phía sau Tú nhi, trong lòng nhin không được nói: Mẹ nó, như thế nào lại đụng phải biến thái!

Thủ hạ Hiên Viên Diệp đánh bất tỉnh Tú nhi, còn hắn thì bế Tô Lạc Y, cười nói: “Trong phủ ca ca có một người chơi hầu mới đến, ca ca này liền mang người đi xem, có thích không?”

Tuy rằng là dò hỏi ngữ khí, nhưng Hiên Viên Diệp nào có ý cho nàng cơ hội lựa chọn, ôm nàng hướng phủ chính mình chạy đến.

Tô Lạc Y: “Hệ thống hệ thống, ta bị biến thái bắt đi!”

Hệ thống nói: “Lại không phải muốn giết người.”

Tô Lạc Y: “Ta nhưng thật ra không sợ hắn giết ta, ta liền sợ hắn tra tấn ta!”

Nhớ tới lần trước bị hắn mang đi chép《 đệ tử quy 》,tim Tô Lạc Y bây giờ còn có chút đập nhanh.

Hệ thống: “Vậy sao, tra tấn liền tra tấn đi.”

Tô Lạc Y nghe hệ thống này giọng điệu tùy ý, khóc đến: “Hệ thống người không yêu ta!”

Hệ thống: “Ta "Ái" không có tâm”

Tô Lạc Y ngơ ngẩn, thật cẩn thận hỏi: “Đây lại là cái gì?” Nàng như thế nào nghe không hiểu?

Hệ thống: “Người viết chữ giản thể, hôm nay lúc chép sách cũng đừng quên viết phồn thể đấy!”

Tô Lạc Y ụi khuất.

Chờ tới phủ Hiên Viên Diệp, Tô Lạc Y kinh ngạc phát hiện, hắn đem mình đến thật sự chỉ là vì xem chơi hầu.

Đáp tốt đài thượng chơi hầu người mang theo một con hầu qua lại trên chóc, dưới đài đặt một bộ bàn ghế, trên bàn còn bày đầy đồ ăn vặt mà nàng thích

Tô Lạc Y: Có điểm hoảng sợ, kẻ biến thái này như thế nào biết nàng thích ăn cái gì?

Hiên Viên Diệp không có buông nàng, mà vẫn luôn đem nàng ôm vào trong ngực, khiến cho Tô Lạc Y ở hắn trong lòng ngực xem hoàn chỉnh buổi biểu diễn.

Ban đầu Tô Lạc Y nhiều lần tỏ vẻ kháng nghị, đều bị hắn dùng ánh mắt bắt buộc ép trở về.

Tô Lạc Y đối hệ thống nói: “Người nói kẻ biến thái này chẳng lẽ là có sở thích luyện đồng chăng?”

Hệ thống: “Hiền Viên Diệp năm nay mười tám.”

Tô Lạc Y: “(◦◦◦) gì?”

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Cung đấu, ta tới đây 13

Tô Lạc Y dùng tay so sánh độ cao, không dám tin tưởng: “Mười tám tuổi?”

Hệ thống nói: “Dựa theo tư liệu thì đúng là mười tám tuổi.”

Tô Lạc Y trầm mặc trong chốc lát, nói: “Mặc kệ nó, tình dịch còn đang không công lược được, không quan tâm đến hần.”

Qua hai ngày nữa, chính là Thảm Sơ Tình xuất giá.

Sắp tới lúc xuất, Thảm Sơ Tình càng ở trong phòng viện không ra khỏi cửa, Tô Lạc Y nhiều lần lên trà trộn đi vào đều bị ngăn cản phía ngoài.

Đứng ở ngoài viện Thảm Sơ Tình, Tô Lạc Y hừ lạnh: “Ta đường đường là nhị tiểu thư, ta là chủ, các người là hạ nhân, các người có cái gì tư cách đem ta ngăn ở ngoài?”

Nha hoàn của Thảm Sơ Tình cũng tính lạnh lợi, “Nhị tiểu thư, đại tiểu thư xuất giá sắp tới, thật sự là không có thời gian bồi người đi chơi. Cầu nhị tiểu thư, người đừng làm khó dễ nô tài chúng ta nữa.”

Từ khi đứng ở Tô Lạc Y nghe xong lời này, mày lá liễu nhíu một cái, “Cái gì là nhị tiểu thư làm khó dễ các người? Đại tiểu thư dạy dỗ các người cùng chủ tử nói chuyện như thế?”

Nha hoàn kia liền vội vàng đáp, “Là nô tì sai, đại tiểu thư chưa từng như vậy dạy dỗ chúng nô tì như vậy.”

Lời tuy như thế, nhưng nha hoàn vẫn đứng ở cửa, không chừa một kẽ hở.

Tô Lạc Y có chút đau đầu, “Thôi, tỳ tỳ không muốn thấy ta, ta đây liền đi về trước.”

Xoay người rời đi, Tô Lạc Y đối hệ thống nói: “Muốn gặp tình dịch một lần, như thế nào so với lên trời còn khó hơn?”

Hệ thống nghi hoặc: “Lên trời rất khó sao?”

Tô Lạc Y: “.....” Mẹ nó cái này thật là hệ thống trí tuệ nhân tạo sao?

Tô Lạc Y không rảnh cùng hệ thống bàn luận lên trời có khó không, nàng còn nghĩ có thể nào xoát độ hảo cảm.

Dựa theo nguyên thế giới, sau khi Thảm Sơ Tình trọng sinh, đối Thảm Lạc Y phòng bị nhiều thêm, nhưng Thảm Lạc Y đối hoàng đế nhất kiến chung tình, đi cầu Thảm Sơ Tình muốn vào cung làm phi tần.

Thảm Sơ Tình biết trong cung là địa phương ăn thịt người không nhà xương, nhiều lần khuyên can, nhưng Thảm Lạc Y đem hảo tâm trở thành lòng lang dạ thú, cho rằng Thảm Sơ Tình sợ bị mình đoạt nổi bật, liền bắt đầu sử dụng thủ đoạn.

Nhưng Thảm Sơ Tình vẫn luôn phòng bị nàng, tự nhiên không cho nàng thành công.

Thảm Lạc Y sống sờ sờ lại đem chính mình tìm đường chết, chết cũng không thể bò lên trên giường hoàng đế, hơn nữa chính hoàng đế hạ lệnh xử tử nàng.

.....

Tô Lạc Y nằm ở ghế trong phòng mình, xoa huyết Thái Dương, có chút khó xử.

Thảm Sơ Tình đối mình lòng phòng bị rất lớn, mình như thế nào lấy được lòng nàng đây.

Như thế nào làm mới có thể làm Thảm Sơ Tình buông lòng phòng bị với mình?

Trong phòng mùi huân hương có chút ngọt, cùng mùi bình thường dùng không giống nhau, Tô Lạc Y hút vào sau, vốn dĩ đau đầu lại càng đau đầu hơn.

Có vị ngọt?!

Tô Lạc Y đột nhiên bừng tỉnh, phát hiện đã không ở phòng của mình.

Ngồi dậy nhìn quanh bốn phía, nàng phát hiện chính mình đang ngồi trên một cái giường thật to, trong phòng trang hoàng xa hoa tinh xảo nhưng chỉ có một mình nàng.

Tô Lạc Y lấy từ túi tiền một khối bạc hà đường, nhét vào trong miệng.

Bạc hà cảm giác làm nàng nháy mắt thanh tỉnh không ít.

Tô Lạc Y cảnh giác hỏi hệ thống: “Đây là chỗ nào?”

Hệ thống nói: “Sở Vương phủ.”

Môi Tô Lạc Y mím thành một đường, “Mẹ nó kẻ biến thái này sao cứ dây dưa mãi không ngừng? Sẽ không thật sự thích luyện đồng đi?”

Hệ thống: “Tư liệu chưa nói hẳn có sở thích luyện đồng.”

Tô Lạc Y muốn xuống giường, nhưng giày không ở mép giường, nàng đành phải từ bỏ.

Không mang giày liền đạp lên trên sàn nhà, thật là dơ!

“Kèo kẹt” một tiếng, cửa bị đẩy ra từ bên ngoài.

Như cũ là một thân áo trắng thon dài, ánh sáng giữa trưa ở phía sau, tạo cho hắn một tầng viền vàng. Vốn dĩ ngũ quan tuần mỹ dưới ánh mặt trời lại trở nên thâm thúy, đôi mắt đen nhánh cùng Tô Lạc Y đối diện.

Không biết có phải ảo giác hay không, Tô Lạc Y nhìn thấy đồng tử hắn có phản xạ một ít kim sắc quang mang.

- - - - -

5 chương trước, từ từ bọn ta nhả 15 chương nữa kkk ☐

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tinh Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Cung đấu! Ta tới đây! 14

Hiên Viên Diệp bước vào, thấy Tô Lạc Y đã tỉnh, hắn hơi mỉm cười, “Sao không ngủ thêm chút nữa?”

Tô Lạc Y không trả lời, ngược lại nghi hoặc hỏi: “Ngươi chỉ có một bộ y phục này thôi sao?”

Vì sao mỗi lần nhìn thấy, hắn đều mặc bộ y phục trắng như đưa đám thế này?

Nụ cười trên mặt Hiên Viên Diệp có hơi cứng đờ, “Y Y không thích ca ca mặc y phục trắng sao?”

Tô Lạc Y trầm nghĩ: Ha, ta không thích ngươi nên việc ngươi mặc cái gì cũng không liên quan tới ta!

Biến thái lớn lên nhìn đẹp trai thì không phải biến thái chắc?

Nhưng Tô Lạc Y đâu dám nói như vậy, nàng chớp chớp mắt to: “Không có nha, ca ca mặc gì cũng đẹp.”

Hiên Viên Diệp sờ sờ đầu nàng, “Ngoan.”

Tô Lạc Y mặc kệ động tác của hắn, hỏi: “Vậy khi nào ta mới có thể về nhà?”

Hiên Viên Diệp cười ôn hòa, ngữ khí lại không cho phép người khác cự tuyệt, “Đợi chút nữa ca ca sẽ đưa ngươi về nhà.”

Nói rồi, hắn bế Tô Lạc Y lên, “Bây giờ ca ca mang ngươi đi xem ảo thuật được không?”

Ánh mắt Tô Lạc Y sáng lên.

Bởi vì không có giày, Tô Lạc Y cũng không nháo, an tĩnh ngoan ngoãn nằm trong ngực Hiên Viên Diệp, đi xem một loạt xiếc ảo thuật.

Dù sao nàng cũng chỉ là tiểu nữ hài chín tuổi.

Chờ khi xem xong, Hiên Viên Diệp liền đưa Tô Lạc Y trở về.

Ngồi trong phòng của mình, hồi tưởng lại một loạt chuyện vừa rồi, tâm tình Tô Lạc Y có chút sợ hãi: “Hệ thống, đừng nói cái tên biến thái kia thật sự thích ta đấy nhé?”

Hệ thống mặc kệ năng ảo tưởng: “Kí chủ mới chín tuổi.”

Bỏ viên kẹo đường vào miệng, Tô Lạc Y cảm khái, “Nhưng ta cảm giác hẳn thật sự muốn theo đuổi ta nha!”

Hệ thống: “Kí chủ cứ ảo tưởng đi.”

Lời tuy nói như vậy nhưng hệ thống vẫn cẩn thận đi kiểm tra tình huống bên Hiên Viên Diệp.

Hệ thống như thấy được điều gì, nghi hoặc: “Cái gì?”

Tô Lạc Y giật mình: “Làm sao vậy?”

Hệ thống không chắc chắn nói: “Không có gì. Hai ngày sau tình địch phải gả đi, kí chủ có kế hoạch gì chưa?”

Tô Lạc Y nghĩ nghĩ, nói: “Chút nữa cả nhà nguyên chủ sẽ cùng nhau dùng cơm, lúc ấy cảm xúc sẽ dâng trào đi, khẳng định tình địch sẽ buông lỏng phòng bị.”

Hệ thống phủ phàng: “Khẳng định không thể.”

Tô Lạc Y: “.....” Hệ thống rác rưởi!

Buổi tối trước một ngày Thẩm Sơ Tĩnh xuất giá, cả nhà bốn người quây quần bên nhau.

Trên bàn cơm, Thẩm tướng quân cùng Thẩm phu nhân mỗi người một cảm xúc.

Thẩm phu nhân một mặt khóc lóc, mặt khác lại cười cười, “Tĩnh Nhi đã trưởng thành rồi, phải gả đi rồi, nương rất vui!”

Thẩm tướng quân thiết huyết quân nhân, nhìn bộ dáng Thẩm phu nhân như vậy tâm cũng mềm đi, thế nhưng ngoài mặt vẫn kiên cường nói: “Tĩnh Nhi xuất giá là chuyện tốt, nàng khóc lóc cái gì?”

Thẩm phu nhân cãi lại, “Thiếp cao hứng! Chàng quân làm gì?”

Thê tử quân nghiêm, Thẩm tướng quân lập tức cầm miệng.

Thẩm Sơ Tĩnh xúc động, cắn môi, “Cha, mẹ, nữ nhi cũng không muốn rời xa hai người.”

Thẩm phu nhân hoảng sợ, nước mắt lập tức ngừng chảy, “Tĩnh Nhi, bản thân con phải gả đến hoàng thất, những lời này tuyệt không thể nói!”

Thẩm Sơ Tĩnh rủ mắt.

Tô Lạc Y nhìn một nhà bốn người tốt đẹp, đột nhiên có chút phiền chán.

Ở thế giới thực, cha mẹ của Tô Lạc Y đối với nàng chưa bao giờ có ôn tồn, càng không cần phải nói đến sự quan tâm.

Đến nỗi muốn cả nhà cùng nhau ăn cơm một bữa càng là vọng tưởng.

Hít một hơi thật sâu, Tô Lạc Y đem tạp niệm trong đầu xóa sạch, an tâm ăn cơm.

Ánh mắt Thẩm phu nhân dừng lại trên người Tô Lạc Y: “Về sau Tĩnh Nhi con chính là đương kim Hoàng Hậu, phải giúp đỡ Y Y nhiều hơn một chút, năng tuổi nhỏ thể nhược, chịu không nổi ủy khuất.”

Khóe miệng Thẩm Sơ Tĩnh gợi lên một mặt châm biếm nhàn nhạt, Tô Lạc Y tuổi nhỏ thể nhược chịu không được ủy khuất? Vậy nàng có thể chịu ủy khuất sao?

Trong lòng Thẩm Sơ Tĩnh tràn đầy khinh bỉ nhưng trên mặt vẫn mang bộ dáng ngoan ngoãn như cũ, “Vâng, mẫu thân.”

Tô Lạc Y e ngại nhìn Thẩm Sơ Tĩnh, muốn nói chuyện gì đó để xoa dịu cảm độ, nhưng cuối cùng vẫn là ngậm miệng ăn cơm.

Thẩm phu nhân vui mừng nói: “Ta không có nhi tử, vì vậy tỷ muội các con phải nâng đỡ lẫn nhau. Như vậy, về sau nếu chúng ta không còn nữa, tỷ muội các con đoàn kết một lòng, mới không dễ dàng chịu thiệt.”

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Cung đấu! Ta tới đây! 15

Thẩm Sơ Tĩnh ngắt lời nói: “Không đâu, phụ thân mẫu thân chắc chắn sẽ bình an hi vọng, sống lâu trăm tuổi.”

Thẩm phu nhân nhọt nhọt cười, “Mẫu thân chỉ muốn các con bình bình an an, còn sống lâu trăm tuổi gì đó đều không quan trọng.”

Khóe mắt Thẩm Sơ Tĩnh chột đỏ.

Tô Lạc Y nói: “Một nhà chúng ta đều sẽ bình bình an an, sống lâu trăm tuổi.”

Thẩm phu nhân cầm lên đôi đũa, nức nở nói: “Đừng nói chuyện nữa, ăn cơm ăn cơm, tất cả những món này đều do ta làm cả đấy!”

Nghĩ tới kiếp trước sau khi vào cung, hiểu rõ hậu cung nhân tâm hiểm ác, trong lòng Thẩm Sơ Tĩnh hiện tại đối người trong nhà ý lại càng sâu.

Hệ thống: “Độ hảo cảm của tình địch tăng 5, kí chủ có lên!”

Tô Lạc Y đang nhả xương cá nuốt chút nữa nuốt lại, ngo ngắc: Cái gì?!

Nhìn sang Thẩm Sơ Tĩnh đang rừ rừ, Tô Lạc Y vẫn không nói nên lời: “Hảo cảm có thể tăng thì tốt.” Sau đó lại buồn rầu: “Hệ thống, không lâu nữa tình địch phải gả vào cung làm Hoàng Hậu, ta sẽ không còn cơ hội xoát độ hảo cảm nữa sao?”

Hệ thống: “Kí chủ cũng có thể gả cho hoàng đế mà!”

Tô Lạc Y bĩu môi: “Thôi bỏ đi, tuy ta đang có 15 điểm hảo cảm, nhưng ta cũng không nghĩ đem hảo cảm xoát đến giá trị âm.”

Rốt cuộc cũng tới ngày Thẩm Sơ Tĩnh xuất giá, bởi vì lần này không đơn giản chỉ gả vào hoàng cung, mà còn tổ chức đại điển sắc phong Hoàng Hậu, toàn bộ nghi thức đều thập phần trang nghiêm túc mục, mọi người đều cẩn trọng, lo sợ sẽ xuất hiện sai sót.

Bên trong phòng, Thẩm Sơ Tĩnh đã trang điểm xong, Tô Lạc Y lưu loát đi vào, lén lút đem điểm tâm nhét vào tay Thẩm Sơ Tĩnh, “Tỷ tỷ, nghe nói tân nương từ cả ngày đều không thể ăn gì, tỷ đừng để bị đói.”

Thẩm Sơ Tĩnh ngày thường đã xinh đẹp, trang điểm lên ngũ quan lại càng linh động, khuôn mặt cũng càng tinh xảo mỹ lệ.

Thẩm Sơ Tĩnh từ trong tay áo lấy ra một cái khăn tay, mở ra, bên trong là bánh bí đỏ, “Tỷ tỷ cũng đã chuẩn bị đồ ăn, cảm ơn Y Y. Y Y muốn ăn bánh bí đỏ không?”

Tô Lạc Y trong lòng mát mát, lần này tình địch gả đi chính là lần thứ hai, đối với việc nhỏ nhặt, tự nhiên cũng sẽ không xem nhẹ.

Thẩm Sơ Tĩnh thấy Tô Lạc Y xị mặt trong lòng lại có chút ảm áp.

Hiện tại Tiểu Lạc Y vẫn thật sự yêu quý nàng, vẫn ý lại người tỷ tỷ là nàng.

Nghĩ như vậy, Thẩm Sơ Tĩnh đem bánh bí đỏ đặt lên bàn: “Bánh bí đỏ có chút dính, hay là ta vẫn nên ăn điểm tâm đi.”

Tuy rằng ăn điểm tâm sẽ rớt ra vụn bánh, nhưng Thẩm Sơ Tĩnh lại không muốn nhìn thấy muội muội không vui.

Lúc này muội muội của nàng ngày thơ đáng yêu như vậy, sau này có lẽ không sẽ không còn trông thấy nữa...

Thẩm Sơ Tĩnh xoa đầu Tô Lạc Y, có chút không đành lòng.

Hệ thống: “Độ hảo cảm +5, tổng độ hảo cảm là 20.”

Đôi mắt Tô Lạc Y lập tức sáng lên, “Ta yêu tỷ tỷ nhất!” Ta yêu tình địch như vậy, sau này phải cho ta nhiều điểm hảo cảm hơn đó!

Thẩm Sơ Tĩnh lại đem bánh bí đỏ đưa cho Tô Lạc Y, “Cái này muội muội cầm lấy, hôm nay khả năng sẽ có chút mệt.”

Tô Lạc Y: “Hi hi, tỷ tỷ mới là người mệt nhất đó!”

Không chỉ có ban ngày mệt đâu, buổi tối... Khụ khụ!

Thẩm Sơ Tình không phải tài xế già, không nghe ra ý tứ trong lời nói của Tô Lạc Y, chỉ nghĩ tiểu muội đang đau lòng cho mình, mỉm cười “Được, tỷ tỷ phải đi rồi.”

Tô Lạc Y cắn một ngụm bánh bí đỏ thì không ăn nữa, bánh bí đỏ quá ngọt, nàng cắn bần không thích.

Nhìn Thẩm Sơ Tình nữ phượng khăn voan, trong lòng Tô Lạc Y cảm khái, hướng hệ thống nói: “Xiêm y tân nương này khẳng định rất quý giá!”

Hệ thống đồng tình: “Ồ thế giới của kí chủ, bộ y phục này chắc đủ để mua một căn biệt thự cỡ nhỏ.”

Tô Lạc Y tấm tắc, “Đúng là xã hội phong kiến mà!” Sau đó đi theo phía sau Thẩm Sơ Tình, cùng tham gia đại điển sắc phong Hoàng Hậu.

Tối nay, Tô Lạc Y nhìn mọi người, mặt ai nấy đều không biểu tình, trong lòng bắt đầu cùng hệ thống nói chuyện phiếm, “Nếu không phải nơi này trang trí toàn màu đỏ, chỉ xem qua vẻ mặt của bọn họ, ta còn tưởng rằng mình đang tham dự tang lễ đó!”

Hệ thống: “Kí chủ không cần lo, kí chủ đi sai một bước liền có người cử hành lễ tang.”

Tô Lạc Y: Không có cách nào phản bác.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Cung đấu! Ta tới đây! 16

Tuy đang cùng hệ thống tranh cãi, ánh mắt Tô Lạc Y vẫn cẩn thận không ngấm loạn xạ.

Kịch bản cung đấu mà, nhìn ngó này nọ đều không có kết cục tốt!

Tại Sách Phong* đài, lễ quan ở trên cao miệng đang niệm cái gì đó, hình như muốn hiến tế tổ tiên.

*Ngày xưa, nghi thức phong thụ Hoàng Hậu, Hoàng Quý phi, Quý phi, thân vương gọi là "sách phong".

Mọi người cùng nhau quỳ xuống, Tô Lạc Y cũng quỳ xuống theo.

Bên tai là thể văn ngôn không thể hiểu nổi, Tô Lạc Y chỉ cảm thấy đầu óc mơ màng.

Tô Lạc Y: “Hệ thống, ta không thể cứ tiếp tục thế này được!”

Hệ thống nghiêm túc nói: “Đây chính là địa điểm đứng đắn, kí chủ muốn ngủ cũng không thể ngủ được!”

Tô Lạc Y buồn ngủ tới nỗi không mở được mắt, nhưng nàng cũng biết tình hình này tuyệt không thể ngủ cho qua được!

So với điện tiền thất nghi*, cái này nghiêm trọng hơn nhiều!

Hung hăng cắn đầu lưỡi một chút, Tô Lạc Y đau tới chảy nước mắt.

Vậy mà chỉ thanh tỉnh được một chút, giây tiếp theo nàng vẫn muốn ngủ luôn đi cho rồi!

Hệ thống chần chừ nói: “Không phải kí chủ nguoi bị hạ được rồi chứ?”

Có cái hệ thống không đáng tin như vậy, Tô Lạc Y quả thực muốn khóc, “Ta làm sao mà biết được? Ta cũng đang rất tuyệt vọng mà!”

Lúc này ngã xuống, phòng chừng nàng cũng không cần xoát độ hảo cảm của tình địch nữa mà trực tiếp đi đến thế giới tiếp theo!

Hệ thống: “Vậy kí chủ chắc chắn không xong rồi.”

Hiện tại còn đang quỳ, Tô Lạc Y dùng tay chống lấy thân thể lung lay sắp đổ, “Hệ thống nguoi không chuẩn bị cái gì sao?”, Lỡ ta phải đi đến thế giới sau thật thì phải làm thế nào? Há?! Há?!

Hệ thống: “Bỏn hệ thống chỉ cần cho kí chủ tiếp nhận cốt truyện của thế giới sau là được.”

Tô Lạc Y trong lòng bi thống, rốt cuộc chống đỡ không nổi ngã xuống, trước mắt tối sầm.

Một cái chớp mắt này, vừa vặn là lúc tất cả quan lại đang quỳ lạy đứng lên.

Ánh mắt Hiên Viên Diệp cũng không quan sát gì nhiều, hần chỉ chăm chăm nhìn về phía Tô Lạc Y, còn cố ý đứng cách Tô Lạc Y không xa.

Thấy Tô Lạc Y ngã xuống, con người hần nhảy mắt hoảng hốt.

Người đứng cạnh Tô Lạc Y chỉ cảm thấy trước mắt xuất hiện một cái bóng đen, quỳ lạy xong cũng phát giác Tô Lạc Y đã không thấy đâu.

Nhưng người này không dám nói lời nào, vẫn tiếp tục chăm chú vào diễn biến của đại điển sắc phong.

Cũng may Tô Lạc Y quỳ ở nơi hẻo lánh, người biết đến nàng cũng không nhiều, có thiếu mất một Tô Lạc Y hay không người khác căn bản cũng không rõ ràng.

Tô Lạc Y té xỉu, chỉ trong chớp mắt khi mọi người còn đang quỳ lạy, Hiên Viên Diệp đã dùng khinh công đem Tô Lạc Y rời đi, trong sân tức khắc thiếu mất hai người.

Hiên Viên Diệp là Sở Vương, vị trí đứng cách trung tâm Sách Phong đài sẽ không xa, nhưng hần lại muốn duy trì lễ nghi nên chỉ đứng ở bên cạnh đó. Mà Tô Lạc Y tuy là tướng quân chi nữ, cũng là muội muội của Hoàng Hậu tương lai, nhưng lại không phong hào, không phẩm cấp, tự nhiên cũng chỉ có thể đứng ở phía ngoài Sách Phong đài.

Đột nhiên thiếu hai người cũng không ai phát hiện ra, dù có phát hiện ra cũng xem như chưa thấy.

Hiên Viên Diệp ôm Tô Lạc Y tới một thiên điện, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Nhìn Tô Lạc Y đang hôn mê trong lòng ngực, hần không nhịn được cười khẽ, “Thật là nghịch ngợm!”

Hơi thở Tô Lạc Y ổn định phả vào cổ hần, hần có thể khẳng định Tô Lạc Y thật sự đã ngủ.

Chỉ là việc nàng ngủ ngon như vậy vẫn làm hần không khỏi nghi hoặc.

Hiên Viên Diệp đem Tô Lạc Y đặt ở trên giường, chọt một cái giấy dầu bao rút xuống, lăn ra mấy cái bánh bí đỏ, còn có một cái đã bị cắn mất một miếng.

Hần bắt đầu dĩ cười cười, cúi người nhặt lên.

Mới vừa nhặt lên, Hiên Viên Diệp như là nhớ ra điều gì, đem miếng bánh bí đỏ bị cắn trước đó đặt lên mũi nhẹ nhàng ngửi.

Chợt, sắc mặt của hần trở nên khó coi.

Hiên Viên Diệp thanh âm lạnh lùng, “Ra đây!”

Một đạo bóng đen nhanh chóng xuất hiện, quỳ một gối trên mặt đất, “Chủ tử.”

Hiên Viên Diệp ném bánh bí đỏ cho hần, “Tra cho ta.”

- - - - -

Bánh bí đỏ có thành phần giúp người ta yên giấc, chỉ là mùi hương bánh bí đỏ này lại che dấu mùi dược vị nhàn nhạt. Nếu đem từng này bánh ăn toàn bộ, phỏng chừng Tô Lạc Y sẽ trực tiếp ngủ đến địa lão thiên hoang.

May mắn thay nàng chỉ cắn một miếng.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Cung đấu! Ta tới đây! 17

Hiên Viên Diệp nghĩ mà sợ, bàn tay có chút run rẩy xoa xoa khuôn mặt Tô Lạc Y.

Tô Lạc Y lần này ngủ một mạch cho tới tận buổi tối.

Khi tỉnh lại, phản ứng đầu tiên của nàng chính là hỏi hệ thống: “Ta còn sống sao?”

Hệ thống lãnh đạm trả lời: “Là Hiên Viên Diệp cứu kí chủ”

Tô Lạc Y nghi hoặc: “Là cái tên biến thái kia sao?”

Hệ thống: “Đúng vậy”

Tô Lạc Y thở phào nhẹ nhõm, thấy bản thân hiện tại đang nằm trên một chiếc giường lớn, căn phòng trang hoàng lại có chút quen thuộc, nàng hiểu kỳ hỏi: “Nơi này rất quen mắt nha, hình như ta đã tới đây một lần rồi nhỉ?”

Hệ thống bất đắc dĩ, “Đây là Sở Vương phủ.”

Tô Lạc Y: “Hả, cái tên biến thái kia không mang ta về nhà sao?”

Hệ thống khinh bỉ: “Kí chủ tự đi mà hỏi hần!”

Tô Lạc Y vừa định nói "hỏi ai cơ?", vừa lúc Hiên Viên Diệp từ ngoài cửa bước vào, cả người trông có chút mệt mỏi.

Hôm nay Hiên Viên Diệp không còn bận bạch y đơn sắc, thay vào đó là một bộ trường bào màu tím, khuôn mặt tuấn mỹ của hần có chút tái nhợt, con ngươi phản chiếu ánh ngược ánh nền trong phòng, đồng tử chung quanh lại như tỏa ra một tầng viền vàng.

Thấy Tô Lạc Y tỉnh lại, khuôn mặt tái nhợt của Hiên Viên Diệp lộ ra nụ cười nhẹ, “Có đói bụng không?”

Vừa hỏi lời này, hần lại bất giác nhớ ra hiện tại đã là buổi tối, mà cả ngày hôm nay, Tô Lạc Y mới chỉ ăn một miếng bánh bí đỏ...

"Muội rửa mặt đi, chúng ta đi ăn cơm."

Hiên Viên Diệp thấy Tô Lạc Y đang phát ngốc tại chỗ, liền sai thị nữ bưng dụng cụ rửa mặt vào cho nàng.

Tô Lạc Y ngây ngốc rửa mặt xong, Hiên Viên Diệp cũng dọn xong đồ ăn rồi.

Hai người ngồi cùng với nhau, Tô Lạc Y cũng nặc kệ đồ ăn có độc hay không, cầm lấy đôi đũa, không kiêng nể bắt đầu gấp lia lịa.

Cũng không thể trách nàng, cả ngày hôn mê, cũng chưa kịp ăn gì, nàng cũng sắp chết đói tới nơi! Cho dù hôm nay xảy ra sự tình gì, trước cứ lấp đầy cái bụng rồi tính!

Hiên Viên Diệp nhìn Tô Lạc Y ăn ngấu ăn nghiêng, có chút buồn cười, hần liên tục gấp đồ ăn cho nàng, nhưng bản thân lại ăn rất ít.

Chờ đến khi Tô Lạc Y ăn no, Hiên Viên Diệp mới hỏi: “Muốn ăn gì nữa không?”

Tô Lạc Y thỏa mãn vờn vai, “Không cần đâu, ta ăn no rồi.”

Hiên Viên Diệp bật cười ra tiếng, làm người hầu đứng cạnh có chút không thể tin.

Tô Lạc Y chần chờ nói: “Vậy chừng nào người đem ta về nhà?”

Nụ cười bên môi Hiên Viên Diệp bỗng có chút lạnh lẽo, “Đêm nay muội ở lại đây đi.”

Tô Lạc Y sợ hãi lắp bắp: “Ta, ta, mẫu thân ta sẽ rất lo lắng đó!”

Hiên Viên Diệp nhàn nhạt nói: “Chuyện này muội không cần lo lắng.”

Tô Lạc Y “A” một tiếng, rừ mi.

Ngừng một chút, Hiên Viên Diệp hỏi nàng: “Bánh bí đỏ hôm nay muội ăn là ai đưa cho?”

Cái bánh bí đỏ kia đã giúp nàng đổi lấy 5 điểm hảo cảm, Tô Lạc Y tự nhiên nhớ rất rõ ràng, đem chuyện hồi sáng tất tẩn tật kể lại cho Hiên Viên Diệp.

Hiên Viên Diệp nghe Tô Lạc Y nói xong, ánh mắt có chút phức tạp.

Tô Lạc Y cảm thấy khó hiểu hỏi hệ thống: “Chuyện gì xảy ra vậy?”

Hệ thống không nhanh không chậm đáp lời: “Thiếu chút nữa kí chủ đã chết.”

Tô Lạc Y kinh hãi: “A?”

Hệ thống: “Bánh bí đỏ bị hạ được, nếu kí chủ ăn nhiều hơn chút nữa sẽ mất mạng.”

Tô Lạc Y nhớ tới mấy cái bánh bí đỏ tình địch đưa cho nàng, trong lòng khủng hoảng: “Chẳng lẽ tình địch muốn giết chết ta sao?”

Hệ thống: “...”

Nghĩ nghĩ, Tô Lạc Y lại nói: “Lí do là gì, ta cũng không chê chọc tình địch, tình địch cũng không có khả năng dùng thủ đoạn như vậy hãm hại ta, thủ phạm hiển nhiên không phải nàng ta đâu.”

Hơn nữa hôm nay là nàng chủ động đem điểm tâm đến cho tình địch, nếu tình địch không đổi bánh bí đỏ cho nàng thì người ăn phải lại chính là tình địch.

Về mặt Tô Lạc Y như vừa ngộ ra điều gì: “Hay là có người muốn hãm hại Thẩm Sơ Tĩnh, kết quả lại bị ta phá hủy đi?”

Hệ thống băng quơ: “Ừ”

Ừ cái gì mà ừ?

Tô Lạc Y hận không thể đem cái hệ thống rác rưởi này ra tẩn cho một trận.

Ngay cả an toàn của nàng cũng không thể bảo đảm, cái hệ thống rác rưởi này được tích sự gì chứ?!

Nghĩ thông suốt, Tô Lạc Y lại thờ dài, “Làm sao để tình địch biết ta vì nàng mà chấn một đao đây?”

Hệ thống khinh bỉ ra mặt: “Gi chứ?!”

Tô Lạc Y: “Nói không chừng điểm hảo cảm còn có thể tăng lên đó!”

Hệ thống không thèm nói thêm.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Cung đấu! Ta tới đây! 18

Hệ thống: “Người không muốn biết ai là người hãm hại tình địch?”

Tô Lạc Y nhớ tới chính mình trước kia xem rất nhiều phim cung đấu, nói: “Loại chuyện này, biết đến càng ít sống càng dài lâu.”

Hệ thống: “.....” tiền đồ của người tồn tại có ích lợi gì?

Hiên Viên Diệp điều tra bí ẩn, nhưng hần cái gì cũng chưa cùng Tô Lạc Y nói qua, buổi tối bởi Tô Lạc Y nhìn một màn xiếc ảo thuật, sau đó đem nàng đưa đến phòng cho khách nghỉ ngơi.

Ngày kế, hoàng cung.

Hoàng đế Hiên Viên Nghị sau khi hạ triều liền tiến thẳng tới Phụng Nghi Cung của Thẩm Sơ Tĩnh, thấy Thẩm Sơ Tĩnh đã ăn mặc phụng bào đứng ở cửa cung nghênh đón chính mình, hoàng đế nhanh hơn bước chân, cười nói: “Không phải nói nàng phải nghỉ ngơi thật tốt sao? Như thế nào như vậy đã sớm ra đây đứng?”

Thẩm Sơ Tĩnh lạnh mặt, nhàn nhạt nói: “Hồi Hoàng Thượng, thần thiếp không dám quên quy củ.”

Hoàng đế đỡ nàng vòng eo, ở bên tai nhẹ giọng nói: “Còn có đau hay không?”

Cho dù Thẩm Sơ Tĩnh có được sống lại một đời, lúc này cũng nhịn không được đỏ mặt.

Hoàng đế thấy nàng lỗ tai đều đỏ, tâm tình thập phần tốt đẹp, ôm lấy nàng vào Phụng Nghi Cung.

Ngồi xuống sau, hoàng đế hỏi: “Nàng có phải còn một muội muội nữa, tên Thẩm Lạc Y?”

Thẩm Sơ Tĩnh tâm nhảy dựng, chẳng lẽ hoàng đế hiện tại đã chú ý tới Thẩm Lạc Y?

Nhưng Lạc Y mới chín tuổi.....

Nàng trong lòng kinh ngạc, nhưng trên mặt không lộ ra, trầm ồ nói: “Hoàng Thượng, thần thiếp đúng là có một muội muội tên Lạc Y.”

Hoàng đế khẽ nhủ mảy, một tay đập ở trên bàn, ngón trỏ thủ sẵn mặt bàn.

Thẩm Sơ Tĩnh biết hẳn đang tự nghĩ, liền rũ con ngươi, trầm mặc nhìn xuống dưới.

Hoàng đế lại hỏi: “Nàng tính tình như thế nào?”

Thẩm Sơ Tĩnh trong lòng kinh ngạc càng sâu, chẳng lẽ hoàng đế này một đời như vậy đã sớm coi trọng Lạc Y?

Hơn nữa Lạc Y còn như vậy vô cùng nhỏ tuổi.

Thẩm Sơ Tĩnh nói: “Lạc Y tuổi nhỏ, hơi có bất hảo, nhưng tâm tính không xấu.”

Hoàng đế nhượng mảy, cười hỏi: “Tuổi nhỏ? Nàng xuân xanh bao nhiêu?”

Thẩm Sơ Tĩnh đáp: “Năm nay chín tuổi.”

Hoàng đế tươi cười ở bên miệng cứng lại, đập bàn, cả giận nói: “Hồ nháo!”

Nháy mắt, trong cung, cung nhân đều quỳ xuống, sợ hãi nói: “Hoàng Thượng bớt giận!”

Thẩm Sơ Tĩnh cũng quỳ xuống, nói: “Hoàng Thượng bớt giận.”

Hoàng đế nhấp môi, ánh mắt lóe lóe, phát tay nói: “Đều lui ra!”

Cung nhân như trút được gánh nặng lui ra, hoàng đế còn lại là kéo Thẩm Sơ Tĩnh, “Nàng quỳ cái gì?”

Thẩm Sơ Tĩnh rũ mắt cười lạnh, nàng cũng không biết quỳ vịn cái gì.

Nhưng tất cả mọi người đều quỳ xuống, nàng theo quy củ cũng phải quỳ.

Hoàng đế giải thích nói: “Vừa rồi Sở Vương tìm trẫm, nói yêu cầu muốn thú nhị tiểu thư tướng quân phủ, Trẫm lúc này mới tới hỏi Hoàng Hậu một chút, không nghĩ tới, nàng hiện giờ mới chín tuổi?! Sở Vương này không phải hồ nháo thì là cái gì?!”

Nói đến câu sau, hoàng đế lại có chút tức giận đi lên.

Thẩm Sơ Tĩnh kinh ngạc, Sở Vương cầu thú Lạc Y?

Xem bộ dáng Hoàng Đế tức giận, Thẩm Sơ Tĩnh có chút buồn cười.

Đời trước hoàng đế nhưng không để ý tuổi quan hệ, hơn nữa, hẳn là Sở Vương ca ca, so Sở Vương còn lớn một tuổi, không phải là cưới Lạc Y?

Thẩm Sơ Tĩnh không nói.

Hoàng đế nắm Thẩm Sơ Tĩnh tay, hỏi:

“Hoàng Hậu có ý kiến gì?”

Thẩm Sơ Tĩnh: “Thần thiếp không dám tranh luận.”

Hoàng đế: “Nói thẳng không ngại.”

Thẩm Sơ Tĩnh trầm ngâm, nói ra ý nghĩ trong lòng, “Lạc Y hiện giờ chín tuổi, chưa đến tuổi cập kê, Sở Vương tới hai mươi hai tuổi. Nếu Sở Vương có tâm, không bằng trước chờ hai năm, nếu Sở Vương khi đó tâm đã đặtw trên nữ nhân khác, thì nhân duyên chưa chắc không phải một mối tình tốt.”

Nếu Sở Vương cưới Lạc Y, hoàng đế cho dù có hoang đường đến mức nào, cũng sẽ không thể ép buộc cưới em dâu của mình đi?

Nghe xong Thẩm Sơ Tĩnh nói, hoàng đế lâm vào trầm tư.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Cung đấu! Ta tới đây! 19

Ý Thâm Sơ Tĩnh đưa ra khiến hoàng đế suy nghĩ nhiều.

Hắn cưới Thâm Sơ Tĩnh, liền tương đương với đã nắm giữ binh quyền Thâm gia. Như vậy đối tượng Sở Vương thành thân nên chọn lựa nữ nhi của các thế gia bình thường, để kiểm chế toàn cục.

Nhưng hiện giờ Sở Vương tuy rằng hiện giờ không có dự vọng cầm quyền, nhưng không đại biểu về sau sẽ không có.

Nếu là về sau Sở Vương có ý muốn tranh đoạt ngôi Hoàng đế, như vậy để Tô Lạc Y cùng hắn đính hôn chính là cách làm cực kỳ chính xác.

Rốt cuộc Thâm gia đã có một nữ nhi gả cho hắn.

Hoàng đế ánh mắt chậm rãi trở nên kiên định:

"Liền theo lời Hoàng Hậu, trước đề hai năm, qua 2 năm xem lại tâm tư Sở Vương."

.....

Hiên Viên Diệp nghe được tin tức của Hoàng đế, mày nhăn lại, đây không phải kết quả hắn muốn.

Nếu không phải, vậy bản thân chỉ có thể tự tranh thủ một chút!

Tô Lạc Y đã bị đưa về tướng quân phủ, lúc này đang nghĩ làm như thế nào mới có thể xoát được độ hào cảm của tình địch.

Thời điểm tình địch ở tướng quân phủ nàng đã không thấy được tình địch, hiện tại tình địch được gả vào hoàng cung Tô Lạc Y lại càng không thấy được nàng.

Nhìn độ hào cảm bất động không tăng, Tô Lạc Y đau lòng: Ta có thể làm sao bây giờ? Ta cũng thực tuyệt vọng!

Hệ thống đối với tình huống này cũng không tỏ ra nôn nóng, nó cảm thấy đây mới chính xác là công lược khó khăn

Giống như ở một thế giới khác, hai tuần liền công lược được tình địch, quả thực!!!!Cũng chưa gặp hệ thống xuyên nào có kí chủ hoàn thành nhiệm vụ công lược nhanh như vậy!

Tô Lạc Y còn chưa nghĩ được biện pháp, thì Tú nhi vội vã vào

"Tiểu thư! Tiểu thư!"

Tú nhi ngày thường ôn trọng, cực ít khi thấy nàng kinh hoảng như lúc này.

Tô Lạc Y:"Đừng có gấp, chậm rãi nói đã xảy ra chuyện gì?"

Tú nhi vội tiến vào, nàng thở hắt ra nói: "Sở Vương, Sở Vương tới cửa cầu thân!"

Tô Lạc Y:(๖o๖) ư?

- -

Đại sảnh phủ Tướng quân.

Thâm tướng quân ngồi chủ vị, nhìn Hiên Viên Diệp cho người đem một rương lại một rương sinh lễ đưa vào, sắc mặt có chút khó coi

"Sở vương điện hạ thân hiện giờ không có ý nguyện đem tiểu nữ đính hôn, thỉnh Sở Vương điện hạ đem mấy thứ này mang về."

Hiên Viên Diệp ngồi ở vị trí khách nhân, đối với nhạc phụ tương lai vẫn là tương đối khách khí:

"Thâm tướng quân, ta cùng Y Y sớm đã tư định cả đời, thỉnh Thâm tướng quân giờ cao đánh khẽ, ta cùng Y Y đều đã có với nhau".

Thâm tướng quân khiếp sợ: "Các người, các người?"

Hiên Viên Diệp vút mặt trả lời mà là nghiêm túc nói:

"Ta sẽ đối Y Y phụ trách!"

Lời này ý tứ quá mức ái muội, Thâm tướng quân có chút thừa nhận không nổi:

"Ngươi, các ngươi....."

Hiên Viên Diệp nói:

"Y Y sẽ là Vương phi duy nhất của ta, thỉnh tướng quân thành toàn."

Tô Tô Lạc Y mới vừa chạy đến cửa liền nghe được câu nói, mặt đều đỏ.

Thẩm tướng quân nhìn liền tưởng nữ nhi nhà mình then thùng, kỳ thật là bởi vì nàng chạy vội tới đây không kịp thở

Hít một hơi sâu Tô Lạc Y hết lớn:

"Phụ thân, ta không gả!" Không gả cho biến thái!

Thẩm tướng quân nhũn mày

"Ai gọi tiểu thư qua đây? Còn không mau đem tiểu thư dẫn đi?!"

Thời đại này lệnh của cha mẹ, lời người mai mối. Liền tính Thẩm tướng quân yêu nữ nhi cũng sẽ không để Tô Lạc Y chạm vào việc kết hôn của nàng.

Tử nhi đi theo sau Tô Lạc Y đem nàng ôm lên, ở bên tai nàng nói:

"Tiểu thư! Người ở ngoài cửa nghe nhưng đừng đi vào nữa"

Tô Lạc Y nhin không được nói: "Ta nghe thì có ích lợi gì?"

Tử nhi nói: "Tiểu thư nghe lão gia quyết định liền tốt."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Cung đấu! Ta tới đây! 20

Tô Lạc Y trầm nghĩ hoá ra ngươi kêu ta tới để nghe quyết định của cha ta?

Hiên Viên Diệp cũng thấy được Tô Lạc Y, ôn hòa cười, đối Thẩm tướng quân nói: "Thẩm tướng quân muốn đem Y Y đính hôn với người nào vậy?"

Thẩm tướng quân bắt gặp ánh mắt liền rung mình.

Hiên Viên Diệp nói: "Thẩm đại tiểu thư hiện giờ đã là Hoàng Hậu, Y Y là muội muội của Hoàng Hậu, Thẩm tướng quân nghĩ tìm cho Y Y một nơi an bài tốt đẹp, điều này bốn vương có thể lý giải. Nhưng mà, người phía trên cũng sẽ không muốn nhìn gia tộc nào quá lớn mạnh!"

Người phía trên chính là chỉ hoàng đế.

Thẩm tướng quân nắm chặt tay.

Vừa rồi thời điểm Hiên Viên Diệp tự xưng "Bổn vương", tâm Thẩm tướng quân liền trầm xuống.

Hoàng đế sẽ không ngồi xem một cái gia tộc lớn mạnh, đặc biệt là hoàng thân quốc thích. Mà hần hiện giờ là phụ thân của Hoàng Hậu, mỗi tiếng nói cử động càng phải chú ý.

Hần cũng biết, hoàng đế cưới Thẩm Sơ Tĩnh, có một phần nguyên nhân là binh quyền trên tay hắn.

Nếu là đem Tô Lạc Y gả cho một nhà hào môn khác, nhất định sẽ khiến cho hoàng đế nghi kỵ.

Thẩm tướng quân cười khê, "Nếu là đem tiểu nữ đính hôn với Sở Vương điện hạ, liền sẽ không khiến cho hoàng đế nghi kỵ sao?"

Hiên Viên Diệp mày giãn ra, ý vị thâm trường nói: "Y Y năm nay mới chín tuổi."

Thẩm tướng quân ngẩn ra.

Tô Lạc Y năm nay chín tuổi, đợi cho cập kê mười ba tuổi, còn bốn năm nữa. Bốn năm này, cũng đủ khiến Thẩm Sơ Tĩnh sinh hạ hoàng tử và đủ để hoàng đế từ trên tay hắn thu hồi bộ phận binh quyền.

Khi đó, uy hiếp từ Thảm gia đối với hoàng đế giảm đi rất nhiều.

Nghĩ thông suốt điểm này, Thảm tướng quân phản bác nói: “Thần cũng có thể bốn năm sau đem tiểu nữ đính hôn cùng người khác.”

Hiên Viên Diệp cười, “Tâm tư của Đế vương, không thể suy đoán.”

Tâm tư ngỡ vực của Đế vương sẽ không ngồi xem Thảm gia có uy hiếp lớn như vậy.

Thảm tướng quân đồng tử hơi co lại, chẳng lẽ chỉ có một lựa chọn?

“Sở Vương điện hạ,” Thảm tướng quân trầm giọng nói: “Thần không hiểu tâm tư đế vương, cũng không dám tự suy đoán tâm tư đế vương, thần chỉ cầu người nhà bình an, việc tiểu nữ kết hôn thần không đồng ý!”

Ở ngoài cửa Tô Lạc Y thật sâu thở ra một hơi.

Rốt cuộc cũng không cần gả cho biến thái.

Hiên Viên Diệp dùng ngón trở gõ gõ cái bàn, con người buông xuống làm người nhìn không ra hi nộ.

Hắn chấm nước trà, ở trên bàn viết xuống mấy chữ.

Thảm tướng quân mở to hai mắt nhìn, “Sở Vương điện hạ.....”

Hiên Viên Diệp cười khê, “Chuyện này chỉ có bốn vương biết. Thảm tướng quân muốn hay không suy xét thêm?”

Thảm tướng quân phun ra một hơi, “Mặc cho Sở Vương điện hạ phân phó.”

Hiên Viên Diệp đứng lên, cười nói: “Về sau chính là người một nhà, nhạc phụ đại nhân. Bất quá, về sau quan trọng chữ tín, vẫn là làm cho thỏa đáng.”

Tô Lạc Y: Vừa rồi đã xảy ra cái gì?

Nàng định đi vào hỏi cho ra lẽ, nhưng mà Tú nhi sức lực cực đại, nghe được tin tức liền đem Tô Lạc Y gắt gao chế trụ, kéo về tới sân viện Tô Lạc Y

Tô Lạc Y phát điên hỏi hệ thống: “Cha ta nghĩ như thế nào? Sao lại đồng ý đem ta gả cho tên biến thái kia?! Ta mới chín tuổi!”

Hệ thống nói: “Hiên Viên Diệp ở trên bàn viết hai chữ.”

Tô Lạc Y hỏi: “Chữ gì?”

Hệ thống nói: “Thông quốc.”

Tô Lạc Y kinh ngạc, “Thông quốc? Sao có thể? Thế giới này không có tình tiết này đi?!”

Hệ thống bắt đầu kể, “Thảm tướng quân tham gia một chiến dịch phong tỏa đường thủy của Đông Di, Đông Di đầu hàng. Tiên đề yêu cầu là đuổi tận giết tuyệt, Thảm tướng quân tự chủ trương, dù chưa bại, nhưng Đông Di lãnh ân tình của hắn, nhiều lần đối Thảm tướng quân tỏ vẻ cảm tạ, vật chất hay tinh thần đều có.”

Nói xong, hệ thống lại bổ sung nói: “Thư phòng Thảm tướng quân còn có thư tín liên hệ với người Đông Di.”

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Cung đấu! Ta tới đây! (21)

Nghĩ đến lần đầu tiên gặp mặt Hiên Viên Diệp là vì sự tình của tướng quân phủ Tô Lạc Y nhũ này.

Thảm tướng quân vi phạm thánh ý, lên lại cùng Đông Di thư từ qua lại, tuy rằng không có ý định phản quốc, nhưng cái thánh ý này một cái liền cũng đủ khiến Thảm tướng quân ngả ngửa.

Tô Lạc Y hỏi hệ thống: “Vậy ta chỉ có thể gả?”

Hệ thống cười vô phúc: “Đúng vậy, hi hi hi.”

Tô Lạc Y: "....." Không biết cái hệ thống rác rưởi này cười cái gì.

Hệ thống nếu là biết nài nhĩ cái gì, khẳng định sẽ nói đang cười Tô Lạc Y ăn mệt.

Tô Lạc Y nghĩ, nói: "Thật ra, gả cho Sở Vương cũng không tồi. Như vậy tình địch liền sẽ không đề phòng ta câu dẫn hoàng đế. Hơn nữa, nếu ta là Sở Vương phi, về sau tiến cung cơ hội cũng nhiều, cơ hội thoát độ hảo cảm cũng gia tăng."

- -

Tô Lạc Y nói không sai, khi tung tin tức Sở Vương cùng Thẩm gia nhị tiểu thư đính hôn, nàng liền nghe được hệ thống xoát ra độ hảo cảm của tình địch là +15.

Thẩm Sơ Tĩnh cùng Tô Lạc Y ý nghĩ không sai biệt lắm, nếu là Tô Lạc Y gả cho Sở Vương, thế thì hai tỷ muội liền không cần phản bội nhau, càng sẽ không cần lưỡng bại câu thương.

Chỉ là ngẫu nhiên đêm khuya nhớ lại đời trước, Thẩm Sơ Tĩnh vẫn là cảm thấy đáy lòng có chút đau đớn, thương tâm.

Hoàng đế ôm nàng eo, mũi mũi hỏi: "Đêm khuya, Tĩnh Nhi không ngủ được, là suy nghĩ cái gì?"

Thẩm Sơ Tĩnh áp xuống đáy mắt sự thống khổ.

Hung thủ đời trước muốn giết nàng hiện giờ đang ngủ ngay bên người nàng, nàng không dám lộn xộn.

Nhắm mắt lại, Thẩm Sơ Tĩnh lạnh lùng nói: "Hồi Hoàng Thượng, thần thiếp gặp ác mộng."

Hoàng đế mở mắt ra, hôn một cái dưới mắt nàng, "Trong mộng đồ vật đều là giả, đừng sợ, trấn ở đây."

Thẩm Sơ Tĩnh thầm nghĩ bởi vì người ở đây, ta mới gặp ác mộng.

Nhưng nàng nghe xong những lời này, đáy lòng lại có chút ấm áp, rất nhanh liền một lần nữa tiến vào mộng đẹp.

Ngày kế, Thẩm Sơ Tĩnh tuyên gặp Tô Lạc Y.

Tô Lạc Y thay một bộ quần áo đứng đắn, tới Phụng Nghi Cung, dựa theo quy củ cấp Thẩm Sơ Tĩnh lễ quỳ lạy.

Thẩm Sơ Tĩnh ánh mắt có chút phức tạp, người đời trước hại chết mình, hiện tại lại quỳ xuống trước mặt mình.

Tô Lạc Y nhìn không được nói với hệ thống: "Tình địch như thế nào còn không gọi ta lên, ta cảm thấy quỳ lâu đầu gối đều có điểm đau!"

Hệ thống: "Chịu đựng."

Thẩm Sơ Tĩnh rốt cục cũng đỡ Tô Lạc Y đứng dậy, vươn tay khiến Tô Lạc Y đi đến trước mặt mình.

Tô Lạc Y: "Ta sợ hãi."

Hệ thống: "Ký chủ đừng lúng túng."

Tô Lạc Y ngoan ngoãn mà đi qua, đôi mắt mang theo thiên chân vô tà sáng ngời hiện lên.

Thẩm Sơ Tĩnh sờ nàng đầu, nói: "Y Y lại cao hơn rồi."

Tô Lạc Y đáy lòng ha hả, chúng ta mới mấy ngày không gặp?

Nhưng trên mặt như cũ là một bộ dạng ngoan ngoãn đáng yêu, "Y Y nhớ tỷ tỷ."

Thẩm Sơ Tĩnh nhớ tới mục đích hôm nay gọi Tô Lạc Y đến, cười hỏi: "Y Y thích Sở Vương sao?"

Tô Lạc Y cắn môi cúi đầu.

Tỷ Tỷ, người hỏi trực tiếp như vậy, ta sẽ ngượng ngùng nha!

Nhưng đáng vẻ này dùng trong mắt Thẩm Sơ Tĩnh, chính là cam chịu thích Sở Vương, thẹn thùng cúi đầu.

Thẩm Sơ Tĩnh trong lòng rồi rầm.

Nàng hiện tại có 100 phương pháp có thể khiến Tô Lạc Y chết không từ tế được, nhưng đời này Tô Lạc Y không có hại nàng!

Thẩm Sơ Tĩnh làm Hoàng Hậu, hậu cung luôn có những việc lục đục với nhau, nhân tâm hiểm ác, nàng đòi trước cũng đã nhìn qua nhiều.

Nhưng nàng hiện tại lại nhìn không thấu Tô Lạc Y.

Thẩm Sơ Tĩnh lại hỏi: "Y Y có muốn cái gì sao?"

Tô Lạc Y đôi mắt lóe sáng, nhìn Thẩm Sơ Tĩnh ánh mắt cũng thấp phần kiên định, ngữ khí lại có chút nhuyển mạnh, "Ta mong tỷ tỷ một đời đều có thể bình an và vui vẻ."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Cung đấu! Ta tới đây! (22)

Thẩm Sơ Tĩnh còn đang muốn hỏi cái gì đó, liền có cung nhân tiến lên bẩm báo, nói Sở Vương cầu kiến.

"Sở Vương? Hắn tới làm cái gì?" Thẩm Sơ Tĩnh nghi hoặc, nhưng mà ánh mắt dừng ở trên người Tô Lạc Y, có chút hiểu rõ, "Cho hắn tiến vào."

Hiên Viên Diệp hành lễ sau thực tự nhiên vươn tay với Tô Lạc Y "Lại đây."

Thẩm Sơ Tĩnh nhũn mày, "Nam nữ thụ thụ bất tương thân, Sở Vương bên ngoài vẫn là nên cùng Lạc Y bảo trì khoảng cách cho thỏa đáng."

Hiên Viên Diệp cười, "Hoàng Hậu nói đúng, nhưng bốn vương cùng Y Y đã đính hôn, trước tiên bồi dưỡng một chút cảm tình cũng không có chỗ nào sai đi."

Thẩm Sơ Tĩnh con ngươi nheo lại, đánh giá Sở Vương.

Muội muội đòi trước đối đãi với nàng như thế nào, nàng đều nhớ được, nhưng hai người vẫn là tỷ muội ruột thịt, huống chi đời này Tô Lạc Y cũng không làm chuyện có lỗi với nàng.

Nàng cũng không ngại vì Tô Lạc Y quan sát một chút hôn phu tương lai.

Hiên Viên Diệp thân hình đỉnh đặc mặc kệ ánh mắt Thẩm Sơ Tĩnh đánh giá.

Không kiêu ngạo không siểm nịnh, là một người rất đáng coi trọng.

Thẩm Sơ Tĩnh hồi tưởng ký ức đòi trước về Sở Vương, lại phát hiện chính mình đối người này hiểu biết rất ít.

Cong mi, Thẩm Sơ Tĩnh đoan trang nói: "Sở Vương tới Phụng Nghi Cung của bốn cung, là vì chuyện gì?"

Hiên Viên Diệp không chút che dấu nhìn Tô Lạc Y, "Vi Vương phi tương lai của bốn vương."

Thẩm Sơ Tĩnh cười nhạt, "Nếu đã tới liền lưu lại dùng bữa trưa đi. Y Y, bữa trưa có thích ăn vịt bát bảo không?."

Tô Lạc Y nghe hai người nói chuyện liền mờ mịt, lúc này bị này một câu bát bảo vịt bùng tỉnh, "Vịt bát bảo? Ở đâu?"

Thẩm Sơ Tĩnh bất đắc dĩ cười nói: "Người đứng là quý tham ăn! Thôi, trên bàn còn có chút điểm tâm, người lót bụng trước, chờ tới giờ cơm tới liền dùng thiện."

Tô Lạc Y thờ dài, điểm tâm này thực là tinh xảo, liền bỏ vào miệng ăn.

Hiên Viên Diệp ở lúc Tô Lạc Y chuẩn bị ăn điểm tâm liền đem điểm tâm đoạt xuống.

Tô Lạc Y ngước mắt, "Người cũng muốn ăn?"

Thẩm Sơ Tĩnh nhũn mày, "Y Y, không được vô lễ với Sở Vương."

Hiên Viên Diệp cười, "Không ngại, chỉ là cảm thấy điểm tâm này trông không tồi."

Nói như vậy, Hiên Viên Diệp liền mỉm cười cắn một ngụm.

Sau không biểu tình nhỏ ra, "Có độc."

Thẩm Sơ Tĩnh khiếp sợ, "Cái gì?!"

Tô Lạc Y cũng hoảng sợ, "Hệ thống hệ thống, người TM còn sống sao?"

Hệ thống: "Mới vừa khởi động lại, làm sao vậy?"

Tô Lạc Y: "....." Ta là như thế nào lẽ loi một mình tại bộ cung đấu sống đến tập thứ hai mươi hai vậy?

Hiên Viên Diệp nhàn nhạt nói: "Đây là độc mẫn tính."

Thẩm Sơ Tĩnh nhìn điểm tâm trước mắt, cùng một loạt cung nhân đã sớm quỳ gối.

Có nha hoàn tri kỉ nàng mang đến từ Thẩm gia, quân sự Hoàng Thượng ban thưởng, còn có nội ứng trong cung nhét vào.

Thẩm Sơ Tĩnh trong lòng quay cuồng, vốn là đoàn trang biểu tình càng thêm nghiêm túc, "Tuyên thái y."

.....

Tô Lạc Y vẫn là bị Hiên Viên Diệp ôm vào trong ngực xem náo nhiệt, Thẩm Sơ Tĩnh lúc này đã bất chấp như vậy nhiều, liền bắt đầu từ Hiên Viên Diệp.

Hiên Viên Diệp còn lại là vẻ mặt xem kịch vui, còn hảo tâm cầm một mâm hạt dưa.

Tô Lạc Y một bên cắn hạt dưa một bên hỏi hệ thống: "Người thật không biết là chuyện như thế nào?"

Hệ thống: "Ta biết".

Tô Lạc Y: "Đó là xảy ra chuyện gì? Sao cứ mỗi lần trúng độc đều bị ta đụng phải?"

Hệ thống: "Kịch bản không thể nói, nói trước kịch bản sẽ chết cả nhà. Moah moah ký chủ."

Tô Lạc Y: "....."

Thái y tới, cẩn thận kiểm tra điểm tâm trúng độc, cung kính mà đối Thẩm Sơ Tĩnh nói: "Hồi Hoàng Hậu nương nương, đây là một loại độc dược, nếu không gián đoạn mà ăn sau một năm mới có thể nhìn ra hiệu quả."

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Cung đấu! Ta tới đây! (23)

Con người Thẩm Sơ Tĩnh lạnh đến dọa người, nàng vươn tay, "Bắt mạch cho bốn cung."

Thái y bắt mạch sau, nói: "Hoàng Hậu nương nương dùng dược này không lâu, dược tính còn chưa ở trong cơ thể tích lũy, thần vi Hoàng Hậu nương nương viết phương thuốc, điều trị một chút là ổn."

Thẩm Sơ Tĩnh hỏi: "Này dược đối thân thể, gây ra ảnh hưởng?"

Thái y do dự một cái chớp mắt, nói: "Ảnh hưởng đến con nôi dôi."

Thái y khai phương thuốc lui ra sau, Thẩm Sơ Tĩnh nhìn cung nhân liên quan đang quỳ, cuối cùng đem ánh mắt dừng ở nha hoàn chính mình mang từ Thẩm gia đến.

"Trần nhi."

Vì nha hoàn Trần nhi nghe được Thẩm Sơ Tĩnh mở miệng gọi, lập tức cúi một cái đầu, "Hoàng Hậu nương nương, có nô tỳ"

Thẩm Sơ Tĩnh ngửi khí bình đạm, "Người tự thú nhận hay ta phải hành hình?"

Nha hoàn hoảng sợ, vội vàng dập đầu nói: "Hoàng Hậu nương nương, nô tỳ oan uổng, nô tỳ cái gì cũng chưa làm! Cầu Hoàng Hậu nương nương minh xét!"

Thẩm Sơ Tĩnh đáy lòng sáng ngời, có thể liên tục một tháng hạ độc vào đồ ăn của nàng, còn không bị nàng phát hiện, trừ bỏ nha hoàn bên người nàng không thể là người khác.

Tô Lạc Y thấy này nha hoàn có chút quen mắt, hỏi hệ thống: “Ta có phải hay đã gặp qua nàng?”

Hệ thống: “Lúc ngươi ở Thẩm gia muốn đi tìm tình địch, chính nàng ngăn ngươi.”

Tô Lạc Y: “A, người này rất hư.”

Hệ thống trầm mặc.

Hiên Viên Diệp thấy tình cảnh này, khước miệng một câu, đẩy mắt lại mang theo nguy hiểm “Nói như vậy, ngày đại hôn bỏ độc vào bánh bí đỏ của Hoàng Hậu cũng là ngươi?”

Nha hoàn liền tiếp dập đầu, hoảng sợ nói: “Nô tỳ oan uổng, nô tỳ thật sự cái gì cũng không biết! Thịnh Hoàng Hậu tra rõ ! Nô tỳ đi theo Hoàng Hậu nương nương mười năm, sao có thể hãm hại nương nương?!”

Thẩm Sơ Tĩnh đối quản sự nói: “Lục soát phòng nàng.”

Nha hoàn tức khắc sắc mặt xám tro.

Lúc này Tô Lạc Y có thể nhìn ra, này nha hoàn có vấn đề.

Chỉ chớp lát sau, quản sự sắc mặt khó coi đi vào, mang theo một cái bao.

Quản sự không dám đem bao mở ra, mà là đem đến trước mặt Thẩm Sơ Tĩnh, trộm cho nàng nhìn thoáng qua đồ vật bên trong.

Thẩm Sơ Tĩnh liếc mắt một cái đồ vật bên trong, cười lạnh nói: “Vu cổ? Lại muốn hãm hại ta như thế này?”

Tô Lạc Y thầm nghĩ kịch của hậu cung luôn có những chuyện như thế này đi.

Nha hoàn bị kéo đi xuống.

Thẩm Sơ Tĩnh cho các cung nhân lui ra, đối Hiên Viên Diệp nói: “Đa tạ Sở Vương. Hôm nay khiến Sở Vương chế giễu”

Hiên Viên Diệp nói: “Bôn vương thật ra không có gì, chỉ là hy vọng về sau Hoàng Hậu đừng liên lụy Y Y liên tốt.”

Thẩm Sơ Tĩnh nhú mày, “Liên lụy Y Y?”

Hiên Viên Diệp đem Tô Lạc Y đã ngủ bế lên, nhàn nhạt liếc mắt nhìn Thẩm Sơ Tĩnh một cái liền rời đi.

Thẩm Sơ Tĩnh muốn gọi hấn lại, thủ hạ của Hiên Viên Diệp đi đến nàng trước mặt, đem sự tình Tô Lạc Y ăn bánh bí đỏ ngày đại hôn của nàng thuật lại.

Nghe xong người này tự thuật, Thẩm Sơ Tĩnh trong lòng khiếp sợ.

Ngày đó nếu nàng ăn bánh bí đỏ, chẳng sợ chỉ cần một ngụm, cũng đủ bị chém đầu!

Thân là Hoàng Hậu, lễ nghi không hợp.....

Thẩm Sơ Tĩnh thở ra một hơi, nói với cung nhân: “Trên nhi phía sau nhất định có người sai khiến, khiến nàng ta đem người phía sau khai hết ra!”

.....

Tô Lạc Y ngủ một giấc dậy đã nằm trên giường ở Sở Vương phủ.

Đã thành thói quen, Tô Lạc Y rửa mặt lúc sau liền ngoan ngoãn chờ ăn cơm.

Hệ thống nói: “Hôm nay độ hảo cảm tình địch với ký chủ thêm 15 điểm”

Tô Lạc Y như rồng này, “Nàng biết ta chần cho nàng một đao?”

Hệ thống: “Đúng vậy.”

Tô Lạc Y gạt đầu, “Cũng không tệ lắm, hiện tại tổng độ hảo cảm là bao nhiêu?”

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Địch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Cung đấu! Ta tới đây! (Hoàn)

Hệ thống: "50."

Tô Lạc Y: "Cuối cùng cũng được phân nửa! Một chết ta."

Hệ thống: "Hàng trăm dặm giả nửa chín mươi*."

(*Hàng trăm dặm giả nửa chín mươi: Đường trăm dặm đi chín mươi mới quá nửa.)

Tô Lạc Y nghe lời này, "Cảm thấy có chút quen tai?"

Hệ thống: "Hi hi hi, nhiệm vụ trước ngươi nói cho ta nha!"

.....

Sau sự việc này, thái độ Thẩm Sơ Tĩnh đối với Tô Lạc Y tốt lên rất nhiều.

Bởi vì Tô Lạc Y cùng Sở Vương định hôn, Thẩm Sơ Tĩnh thỉnh thoảng triệu kiến nàng, chỉ nàng thêm một chút kiến thức về hoàng thất.

Hào cảm sau khi vượt tới 50 liền tăng lên rất nhanh.

Tô Lạc Y phát hiện, mỗi lần chinh mình và Hiên Viên Diệp cùng nhau đến trước mặt Thẩm Sơ Tĩnh xoát tồn tại, độ hào cảm liền sẽ dâng lên thông thả một hai điểm.

Vì thế Tô Lạc Y cũng mừng rỡ cùng Hiên Viên Diệp ngây ngốc ở cùng nhau, nhìn độ hào cảm từ từ dâng lên, tâm tình tốt đến không ngờ được.

- -

Đào mất đã bốn năm qua đi.

Tô Lạc Y đã sớm có thói quen thỉnh thoảng bị đưa tới Sở Vương phủ hơn một đêm, tỉnh lại liền cùng Hiên Viên Diệp ăn cơm xem xiếc ảo thuật.

Nhìn hào cảm độ sau khi tới 75 liền không thấy tăng lên nữa, Tô Lạc Y có chút khó xử.

Hệ thống: "Đại khái sau khi ký chủ thành thân, tình địch đối với ngươi phòng bị liền sẽ hoàn toàn biến mất."

Tô Lạc Y cắn chiếc dưa, "Đó chẳng phải là tháng sau sao?"

Hiện giờ Tô Lạc Y đã mười ba tuổi, tháng sau sẽ cùng Hiên Viên Diệp thành hôn.

Hệ thống đột nhiên nói: "Thẩm Sơ Tĩnh mang thai."

Tô Lạc Y mở to hai mắt, "Hả? Máy tháng?"

Thẩm Sơ Tĩnh rơi xuống nước chăm sóc thân thể liền không hề qua loa, điều dưỡng hồi lâu, rốt cục cũng đã mang hài tử.

Đến nỗi nàng mấy năm nay cùng hậu cung giai lệ cung đấu, cũng là thua ít thắng nhiều.

Hệ thống: "Đây là tháng thứ ba, thời kì mang thai nguy hiểm nhất đã an toàn vượt qua."

Tô Lạc Y nhú mày, "Việc mang thai này nàng vẫn luôn gạt chúng ta?"

Hệ thống nói: "Thẩm Sơ Tĩnh mang thai, chỉ có nàng và vài tâm phúc biết. Bất quá hôm nay thời điểm nàng ở Ngự Hoa Viên cùng hoàng đế du ngoạn té xỉu, thái y đã chẩn ra mạch hỉ."

Tô Lạc Y gật đầu, "Chúng ta hẳn là nên đi xem."

Nói như vậy, Hiên Viên Diệp đã buông chiếc dưa, nói: "Hoàng Hậu hoài long thai, hôm nay chúng ta cùng đi trong cung chúc mừng."

Tô Lạc Y gật đầu, "Tỷ tỷ mang thai, hẳn là phải đi xem."

Hiên Viên Diệp sùng nịch sờ nàng đầu.

Tô Lạc Y: Tức giận! Lúc ta còn nhỏ, hẳn dám sờ đầu ta! Hiện tại ta đã mười ba, hẳn lại vẫn còn sờ đầu ta!

Như là nhìn ra Tô Lạc Y bất mãn, Hiên Viên Diệp cong môi, ở đôi mắt nàng đặt xuống một cái hôn nhẹ, "Thật hy vọng thời gian trôi qua mau một chút!"

Hiên Viên Diệp cùng Tô Lạc Y tiến vào Phượng Nghi Cung.

Thời gian bốn năm làm Thảm Sơ Tĩnh càng trở nên mỹ lệ, nàng hoàn toàn đã nảy nở có thành thực cùng vũ mị, lại không mất đi nét đoan trang.

Cũng không trách được hoàng đế độc sủng nàng, mà vắng vẻ phi tần khác trong hậu cung.

Tô Lạc Y đứng ở bên người Thảm Sơ Tĩnh, tò mò sờ sờ bụng nàng, kinh ngạc cảm thán nói: "Thật thần kỳ a!"

Thảm Sơ Tĩnh cùng hai người hàn huyên vài câu, liền có chút mệt mỏi. Nàng ngượng ngùng nói: "Thật là xin lỗi, từ ngày mang thai liền cảm thấy rất thích ngủ."

Hiên Viên Diệp ôn hòa nói: "Hoàng Hậu lấy thân thể làm trọng, bốn vương cùng Y Y lần sau lại đến thăm Hoàng Hậu."

Nói xong, Hiên Viên Diệp liền đứng dậy rời đi.

Chỉ một cái chớp mắt, một thân ảnh diễm lệ từ ngoài cửa xông tới, tiến thẳng đến Thảm Sơ Tĩnh.

Hiên Viên Diệp ngăn ra.

Trong lúc mọi người đều ngây người, người này nhanh chóng lao đến bên người Thảm Sơ Tĩnh, tàn nhẫn cười, cầm đao trong tay hung hăng hướng bụng Thảm Sơ Tĩnh đâm xuống.

Tô Lạc Y là người có khoảng cách gần nhất với Thảm Sơ Tĩnh, nàng phản xạ nhảy ra đứng trước người Thảm Sơ Tĩnh.

Cảm giác đau đớn đến từ bụng và âm thanh hệ thống nhắc nhở thanh cơ hồ đồng thời truyền đến.

Hệ thống: "Tình địch độ hảo cảm +25, tổng độ hảo cảm 100! Nhiệm vụ hoàn thành, tiến vào thế giới tiếp theo!"

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Phiên Ngoại Thảm Sơ Tĩnh

Một khắc kia, Y Y chắn trước ngực ta, trong mắt ta đều là không thể tin được.

Thẳng đến khi Sở Vương đem Mai phi đá văng ra, ta mới ý thức được vừa rồi Y Y thật sự vì ta chắn một đao.

Mai Phi là người mà trước khi ta tiến cung tự tiến cử mình, sau này không ít lần hãm hại ta.

Ngay cả việc lúc trước ta rơi xuống nước, đại hôn thì bị hạ được, đều do nàng ta làm ra.

Mai phi làm việc thực ần nấp, không lưu lại bất kì chứng cứ gì. Ta sử dụng mưu kế làm nàng bị Hiên Viên Nghi đẩy vào lãnh cung, lúc này mới an phận làm phi.

Nhưng không nghĩ tới Mai phi cư nhiên biết võ công, trộm từ lãnh cung trốn ra, mục đích chính là vì muốn giết thai nhi trong bụng ta.

Ha ha, không nghĩ tới Y Y lại thay ta chắn một đao.

Nhìn đến nàng nằm ở trong lòng ngực Sở Vương, sắc mặt trắng bệch, ta nhớ tới đời trước, nàng một bộ diễm lệ cung trang bắt ta uống rượu độc.

Thật là cùng một người sao?

Đời này,

Khi ta rơi xuống nước, nàng ngày đêm không ngừng canh giữ bên mép giường của ta, chỉ mong ta tỉnh lại.

Khi ta không vui, nàng vắt óc tìm mưu kế chỉ mong ta vui vẻ.

Đem ta trở thành đối tượng sủng ái, mặc kệ ta nói cái gì, chưa bao giờ cần viện lý do để tin tưởng! Nàng...cứ tin ta vô điều kiện!

Cung nữ đưa qua khăn tay, nói: "Hoàng Hậu chớ nên lo lắng, nhị tiểu thư phúc lớn mạng lớn, sẽ bình an."

Ta không động đây, cung nữ đánh bạo, dùng khăn tay lau đi nước mắt trên mặt ta, khuyên như: "Hoàng Hậu chớ nên bất ổn sẽ động đến thai nhi."

Nhìn tấm khăn tay ướt sũng ta sờ chính mặt mình. Ta đây là, khóc sao?

Đã rất lâu ta chưa khóc, lần cuối khóc, vẫn là thời điểm Y Y mang cho ta rượu độc!

Mai phi bị các cung nhân chế phục, thái y cũng đã chạy tới, bắt quá thái y chỉ chân mạch, lại lật mí mắt Y Y, liền nói: "Hoàng Hậu nương nương nên bi thương, Sở Vương nên bi thương."

Ta đỡ lấy cung nữ bên người, mới không làm chính mình ngã xuống.

"Sao có thể, Y Y chỉ là ngu rồi! Đúng! Ngu rồi! Ngươi, ngươi là đồ lang băm!" Sở Vương như là kẻ điên rồi, hấn bẻ lên Y Y, "Ta biết có một thần y trong giang hồ rất lợi hại, Y Y, ta mang ngươi đi tìm hấn! Y Y ngu một hồi, ta thật mau liền tìm được hấn! Cứu ngươi!" Lời nói bi thương đến cực hạn.

.....

Hiên Viên Nghị rất nhanh đã biết chuyện này, nhưng hấn đem tin tức phong bế lên, nói cho ta Y Y còn sống, chỉ là hiện giờ còn không thể gặp người.

Ta cười nói nàng còn sống là tốt rồi, đáy lòng lại càng thêm bi thống cùng cực.

Ta biết, Hiên Viên Nghị chỉ là không muốn thời điểm ta mang thai thương tâm mà thôi.

.....

Đầu xuân, ta sinh ra một nam một nữ, long phượng thai, làm Hiên Viên Nghị cao hứng, trên môi lúc nào cũng cười tươi.

Mấy ngày sau, Sở Vương cũng đưa tới hạ lễ, bắt quá sắc mặt như cũ không tốt lắm, nhìn hai đứa nhỏ, hấn hỏi tên.

Ta lắc đầu, lại gật đầu, nói: "Công chúa nhũ danh gọi là y y."

Sở Vương con ngươi vừa nhấc, "Dương liễu Y Y, Y Y?"

Ta nói: "Là " vân tường y thường hoa tường dung " y." (Vịt: đoạn này mình không hiểu lắm, cầu cao nhân chỉ giáo!!!)

Sở Vương nghe xong sau, trầm mặc một cái chớp mắt, mới nói: "Đúng vậy, Y Y..... Người cũng mất, nào có còn Y Y đâu?"

Ta cắn môi, "Ta muốn nhìn Y Y một chút."

Sở Vương gật gật đầu, "Y Y hôm qua còn hỏi ta, ngươi sinh hoàng tử cùng hoàng nữ. Người nếu muốn nói với nàng, cũng có thể chính miệng cùng nàng nói, bằng không nàng lại muốn nói ta lừa nàng "

.....

Mộ Y Y liền cách Sở Vương phủ không xa, phụ thân mẫu thân muốn đem Y Y về nhà, bị Sở Vương cường thế cự tuyệt.

Nghe bên ngoài người ta nói, Sở Vương thường xuyên một mình mang theo rượu đến Y Y mộ, ngồi xuống chính là một ngày.

Ta tới trước mặt mộ Y Y, mặt trên mộ bia có khắc "Ái thi Y Y chi mộ".

Ta hỏi Sở Vương: "'Chữ "ái" tự vì sao lại không có chữ "tâm"?"

Sở Vương trong mắt mang theo hồi ức, hấn vỗ về bình rượu, bình tĩnh nói: "Nàng vô tâm, ta đem tâm cho nàng, ta cũng..... không có tâm"

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Giúp tình địch ấp trứng (1)

Khi Tô Lạc Y tỉnh lại, liền cảm giác được trong ổ chăn có mấy khối đá cuội.

Nàng sờ sờ đá cuội bóng loáng, vừa thầm nghĩ lần này ký chủ tính cách thật đúng là kỳ quái, một bên gọi hệ thống nhanh đưa thể giới cốt truyện truyền

cho nàng.

Đây là thế giới thú nhân.

Nguyên thế giới nữ chủ là loài người, trong một lần du lịch bị rớt xuống vách núi, xuyên qua đến thế giới thú nhân.

Sau khi xuyên qua, nữ chủ gặp hai giống đực nhiệt tình yêu nàng đậm sâu, ba người cùng nhau trải qua thời gian sinh hoạt hạnh (mei) phúc (xiu) mỹ (mei) mãn (sao).

Tô Lạc Y có chút nhìn không được những tình tiết đó, nói thật, nên gọi là truyện người lớn càng thích hợp hơn.

Xem xong cốt truyện, Tô Lạc Y mặt đỏ tận mang tai nói: "Hệ thống các người còn rất biến thái nha!"

Hệ thống: "Cái gì?"

Tô Lạc Y nói: "3P, "chơi" ở rừng cây, sông nhỏ..... tiểu thuyết này là thịt văn."

Hệ thống: "Ký chủ xem xong kịch bản thế giới này rồi?"

Tô Lạc Y gật gật đầu, đột nhiên cảm thấy có chỗ nào không đúng.

Nàng ở thế giới này là cái pháo hôi nữ xứng, tại đây thiên về làm chuyện người lớn tồn tại rất bạo."(?)

Giống như có một đoạn về nàng miêu tả.....

"..... Nguyễn Nguyễn là nhân loại, đặc thù thể chất không cách nào làm trứng xà nở, liền đem xà trứng giao cho hàng xóm áp giùm....."

Mặt sau lại là một đại đoạn không thể miêu tả.

Hai tên nam chủ, có một là xà.

Ách, có một con là xà.

Tô Lạc Y chính là "Hàng xóm".

Nàng bắt tay đuổi đến trong ổ chăn, sờ đến mặt ngoài của trứng xà bóng loáng kia, run run thanh âm hỏi: "Hệ thống, người nghe nói qua chuyện xưa nông phu cùng xà chưa?"

Hệ thống: "Nông phu là đem đông cứng rắn rồi đặt ở trong lòng ngực." (?)

Tô Lạc Y hồng mắt nói: "Ta đây là đem trứng rắn bỏ vào ổ chăn à!"

Hệ thống: "Rắn này không có độc."

Tô Lạc Y: "Ta nhớ rõ có một đoạn là nam chủ không cẩn thận cắn được nữ chủ, còn xem xú đem nữ chủ độc chết. Rắn nào không có độc há hệ thống?"

Hệ thống: "Rắn này đối với ta không có độc." Nhưng cắn kí chủ rắc rùi yếu ớt chắc chắn chết.

Tô Lạc Y: Chưa thấy qua loại rắn có thể làm máy tính nhiễm độc

Bên này Tô Lạc Y đang cùng hệ thống tranh luận, cửa đã bị đẩy ra.

Thế giới thú nhân là dùng gỗ cùng đá dựng thành một căn phòng giản dị, cửa gỗ bị đẩy ra thanh âm thật vang, Tô Lạc Y ngẩng đầu, liền nhìn thấy một nam nhân thân hình cao lớn rách theo hai con thỏ đi vào vào.

Thân trên nam nhân trần trụi, đầu tóc màu ánh kim làm Tô Lạc Y nhớ tới tạo hình của nàng tại thế giới Smart kia.....(?)

Bất quá người nam nhân này tướng mạo cực kỳ xuất sắc, môi mỏng mắt lạnh, cái mũi siêu cao, gương mặt anh tuấn nháy mắt hấp dẫn tầm mắt Tô Lạc Y.

Đồng thời, trong đầu cô cũng hiện ra tư liệu về người nam nhân này.

Phù Lãm, thú nhân, nguyên hình là một con hổ trắng. Vốn dĩ cũng là người theo đuổi nữ chủ, cùng nữ chủ cả hai đều thích nhau.

Nhưng lúc nữ chủ muốn cùng Phù Lãm kết làm bạn lữ, Phù Lãm bị hấn vị hôn thê "cường bạo".....

Ồ, hấn vị hôn thê tên là Lạc Y.

.....

Lúc này Lạc Y còn không có cường - đề - Phù Lãm, quan hệ hai người ở trạng thái không nóng không lạnh.

Phòng của thú nhân rất đơn giản, phòng bếp phòng khách phòng ngủ đều không có ngăn cách, Phù Lãm đem con thỏ đưa tới nồi, nhanh chóng đem một con thỏ lột da xử lý tốt.

Tô Lạc Y thăm nghĩ thỏ nhỏ đáng yêu chút nữa liền biến thành thịt thỏ ngon miệng.

Phù Lãm bật lửa, hầm một nồi thịt thỏ.

Tô Lạc Y đem nước miếng đều phải lưu lại, ai nói thú nhân ăn tươi nuốt sống?

Chờ thịt thỏ chín, phù lãm con người lạnh lùng, bụng nổi lên, đối với Tô Lạc Y liền nói: "Con thỏ kia để lại cho người ăn, ta đem con này đưa cho Nguyễn Nguyễn, không cần chờ ta ăn com."

Tô Lạc Y vẽ mặt dấu chấm hỏi: Người nói cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 49: Giúp tình dịch ấp trứng (2)

Nhìn Phù Lãm bụng nổi thịt thỏ thơm phức đi ra cửa, Tô Lạc Y có chút tuyệt vọng.

Tô Lạc Y khóc ròng: "Hệ thống! Hắn đem nồi đều mang đi! Rồi ta ăn cái gì?! Ta nấu com như thế nào?!"

Hệ thống: "Có nồi người liền sẽ nấu com sao?" Ký chủ rác rưởi yếu đuối lười biếng.

Tiếp tục trầm mặc...

Tô Lạc Y cuối cùng vẫn là từ bỏ ăn thịt thỏ con đáng yêu, nằng ở trong phòng tìm được mấy quả dã quả màu đỏ, dùng nước rửa sơ qua liền bỏ vào trong miệng.

Đem trái cây gặm sau, Tô Lạc Y lại về tới giường -- một cục đá lớn, tiếp tục công cuộc ấp trứng.

Dù sao cũng là trứng của tình dịch trứng nha! Ấp tốt đều là độ hảo cảm độ đầy nha!

Nguyên chủ tên là Lạc Y, cùng giống loài với phù lãm phù lãm, cũng là một con cạp mẹ vô cùng uy phong.

Cái từ cạp mẹ này từ bản thân nó liền rất uy phong.

Thời điểm ấp trứng không cần biến trở về nguyên hình, Tô Lạc Y cũng không nghĩ biến thành lão hổ, dùng tay cùng chân cùng nhau đi đường tổng cảm thấy là vô cùng không thuận mắt.

Che lại trái trứng, Tô Lạc Y cảm thấy thân thể của mình càng ngày càng nóng,

Tô Lạc Y: "Hệ thống, ta có phải hay không phát sốt? Như thế nào cảm thấy cả người không có sức lực?"

Hệ thống: "Không có, thân thể ký chủ hết sức bình thường! Hiện tại ký chủ có khả năng đem Bạch lão hổ vừa rồi đánh chết!"

Tô Lạc Y nhủ mầy, xuống giường uống lên một chén nước lạnh lớn, vậy mà áp không được khô nóng trong người.

Lúc này, Phù Lãm xách theo không nồi đã trở lại.

Tô Lạc Y ánh mắt lập tức ngập tràn ỷ khuất.

Nàng ăn chay, hắn ăn thịt, ăn thịt còn không mang theo nàng!

Phù lãm thấy Tô Lạc Y xuống giường, hỏi: "Người tại vì sao không ấp trứng?"

Tô Lạc Y cười lạnh, "Ấp trứng? Ta còn muốn ăn luôn cả trứng đây!"

Phù Lãm xem nàng sắc mặt có chút đỏ lên, đem nỗi buồn xuống, sờ trán nàng, sau đó cả kinh nói: "Ngươi nóng lên!"

Tô Lạc Y chỉ cảm thấy trên trán bàn tay to rất mát mẻ, liền dán lên.

Nhưng cái tay kia rất mau thu hồi, Tô Lạc Y không thuận theo, ôm chặt Phù Lãm.

Thật thoải mái.

Phù Lãm bị ôm đến gắt gao, nói: "Ta mang ngươi đi tìm hiền tế, ngươi đừng náo loạn."

Tô Lạc Y đem Phù Lãm áp trên mặt đất, "Không đi, chỗ nào cũng không đi."

Phù Lãm muốn né nàng ra, nhưng lúc này sức lực Tô Lạc Y so với hắn còn muốn lớn hơn.....

Điều này thật đáng xấu hổ.

Phù Lãm như là nhớ tới cái gì, hỏi: "Ngươi có phải hay không ăn hóa điểm quả?"

Tô Lạc Y: "Ta ăn mấy cái trái cây màu đỏ."

Phù Lãm nhẹ nhõm thở một hơi, "Hóa điểm quả có thể làm thân thể nóng lên, lực lượng tăng đại, chờ một lát thì tốt rồi."

Tô Lạc Y: "Ừm."

Phù Lãm đẩy nàng, "Vậy ngươi đứng lên."

Tô Lạc Y: "Không dậy nổi." Thật vất vả tìm được khối băng, như thế nào lại dễ dàng buông tay?!

Hóa điểm quả không chỉ có thể làm thân thể nóng lên sức lực tăng đại, còn có một chút tác dụng choáng váng và trí huyễn.

Phù Lãm có chút bất an, hắn thân trên trần trụi, có thể cảm giác được rõ ràng đáng người nóng bỏng của Tô Lạc Y.

Nàng hô hấp cực nóng dừng ở gần cổ hắn, trên người có hương vị trái cây, những nơi không được vải vóc che chở của hai người va chạm vào nhau khiến Phù Lãm nhìn không được có từng đợt run rẩy.

Vì thế chỗ nào đó liền cứng lên.

Tô Lạc Y cảm thấy dưới thân có khối băng chọc nàng, nhìn không được dùng tay chạm qua.

Hô hấp Phù Lãm nháy mắt trở nên trầm trọng.

Giống cái đối với giống đực có sự hấp dẫn rất lớn, hướng chỉ Tô Lạc Y diện mạo xuất sắc, dáng người lại càng xuất sắc.

Phù Lãm nghĩ thầm Nguyễn Nguyễn đã có giống đực, hắn về sau vẫn là không nên đi quấy rầy.

Mà Tô Lạc Y là giống cái mà phụ thân hắn tìm cho hắn, không bằng hai người sớm chút kết làm bạn lứa?

Lạc Y cũng thích hắn, hắn hiện tại hoàn toàn không bài xích Lạc Y.

Như vậy nghĩ, Phù Lãm nguyên bản con người lạnh lẽo lại nóng cháy lên, bàn tay to xoa vòng eo Tô Lạc Y.

Bạn đang đọc truyện *Công Lực Tinh Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Giúp tình địch ấp trứng (3)

Sau khi được tính qua đi, Tô Lạc Y liền cảm thấy trước người chợt lạnh.

Nàng vừa thu lại sức lực, Phù Lãm đã ngay lập tức đè nàng xuống đất.

Tô Lạc Y bị áp trên mặt đất, trong lòng giận dữ, hướng hạ bộ của Phù Lãm mà đập qua.

Phù Lãm nhận thấy nguy hiểm, vội vàng tránh thoát cú đá kia của nàng.

Sau khi đứng lên, Phù Lãm lạnh mặt nhìn Tô Lạc Y đang mặc lại quần áo, xoay người nhìn trứng xà còn nằm nguyên trên giường mới an tâm rời đi.

Tô Lạc Y hướng hệ thống nói: “Sàn nhà này thật là bẩn!”

Hệ thống lãnh đạm: “Vậy kí chủ muốn thế nào?”

Tô Lạc Y nói rất tự nhiên: “Ta muốn tắm rửa thay quần áo!”

Hệ thống: “Cách nơi này không xa có một dòng suối nhỏ.”

Tô Lạc Y bán manh: “Hệ thống, ta yêu người chết đi được!”

Nàng phui quần áo đang mặc trên người, đem thêm bộ quần áo khác rồi ra ngoài.

Phù Lãm cho rằng Tô Lạc Y muốn mang hành lý rời đi, vội vàng ngăn lại, sắc mặt có chút hoảng loạn, “Người muốn đi đâu?”

Tô Lạc Y nói: “Ta đi tắm rửa.”

Phù Lãm thu lại cánh tay, hẳn biết mình đang hiểu nhầm, ngượng ngùng cúi đầu, “Ừm.”

Nhìn đến lão hồ uy phong lẫm liệt đột nhiên trở nên ngoan ngoãn, Tô Lạc Y nhìn không được sờ đầu hắn, “Chút nữa ta sẽ trở về.”

Phù Lãm nhìn nàng rời đi, lại nhớ tới ánh mắt Tô Lạc Y nhìn hắn ban nãy...như nhìn một miếng thịt ngon chẳng?!

- - - - -

Tắm rửa xong, Tô Lạc Y mặc vào thân quần áo sạch sẽ, cũng thuận tiện đem bộ quần áo bẩn kia giặt sạch. Hít vào một ngụm không khí mới mẻ, Tô Lạc Y cảm thấy cuộc sống như vậy rất tốt đẹp!

Mà loại hạnh phúc này, sau khi trở về Tô Lạc Y đã ăn cả con thỏ tới ngon miệng.

Buổi chiều, Phù Lãm đi ra ngoài săn thú, Tô Lạc Y đem phòng quét tước một chút, sau đó...ấp trứng.

Rốt cuộc nhiệm vụ chủ yếu của nàng là công lược tình địch, mà ấp trứng lại có thể nhanh chóng tăng điểm tích lũy hảo cảm nha!

Phù Lãm vừa đi ra ngoài, chỉ một lát sau cửa phòng đã bị gõ vang.

Tô Lạc Y nói: “Vào đi.”

Một thân ảnh nhỏ xinh tiến vào, làn da lộ bên ngoài được ánh sáng phụ trợ càng thêm trắng nõn bóng loáng, đôi mắt to chớp chớp, nếu có thể ăn chắc sẽ rất ngon miệng..

À không, là con thỏ ban nãy rất ngon miệng!

Nguyễn Sơ Nhụy thấy Tô Lạc Y còn đang ấp trứng, khuôn mặt đột nhiên đỏ ửng, “Thật cảm ơn người. Ta mang theo chút dã quả có thể khôi phục thể lực, còn có một ít hạt thông xào.”

Tô Lạc Y gật đầu.

Nguyễn Sơ Nhụy đem hạt thông đưa cho Tô Lạc Y, hầu hết thú nhân đều thích ăn thịt, nhưng hạt thông xào này cũng rất thơm ngon mà.

Chưa kịp giải thích cho Tô Lạc Y, Nguyễn Sơ Nhụy đã thấy Tô Lạc Y bắt đầu ăn hạt thông rồi.

Nguyễn Sơ Nhụy: Đây, là thú nhân sao?!

Nàng nhìn Tô Lạc Y nằm nghiêng trên giường, do dự chớp mắt một cái, nói: “Ta muốn nhìn một chút, ừm, ta, ừm...”

Tô Lạc Y nghĩ thầm, có thể tình địch muốn xem trứng nàng đang ấp thế nào rồi, nhưng những lời nói này thật sự khó mà nói ra miệng.

Nàng đem trứng xà lộ ra để tình địch nhìn vài lần.

Hệ thống: “Hảo cảm +10, tổng điểm hảo cảm là 20.”

Tô Lạc Y tự hào, ban đầu tình địch nhìn thấy nàng thì đã có ấn tượng tốt nha.

Nguyễn Sơ Nhụy sờ sờ vỏ trứng, hướng Tô Lạc Y cười nói: “Ta có thể cảm giác được, chúng nó không lâu nữa sẽ nở.”

Tô Lạc Y nghe tình địch nói, trong lòng lại có chút hoảng sợ, mấy ngày nữa xà trong trứng sẽ phá vỏ mà ra?!

Hệ thống: “Kí chủ bình tĩnh, còn mấy ngày nữa trứng mới có thể nở mà!”

Nguyễn Sơ Nhụy cùng Tô Lạc Y nói thêm mấy câu mới rời đi, Tô Lạc Y ăn hạt thông cũng phải cảm khái, răng của hổ thật sự rất sắc bén nha!

Đem vỏ hạt thông dọn lại, chỉ chốc lát sau, Phù Lãm đã mang theo con mồi đã trở về.

Khi hai người ăn cơm chiều, sắc trời cũng đã tối, liền chuẩn bị nghỉ ngơi.

Chỉ có một chiếc giường, Tô Lạc Y nằm ở phía trong, Phù Lãm ngủ ở phía ngoài.

Nguyên chủ và Phù Lãm nằm cũng hết một chiếc giường lớn, nhưng lúc này Tô Lạc Y lại không để ý quá nhiều.

Bất quá, cùng chung chăn gối càng dễ dàng lau súng cướp cò mà...

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Giúp tình địch ấp trứng (4)

Đêm khuya.

Tô Lạc Y mơ hồ phát hiện có thứ gì đó lạnh băng từ tay bò lên trên ngực, nàng phát tay đem thứ đó phui đi.

Nhưng chỉ chốc lát sau, thứ kì quái kia lại bò lên ngực nàng.

Tô Lạc Y đang ngủ say, lần nữa đem thứ đó phui xuống.

Nhưng chẳng được bao lâu, thứ kia lại tiếp tục bò lên ngực nàng.

Tô Lạc Y nổi giận, trợn mắt muốn nhìn xem đó là thứ gì, lại nhìn thấy Phù Lãm đã ngồi dậy, nhìn chăm chăm vào ngực nàng, “Nó muốn ăn nãi*.”

Đầu óc Tô Lạc Y còn đang hồ độn, nghe xong những lời này tâm trí lại càng thêm mờ lung, “Cái gì?”

Nhưng ngay sau đó nàng liền nhìn thấy một tiểu thanh xà đang quấn quanh cánh tay mình. Nháy mắt, trái tim nhỏ của Tô Lạc Y nhảy thót.

Không đợi nàng sợ hãi, thêm một con tiểu bạch xà từ trong ổ chăn chui ra, bò lên tay nàng, tiếp tục bò tới ngực nàng.

Tô Lạc Y sợ tới mức không dám động dậy, nhìn Phù Lãm khóc ròng, “Mau đem chúng nó lấy xuống!”

Trong bóng đêm, đôi hồ đồng của Phù Lãm hàm chứa ý cười, hắn không nghĩ tới Tô Lạc Y sẽ sợ mấy tiểu xà này. Hắn dùng tay chộp lấy hai con rắn nhỏ, nhẹ nhàng nói: “Nàng không phải mẹ của các người, các người phải ngoan ngoãn, không được lộn xộn.”

Hai con rắn nhỏ lại không nghe lời hắn, phun tin tức, liều mạng muốn bò về phía Tô Lạc Y.

Phù Lãm đè chúng nó lại, cảnh cáo nói: “Nếu các người không nghe lời, ta sẽ đem các người nhốt lại!”

Hai con rắn nhỏ ủy khuất phun tin tức, xà đồng hàm chứa nước mắt.

Đây là lần đầu tiên Tô Lạc Y nhìn thấy rắn roi lệ, có chút ngạc nhiên.

Bất quá nàng vẫn không dám đi chạm vào những con rắn đó...

Tô Lạc Y hỏi: “Chúng nó không cắn người sao?”

Phù Lãm sờ sờ hai con rắn nhỏ, nói: “Chúng nó đều chưa có trường tề*.”

Tô Lạc Y:..... Vậy hả, là vậy sao?

Hai con rắn nhỏ được Phù Lãm trấn an, cùng hắn nằm ở ngoại sườn, Tô Lạc Y lại sờ sờ trứng trong ổ chăn: “Còn ba quả.”

Phù Lãm gạt đầu, “Đại khái sau nửa đêm, hoặc là sáng ngày mai, tất cả chúng đều có thể nở. Ngươi an tâm ngủ đi.”

Tô Lạc Y tưởng tượng thời điểm bản thân đang ngủ ngon sẽ có mấy con rắn ở trên người bò tới bò lui, thần trí lập tức thanh tỉnh, “Không cần, ta vẫn nên chờ chúng nở thì tốt hơn.”

Phù Lãm nhìn nàng không nói gì, lại nhìn đến hai con tiểu xà bên cạnh đang lặng lẽ phun tia tử, ảo não mà vỗ vỗ đầu, “Hình như chúng nó đói bụng!”

Nói rồi, hắn xuống giường mang theo hai con rắn nhỏ đi ăn đêm.

Tô Lạc Y trầm nghĩ, trời tối như vậy ngươi thấy đường được mới lợi hại.

Sau đó nàng phát giác bản thân cũng có thể nhìn rõ ràng sự vật trong bóng tối.

Tô Lạc Y hỏi: “Hệ thống! Mắt ta làm sao vậy?!”

Hệ thống nói: “Hiện tại kí chủ cũng là thú nhân, hỏ đồng cũng có thể nhìn rõ sự vật trong đêm đen nha.”

Tô Lạc Y nhìn đôi mắt Phù Pẫm lóe ra ánh sáng màu xanh lục, khóc ròng: “Đôi mắt của ta có phải cũng phát ra ánh sáng xanh không?”

Hệ thống: “Hi hi hi, kí chủ đoán đúng rồi!”

Tô Lạc Y: Ủy khuất.

Thời gian nàng ủy khuất, hai con rắn nhỏ đã ăn uống no nê, chợt Tô Lạc Y phát giác trên người hình như nhiều...nhiều hơn một con rắn nhỏ?!

Tô Lạc Y không dám động, hét lớn: “Phù Lãm, lại...lại có một con rắn mới nở!”

Phù Lãm: “Ngươi đem nó lại đây.”

Tô Lạc Y run run kiên trì: “Ngươi lại đây lấy đi!”

Phù Lãm bắt đắc dĩ, đi đến mép giường, hỏi: “Nó ở đâu?”

Tô Lạc Y cúi đầu.

Phù Lãm khụ một tiếng, từ trên ngực Tô Lạc Y lấy ra một con rắn nhỏ.

Tô Lạc Y bất mãn lại càng thêm ủy khuất: “Ta cứ nhiên lại bị một con rắn ăn đậu hủ!”

Hệ thống: “Đứa nhỏ ngốc kí chủ không phải đậu hủ.”

Tô Lạc Y: “.....”

Hệ thống: “Kí chủ là cộp mẹ hi hi hi.”

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tinh Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Giúp tình địch đẻ trứng (5)

Tô Lạc Y vẫn luôn chờ đến sáng mai, nàng cũng không muốn để lại hai trái trứng sắp nở này đâu!

Phù Lãm đem ba con rắn nhỏ an trí thật tốt, lại nhìn đến Tô Lạc Y đã ngủ say, hỏ đồng của hắn mang theo chút ẩm áp.

Chờ đến khi trời sáng, hai con rắn nhỏ còn lại cũng đều phá xác, Phù Lãm cẩn thận đem năm con tiểu xà đưa cho Nguyễn Sơ Nhụy.

Nguyễn Sơ Nhụy nhìn con rắn nhỏ mới nở, lại nghĩ chúng đều là hài tử của mình, đánh bạo sờ sờ.

Ban đầu nàng cũng sợ rắn, nhưng hiện tại đã tốt hơn rất nhiều.

Tiểu bạch xà phun tin tử bò lên bộ ngực đầy đặn của Nguyễn Sơ Nhụy.

Nguyễn Sơ Nhụy đỏ mặt, hướng Phù Lãm nói: “Thật sự cảm ơn ngươi, trợ giúp ta nhiều như vậy, ta cũng không biết phải báo đáp ngươi như thế nào.”

Nếu là Phù Lắm ban đầu, khẳng định sẽ trắng trợn yêu cầu kết làm bạn lữ cùng Nguyễn Sơ Nhụy.

Thú nhân đều coi mở thẳng thắn, thích chính là thích.

Nguyễn Sơ Nhụy cắn môi, nếu Phù Lắm thật sự yêu cầu như vậy, nàng cũng sẽ đáp ứng, Phù Lắm đối với nàng rất tốt, nàng cũng rất thích Phù Lắm.

Nhưng hiện tại, Phù Lắm lại nhớ đến Lạc Y đang ngủ say, “Đây đều là công lao của Lạc Y, nếu người muốn cảm tạ, hãy cảm ơn nàng.”

Nguyễn Sơ Nhụy “A” một tiếng, đáy lòng có chút mất mát, rất nhanh tinh thần liền phục hồi như cũ: “Ta nên cảm tạ nàng. Ta dễ tự mình làm thêm chút thịt, có thể Lạc Y sẽ thích ăn.”

Phù Lắm gật gù đầu: “Lạc Y còn đang ngủ, bây giờ ta muốn đi săn thú. Người cũng có thể mang hài tử tới tìm Lạc Y.”

Nguyễn Sơ Nhụy cười nói: “Được.”

Phù Lắm trở lại, thấy Tô Lạc Y còn ngủ say, hắn đem miếng da thú khoác lên người nàng, lại hôn hôn mặt nàng, sau đó mới đi săn thú.

Nguyễn Sơ Nhụy nhìn một đám rắn nhỏ, càng xem lại càng thích, nhưng chúng lại dùng xà đồng uy khuất đòi ăn, nàng cũng có chút chịu không nổi.

Ôi trời ơi nàng cũng không nghĩ sẽ làm mẹ của một đàn rắn đầu!

Mỗi con rắn chỉ dài hơn mười centimet, sau khi được uống sữa liền bắt đầu ngủ.

Giống đực nhóm nàng cho rằng, sau mấy ngày nở, rắn con đều có thể ra ngoài săn thú, nhưng trước đó sẽ không có ai vui vẻ chăm sóc hài tử cùng nàng. Giống đực nhóm cũng nhắc nhở nàng, phải cùng thú nhân khác trong bộ lạc bảo trì khoảng cách.

Nhưng lúc này nàng nên đi tìm lão Bạch hổ Lạc Y, cũng muốn cảm ơn Lạc Y đã giúp mình ấp trứng.

Nguyễn Sơ Nhụy tìm cái rổ, đem năm con rắn nhỏ đặt vào, vác rổ, lại mang theo chút thịt, sau đó đi tìm Tô Lạc Y.

Tô Lạc Y đang ngủ ngon lành thì bị mấy tiếng đập cửa làm giật mình.

Nàng xoa xoa mắt, quát: “Ai đấy?”

Sau khi rống xong, chính nàng cũng bị dọa luôn rồi.

Âm thanh của Lão hổ cũng quá lớn đi?!

Nguyễn Sơ Nhụy đứng ngoài cửa, đáy lòng mang theo chút kinh hoàng, “Là Lạc Y sao? Ta là Nguyễn Nguyễn, ta muốn cảm ơn người đã giúp ta ấp trứng. Ta cũng có mang theo chút thịt tới cảm ơn người nữa.”

Nàng nói xong còn nuốt nước miếng, mắt to tràn đầy kinh sợ, sợ Bạch lão hổ Tô Lạc Y một ngum đem nàng nuốt mất.

Tô Lạc Y xóc chân, “Vậy hả, chờ ta một chút.”

Tô Lạc Y thay quần áo, rửa mặt chải đầu, sau đó mở cửa cho Nguyễn Sơ Nhụy.

Hiện tại đã là mùa xuân, ánh nắng bên ngoài cũng rất ấm áp, Tô Lạc Y cũng không lo lắng Nguyễn Sơ Nhụy sẽ bị đông lạnh.

Nguyễn Sơ Nhụy cười nói: “Lạc Y còn chưa ăn sáng sao?”

Tô Lạc Y cười mĩa, “Ta chỉ vừa mới rời giường.”

Nguyễn Sơ Nhụy đem rổ rắn nhỏ đặt lên bàn: “Hay ta làm cho người chút canh thịt đi, vừa vặn ta cũng mang theo thịt tới.”

Tô Lạc Y vội vàng gật đầu.

Tình địch nấu cơm, còn nguyện ý vì mình nấu cơm, thật sự rất rất cảm động đó!

Nguyễn Sơ Nhụy nhóm lửa, bắt đầu giúp Tô Lạc Y làm cơm sáng.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Phiên ngoại Sở Vương

"Ư ư... Không - muốn..... Đau quá....."

"Hả? Đau? Biết sai ở đâu chưa?"

"Đã biết!"

"Sai chỗ nào"

"Về sau, ta, ta không bao giờ ăn hồ lô đường của Lý Thượng nữa."

"Còn không?"

"A ư..... ta không có..... A! Ta sai rồi ta sai rồi! Ta về sau cũng không cùng lang gia Ôn thị công tử đi ngắm hoa đăng, cũng không trộm cùng công tử Tề Tướng đi xem xiếc ảo thuật!"

Còn cùng tên gốc nhà Tề tướng đi xem xiếc ảo thuật?

Ta hừ một tiếng, đem nàng chân tồ lên ngã mức nước, nói: "Về sau đi đường chú tâm chút, đừng lại chính mình làm vương chính mình."

*Chân tồ lên ngã mức nước là gì t không hiểu

Y Y cắn răng, "Nếu không phải nguoi đột nhiên xuất hiện, ta có thể bị lộ sao?"

Ta cười, "Nguoi cùng nam nhân khác đi ra ngoài còn dám nói lý?"

Y Y một phách đánh xuống, cả giận nói: "Ôn thị lang gia công tử mới tám tuổi!"

Ta xác định chân nàng không có việc gì, lúc này mới chậm rì rì nói: "Nhưng hử nói, về sau muốn cưới nguoi làm chính thê."

Y Y trừng mắt ta nói không ra lời.

Ta xoa xoa đầu nàng.

Ta rất thích Y Y bộ dáng không quen biết mà nhìn ta, cánh môi hồng chu lên giận dỗi.

"Tốt, mấy ngày nữa liền phải thành thân, nếu bị ca ca phát hiện nguoi trộm chạy ra ngoài chơi, ca ca liền đem nguoi nhốt lại."

Y Y hừ một tiếng, ghé vào trên giường, nói: "Nguoi nếu muốn ta ở đây, nhớ rõ mỗi ngày đều phải mua cho ta năm tồ táo phớ."

"Thật là quý nhỏ tham ăn."

"Duy mỹ thực cùng..... Duy mỹ thực không thể cô phụ! Nguoi dám nói ta tiểu quý tham ăn, vậy nguoi vẫn là quý vương đầu! Ngày hôm qua có phải hay không lại uống rượu nữa? Ta đánh nguoi, đánh chết nguoi"

Nhớ tới tới hôm qua bị hoàng huynh chuốc say, ta đem môi Y Y hôn đến sắp ngộp, ta nhin không được khụ một tiếng, "Ta uống nhiều quá, nhớ không rõ đã xảy ra cái gì."

Y Y mặt đỏ ngời ở trên giường, bắt quyển sách, một bên phiên thư một bên nói: "Nguoi đừng uống rượu nữa, bằng không...bằng không ta sẽ không để ý tới nguoi."

Ta đem thư trừu đi, "Đem áo cưới thử một lần, đợi chút lại đọc sách."

Y Y nhăn cái mũi, "Không phải thử qua rồi sao?"

Thấy thị nữ đem áo cưới trình đi lên, ta gật gật đầu, "Lần này áo cưới so lần trước hoa lệ hơn."

Y Y trắng ta liếc mắt một cái, "Này hơn hai mươi bộ áo cưới đều thực hoa lệ cầu kì!"

Lời nói nói như vậy, Y Y vẫn là thử áo cưới.

Một bộ hỉ phục đỏ rực đem khuôn mặt nhỏ trắng nõn như ngọc của nàng làm thêm nổi bật, ngũ quan tinh xảo như gẽ, tròng mắt đen nhánh lưu chút ánh sáng.

Ta tán thưởng nói: "Y Y nhà thật là, mỹ lệ không gì sánh được."

Y Y lại là nói: “Người mỗi lần đều nói như vậy, liền không thể đổi từ khác khen ta sao?”

Ta ôm lấy nàng, cười nói: “Phu quân ta học thức nông cạn, sẽ không lời ngon tiếng ngọt. Chỉ là, phu quân đối Y Y "ái", có tâm.”

Y Y mặt đỏ, không biết do xấu hổ hay do áo cười phản quang.

Nàng nói: “Người trí nhớ cũng thật tốt!”

Nói xong liền phải tránh thoát ta, ta đè lại nàng, hỏi: “Y Y đối phu quân "ái" có tâm không?”

Y Y dừng lại giây giũa, ngược mắt nhìn ta, đen nhánh như mực trong ánh mắt ánh ngược ta khuôn mặt.

Ta nhìn không được hôn hôn nàng đôi mắt.

Thích nhất nàng này đôi mắt, sinh động linh hoạt.

Y Y mở miệng

Ta phát hiện, ta cư nhiên có chút khẩn trương.

Y Y nói: “Ta.....”

“Vương gia! Vương gia tỉnh tỉnh!”

Ta có chút khó khăn mở mắt ra, thấy rõ trước mắt người là tâm phúc khi, nhú mày nói:

“Chuyện gì?”

“Hồi Vương gia, Hoàng Thượng triệu ngài hồi cung, nói hôm nay là sinh nhật tiểu hoàng tử và tiểu công chúa.”

Ta nghĩ nghĩ, lại căn bản nhớ không dậy nổi hôm nay là năm nào tháng nào.

“Bôn vương đã biết, người về đi.”

“Y Y!”

Ta đứng dậy, phát hiện lại là ở trước mặt Y Y trước mặt.

Y Y nói: “Người dừng lại uống rượu, bằng không ta liền không để ý tới người.”

Ta cười cười, nói: “Không uống rượu, liền không thấy được Y Y.”

Ân: Khóc rồi nè ☐

Cả nhóm: đang edit thế giới 3, không để ý phiên ngoại sở vương lại xuất hiện. Dành cho bạn nào không nhớ thì Sở Vương là nam chính của thế giới 2 nhé

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Giúp tình địch ấp trứng (7)

Nguyễn Sơ Nhụy cúi đầu nhìn cây nấm xinh đẹp, chỉ đáng tiếc là đều có độc. Nàng đem mấy cây nấm lấy ra, lưu lại cây nấm có bề ngoài đẹp nhất, nói:

"Nếu thích người có thể giữ lại, nhưng là không thể ăn."

Tô Lạc Y "Ủm" một tiếng, thuận tay liền đem cây nấm có màu sắc rực rỡ cắm lên trên tóc. Nguyễn Sơ Nhụy cười, sửa sang lại tóc cho nàng, đem cây nấm màu sắc rực rỡ cố định lại, nói: "Như vậy cũng rất đẹp, trông rất giống cái kẹp tóc."

Tô Lạc Y làm bộ không hiểu hỏi:

"Kẹp tóc là cái gì?"

Nguyễn Sơ Nhụy sắc mặt cứng đờ, vội vàng nói sang chuyện khác:

"Chính là cái kẹp cố định tóc. Đứng rồi, nhà ta bên kia còn có mấy quả trái cây dại không bằng chúng ta lại nhặt một ít quả dại mang về ăn?"

Tô Lạc Y nghĩ Phù Lãm không nhất định có thể đánh được con mồi, buổi tối lại không thể đói bụng, liền nói được. Rồi tiến tới một cây ăn quả dại, Tô Lạc Y liền leo lên. Nàng một bên hái trái cây, một bên lại cùng hệ thống nói chuyện:

- "Ta có điểm hơi hoài nghi nhân sinh."

Hệ thống sửa lại lời nàng nói:

"Người hẳn là hoài nghi nhân sinh của lão hổ nguyên chủ. Nói đi, làm sao vậy?"

Tô Lạc Y đứng trên cành cao nhìn xuống thấy tình địch đang nhặt trái cây nói.

"Không phải nói lão hổ đều sẽ không leo được cây sao?"

Hệ thống:

"Ha, lão hổ còn chưa ăn thịt người đâu!"

Tô Lạc Y:

"....."

Đây là cổ vũ nàng ăn tình địch sao?Chờ nhặt được không ít trái cây hai người chậm rì rì về nhà. Nguyễn Sơ Nhụy kiến nghị nói:

"Người trước kia chưa từng ăn qua nấm không bằng người tới nhà ta, ta làm canh nấm cho người ăn một lần?"

Tô Lạc Y thầm nghĩ, người liền nấu một lần cho ta, ta cũng sẽ không ăn! Nhưng nàng vẫn đi theo đến nhà tình địch. Vừa vào cửa, Nguyễn Sơ Nhụy trước đem răn nhỏ an bài trên ổ -- Tô Lạc Y không được tự nhiên quay đầu tự giác đem nấm đi rửa sạch sẽ. Hai người cơm trưa chuẩn bị ăn nấm hầm Tô Lạc Y nghĩ giữa trưa Phù Lãm cũng sẽ không trở về, hơn nữa nàng cũng sẽ không nấu cơm, liền an tâm chờ cơm. Chờ làm xong canh, Tô Lạc Y ngửi thấy mùi cơm, nói với Nguyễn Sơ Nhụy nói:

"Người đúng là một loài giống cái lợi hại."

Nguyễn Sơ Nhụy then thùng cười cười. Hai người đang chuẩn bị động đũa, cửa đã bị mở ra, Phù Lãm cùng hai thú nhân giống đực mà Tô Lạc Y không quen biết xuất hiện ở cửa. Thú nhân giống đực tóc màu vàng kim cười nói với Phù Lãm:

"Ta đoán đúng, giống cái nhà người nhất định là ở chỗ này."

Phù Lãm cười cười không đáp lời, nhìn về phía Tô Lạc Y ánh mắt lại là ngây người. Chợt, hắn đi nhanh xông tới, cả giận nói:

"Ai cho người hái loại hoa này?! Ăn nó sẽ làm người mất mạng biết không?!"

Tô Lạc Y sững sốt, còn chưa kịp phản ứng hắn đang nói cái gì, trên đầu liền một trận đau đớn, hắn ném nấm màu sắc rực rỡ như chiếc kẹp tóc xuống đất. Phù Lãm ánh mắt điên cuồng nhìn bàn nấm hầm, tính tình trở nên càng thêm táo bạo:

"Người còn muốn ăn cái này? Người có phải muốn chết hay không?!"

Nguyễn Sơ Nhụy còn trước nay chưa từng thấy Phù Lãm phát điên như vậy, ánh mắt mờ mịt không hiểu chuyện gì xảy ra. Mặt khác hai giống đực vội vàng bảo hộ trước mặt nàng, thú nhân tóc màu vàng kim giữ chặt Phù Lãm, trầm ổn nói:

"Phù lãm, bình tĩnh một chút."

Phù lãm thở phì phò, ánh mắt hiện lên vẻ nguy hiểm nhìn. Tô Lạc Y nhú mày:

"Người dựa vào cái gì đối với ta cáu gắt? Ta không phải còn đang đeo trên đầu một cây nấm màu sắc sao? Người không thích ta cũng không thể như vậy được?!"

Phù Lãm cười lạnh:

"À, là ta không có tư cách tức giận với người!"

- - - - -

Người ta bảo anh không thích người ta cũng không thể mắng người ta, anh lại nói anh không có tư cách:<

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Giúp tình địch ấp trứng (8)

Nguyễn Sơ Nhụy nhận thấy không khí giữa hai người có chút quái dị. Chẳng phải Tô Lạc Y không thích Phù Lãm sao? Tại sao lúc này cùng hân cãi nhau? Hơn nữa Phù Lãm không phải rất bài xích giống cái phụ thân hân vì hân tìm về hay sao? Hiện tại như thế nào biểu hiện lại lo lắng như vậy? Nguyễn Sơ Nhụy nhẹ nhàng nói:

“Hai người không cần cãi nhau, đây cũng có thể là hiểu lầm nha!”

Thú nhân tóc vàng cũng nói:

“Đúng vậy, Phù Lãm, người từ trước đến nay không tức giận đến vậy, cho dù giống cái của người làm sai cái gì, cũng không thể táo bạo như vậy được.”

Phù Lãm đôi mắt lập lòe, đồng tử chung quanh như là ánh mắt sáng chút, làm Tô Lạc Y lập tức tâm nằng liên mềm ra. Tô Lạc Y nói:

“Người đột nhiên sinh khí là cái gì?”

Phù Lãm nhìn nắm màu sắc rực rỡ trầm mặc không nói, sau đó cúi đầu đi ra ngoài. Tô Lạc Y định giữ chặt hân, nhưng Phù Lãm đi rất nhanh, nằng dừng bước quay đầu nói với Nguyễn Sơ Nhụy:

“Thực xin lỗi, ta phải đi theo hân.”

Nguyễn Sơ Nhụy gật gật đầu:

“Người đi cẩn thận.”

Tình địch vừa nói xong câu đó, hệ thống liền nhắc nhở:

“Độ hảo cảm của Tình địch tăng 10, tổng độ hảo cảm 30.”

Tâm tình của Tô Lạc Y không bởi vì độ hảo cảm mà vui vẻ lên, nằng nhanh chóng đi theo sau Phù Lãm. Phù Lãm về phía rừng rậm tiếp tục đi săn thú. Nháy mắt đã bắt được mấy con thỏ và gà rừng, Tô Lạc Y cảm khái sức chiến đấu của thú nhân quả nhiên rất mạnh. Phù Lãm bắt lấy con mồi sau đó liền đem con mồi ném cho Tô Lạc Y đi phía sau hân. Cũng may hiện tại cùng là thú nhân, nên sức lực của Tô Lạc Y cũng lớn, nhưng một lát sau nằng cũng không bắt được con mồi. Nhìn Phù Lãm bắt thêm con mồi, Tô Lạc Y nói:

“Con mồi này đã rất nhiều, chúng ta đến lúc trở về rồi.” Chủ yếu là nằng cơm trưa còn chưa ăn, hiện tại đã rất đói bụng.

Phù Lãm bắt con mồi cũng không phải lông tóc không bị thương. Hân vừa rồi còn bị một con điều hầu từ phía trên phi xuống dưới kẹp làm bị thương cánh tay. Tô Lạc Y định băng bó cho hân, nhưng nhìn hai người quần áo hai người chỉ đủ che đậy thân thể liền từ bỏ:

“Thương thế của người cũng phải xử lý một chút, chúng ta hiện tại trở về được không?”

Phù Lãm nghe Tô Lạc Y nói xong, bước chân liền dừng lại. Tô Lạc Y thở phào nhẹ nhõm, rốt cuộc cũng đi về. Phù Lãm không quan cánh tay đang bị thương, mà là nhìn Tô Lạc Y, trầm giọng nói:

“Người nếu không thích ăn thỏ, ta đây bắt gà rừng, không thích ăn gà rừng ta có thể săn báo cho người. .... Người muốn ăn cái gì, ta đều có thể tìm cho người, nhưng người không được ăn hoa có hình thù kì lạ kia có được không?”

Tô Lạc Y nghĩ đến chính mình mạng độc nầm, cười nói:

“Người đang nói những cái nầm đó? Ta không có muốn ăn nầm, chỉ là cảm thấy đẹp nên mạng trên đầu mà thôi. Hơn nữa nầm ta cùng Nguyễn Nguyễn ăn đều không có độc.”

Phù Lãm nhấp môi:

“Ta có một đệ đệ, đệ ấy rất thích những bông hoa xinh đẹp kì quái đó.”

Tô Lạc Y ngược mắt. Phù Lãm trong lòng như là bị một cục đá đè nặng:

“Có một ngày hắn cần đóa hoa đó, đã...chết rồi.”

Hai người đứng ở rừng rậm đều trầm mặc. Tô Lạc Y không đành lòng xem bộ dạng này của hắn, tiến lên ôm lấy hắn:

"Được, về sau ta sẽ không chạm vào hoa kỳ quái đó nữa."

Phù Lãm gất gao hồi ôm lấy nàng, như là sợ mất đi nàng giống đệ đệ hắn:

“Ngươi đừng rời khỏi ta, không cần rời đi, không được rời bỏ ta.”

Tô Lạc Y thở dài, đứa nhỏ này hắn là nghĩ đến đệ đệ hắn đi. Vỗ vỗ hắn, phát giác hắn sau lưng cũng có vết thương, bắt đắc dĩ nói:

“Được rồi, chúng ta hiện tại trở về nhà, miệng vết thương của ngươi còn phải băng bó một chút.”

- - - - -

Anh đồ YY nhà mình rồi ☐☐

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Giúp Tình Dịch Ấp Trứng (9)

Sự kiện nảm độc qua đi, Phù Lãm đối nàng càng tốt, Nguyễn Sơ Nhụy cũng biết nguyên nhân ngày đó Phù Lãm tức giận, còn cố ý tới cửa xin lỗi.

Mỗi ngày thời điểm Phù Lãm cùng giống đực trong nhóm đi ra ngoài săn thú, Tô Lạc Y đều cùng tình dịch đi cùng nhau, khi hái hạt thông hoặc là nhặt đã quả, tình dịch đối nàng độ hảo cảm cũng chậm rãi bay lên.

Nhiều lần cùng tình dịch nói chuyện phiếm, Tô Lạc Y cũng rõ cuộc rõ hai giống đực của tình dịch.

Ngày đó ngăn Phù Lãm là thú nhân tóc vàng, tên là Thần Kim, nguyên thân là một kim mao sư tử.

Một giống đực khác ánh mắt âm trầm, tên là Càng Chính, là phụ thân mấy cái con rắn nhỏ kia.

Tình dịch có được hai thú nhân giống đực mạnh mẽ nhất trong bộ lạc, tự nhiên sẽ không thiếu ăn thiếu uống.

Nhưng là ở thể giới thú nhân này, khí hậu cùng các thể giới Tô Lạc Y trải qua bất đồng, không có xuân hạ thu đông bốn mùa, mà là chỉ chia làm mùa ấm cùng mùa lạnh.

Hiện giờ đang đứng ở giữa mùa ấm, các thú nhân đều sẽ nỗ lực mà tồn trữ đồ ăn, dùng để vượt qua mùa lạnh dài phía sau.

Tô Lạc Y không biết mùa lạnh khi nào đã đến, hỏi Phù Lãm, Phù Lãm chỉ là nói chờ thời tiết lạnh, chính là mùa lạnh đã đến.

Cùng tình dịch nói chuyện phiếm, Nguyễn Sơ Nhụy nghe nàng thuật lại, cười nói: “Hiện tại mùa lạnh vừa mới qua đi không lâu, mùa lạnh tiếp theo hắn là còn có thời gian rất lâu. Ngươi xem hoa bên kia, chỉ có mùa ấm bắt đầu mới có thể nở rộ, ta nghĩ đại khái chờ lá cây đều rơi xuống, liền đến mùa lạnh.”

Nghe xong Nguyễn Sơ Nhụy giải thích, Tô Lạc Y hậu tri hậu giác phát hiện, tình dịch kỳ thật là ở dùng hiện đại bốn mùa tới phân chia mùa ấm mùa lạnh.

Bất quá hắn là cũng tương đối đáng tin cậy đi.

Hai người ở Nguyễn Sơ Nhụy trong phòng một bên làm quần áo, một bên nói chuyện phiếm.

Tô Lạc Y tuy rằng sẽ không làm quần áo, nhưng là cũng chơi đùa theo chữ thập, biết kim chỉ là dùng như thế nào, đối chiếu Nguyễn Sơ Nhụy động tác cũng có thể cấp Phù Lãm làm ra một kiện quần áo.

Nguyễn Sơ Nhụy nhớ tới đêm qua nàng giống đực nhóm đối nàng nhắc nhở, liền nói: “Hiện tại đúng là thời điểm tồn trữ lương thực, nghe nói có một nhóm bộ lạc thú nhân không đi săn thú, mà là đi đoạt đồ ăn của bộ lạc khác. Ngươi một mình một người ở nhà thời điểm phải cẩn thận một ít.”

Tô Lạc Y nhìn nhìn Nguyễn Sơ Nhụy té cánh tay nhể chân nhể, bĩu môi nói: “Ta cảm thấy ngươi vẫn là lo lắng cho mình đi, ngươi như vậy gầy yếu. Nếu là gặp được chuyện gì lớn tiếng kêu ta, ta liền ở ngươi bên cạnh.”

Nguyễn Sơ Nhụy ngẩn ra, ngượng ngùng cười cười, “Thật là phiền toái người!”

Nàng giống được nhóm cũng là như thế này cùng nàng nói, nàng gặp được nguy hiểm thời điểm liền đi kêu Bạch lão hồ.

Chỉ là chính mình chủ động đi cầu nàng cùng làm nàng chủ động yêu cầu tới trợ giúp chính mình, chính là hai khái niệm!

Nguyễn Sơ Nhụy khoe miệng gọi lên, lòng thú nhân tư đơn thuần, thật đúng là dễ lừa!

Tô Lạc Y chính thật cẩn thận mà dùng cốt châm khâu vá quần áo, cảm thấy cánh tay bị giống rơi xuống thứ gì.

Nàng không thêm để ý run lên cánh tay.

Nhưng không trong chốc lát, kia đồ vật lại triển đi lên.

Tô Lạc Y trong lòng căng thẳng, trong căn phòng này chỉ có nàng cùng Nguyễn Sơ Nhụy.

Còn có năm con xà nhỏ.....

Nàng chậm rãi quay đầu lại, quả nhiên nhìn đến một tiểu thanh xà dài nửa thước ghé vào cánh tay nàng, cùng nàng đối diện, xà nhỏ còn lộ ra lấy lòng.

Tiểu thanh xà nhìn đến tròn mắt kim sắc quen thuộc, cong xà mắt, hưng phấn le lưỡi.

Tô Lạc Y bị hành động này dọa chết khiếp, nhưng nàng vẫn không nhúc nhích.

Nghe nói gặp được xà về sau không thể động.

Hồ đồng đối xà đồng.

Tiểu thanh xà thấy Tô Lạc Y bất động, thò qua đầu muốn cho nàng sờ chính mình.

Nhưng mà Tô Lạc Y càng thêm không dám động, có chút run rẩy mà đối Nguyễn Sơ Nhụy nói: “Nguyễn Nguyễn a, nhà người hài tử lại nghịch ngợm!”

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Giúp Tình Dịch Ấp Trứng (10)

Nguyễn Sơ Nhụy cười nói: “Thoạt nhìn tiểu thanh thực thích người!”

Tô Lạc Y: Ta không tiếp thu luyện ái vượt chủng tộc.

Tiểu thanh xà thấy Tô Lạc Y vẫn luôn lạnh mặt, có chút ủy khuất bẹp miệng trở về tìm mẹ.

Tô Lạc Y thấy nó đi xuống, nhẹ nhàng thở ra, hỏi: “Chúng nó lớn lên rất nhanh nha!”

Nguyên bản bắt quá hơn mười centimet, hiện tại đã nửa thước.

Bất quá càng lớn càng dọa người, Tô Lạc Y nhớ tới chính mình trước kia chơi đùa một cái tay du, kêu tham ăn xà đại tác chiến, cũng là thực đáng yêu con rắn nhỏ, kết quả càng lớn càng ăn ngó sen. (đoạn này Vịt không biết phải ed sao luôn -.-!)

Nguyễn Sơ Nhụy nghe xong Tô Lạc Y nói, trong mắt hiện lên một đợt hoảng loạn, nói: “Ta cũng không nuôi hài tử qua, này vẫn là lần đầu tiên, có thể là ăn nhiều đi!”

Tô Lạc Y gật gật đầu, “Ta cũng không nuôi qua.”

Nguyễn Sơ Nhụy cúi đầu, nói sang chuyện khác nói: “Bọn họ cũng nên mau trở lại đi?”

Tô Lạc Y nhìn nhìn sắc trời, “Đúng là phải về tới rồi.”

Vừa dứt lời, cửa đã bị đẩy ra, Thần Kim cùng Càng Chính đem con mồi bắt được kéo tiến vào.

Thần Kim sang sàng cười, lấy ra một chuỗi thủy tinh xuyên thành chuỗi, nói: “Nguyễn Nguyễn, người xem ta hôm nay ở giao dịch tràng đổi được, đẹp hay không đẹp?”

Lấy Tô Lạc Y ánh mắt tới xem, này bất quá là một cái lắc tay thủ công thô ráp, hàng via hè hai khối tiền một chuỗi đều so cái này tinh xảo hơn.

Nhưng mà ở thế giới thú nhân, châu liên như vậy đã là rất khó được.

Nguyễn Sơ Nhụy kinh hi nói: “Oa! Thật xinh đẹp! Thực quý đi?!”

Thần Kim cười nói: “Người thích liền tốt.”

Tô Lạc Y xem tình địch bị sủng ái tới bộ dáng tiểu nữ nhân, khóe miệng gợi lên.

Nguyễn Sơ Nhụy đem châu liên mang ở trắng tinh như tuyết trên cổ tay, hỏi: “Đẹp hay không đẹp?”

Thần Kim gật đầu, “Đẹp.”

Càng Chính cấp Nguyễn Sơ Nhụy giao dịch một đôi giày mềm mại.

Nguyễn Sơ Nhụy mặc thử, đối Càng Chính nói: “Thực thoải mái.”

Tô Lạc Y khụ một tiếng, lại nhìn tiểu thanh xà đang trườn lại đây, đối mặt với ba người nói: “Uy uy uy! Đợi chút lại tú ân ái a! Hải từ các người lại triển lại đây!”

Nguyễn Sơ Nhụy đem úy khuất đem tiểu thanh xà bắt lấy tới, đối Tô Lạc Y nói: “Tiểu thanh thật sự thực thích người! Người muốn hay không sờ nàng?”

Tiểu thanh xà nháy màu xanh lục xà đồng, tràn đầy chờ mong phun tia lưỡi.

Tô Lạc Y ha hả cười, “Không được, tay ta không sạch sẽ. Phù Lãm cũng nên mau trở lại, ta muốn đi về trước.”

Nghe vậy, tiểu thanh xà mắt mát cúi đầu.

Nguyễn Sơ Nhụy nói: “Kia được rồi, có thời gian lại cùng nhau làm quần áo.”

Tô Lạc Y gật đầu, ánh mắt chạm được Nguyễn Sơ Nhụy trên tay thủy tinh châu liên, chân thành nói: “Thật sự thật xinh đẹp.”

Nguyễn Sơ Nhụy cong cong đôi mắt.

Đi trở về chính mình gia trên đường, hệ thống nói: “Tình địch tổng hảo cảm độ 40.”

Nghĩ đều tốc dâng lên độ hảo cảm, Tô Lạc Y cảm khái nói: “Xem tốc độ này, đại khái phải chờ tới tiếp theo cái mùa ẩm, mới có thể xoát tới đa độ hảo cảm.”

Hệ thống nói: “Dựa theo cốt truyện, ký chủ có thể chuẩn bị buổi tối anh hùng cứu mỹ nhân.”

Tô Lạc Y nhớ tới muốn phát sinh cốt truyện, hừ một tiếng, nói: “Manh muội tử chính là nhu nhược! Đâu giống ta?”

Nàng vừa vịn đi đến một viên đại thụ trước, hồ đồng lập loè, đột nhiên một quyền huy qua đi.

Thùng nước thô bằng gỗ theo tiếng mà vang.

Tô Lạc Y thu hồi tay, nhìn thân nằm trên mặt đất, âm thanh lạnh lùng nói: “Ta sinh khí lên ta còn sợ chính mình!”

Hệ thống trầm mặc một chút, nói: “Tay đau không?”

Tô Lạc Y trừu trừu cái mũi, kiên cường nói: “Không đau!”

Hệ thống: Thoạt nhìn đúng là không đau.

Tô Lạc Y đem đánh gãy thân cây kéo hướng nhà mình đi, nàng phải làm trương giường.

Rốt cuộc không nghĩ vừa tỉnh tới liền đối mặt lều trại nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Giúp tình địch ấp trứng (11)

Phù Lãm từ ngày đó cùng Tô Lạc Y thân mật tiếp xúc? Mỗi ngày buổi tối đều sẽ hướng nàng cầu - hoan.

Nếu không phải không chỗ ở, Tô Lạc Y cũng không muốn cùng Bạch lão hồ này ở cùng nhau!

Thú nhân đều tương đối thoáng, nhưng là Phù Lãm rất có phong độ thân sĩ, Tô Lạc Y không đồng ý, Phù Lãm liền cố nén không chạm vào nàng.

Tô Lạc Y nghĩ thăm thể giới thú nhân cũng có Liễu Hạ Huệ!

Dọn về thân cây đại thụ, Tô Lạc Y thực mau liền dùng móng vuốt làm ra một cái ván giường.

Bởi vì trong phòng không tính chen chúc, Tô Lạc Y làm tốt một trương giường lớn, lại làm ra tới một ít gia cụ nhỏ.

Nhìn có móng vuốt chút sừng đỏ, cùng một đám gia cụ thoát nhìn không xong đến cực điểm, Tô Lạc Y thở dài, "Khoa học kỹ thuật duy nhất là sức sản xuất -- thật tương niệm niệm cao su....."

Hệ thống: "....." Vì cái gì ký chủ nhà nó luôn không thể lo suy nghĩ như thế nào hoàn thành nhiệm vụ? Kí chủ rác rưởi chỉ biết ngồi chơi.

Tô Lạc Y đem phòng sửa sang lại, Phù Lãm cũng vừa vặn đã trở lại.

Thấy trong phòng nhiều thêm một cái giường, sắc mặt của hắn rất nhanh liền lạnh xuống.

Phù Lãm nói: "Người không phải vẫn luôn muốn làm bạn lữ của ta sao?"

Tô Lạc Y nói: "Đó là trước kia, hiện tại ta cũng không muốn một bạn lữ."

Phù Lãm nhấp môi, đem con mồi đánh tới đặt ở một bên, sắc mặt dỗi dỗi, đem một chuỗi vỏ sò màu sắc rực rỡ ném tới bên người Tô Lạc Y, tức giận nói: "Tặng cho người."

Tô Lạc Y nhặt vỏ sò lên, cười nói: "Cái này mang bằng cách nào."

Phù Lãm vì vụ trương giường làm bất mãn, ánh mắt cũng lè lên nhiều không kiên nhẫn, "Có thể treo ở trên cổ, cũng có thể dùng đeo ở trên tay."

Tô Lạc Y gật gật đầu, bắt quả nàng luôn không thích loại đồ vật này, liền đem vỏ sò treo ở đầu giường.

Thú nhân giống đực ra ngoài săn thú cơ hồ đều là đi sớm về trễ, nhưng từ ngày ăn đồ ăn chín uống sôi, lại ăn thịt tươi liền có chút không khoẻ.

Vì thể giống đực của Nguyễn Sơ Nhụy sẽ ở giữa trưa trở về ăn cơm, buổi chiều lại đi săn thú.

Mà Phù Lãm đều phải về nhà trước Tô Lạc Y nấu cơm cho nàng...

Tô Lạc Y một bên rửa rau một bên cùng hệ thống nói: "Ta sẽ hái trái cây."

Hệ thống: "Người có hái cũng sẽ nấu cơm chắc."

Tô Lạc Y: "Ta sẽ hái nấm."

Hệ thống: "Người cũng sẽ không nấu cơm."

Tô Lạc Y: "Ta sẽ khâu vá quần áo."

Hệ thống: "Người vẫn sẽ không nấu cơm."

Tô Lạc Y: "Người sẽ cái gì?"

Hệ thống: "....." Nói không lại với nàng.

Hai người ăn cơm trưa xong, Phù Lãm lại ra cửa săn thú.

Tô Lạc Y nhớ tới trong nhà có nhiều con mồi chết, nghĩ hẳn là nên nuôi một ít con mồi.

Kế hoạch có thể cùng tình địch thảo luận một chút, rốt cuộc tình địch hiện tại đã bắt đầu trồng rau.

Tới nhà Nguyễn Sơ Nhụy, Tô Lạc Y gõ cửa, còn không có gõ hai cái, cửa đã bị mở ra, một hài tử còn chưa tới đầu gối nàng, giọng nói đáng yêu: "Mẫu

thân ~ mẫu thân ~"

Tô Lạc Y như tao sét đánh, nàng run thanh âm hỏi hệ thống: "Hệ thống, nguyên chủ khi nào có con?"

Hệ thống nói: "Hắn là đứa nhỏ nguoi ấp đi, đứa nhỏ ngốc."

Tô Lạc Y cúi đầu xem này nấy oa, tiểu hài tử ngẩng đầu lên, một đôi mắt xanh biếc đôi mắt lóe lên tia chờ mong.

Là một con răng nhỏ!

Nguyễn Sơ Nhụy lúc này cũng đã ra tới, bế lên đứa nhóc lên, nói: "Đó không phải mẫu thân con, trước tiên chúng ta đem đồ ra ăn ăn!"

Hơn nữa mắt xanh lục, trông đáng yêu vô đối.

So với hình răn, vẫn là đứa nhóc càng đáng yêu, làm người nhịn không được muốn cắn một ngụm, thịt trên bụng nộn nộn mềm mềm.....

Tô Lạc Y lắc đầu, đem trong đầu tạp niệm ném ra, nói: "Mấy cái nhóc này lớn lên thật nhanh!"

Mới mấy ngày liền đã lớn đến vậy!

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Giúp tình dịch ấp trứng (12)

Nguyễn Sơ Nhụy cười nói: "Có thể là do ăn nhiều đi."

Tô Lạc Y "A" một tiếng, nói: "Vậy buổi chiều nguoi chuẩn bị làm cái gì?"

Nguyên trong thế giới, Nguyễn Sơ Nhụy đêm nay gặp hiểm, sau được Phù Lãm giúp, hai người cũng là bởi vì việc này đính ước.

Nhưng hiện tại, Tô Lạc Y tỏ vẻ nàng sẽ hào hào bảo hộ tình dịch.

Hệ thống: "Còn có năm cái hài tử."

Tô Lạc Y sắc mặt tối sầm, nói: "Ta chỉ ấp mấy cái trứng mà thôi, nhưng đều là tình dịch cực khổ sinh hạ."

Tiểu thanh xà com nước xong, lại nháy đôi mắt nhìn về phía Tô Lạc Y.

Hệ thống: "Nguoi không sờ nhi tử của nguoi sao? Xem ánh mắt hắn đáng thương."

Tô Lạc Y hỏi hệ thống: "Ký chủ có thể che chắn không?"

Hệ thống: "Nguoi xác định nguoi muốn che chắn bàn tay vàng sao?"

Tô Lạc Y: "....."

Nguyễn Sơ Nhụy trấn an tốt năm con răn nhỏ, răn nhỏ ăn uống no đủ, đều lười biếng nằm ở trên giường chuẩn bị ngủ.

Tô Lạc Y xem tình dịch bận rộn, có chút cảm khái, "Kế hoạch hoá gia đình thật là tốt."

Hệ thống: "Muốn dựa theo kế hoạch hoá gia đình, sẽ không có nguoi."

Nguyên thế giới Tô Lạc Y có một anh trai, dựa theo kế hoạch hoá gia đình, một nhà chỉ có thể sinh một con.

Tô Lạc Y lập tức sửa miệng, "Hai đứa là tốt nhất!"

Hệ thống tỏ vẻ, nó không muốn cùng kí chủ rác rưởi nói chuyện.

Nguyễn Sơ Nhụy lười nhác vờn vai, mang rô cùng Tô Lạc Y đi ra cửa.

Tình dịch ở trong rừng rậm có mảnh đất trống, nơi đó thổ nhưỡng phì nhiêu, địa phương lại tương đối bí ẩn.

Tô Lạc Y cũng không biết tình địch làm ra hạt giống như thế nào, theo nàng làm nhiệm vụ suy đoán, đại khái lại là bàn tay vàng.

Nghĩ vậy, Tô Lạc Y thật muốn khóc, tình địch có bàn tay vàng, nàng chỉ có biết trước cốt truyện cùng bàn tay vàng giả là hệ thống.

Hai người thu đồ ăn, sắc trời đã có chút tối sầm, Nguyễn Sơ Nhụy do dự nói: “Lạc Y, chúng ta trở về đi.”

Tô Lạc Y gật đầu, “Được thôi.”

Nguyễn Sơ Nhụy nghĩ tới vấn đề của mình, đôi mắt xoay chuyển.

Trong chốc lát sau, Nguyễn Sơ Nhụy đem công cụ trong tay đưa Tô Lạc Y, nói: “Ta nhớ tới còn có chuyện, ngươi đi về trước, ta chút nữa liền trở về.”

Tô Lạc Y nói: “Ta đi cùng ngươi.”

Nguyễn Sơ Nhụy ổn định tâm tình: “Không xa, ta đi một mình tốt hơn, hoặc là ngươi ở chỗ này chờ ta?”

Tô Lạc Y nhận thấy được tình địch không muốn nàng đi theo, nghĩ nghĩ, nói: “Kia được rồi, ta sẽ ở chỗ này chờ ngươi. Ngươi đi nhanh về nhanh.”

Nguyễn Sơ Nhụy cười cười, hướng tới rừng rậm đi đến.

Nàng có không gian linh tuyến, trong không gian còn có một cái nhà gỗ cùng một khoảng lớn đất trống, còn có rất nhiều hạt giống. Nàng vốn nghĩ, mình ở trong không gian gieo trồng rau dưa, nhưng lại bị nhắc nhở cấp bậc không đủ.

Chờ đến cấp bậc đủ rồi, chính là, có thể bị sử dụng thổ địa hữu hạn, nàng cũng chỉ ở ngoại giới gieo trồng một ít rau dưa.

Lần này là cấp bậc tăng lên khen thưởng một hạt giống anh đào, nàng muốn trực tiếp đem giống cây anh đào này trồng ở bên ngoài, như vậy về sau ngắt lấy cũng sẽ không bị hoài nghi.

Đem anh đào trồng xuống, lại rót một ít nước linh tuyến, nàng lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Nhìn thời gian, cũng không biết Lạc Y có sốt ruột chờ nàng hay không.

Nguyễn Sơ Nhụy đứng lên, đem công cụ thu thập thật tốt, chuẩn bị trở về.

“Ôi? Nơi này có một giống cái?”

“Vẫn là giống cái thật xinh đẹp!”

“Thật vậy chẳng thật vậy chẳng? Ta nhìn xem ta nhìn xem!”

Nguyễn Sơ Nhụy lui về phía sau một bước, cảnh giác nhìn không biết từ chỗ nào xuất hiện tới ba thú nhân giống đực, “Các ngươi là ai?”

Nàng là một người xuyên việt, đối với thú nhân trong bộ lạc đều quen biết cả, nhưng mấy thú nhân kia rất cao lớn, Nguyễn Sơ Nhụy cảm thấy đều rất xa lạ.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Giúp tình địch ấp trứng (13)

Nhưng trực giác nói cho nàng, những thú nhân này không phải thú nhân trong bộ lạc.

Thú nhân dẫn đầu mở miệng: “Cái giống cái này thật xinh đẹp nha! Chúng ta đoạt nàng về làm nô lệ đi!”

Nguyễn Sơ Nhụy khuôn mặt nhỏ trắng bệch.

Thế giới thú nhân có quan hệ bạn hữu, cũng có quan hệ nô lệ. Người bị đánh dấu như nô lệ thì không còn là “Thú nhân”, mà chỉ có thể xem làm vật phẩm giao dịch.

Bất quá trong mỗi bộ lạc, giống cái đều hi hữu, cho nên nô lệ giống cái rất ít.

Bên kia, các thú nhân sôi nổi tán đồng, Nguyễn Sơ Nhụy liền cất bước chạy.

Thế lực của thú nhân giống đực so với nàng mạnh hơn rất nhiều, chạy được vài bước, nàng đã bị thú nhân đầu đàn tóm lấy.

Nguyễn Sơ Nhụy rất muốn dùng tới không gian linh tuyến, thế nhưng không gian lại quá nhỏ, dưới tình huống nguy hiểm thì không được tiến vào.

Ưu nhã như nàng nháy mắt cũng muốn mắng người.

“Lạc Y! Lạc Y! Mau tới cứu! Ừm...”

Thú nhân đầu đàn nhanh chóng bịt lấy miệng nàng, âm thanh lạnh lùng: “Còn dám gọi người? Gọi thêm tiếng nữa ta trực tiếp bóp gãy cổ ngươi!”

Nguyễn Sơ Nhụy đau đến chảy nước mắt.

Từ khi xuyên qua tới nay, đây vẫn là lần đầu tiên Nguyễn Sơ Nhụy một mình đối mặt với nguy hiểm.

Đã biến thành Bạch lão hồ, Tô Lạc Y lúc này đang ở một bên nhìn coi tình huống trong sân.

Căn bản nàng không trực tiếp ra mặt đối địch, mà chỉ luôn theo đuôi tình địch, thời điểm thấy Nguyễn Sơ Nhụy tay không biến ra một cây anh đào cao nửa thước, Tô Lạc Y liền chứng thực suy đoán của mình.

Nguyễn Sơ Nhụy có không gian.

Mà chờ đến khi ba thú nhân giống đực cường tráng xuất hiện, Tô Lạc Y bốn chân đều mềm.

Một chọi ba, nàng cảm thấy không hề có phần thắng.

Hệ thống nói: “Dùng sĩ chân chính, có gan trực diện thâm đàm nhân sinh, có gan chính diện cường đại thú nhân*. Đi thôi! Anh hùng của ta!”

*Đoạn này ta không hiểu, nàng nào hiểu góp ý hộ ta nha!

Tô Lạc Y: “.....”

Hồ đồng nheo lại, Tô Lạc Y hít một hơi sâu.

Mặc kệ như thế nào, tình địch nàng cũng phải cứu.

Nhân lúc ba thú nhân kia chưa chuẩn bị, Tô Lạc Y nhanh chóng nhào lên trước, hồ trảo mãnh liệt chém ra, lại hướng tên khác đâm tới, nàng đem Nguyễn Sơ Nhụy xách lấy*, nhanh chóng biến mất trong tầm mắt ba thú nhân kia.

*Nguyên văn là cắn lấy

Toàn bộ quá trình không đến mười giây, ba thú nhân kia chỉ thấy trước mắt xuất hiện một đạo bóng trắng, sau đó tiểu nô lệ trên tay liền không thấy đâu.

Ba thú nhân: “.....”

Tô Lạc Y mang theo Nguyễn Sơ Nhụy chạy một hồi, đến nơi an toàn nàng dừng lại, lúc này mới khôi phục hình người.

Hốc mắt Nguyễn Sơ Nhụy đã hồng cả lên, nàng ghé vào lồng ngực Tô Lạc Y khóc nức nở.

Tô Lạc Y: “.....” Hơ, ta biết ta làm anh hùng cứu mỹ nhân, người ước gì sẽ được gả cho ta, nhưng nước mắt nước mũi người vẫn nên tự mình lau đi thì tốt hơn!

Lúc này cũng không phải lúc Nguyễn Sơ Nhụy, Tô Lạc Y đành phải yên lặng để tình địch ở trên người mình lau chùi nước mắt.

Nguyễn Sơ Nhụy khóc xong, thấp giọng nói: “Thật cảm ơn người, nếu không phải người tới kịp, ta.....”

Tô Lạc Y sờ đầu tiểu tình địch: “Không có gì, chúng ta không phải bằng hữu sao?”

Hệ thống: “Hào cảm +20, tổng điểm hào cảm 60.”

Đôi mắt Nguyễn Sơ Nhụy hồng toàn bộ, như chú thỏ con bị kinh sợ.

Tô Lạc Y nói: “Được, chúng ta nhanh chóng trở về.”

Nếu ba thú nhân kia đuổi theo, Tô Lạc Y không nắm chắc nàng có thể chạy trốn.

Tốc độ loài hồ cũng thực mau, ba thú nhân kia đối với địa hình nơi này lại không quen thuộc, cho Tô Lạc Y mới có thể cứu Nguyễn Sơ Nhụy an toàn ra ngoài.

Sau chuyện này, quan hệ của Nguyễn Sơ Nhụy cùng Tô Lạc Y càng thêm thân thiết, hai bộ lạc thú nhân cũng nằm ngay cạnh nhau, hai bên qua lại cũng càng ngày càng thường xuyên.

Tô Lạc Y rất ít cùng những thú nhân khác giao lưu, một là bởi vì nàng lười, hai cũng là bởi vì nàng lười.....

Trừ bỏ nhà của Nguyễn Sơ Nhụy, khoảng cách gần nhất từ nhà nàng tới một nhà thú nhân khác ước chừng cũng chỉ có 50 mét.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Giúp tình địch ấp trứng (14)

Bọn nhỏ nhà Nguyễn Sơ Nhụy lớn lên thực mau, mùa ẩm vừa qua đi một nửa, Càng Thanh cũng đã cao lên không ít.

Càng Thanh chính là con tiểu thanh xà.

Tô Lạc Y biết điều này từ hệ thống, thú nhân trưởng thành rất nhanh, nhưng phải đợi đến mười mùa ẩm mùa lạnh, biến hóa mới có thể thành thực.

Rất nhỏ đều sung sướng trưởng thành, chỉ là Càng Thanh sẽ thường xuyên đi tìm Tô Lạc Y.

Sáng sớm.

Tô Lạc Y mở mắt ra, đồng hồ sinh học nói cho nàng, lúc này hẳn là nên rời giường ăn cơm.

Nàng vừa muốn xốc chăn ngồi dậy, phát giác trên eo giống như bị quần bởi cái gì đó.

Thanh âm Tô Lạc Y lạnh lùng: “Càng Thanh! Ngươi ra đây cho ta!”

Nghe xong tiếng rống của Tô Lạc Y, một cái đầu rắn nhỏ màu xanh lá liền chui ra, xà đồng mang theo sự lấy lòng như ẩn như hiện, còn dùng đầu cọ cọ vào cổ Tô Lạc Y.

Tô Lạc Y tỏ vẻ sống không còn gì luyến tiếc nhìn về phía Phù Lãm đang nấu cơm bên kia, “Phù Lãm mau tới đây đem hùng hài tử* này lấy ra!”

*hùng hài tử:

Phù Lãm đem cơm đã nấu bùng lên trên bàn, đi qua đem Càng Thanh cầm ở trong tay, nghiêm túc hướng Tô Lạc Y nói: “Đây là xà hài tử, không phải hùng hài tử.”

Tô Lạc Y nghĩ nghĩ, cảm thấy hùng hài tử khả năng sẽ đáng yêu hơn một ít.

Càng Thanh ủy khuất mếu máo, “Lạc Y Y không thích Càng Thanh sao?”

Nghe được lời nói này của tiểu thanh xà, Tô Lạc Y cũng không có kinh ngạc, nàng ngược lại thuận miệng nói: “Ta thích chính mình.”

Rửa mặt xong, Tô Lạc Y cầm đĩa ăn cơm, làm lơ Càng Thanh bên kia đang sắp khóc.

Cuối cùng vẫn là Phù Lãm nhìn không được, gấp cho Càng Thanh chút thức ăn, Càng Thanh lúc này mới ngừng thút thút, bực mình ăn cơm.

Phù Lãm như cũ muốn đi ra ngoài săn thú, hần sờ sờ đầu Tô Lạc Y, nói: “Ngươi phải chú ý một chút, nếu cảm thấy bên cạnh không thích hợp, hay gặp phải nguy hiểm thì phải lập tức vào rừng tìm ta.”

Tô Lạc Y nói: “Yên tâm, trong bộ lạc không có mấy người có thể đánh thắng ta.”

Sức chiến đấu của lão hổ đều tương đối cường đại, nàng lại là lão hổ, chủng loại càng thêm ưu dị, Bạch lão hổ.

Tô Lạc Y nghĩ thầm, nàng cũng không hề áp lực khi có thú nhân khác muốn khiêu chiến với mình.

Phù Lãm cười, vỗ vỗ đầu nàng, “Gặp nguy hiểm phải chạy thật nhanh, thế nhưng phía sau rừng rậm có một vũng bùn ăn thịt người*, đi tới đó phải nhớ vòng qua.”

*nguyên tác là "ăn thịt người ướt bùn" ta cũng không hiểu lắm nên ta viết đại đấy! Tiểu khả ái nào biết nghĩa nhớ góp ý hộ editor nha!

Vũng bùn ăn thịt người?

Trong đầu Tô Lạc Y tính toán, ngoài miệng lại khẳng định, “Được, ta sẽ bảo vệ tốt chính mình.”

Chờ Phù Lãm ra ngoài sẵn thú, Tô Lạc Y liền mang theo Càng Thanh đi tìm Nguyễn Sơ Nhụy.

Nguyễn Sơ Nhụy nhìn thấy Càng Thanh, bắt đắ dĩ hướng Tô Lạc Y cười nói: “Liền biết hấn đi tìm nguoi, thật là phiền toái nguoi.”

Tô Lạc Y nhìn nhóm rắn nhỏ trong phòng, lắc đầu nói: “Không phiền toái, nguoi mới vất vả.”

Ban ngày chăm sóc hải tử, buổi tối còn phải bồi hai tên thú nhân...

Tô Lạc Y nói: “Đúng rồi, ta muốn vào rừng đi dạo, nguoi muốn đi cùng không?”

Nguyễn Sơ Nhụy do dự một chút: “Ta không thể đi được, ta còn phải chăm sóc bọn nhỏ.”

Nhớ tới rừng rậm tương đối nguy hiểm, Tô Lạc Y cũng không muốn tình địch gặp nguy, “Được rồi, nguoi phải tự bảo vệ mình thật tốt đấy.”

Càng thanh nói: “Ta sẽ bảo hộ mẫu thân thật tốt!”

Mặt khác mấy cái con rắn nhỏ cũng đều nói: “Ta cũng có thể bảo hộ mẫu thân!”

Tô Lạc Y cười, “Các nguoi không gây thêm phiền toái cho mẫu thân các nguoi là tốt lắm rồi.”

Từ nhà Nguyễn Sơ Nhụy rời đi, Tô Lạc Y muốn đi xem vũng bùn ăn thịt người trong truyền thuyết.

Nếu nàng đoán không sai, chỗ đó chính là một mảnh đầm lầy.

Hành tẩu trong rừng rậm, Tô Lạc Y thật cẩn thận quan sát tình huống chung quanh, sợ sẽ gặp phải nguy hiểm.

Hệ thống nói: “Kí chủ thật sự làm mất mặt loài hổ.”

Tô Lạc Y biện giải: “Ta chỉ sợ làm bẩn quần áo thôi.”

.....

- - - - -

Độc giả bà con hãy đoán xem thế giới sau là gì? Ai có câu trả lời đúng chương sau sẽ tặng bạn đó 🍀 □

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Giúp tình địch ấp trứng(15)

Edit: Đình

Beta:Hòa

Hệ thống cầm nín đi một bước rồi ba bước do dự, đây là sợ làm dơ quần áo?

Tô Lạc Y nhìn rừng rậm to lớn, hỏi:

"Hệ thống, cái đầm lầy kia ở đâu?"

Hệ thống trầm mặc.

Tô Lạc Y lại nói: "Bàn tay vàng bàn tay vàng, đầm lầy ở đâu?"

Hệ thống thờ dài:

"Đi hướng nam đi."

Tô Lạc Y dừng lại bước chân nhìn bốn phía, nói:

"Có chắc là đi đúng hướng sao?"

Hệ thống:

"....."

Dưới sự chỉ dẫn không đáng tin của hệ thống, Tô Lạc Y rốt cục cũng tìm được một vùng đầm lầy. Nhìn đầm lầy nhỏ ước chừng chỉ có chín mét vuông, Tô Lạc Y ném xuống đầm một cục đá. Chỉ chốc lát sau, cục đá liền chậm rãi chìm xuống. Tô Lạc Y tạt miệng, tán thưởng một chút sự thiên nhiên kỳ diệu, lại nhìn kỹ xem địa hình, liền xoay người trở về.

.....

Mùa ẩm trời qua rất mau. Mùa lạnh đến...

Tô Lạc Y đã nhận ra thời tiết dần chuyển lạnh, chờ Phù Lãm sẵn thú trở về hỏi chút Phù Lãm cũng nói chuẩn bị tới mùa lạnh. Nhìn tình hình hao cảm độ đã tới 70, Tô Lạc Y gật đầu, không sai biệt lắm chỉ cần từ tới, ước chừng tới mùa ẩm kế, hao cảm độ sẽ đầy. Phù Lãm nhìn nhìn sắc trời, nói:

"Đêm nay trong bộ lạc hiển tế muốn chúng ta tập hợp ở Đại Thạch Đầu, tất cả mọi người đều muốn đi. Đại Thạch Đầu là một hòn đá lớn cứng rắn nằm trong trung tâm bộ lạc, bên cạnh Đại Thạch Đầu có một không gian mở mang, mỗi khi trong bộ lạc có chuyện quan trọng cần tuyên bố hay tổ chức tiệc đều sẽ tập trung ở đó.

Tô Lạc Y tưởng này vẫn là lần đầu tiên xem thú nhân tụ hội, không khỏi có chút kích động.

"Sắc trời cũng không còn sớm, chúng ta hiện tại liền đi qua Đại Thạch Đầu đi!"

Phù Lãm hỏi:

"Người không mang vòng cổ vỏ sò sao?"

Sau khi hấn mua tặng nàng, nó vẫn luôn bị Tô Lạc Y treo ở đầu giường, hấn còn chưa từng thấy nàng mang quá một lần.

Tô Lạc Y cười, nói:

"Ta sợ đeo va động mạnh sẽ vỡ vụn, vẫn là đem nó treo ở đầu giường cho đẹp nha!"

Phù Lãm có chút mất mát mà gục đầu xuống. Hai người tới trước đại thạch đầu, phát hiện nơi đó đã tập hợp không ít thú nhân, bên trong còn có Thần Kim và Càng Chính. Tô Lạc Y chủ động tiến lên hỏi:

"Nguyễn Nguyễn không có tới sao?"

Giống thú nhân trong thế giới loại này đại hình hoạt động, cơ hồ mỗi người đều phải trình diện. Càng Chính liếc nhìn nàng một cái, con người lãnh đạm không có một tia gọn sóng, vốn là một con rắn âm lãnh càng bởi vì trong mắt không có một tia cảm xúc mà thêm âm trầm.

Thần Kim sang sảng cười cười, giải thích nói:

"Nguyễn Nguyễn còn muốn ở nhà chăm sóc bọn nhỏ, cho nên chỉ có ta và Càng Chính tới."

Tô Lạc Y lý giải:

"À, là tương đối bận rộn."

Bất đồng với tính tình âm trầm của Càng Chính, Thần Kim là một thú nhân rộng rãi anh tuấn, hấn hỏi Tô Lạc Y:

"Người có biết vì sao tư tế hôm nay đột nhiên lại bắt chúng ta tập hợp đến nơi này không?"

Tô Lạc Y lắc đầu, Hiển Tế là ai nàng cũng không biết.

Phù Lãm đi lên trước, mũi giấm có chút thoang thoang ngăn cách Thần Kim cùng Tô Lạc Y, nói:

"Nghe nói mấy con thú nhân bộ lạc bên cạnh đến nên Hiển Tế muốn chúng ta tập hợp lại, hấn là cùng bọn họ có quan hệ."

Lúc này, ở đại thạch đầu đã tập hợp rất nhiều thú nhân, đều tò mò thảo luận Hiển Tế muốn tuyên bố cái gì.

"Yên lặng một chút, ta là Hiển Tế của bộ lạc."

Hiển tế đứng ở trước đại thạch đầu, nghiêm túc nói:

"Hôm nay, ta làm đại gia tập hợp ở chỗ này, là muốn cùng đại gia tuyên bố một việc!"

Hiển tế chỉ vào đại thạch đầu và mấy cái thú nhân, kích động nói:

"Vài vị khách nhân tôn quý này là từ bộ lạc bên cạnh lại đây! Bọn họ sẽ sử dụng ký hiệu cùng tranh vẽ, còn có cả nước thánh thần kỳ! Các khách nhân tôn quý trong lúc còn ở bộ lạc chúng ta thì chúng ta phải khiêm tốn hướng bọn họ thỉnh giáo, không thể đối đãi với các khách nhân tỏ vẻ bất kính!"

Hắn nói hết một đoạn dài, dưới đại thạch đầu, các thú nhân bắt đầu riu rít lên.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Giúp tình dịch ấp trứng(16)

Edit: Đinh

Beta: Hòa

Bọn họ thật sự sẽ sử dụng ký hiệu cùng tranh vẽ sao?

"Hiển tế giống như cũng chỉ sẽ mấy cái ký hiệu, này đó thú nhân thoát nhìn tuổi còn rất trẻ, thật sự so hiển tế còn muốn lợi hại?"

"Nước thánh thần kỳ, đó là cái gì?"

"....."

Chúng thú nhân lái nhai dài dòng thảo luận. Tô Lạc Y ở trong thế giới thú nhân không có bằng hữu, sau khi xuyên qua đây cũng chỉ tiếp xúc với tình dịch.

Bất quá trong trí nhớ nguyên chủ, ký hiệu cùng tranh vẽ, đại khái chính là một loại văn tự biểu hiện hình thức, ở thế giới này chỉ có rất ít người sẽ phân biệt ký hiệu cùng tranh vẽ. Đến nỗi nước thánh thần kỳ, nàng cũng không biết.

Lúc này, một thú nhân con ngoại lai lấy ra một cái vật chứa, giương giọng nói:

"Đây là chính nước thánh thần kỳ, nó không chỉ ngọt và ngon miệng, hơn nữa có thể làm cho dũng sĩ có thêm sức lực dũng mãnh và phương diện đó!"

Tô Lạc Y khoảng cách không tính xa, ần ần có thể ngửi được hương vị của cồn.

Nàng hỏi hệ thống:

"Đây là rượu?"

Hệ thống đáp:

"Xem như rượu trái cây đi, số cồn không cao."

Tô Lạc Y kinh ngạc:

"Bọn họ như thế nào có thể ủ ra được?"

Hệ thống tạm dừng một cái chớp mắt, nói:

"Là do bộ lạc này chứa đựng đã quá quá nhiều, đánh bậy đánh bạ làm bậy làm bạ lại làm ra được."

Tô Lạc Y nhìn rượu trái cây có chút đục đục lại, đáy lòng vẫn là có chút cự tuyệt.

Ai biết đã quá này có thể không rửa sạch sẽ liền chứa đựng lên?!

Thú nhân ngoại lai đổ chút rượu trái cây, đưa cho một thú nhân giống đực đang nóng lòng muốn thử. Nhận được rượu trái cây thú nhân thực vui sướng, vội vã uống xong một chén lớn rượu trái cây. Trong chốc lát thú nhân này sắc mặt trở nên đỏ bừng, hắn nổi giận gầm lên một tiếng, một quyền nện ở trên đại thạch đầu. Đại thạch đầu thượng bị để lại một dấu vết nhọt nhọt. Bất quá cũng rất lợi hại, này cục đá dù sao cũng là tồn tại thật lâu, chất lượng cứng rắn vô cùng.

Tô Lạc Y nhận thấy được, ánh mắt ba con giống đực bên người nhìn về phía kia nước thánh, cũng đều nóng rực lên.

Nàng tuy rằng cũng thích uống đồ uống ngon miệng, nhưng nếu là rượu.

Nếu là rượu sau sẽ loạn.....

Tô Lạc Y dứt bỏ trong đầu này đó lung tung rồi loạn ý tưởng.

Hiện tế còn đứng ở đại thạch đầu thượng, xem các thú nhân đã có thêm kiến thức về uy lực của "Nước thánh", cười nói:

"Nước thánh này số lượng hữu hạn, vào đêm nay, bằng hữu tôn kính của chúng ta sẽ mang đến một ít nước thánh cùng đại gia giao dịch! Hiện tại, tất cả mọi người đều về nhà mang lên đồ ăn mỹ vị, chúng ta cùng nhau vì nước thánh tới một hồi sung sướng tự hội đi!"

Tô Lạc Y cùng hệ thống phun tào:

"Này hiện tế có tài ăn nói không bằng đẩy mạnh tiêu thụ bảo hiểm a!"

Hệ thống:

"Ừm, lạnh nhạt."

Các thú nhân đều vội vã đi trở về, Tô Lạc Y không nghĩ lại đến hồi đi một chuyến, liền đối với Phù Lãm nói:

"Người trở về lấy chút đồ ăn, ta liền ở chỗ này chờ người quay lại."

Phù Lãm gật đầu.

Thần Kim cũng gọi càn chỉnh oẻ lại, một mình một người trở về lấy đồ ăn. Tô Lạc Y tùy tiện ngồi ở trên một hòn đá nhỏ, tiếp theo cùng hệ thống tán gẫu:

"Làm gì còn như vậy phiền toái, trực tiếp chúng ta mang theo ăn lại đây không phải được rồi?"

Hệ thống: "Người muốn cùng thú nói chuyện logic sao?"

Tô Lạc Y: "....." Làm sao bây giờ hiện tại nàng cũng là thú!!!!

Hệ thống hiện tại không nói lời nào đều an tĩnh đáng yêu, vừa nói lời nói là có thể đem nàng sắc chết.

Tựa như lúc trước nàng làm hệ thống ghen hòng giống nhau. Tô Lạc Y rút ra bài học: Sự thật chứng minh, tạo nghiệp sớm hay muộn cũng bị nghiệp quật!*

*nguyên convert là: "Ra tới hỗn, sớm hay muộn phải trả lại." Đoạn này mình chỉ hiểu đại khái là như vậy có bạn nào hiểu góp ý thêm cho mình nhé ><

Khi Phù Lãm cùng Thần Kim mang theo đồ ăn đến, Nguyễn Sơ Nhụy cũng đi cùng. Hắn là muốn chiêm ngưỡng thêm kiến thức về "Nước thánh thần kỳ". Nhìn đến Nguyễn Sơ Nhụy ôm tiểu thanh xà, Tô Lạc Y nhìn không được sau này lui một bước. Con xà này thật sự không đáng yêu chút nào!

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Giúp Tình Dịch Ấp Trứng (16)

Edit: Đình

Beta: Hòa

Bọn họ thật sự sẽ sử dụng ký hiệu cùng tranh vẽ sao?

"Hiện tế giống như cũng chỉ sẽ mấy cái ký hiệu, này đó thú nhân thoát nhìn tuổi còn rất trẻ, thật sự so hiện tế còn muốn lợi hại?"

"Nước thánh thần kỳ, đó là cái gì?"

"....."

Chúng thú nhân lải nhải dài dòng thảo luận. Tô Lạc Y ở trong thế giới thú nhân không có bằng hữu, sau khi xuyên qua đây cũng chỉ tiếp xúc với tình dịch.

Bắt quá trong trí nhớ nguyên chủ, ký hiệu cùng tranh vẽ, đại khái chính là một loại văn tự biểu hiện hình thức, ở thế giới này chỉ có rất ít người sẽ phân biệt ký hiệu cùng tranh vẽ. Đến nổi nước thánh thần kỳ, nàng cũng không biết.

Lúc này, một thú nhân con ngoại lai lấy ra một cái vật chứa, giương giọng nói:

"Đây là chính nước thánh thần kỳ, nó không chỉ ngọt và ngon miệng, hơn nữa có thể làm cho dũng sĩ có thêm sức lực dũng mãnh và phương diện đó!"

Tô Lạc Y khoảng cách không tính xa, ần ần có thể ngửi được hương vị của cồn.

Nàng hỏi hệ thống:

"Đây là rượu?"

Hệ thống đáp:

"Xem như rượu trái cây đi, số cồn không cao."

Tô Lạc Y kinh ngạc:

"Bọn họ như thế nào có thể ủ ra được?"

Hệ thống tạm dừng một cái chớp mắt, nói:

"Là do bộ lạc này chứa đựng đã quá quá nhiều, đánh bậy đánh bạ làm bậy làm bạ lại làm ra được."

Tô Lạc Y nhìn rượu trái cây có chút đục đục lại, đáy lòng vẫn là có chút cự tuyệt.

Ai biết đã quả này có thể không rửa sạch sẽ liền chứa đựng lên?!

Thú nhân ngoại lai đổ chút rượu trái cây, đưa cho một thú nhân giống đực đang nóng lòng muốn thử. Nhận được rượu trái cây thú nhân thực vui sướng, vội vã uống xong một chén lớn rượu trái cây. Trong chốc lát thú nhân này sắc mặt trở nên đỏ bừng, hân hoan giậm giậm lên một tiếng, một quyền nện ở trên đại thạch đầu. Đại thạch đầu thượng bị để lại một dấu vết nhọt nhọt. Bắt quá cũng rất lợi hại, này cục đá dù sao cũng là tồn tại thật lâu, chất lượng cứng rắn vô cùng.

Tô Lạc Y nhận thấy được, ánh mắt ba con giống đực bên người nhìn về phía kia nước thánh, cũng đều nóng rực lên.

Nàng tuy rằng cũng thích uống đồ uống ngon miệng, nhưng nếu là rượu.

Nếu là rượu sau sẽ loạn.....

Tô Lạc Y dứt bỏ trong đầu này đó lung tung rồi loạn ý tưởng.

Hiện tế còn đứng ở đại thạch đầu thượng, xem các thú nhân đã có thêm kiến thức về uy lực của "Nước thánh", cười nói:

"Nước thánh này số lượng hữu hạn, vào đêm nay, bằng hữu tôn kính của chúng ta sẽ mang đến một ít nước thánh cùng đại gia giao dịch! Hiện tại, tất cả mọi người đều về nhà mang lên đồ ăn mỹ vị, chúng ta cùng nhau vì nước thánh tới một hồi sung sướng tụ hội đi!"

Tô Lạc Y cùng hệ thống phun tào:

"Này hiện tế có tài ăn nói không bằng đẩy mạnh tiêu thụ bảo hiểm a!"

Hệ thống:

"Ừm, lạnh nhạt."

Các thú nhân đều vội vã đi trở về, Tô Lạc Y không nghĩ lại đến hồi đi một chuyến, liền đối với Phù Lãm nói:

"Người trở về lấy chút đồ ăn, ta liền ở chỗ này chờ người quay lại."

Phù Lãm gật đầu.

Thần Kim cũng gọi càn càn oê lại, một mình một người trở về lấy đồ ăn. Tô Lạc Y tùy tiện ngồi ở trên một hòn đá nhỏ, tiếp theo cùng hệ thống tán gẫu:

"Làm gì còn như vậy phiền toái, trực tiếp chúng ta mang theo ăn lại đây không phải được rồi?"

Hệ thống: "Người muốn cùng thú nói chuyện logic sao?"

Tô Lạc Y: "....." Làm sao bây giờ hiện tại nàng cũng là thú!!!!

Hệ thống hiện tại không nói lời nào đều an tĩnh đáng yêu, vừa nói lời nói là có thể đem nàng sắc chết.

Tựa như lúc trước nàng làm hệ thống ghen hờn giống nhau. Tô Lạc Y rút ra bài học: Sự thật chứng minh, tạo nghiệp sớm hay muộn cũng bị nghiệp quật!*

*nguyên convert là: "Ra tới hỗn, sớm hay muộn phải trả lại." Đoạn này mình chỉ hiểu đại khái là như vậy có bạn nào hiểu góp ý thêm cho mình nhé ><

Khi Phù Lãm cùng Thần Kim mang theo đồ ăn đến, Nguyễn Sơ Nhụy cũng đi cùng. Hắn là muốn chiêm ngưỡng thêm kiến thức về "Nước thánh thần kỳ". Nhìn đến Nguyễn Sơ Nhụy ôm tiểu thanh xà, Tô Lạc Y nhìn không được sau này lui một bước. Con xà này thật sự không đáng yêu chút nào!

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Giúp Tình Dịch Ấp Trứng (17)

Sắc trời chậm rãi tối sầm, các thú nhân bắt đầu sôi nổi lấy đồ ăn của mình đem đi giao dịch, cũng có không ít người cùng thú nhân ngoại lai giao dịch rượu trái cây.

Thú nhân ngoại lai cũng rất hào phóng, thậm chí còn không do dự tặng thêm một ít rượu cho những thú nhân khác.

Các thú nhân liền lập tức yêu thứ rượu trái cây ngọt lành ngon miệng này, trong lúc nhất thời, mọi người đều mặt đỏ tới mang tai, phăng phất như đã say.

Nhóm người Tô Lạc Y năm người một rần ngồi thành một vòng tròn, trung gian phóng đầy đồ ăn, Phù Lãm cùng Thần Kim đi giao dịch một ít rượu trái cây.

Sau khi trở về, Phù Lãm đem rượu trái cây đưa cho Tô Lạc Y.

Tô Lạc Y nghĩ thầm, bên trong rượu trái cây này không biết có bao nhiêu vi khuẩn, vội vàng lắc đầu nói: "Ta không thích hương vị của nó."

Phù Lãm cảm vật chứa, có chút do dự.

Hắn nghe nói rượu trái cây rất thơm, nhưng Lạc Y lại không thích.

Do dự một chút, Phù Lãm cũng không uống rượu trái cây, hấn sợ trên người dính phải "hương vị Tô Lạc Y không thích".

Thần Kim đem rượu trái cây đưa cho Nguyễn Sơ Nhụy, Nguyễn Sơ Nhụy lập tức nhận ra đây là rượu trái cây, chỉ nhọt nhọt ném một ngụm rồi không tiếp tục uống nữa.

Phần rượu dư lại đã bị một giống đực nhóm nàng uống đi.

Thần Kim còn muốn đi giao dịch thêm một ít, Nguyễn Sơ Nhụy lại giữ chặt hắn: "Nước này tuy rằng rất ngon, nhưng uống nhiều quá cũng không tốt. Đừng giao dịch quá nhiều."

Tô Lạc Y ở trong lòng nói tiếp: Rượu trái cây tuy ngon, cũng không nên nghiện rượu nha!

Phù Lãm đưa rượu trái cây ban nãy hấn giao dịch qua: "Nếu ngươi muốn uống, thì uống cái này đi."

Thần Kim có chút do dự.

Không phải là hấn ngưng ngừng, mà là bởi vì Nguyễn Sơ Nhụy nói uống nhiều quá sẽ không tốt.

Nguyễn Sơ Nhụy cười nói: "Phù Lãm không thích uống thứ này sao?"

Phù Lãm nói: "Lạc Y không thích hương vị của thứ này."

Nguyễn Sơ Nhụy ngắt ra, chột che miệng trừu ghẹo: "Là bởi vì Lạc Y a ~"

Tô Lạc Y ha hả cười, nói: "Ta chỉ thích uống nước suối."

Thoạt nhìn ít nhất cũng sạch sẽ.

Lúc này, tiểu thanh xà Càng Thanh dùng đuôi rần nâng lên một ly nước, bên trong chính là nước suối.

Tô Lạc Y: "....."

Càng Thanh ngậy thơ chớp mắt nhìn nàng.

Tô Lạc Y tiếp nhận ly nước, nói: "Cảm ơn Càng Thanh."

Càng thanh đem đầu thò lại gần: Cầu sờ sờ.

Tô Lạc Y lấy hết can đảm, duỗi tay chạm vào đầu Càng Thanh.

Nàng thật sự rất sợ bị rấn cắn!

Càng thanh đương nhiên không có cắn nàng, híp mắt cọ cọ lòng bàn tay Tô Lạc Y, sau đó mới trở lại bên người Nguyễn Sơ Nhụy.

Càng Thanh phá xác là do Tô Lạc Y ngày đêm ấp nỏ, tuy rằng Nguyễn Sơ Nhụy mới là mẫu thân hần, nhưng hần lại nhịn không được muốn tới gần Tô Lạc Y.

.....

Các thú nhân bởi vì nước thánh, sôi nổi như mất đi lý trí quơ chân múa tay. Cũng có thú nhân uống ít hơn, nhưng cũng sẽ có chút choáng váng đầu, liền tìm địa phương nào đó mà dựa vào.

Nhìn các thú nhân hưng phấn, Tô Lạc Y chỉ an tĩnh ngồi một bên ăn thịt mà Phù Lãm mang đến.

Có lẽ do men rượu, cư nhiên có giống đực lớn mật tiến lên muốn cùng nàng kết làm bạn lứa.

Tô Lạc Y diện mạo xinh đẹp, dáng người xuất sắc, ở trong bộ lạc thú nhân cũng coi như một bông hoa.

Phù Lãm đen mặt đuổi đi một người lại một người tiến đến muốn cùng Tô Lạc Y cầu ái.

Nhưng mấy thú nhân say mềm lại không chịu ăn mềm, Phù Lãm tức giận hừ lạnh một tiếng, bắt đầu dùng mảnh đá văng từng người.

"A a a đau quá!"

"Cút!"

Cảm giác được đau đớn, thú nhân ban nãy la lối muốn cầu ái Tô Lạc Y bắt đầu thanh tỉnh hơn chút ít.

Bên kia, Nguyễn Sơ Nhụy cũng không khá hơn là bao, đã có không ít thú nhân giống đực cư nhiên quấy nhiễu nàng.

Đương nhiên, mấy giống đực kia đã bị Thần Kim đánh cho mặt mũi bầm dập, phỏng chừng...mẹ ruột cũng không thể nhận ra.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Giúp Tình Dịch Ấp Trứng (18)

Thú nhân này nuốt nước miếng, quay đầu nhìn về phía Phù Lãm.

Sức mạnh của Phù Lãm cũng không có kém Thần Kim đâu!

Phù Lãm cũng nhìn thấy tình huống bên kia, nhưng hần hạ thủ cũng không có lưu tình, hung hăng đánh người này một quyền.

Ngay sau đó Phù Lãm liền kéo Tô Lạc Y, sắc mặt âm trầm trở về.

Thần Kim cùng Càng Chính cũng mang theo Nguyễn Sơ Nhụy trở về.

Trước khi đi, Tô Lạc Y quay đầu lại, không cẩn thận nhìn đến mấy thú nhân ban nãy...đang trong tình trạng không thể miêu tả.

Những thú nhân khác, rõ như ban ngày, vây xem.....

Đàn ông mà! Thật là mở rộng tam quan nha!

Trên đường trở về, Càng Thanh quần trên vai Càng Chinh, thò đầu lại gần Tô Lạc Y: “Lạc Y Y, người đừng nên đáp ứng những người đó, bọn họ đều rất yếu! Về sau người làm bạn lữ của ta đi! Ta sẽ trở nên rất cường đại!”

(Trắng trợn ngay trước mặt người yêu người ta thế này, kéo không còn nhà để về đó ông ơi(*´ω`*))

Phù Lãm nghiêng mắt thấy con rắn xanh mới dài được một mét, khinh thường hừ một tiếng.

Tô Lạc Y cười, “Ta không thích rắn nhỏ.”

Càng Thanh nói: “Sau này ta sẽ không còn là rắn nhỏ nữa.”

Tô Lạc Y: “.....” Tinh dịch nhà các người giáo dục giới tính có vẻ rất sớm đấy!

Lúc này, Phù Lãm ngắt lời: “Người cũng đừng mơ tưởng tới Lạc Y, ta và Lạc Y đã có nữ nhi, sao người còn không biết điều như vậy?”

Càng Thanh trừng mắt, “Nữ nhi?”

Phù Lãm nghiêm túc gật đầu, “Phòng chừng mùa ẩm tiếp theo sẽ có.”

Nguyễn Sơ Nhụy cùng Thần Kim và Càng Chinh sôi nổi nhìn đến bụng Tô Lạc Y.

Tô Lạc Y: “.....” Nên giải thích như thế nào đây?

Càng Thanh mắt mát cúi đầu, không thể làm bạn lữ đầu tiên của Lạc Y Y đem lại cho hắn đã kích rất lớn.

(*Tội, anh không có cửa...)

“Vậy thì về sau Lạc Y Y sinh nữ nhi rồi, ta sẽ lại có thể cùng nàng kết làm bạn lữ.” Càng Thanh lui một bước.

Tô Lạc Y cười, “Trong bộ lạc có nhiều giống cái như vậy, người sẽ gặp được người so với ta còn tốt hơn.”

Hệ thống ở tự hỏi, kí chủ nhà nó thì tốt chỗ nào?

Nguyễn Sơ Nhụy cũng cười, trêu ghẹo nói: “Người mới vậy đã nghĩ đến việc tìm bạn lữ? Có phải người ghét bỏ mẫu thân rồi không?”

Càng Thanh vội vàng nói: “Không có không có, mẫu thân tốt nhất! Càng Thanh thích mẫu thân nhất! Về sau bạn lữ của Càng Thanh khẳng định cũng sẽ không thể tốt được như mẫu thân!”

Tô Lạc Y làm bộ tức giận, “A, vậy bạn lữ của Càng Thanh sẽ tốt hơn Lạc Y ta rồi!”

Càng Thanh nghiêm túc nói: “Không biết ai, nhưng nhất định sẽ ôn nhu hơn Lạc Y Y.”

Mọi người phì cười.

Tô Lạc Y cũng nhin không được cười, nói: “Về sau ta cũng phải nhìn một chút, bạn lữ của Càng Thanh có phải sẽ ôn nhu hơn ta hay không.”

Càng thanh nói: “Đó là khẳng định, Lạc Y Y một chút cũng không ôn nhu.”

Mọi người giờ phút này bật cười ra tiếng. Tô Lạc Y bất đắc dĩ.

Tô Lạc Y và Phù Lãm về đến nhà, tắm rửa sạch sẽ một chút thì lên giường nghỉ ngơi.

Thế giới thú nhân, không có hạng mục giải trí, Tô Lạc Y đã dưỡng thành thói quen tốt ngủ sớm dậy sớm rồi.

Bò lên trên giường, Phù Lãm liền ôm lấy nàng từ phía sau: “Người vẫn luôn không đáp ứng làm bạn lữ của ta, có phải người muốn làm bạn lữ của Lộ Đạt hay không?”

Tô Lạc Y thắc mắc: “Lộ Đạt là ai?”

Phù Lãm ghen hống, hần hiển nhiên không nghĩ tới Tô Lạc Y sẽ hỏi như vậy.

Hắn nói: “Chính là thú nhân vừa rồi muốn làm bạn lữ của người.”

Tô Lạc Y nghĩ nghĩ, là thú nhân vừa rồi hướng nàng cầu ái sao?

“Ta không thích hắn.”

Hắn lớn lên không đẹp chút nào!

Phù Lãm cười, “VẬY NGƯỜI CŨNG CHỈ CÓ THỂ LÀM BẠN LỮ CỦA TA!”

Tô Lạc Y trầm nghĩ cái này là logic gì, đang muốn mở miệng nói chuyện, lại nghe thấy một trận loạn âm.

Có gào rống, có khóc thút thít, có tiếng kêu sợ hãi. ....

Phù Lãm nhanh chóng từ trên giường bật dậy, trong mắt mang theo sự nghiêm túc.

Hắn cũng nghe thấy.

“Ta đi xem chuyện gì xảy ra, người cứ ở yên trong này, đừng chạy loạn!”

Tô Lạc Y gật đầu, “Được.”

Phù Lãm cầm theo một cây gậy, đi ra ngoài, vừa lúc Thần Kim cũng đi ra.

~~~~~

Các bạn đoán xem chuyện gì xảy ra nào? Ai trả lời đúng nhất, nhanh nhất, hai chương tiếp theo sẽ tặng lại cho người đó nha!

Gợi ý: Chuyện thường xuyên xảy ra...

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tinh Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Giúp tình địch ấp trứng (19)

Hai người đối diện, đều thấy được sự ngưng trọng ở trong mắt đối phương.

“Người cũng nghe được rồi?”

“Người cũng nghe được rồi?”

Hai người... à không, hai thú sóng vai cùng bước tới đá Thanh Nguyên

Thanh Nguyên là tảng đá lớn ở đầu địa phương, hai người đi vài bước, lại phát hiện có thú nhân triều* đang lao tới nơi này.

(Thú nhân triều: đoàn quân người thú)

Hai người liếc nhau, siết chặt vũ khí trong tay.

Tiến tới đều là mười mấy thú nhân cao lớn, toàn bộ đều là thú nhân xa lạ không thuộc bộ lạc.

Phù Lãm cùng Thần Kim sắc mặt đều không tốt, bọn họ đã phỏng đoán được đại khái.

Có thú nhân ngoại lai tới công kích bộ lạc của bọn họ, hơn nữa lại là muốn đuổi tận giết tuyệt.

Phù Lãm hít sâu, nói với Thần Kim: “Người trở về báo tin, ta lên trước cản bọn họ.”

Thần Kim trầm giọng nói: “Một mình người không ngăn được bọn họ!”

(Editor: tự nhiên đoạn này lại thấy mùi đam sinh tử nồng nặc:v)

Phù Lãm nói: “Ta cản hoặc là chúng ta đều chết ở nơi này?”

Thần Kim do dự một cái, nếu là một người trở về, nói không chừng còn có thể đem người nhà bảo toàn, nếu hai người đều lưu lại. ....

Thần Kim cùng Phù Lãm tuy rằng đều rất lợi hại, nhưng là những thú nhân kia nhìn qua cũng rất cao lớn.

Phun ra một hơi, Thần Kim nói: “Đành thử một phen, bằng không ta cùng Càng Chính cũng ngăn không được bọn họ.”

Các thú nhân thấy hai người, ánh mắt cũng đều mang theo cảnh giác. Cứ việc bọn họ người nhiều, nhưng như cũ không dám cùng Thần Kim hoặc là Phù Lãm chính diện đánh nhau.

Phù Lãm cười lạnh một tiếng, chủ động đánh tới.

Thần Kim cũng theo sát sau đó, hai thân ảnh xuyên qua thú nhân, cố hết sức ứng phó.

Tô Lạc Y sau khi Phù Lãm rời đi sau cũng mặc xong quần áo, hỏi hệ thống nói: “Có phải đã có chuyện xảy ra?!”

Hệ thống nói: “Những thú nhân ngoại lai đem người chuốc say,, hiện tại muốn xâm lược bộ lạc này.”

Tô Lạc Y mắng một câu, mở cửa hướng nhà tình địch mà đi đến, một bên lại hỏi hệ thống: “Hiện tại tình huống thế nào?”

Hệ thống trầm trọng nói: “Tình huống không tốt lắm, các người phòng chừng sắp về nơi tuổi vàng rồi.”

Nhớ tới trường hợp trước khi nàng đi, Tô Lạc Y cũng cảm thấy bộ lạc này sớm muộn gì cũng tiêu.

Nàng lại hỏi: “Phù Lãm đâu? Chết chỗ nào vậy?”

Hệ thống nói: “Đang cùng bộ tộc ngoại lai đánh nhau.”

Tô Lạc Y tới cửa nhà Nguyễn Sơ Nhụy, gõ cửa nói: “Nguyễn Nguyễn? Nguyễn Nguyễn có ở đây không?”

Nguyễn Sơ Nhụy thanh âm truyền ra, “Lạc Y? Làm sao vậy?”

Tô Lạc Y thở ra một hơi, nói: “Có thú nhân ngoại lai lại đây xâm nhập, chúng ta phải rời đi nhanh một chút.”

Cửa đột nhiên bị mở ra, Tô Lạc Y bị biểu tình của Càng Chính dọa sợ.

Càng Chính lạnh lùng nói: “Người như thế nào biết là ngoại lai bộ lạc xâm nhập?”

Tô Lạc Y nhủ mảy, nói: “Loại chuyện này hơi chút ngẫm liền biết? Hơn nữa y theo sức chiến đấu hiện tại trong bộ lạc, chúng ta không có khả năng đánh thắng được bọn họ.”

Nghĩ đến những cái thú nhân uống say đó, ánh mắt Càng Chính càng thêm âm trầm.

“Còn có người ở chỗ này!”

“Sao? Cái bộ lạc này còn có người sống? Ha ha, còn có chắc là giống cái đi!”

“Tiểu giống cái, bộ lạc người đã bị chúng ta đánh bại! Các người nhanh khuất phục đi!”

Tô Lạc Y quay đầu lại, có hai thú nhay lẹ mắt chạy tới bên này.

Càng Chính âm thanh lạnh lùng nói: “Năm mơ!”

Hai cái thú nhân thấy bọn họ còn muốn hấp hối giây giụa, giờ vũ khí vọt tới.

Tại đây hai người xem ra, một cái giống đực cùng hai cái giống cái mà thôi, căn bản sẽ không thua.

Nhưng mà mặc kệ Tô Lạc Y hay là Càng Chính, đều không phải nhân vật dễ chọc.

Mắt xà của Càng Chính lạnh đi, dùng đuôi rắn đem hai người hung hăng ném văng ra.

Nhìn hai người vẫn không nhúc nhích, Tô Lạc Y cũng không biết hai người này còn sống hay không.

Càng Chính nheo lại mắt, suy tư cái gì.

Tô Lạc Y cũng nghĩ không ra cái biện pháp tốt gì, hai người đấu với ba người hoặc bốn hay năm người đều có khả năng thắng.

Chính là bây giờ phải đấu với một cái bộ lạc.....

Tâm tình Tô Lạc Y liền sợ hãi.

- ----

Hôm nay một chương thôi ~

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Giúp tình địch ấp trứng (20)

Xà đồng của Càng Chính lập loè, nói: "Mặt sau bộ lạc có một cánh rừng, chúng ta đi đến chỗ đó."

Tô Lạc Y hỏi: "Bộ lạc của chúng ta bị công kích?"

Càng Chính không nói với nàng, mà đối với Nguyễn Sơ Nhụy ôn nhu nói: "Ta trước mang theo nàng cùng bọn nhỏ rồi tới rừng rậm phía sau bộ lạc, là nơi trước kia ta cư trú, chúng ta có thể ở đó định cư."

Nguyễn Sơ Nhụy cắn môi, "Thần Kim có còn trở về không?"

Tô Lạc Y nói: "Phù Lãm cùng Thần Kim cùng nhau đi ra ngoài, bọn họ đánh không lại cũng có thể trốn, trọng điểm là người cùng nhóm rắn nhỏ."

Mang theo Nguyễn Sơ Nhụy, giống như là mang theo một cái trời buộc.

Nguyễn Sơ Nhụy ánh mắt lập loè, quyết tâm, nói: "Ta có đồ vật bảo mệnh, các người không cần phải quản ta! Càng Chính, người đi trước tìm Thần Kim được không?"

Càng Chính nói: "Ta không yên tâm nàng cùng bọn nhỏ."

Nguyễn Sơ Nhụy bày ra nhẫn không gian của bản thân, nói: "Cái này có thể giúp ta không bị người khác phát hiện, bất quá chỉ có thể cho chính mình dùng, hơn nữa nguy hiểm chỉ có thể tiến vào hoặc đi ra."

Không gian cấp bậc còn không có tăng lên, tạm thời chỉ có thể một mình nàng đi vào, hơn nữa sau khi tiến vào, nhẫn vẫn tồn tại ở thế giới bên ngoài.

Trong tình trạng nguy cấp mà dùng thì, người bên ngoài không thể tiến vào, người bên trong không thể đi ra.

Nhìn đến Nguyễn Sơ Nhụy biến mất lại xuất hiện, Càng Chính con người luôn luôn lạnh cũng mang theo chút ngạc nhiên.

Bất quá chỉ một cái chớp mắt, Càng Chính liền nói: "Vậy bọn nhỏ sẽ đi đâu?"

Nguyễn Sơ Nhụy rũ mắt, nếu nàng rất lợi hại thì tốt rồi.

Chẳng sợ không gian cấp bậc không đủ cao!

Càng Chính nói: "Đi thôi, ta trước mang người cùng bọn nhỏ đi an toàn địa phương. Người đi vào trước, chờ an toàn người lại trở ra."

Nguyễn Sơ Nhụy rung rung nước mắt nhìn năm cái hải tử, nàng rất muốn lưu lại bảo hộ bọn họ, nhưng nàng lưu lại cũng chỉ là liên lụy -- trên thực tế, năm con rắn nhỏ đều so với nàng chạy nhanh hơn.

Chờ Nguyễn Sơ Nhụy vào không gian, Càng Chính đem nhẫn mang ở trên tay, nói với năm cái hải tử: "Đợi một chút trốn cho tốt, thấy tình hình gì cũng đừng bỏ chạy, nghe rõ chưa."

Tô Lạc Y thờ dãi

Con người nàng chuyển hướng phía sau, một sư một hổ cùng một đám sói đang còn dây dưa.

Mỗi con thú trên người đều vết thương chồng chất, kim sư cùng Bạch Hổ màu lông cơ hồ đều bị nhiễm huyết sắc.

Thần Kim cùng Phù Lãm vẫn luôn bị bức lui, nhưng mà hai người lại không có biện pháp.

Muốn liều mạng thì đối phương liền đánh vòng tránh né, muốn lui đối phương liền cản chặt một ngụm, còn một đường đem bọn họ dẫn đến hướng này.

Đối phương lang nhiều, còn có một báo đốm ở một bên nhìn, hai người bọn họ thật sự là không có phần thắng.

Càng Chính đôi mắt rùng mình, hóa thân thành xà liền gia nhập chiến đấu.

Tô Lạc Y đối hệ thống nói: "Ta nhiệt tình yêu thương hoà bình."

Hệ thống nói: "Vi hoà bình, chiến đấu đi!"

Tô Lạc Y thờ dài, nàng cố nào không nghĩ muốn động thủ!

Liền không thể an an tĩnh tĩnh ngồi xuống cùng nhau uống ly rượu sao?

Càng Chính gia nhập chiến cuộc sau, thế cục trở nên không hề bị động, vẫn luôn ở một bên nhìn trộm báo đốm cũng muốn gia nhập tiến vào.

Tô Lạc Y nhìn đến báo đốm muốn ngo ngoe rục rịch, hóa thân thành hổ, thẳng tắp nhào hướng con báo hoa mà tới.

Hổ báo tranh đấu, Tô Lạc Y không một chút nào rơi vào hạ phong, báo đốm thân thủ nhanh nhẹn, nhưng kéo dài rõ ràng không bằng hổ. Chỉ chốc lát sau, báo đốm tốc độ liền chậm lại.

Tô Lạc Y xuống tay cũng không hề tàn nhẫn, một là bởi vì nàng sức lực cũng tiêu hao không ít, hai là nàng không chân chính giết qua người.

Cứ việc trước mặt là một báo đốm, nhưng nàng biết, con báo trước mặt cũng là một thú nhân, một thú nhân có linh tính.

Nàng vừa chậm, báo đốm đột nhiên lui về phía sau, ngửa đầu rống to một tiếng, như là ở gửi đi tín hiệu.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tinh Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Giúp tình địch ấp trứng (21)

Nháy mắt, trong sân chiến đấu trở nên càng thêm kịch liệt lên. Lang nhân thú ngoại lai không hề bó tay bó chân, mà là một bộ dáng liều mạng.

Tô Lạc Y sẩy chân một cái, chân sau liền bị một lang nhân cắn.

Báo đốm nắm lấy cơ hội, há cái miệng to hướng ngay cổ Tô Lạc Y muốn cắn.

Tô Lạc Y gian nan quay đầu đi, ngược lại cắn vào cổ báo đốm.

Báo đốm vội vàng lui về phía sau, Tô Lạc Y muốn tiến lên, nhưng mà chân sau lại đau đớn, quay đầu liền phải cùng lang nhân cắn nàng tiếp tục đánh nhau.

Nhưng mà người sói đột nhiên một trận run rẩy, buông lỏng ra Tô Lạc Y.

Tô Lạc Y hơi kinh ngạc, nhìn thấy một cái tiểu thanh xà bay nhanh xẹt qua, con người xẹt qua một tia hiểu rõ.

Hoá ra là Càng Thanh.

Nàng hưng hăng đem người sói đá ra ngoài, cũng mặc kệ người sói chết sống, lại đuổi theo giết báo đốm.

Bốn con thú sức chiến đấu cường hãn, tuy rằng không lấy được áp đảo, nhưng cũng có thể kéo dài thời gian.

Tô Lạc Y khí huyết đang dâng cao nhìn qua bên kia, mấy chục thú nhân ngoại lai đang hùng hổ tiến về phía này...

Nhóm Phù Lãm cũng thấy được, mấy người đối diện nhau, Thần Kim nói: "Rút lui!"

Bốn thú không hề ham chiến, cấp tốc hướng phía sau cấp tốc lui.

Tô Lạc Y cũng chạy theo, một bên chạy một bên hỏi: "Đi chỗ nào?"

Thần Kim nói: "Sau rừng rậm có rất nhiều bộ lạc, cũng có núi, chúng ta trước tìm một chỗ trốn."

Càng Chính không nói, xà đồng âm trầm tất cả đều là thị huyết.

Tô Lạc Y nghĩ đến vừa rồi chính là con rắn này cắn loạn trong hỗn chiến, tâm tình cũng ớn lạnh.

Càng Thanh mang theo đệ đệ muội muội cũng đuổi kịp bọn họ, này mấy cái hài tử tuy rằng tuổi nhỏ, nhưng hiển nhiên không phải yếu ớt, một đám xà đồng đều phi thường bình tĩnh, không có một chút sợ hãi.

Không hổ là động vật máu lạnh!

Tô Lạc Y chạy vội ở phía sau Phù Lãm, thấy trên người hắn vết máu loang lổ, không khỏi lo lắng nói: “Thương thế của ngươi thế nào?”

Phù Lãm hồ đồ hiện lên một tia âm áp, nói: “Ta không có việc gì, chỉ là liên lụy ngươi, nếu không phải ngươi cùng ta. ....”

Tô Lạc Y ngắt lời nói: “Lúc này còn nói cái gì liên lụy không liên lụy, trước thoát thân.”

Phù Lãm mắt nhắm ý cười, nói: “Việc này qua đi, chúng ta liền về bộ lạc, khi đó chúng ta liền kết làm bạn lữ.”

Hai hổ vốn dĩ đều là cường đại trong bộ lạc Bạch lão hổ, chỉ là Phù Lãm bất mãn phụ thân vì hắn chọn bạn lữ, mới trộm chạy ra, lại ở một tiểu bộ lạc.

Mà Lạc Y vì hắn, lại đi theo xông vào nguy hiểm

Phù Lãm tuy không mừng, nhưng cũng không thể nhìn bạn lữ bên ngoài gió táp mưa sa, đành phải cùng nàng ở lại.

Tô Lạc Y liếm liếm máu tại khóe miệng, hỏi: “Mấy kẻ phía sau thế nào lại không bỏ cuộc?”

Phù Lãm nói: “Nếu là đem chúng ta bắt lấy coi như nô lệ bán đi, đó chính là khoản lời rất lớn.”

Rốt cuộc giống bọn họ cường đại như vậy làm nô lệ cũng không thường thấy.

Thế giới này khế ước cũng rất cường đại, nếu là bị hạ nô lệ khế ước, như vậy cũng chỉ có thể nghe theo chủ nô.

Tựa như bạn lữ khế ước với giống đực kiểm chế lẫn nhau.

Như vậy chạy xuống đi cũng không phải biện pháp, Thần Kim hít sâu, nói: “Ta lưu lại yểm hộ, các ngươi đi trước!”

Nói xong, hắn liền dừng lại bước chân, xoay người đối mặt với thú nhân đuổi theo.

Càng Chính hơi tạm dừng một chút, đầu cũng không quay tiếp tục chạy trốn, tốc độ so vừa rồi còn muốn nhanh hơn.

Phù Lãm cùng Tô Lạc Y nhìn nhau, đều là dừng bước chân.

Bọn họ không cách nào trở mặt nhìn kẻ kẻ vai chiến đấu như vậy hy sinh.

Phù Lãm nói: “Ngươi đi theo Càng Chính đi, ta nói rồi phải bảo vệ ngươi, coi như ta là vì ngươi làm chút chuyện.”

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tinh Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Giúp tình địch ấp trứng (22)

Tô Lạc Y thở dài, “Nhưng ta không theo kịp bước chân Càng Chính!”

Phù Lãm: “.....”

Tô Lạc Y nhìn chung quanh, “Chúng ta cứ dẫn bọn họ tới đầm lầy phía trước, sau đó lại nghĩ cách.”

Phù Lãm cùng Thần Kim nghi hoặc: “Đầm lầy?”

Tô Lạc Y nói: “Chính là vùng bùn ăn thịt người.”

Hai thú nhân trầm mặc chớp mắt một cái, nhìn đám thú nhân phía sau đuổi theo càng ngày càng gần, dứt khoát: “Được!”

Ba người đổi phương hướng, hướng con đường tới đầm lầy chạy qua.

Thời điểm sắp tới đầm lầy, Tô Lạc Y dừng bước chân: “Chút nữa ta đi ở phía trước, các ngươi đi theo bước chân của ta, ngàn vạn không thể đi nhầm!”

Thần Kim hỏi: “Chúng ta sẽ không rơi vào đó chứ?”

Hắn còn tưởng rằng đây là cùng nhau đồng quy vu tận.

Phù Lãm ban đầu cũng cho rằng như vậy, nhưng lúc này hồ đồng lại sáng ngời: “Ý người là chúng ta có thể đi qua?”

Ngày đó Tô Lạc Y xem xét địa hình liền phát hiện ra, nếu đi dọc theo bên rìa đầm lầy, bọn họ đại khái có thể vượt qua nhanh chóng.

Nàng nói: “Nếu không may rơi vào, cũng đừng nên giãy giụa.”

Định nói thêm điều gì, lại nhìn đến đám thú nhân sắp đuổi kịp tới, Tô Lạc Y cắn răng, dựa theo con đường trong trí nhớ dẫn bọn họ đi qua.

Phù Lãm theo sát nàng, Thần Kim đi phía sau.

Trên chân ba người dính rất nhiều nước bùn, nhưng vẫn nhanh chóng đi qua vùng lầy.

Vượt qua đầm lầy, Tô Lạc Y đứng ở đầm lầy đối diện, nhìn đám thú nhân sôi nổi, từng tên một bước vào đầm lầy.

Không đợi nàng cao hứng, dư quang liền ngắm đến một con đĩa đang bò vào vết thương trên chân Thần Kim.

Thần Kim cũng nhận ra, nhưng đã quá muộn, thời điểm hắn cúi đầu cũng chỉ có thể thấy được cái đuôi con đĩa còn lộ ra.

Kiến thức rộng rãi, Thần Kim biết loại này là sâu hút máu, hắn quyết tâm, cắn rứt con đĩa đang ẩn mình trong lớp thịt.

Cơ hồ trong nháy mắt, Tô Lạc Y còn không kịp lo lắng, liền thấy được một màn máu chảy đầm đìa.

Thấy được vết thương của Thần Kim lộ cả xương trắng, Tô Lạc Y cường bách bản thân phải bình tĩnh lại.

Phù Lãm nhìn một màn này, cảm xúc cũng không dao động lớn lắm, chỉ nhìn đám thú nhân từng tên, từng trên một sa vào đầm lầy: “Mất một chút thịt, phỏng chừng sẽ có một chút choáng váng.”

Nhìn đám thú nhân đối diện sôi nổi khóc lóc lôi kéo, nhưng càng giãy giụa lại sa vào càng ngày càng sâu.

Còn những thú nhân không sao lầy, ánh mắt nhìn về phía ba người bọn họ càng trở nên hận thấu xương.

Tô Lạc Y nhìn về phía Thần Kim: “Còn có thể chạy không?”

Thần Kim liếm liếm miệng vết thương, xác định con đĩa đã không còn nữa: “Đi thôi.”

Phù Lãm cọ cọ cổ Tô Lạc Y, muốn nói cái gì, nhưng sau đó chỉ dùng môi chạm chạm đôi mắt nàng.

“Đi thôi.”

Ba người lại bắt đầu chạy trốn, dựa theo kí ức của Thần Kim, ở phía sau rừng rậm có một bộ lạc cùng một ngọn núi, dù thế nào thì vẫn nên đi tìm trợ giúp, so với tình huống hiện tại tốt hơn nhiều.

Chạy vội đến một ngã ba, Thần Kim rốt cục kiên trì không được nữa, té xỉu.

Hắn cùng Phù Lãm đầu tiên là chiến đấu, miệng vết thương trên đùi lại lớn như vậy, có thể kiên trì đến bây giờ, đã là cực hạn.

Phù Lãm cùng Tô Lạc Y cũng dừng lại, ở ven đường hái một ít thảo dược cầm máu chút cầm máu, cắn nát, đắp vào vết thương của Thần Kim.

Đem Thần Kim giấu ở bụi cỏ bên cạnh, Phù Lãm nói: “Ta dụ đám thú nhân kia rời đi, người cùng Thần Kim ở chỗ này, chờ sau khi an toàn, người mang theo hắn chạy theo con đường khác đi.”

Một con đường thông ra ngoài rừng rậm, là địa phương những bộ lạc lớn nhỏ tập kết.

Một con đường khác hướng huyền nhai*, đi, liền không có tỷ lệ trở về.

*Huyền nhai: vách đá, vực đá

Tô Lạc Y cười, “Ta và người cùng đi.”

Hệ thống bóng đèn phản đối, “Lúc này không phải thời điểm trọng tình nghĩa! Nếu Phù Lãm chết sẽ không có việc gì! Tình địch còn sống mới là quan trọng!”

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tinh Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Giúp Tình Định Ấp Trúng (23)

Tô Lạc Y nhấp môi, không phản ứng lại lời hệ thống nói.

Nàng không cách nào có thể vứt bỏ đồng đội ở thời điểm nguy hiểm, lại càng không có khả năng hi sinh bản thân yểm hộ người khác tháo chạy.

Nếu không thể cùng nhau sống sót, vậy thì cùng chết đi.

Phù Lãm hôn lên khoé mắt nàng, nói: "Vậy chúng ta cùng nhau đi."

Thần Kim chỉ là tạm thời ngắt, quá một lát liền tỉnh, đem hắc giấu ở chỗ này sẽ an toàn hơn mạng hắc tháo chạy rất nhiều.

Hai lão hồ trắng liền hướng đường đã định mà chạy vội.

Các thú nhân khác quả nhiên không có cẩn thận điều tra, nhìn đến lối rẽ, liền chia làm hai đường tiếp tục truy đuổi.

Nhận thấy phía sau có tám đến chín thú nhân truy đuổi, Tô Lạc Y cùng Phù Lãm cũng sắp chạy tới vách núi đá bên cạnh.

Hai người thả chậm bước chân, trên cao nhìn xuống phía dưới.

Nếu là khi bình thường, Phù Lãm một hồ là có thể đánh bại những người thú này, nhưng mà hiện tại trên người hắc chồng chéo những vết thương.

Tô Lạc Y so với Phù Lãm nhìn tốt hơn một chút, chỉ là vừa rồi lúc chiến đấu người nàng cũng mang theo vài vết thương đang rỉ máu.

Trận chiến này, coi như xong rồi.

Tô Lạc Y hỏi hệ thống: "Bàn tay vàng, ta nếu là rớt xuống vực có thể sống không?"

Bàn tay vàng giả hỏi lại: "Người cho rằng người là Nguyễn Sơ Nhụy?"

Tô Lạc Y rất là ưu tư, "Hiện tại tình định độ hảo cảm đạt bao nhiêu rồi?"

Bàn tay vàng giả nói: "80 điểm."

Tô Lạc Y bất đắc dĩ, nhiệm vụ ở thế giới này chắc không thể hoàn thành được rồi.

Bàn tay vàng giả ngữ khí bình tĩnh: "Ta đi trước chọn lựa thế giới sau giúp người."

Tô Lạc Y tâm như tro tàn.

Hai hồ đối với nhóm thú tiến đến không một tia hốt hoảng hay lo lắng, lúc này hốt hoảng hay lo lắng đều cũng chỉ khiến đối phương thêm kiêu ngạo và hồng hách.

Nhóm thú đối diện hơi do dự trong chốc lát rồi một con hồng to một tiếng, toàn bộ thú đều hướng Tô Lạc Y và Phù Lãm mà lao đến.

Cẩn xé, va chạm, rống to.

Lúc này, chỉ có sinh tử, không có thắng bại.

Có thể sống sót thì tốt rồi.

Nếu là có thể sống sót thì tốt rồi.....

Trong lúc tranh đấu, Phù Lãm lợi dụng địa hình đem một con thú đẩy xuống vách núi!

Nhưng lại phải trả một cái giá lớn, cổ hắc vậy mà đã bị một con thú khác hung hăng cắn lấy!

Một đám thú chỉ chờ có vậy, con nào con nấy đôi mắt đỏ bùng hắc lên, ngay lập tức bỏ qua Tô Lạc Y mà lao đến xâu xé Phù Lãm đã bị khống chế.

Tô Lạc Y con người vốn là màu vàng kim nay đã hoá đỏ, chỉ muốn lao đến đem Phù Lãm giải cứu.

Lang thú cắn cổ Phù Lãm cho rằng thế cục đã định, thắng đã về tay, chợt thấy vùng bụng đau xót, toàn thân mềm nhũn không sức lực.

Mê mang không biết chuyện gì xảy ra, chỉ thoáng thấy một bóng xanh lá lướt qua.

"Càng thanh!" Tô Lạc Y thấy Phù Lãm được Càng Thanh cứu, trong mắt vui vẻ.

Nhưng ngay lập tức chuyển sang sốt ruột, "Càng thanh ngươi chạy mau!"

Rắn vốn ở bất kì địa hình nào đều có thể khiến địch nhân mất mạng nhưng chiến đấu trực diện thì tộc Xà không một chút lợi thế nào!

Quả nhiên, lập tức liền có một con sói tím được Càng Thanh.

Phù Lãm được giải cứu, cũng nhanh chóng cùng những thú nhân khác triển đấu, nhưng thể lực đã suy yếu hơn vừa rồi.

Tô Lạc Y có tâm giúp hấn, nhưng nháy mắt lại bị vây công nàng hữu tâm vô lực.

Người sói có ý thức mà đem hai chỉ hồ tách ra xa, không cho bọn họ cùng nhau chiến đấu, Tô Lạc Y cũng vô pháp.

Hiện tại ở cảnh thất thế chính là nàng cùng Phù Lãm, nhóm Sói nhân nghĩ rằng, hoàn toàn có thể dây dưa để tiêu hao toàn bộ thể lực hai người bọn họ.

Thời điểm nghĩ đến bụng sức liều mạng một phen thì nhóm thú lại tản ra, tưởng có thể phá giải vòng vây thì nhóm thú lại tiến hành áp sát, hung hăng dậm nát ý nghĩ của hai lão bạch hồ.

Thú nhân nhiều, sức lực lại lớn, con ngươi Tô Lạc Y dần trở nên âm đạm.

Phù Lãm thật nhanh đã bị người sói chế phục, người sói âm ngoan, nghĩ đến rất nhiều đồng tộc bị Phù Lãm giết chết bèn đem Phù Lãm ném xuống vực sâu.

Tô Lạc Y trơ mắt nhìn Phù Lãm bị ném ra.

Nháy mắt liền ngây người, thú nhân xung quanh tranh cơ hội mà gây cho nàng thêm nhiều vết thương.

Phù Lãm nhìn về phía nàng, muốn nói điều gì đó với nàng nhưng cuối cùng lại chỉ cười cười, nhận mệnh nhắm mắt lại...

Duyên: Cảm ơn Phù Lãm đã khiến tôi hết ghét thú nhân. Thật sự bây giờ thấy thương Phù Lãm kinh khủng, anh dường như muốn nói gì đó...là lời yêu chăng? Hôm nay trước 1c, tối 3c nhé♥□

Vịt: vị diện thú nhân cũng sắp kết thúc rồi, quả thật vị diện này đã khiến editor tui mình khá là vất vả, có lẽ là do tui không thích thú nhân nên đã ảnh hưởng đến chất lượng edit ở vị diện này, tui mình xin lỗi các độc giả đã theo dõi và ủng hộ truyện từ những ngày đầu đến giờ, tui mình đã tự kiểm điểm về sự tắc trách của bản thân, chỉ hy vọng các độc giả có thể vẫn tiếp tục theo dõi và ủng hộ truyện của tui mình. tui mình cũng thật cảm ơn những lời góp ý và động viên của các bạn dành cho tui mình. Cảm ơn mọi người đã theo dõi (๖ˊˋˊ)(๖ˊˋˊ).

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tinh Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Giúp tình địch ấp trứng (24 - hoàn)

Tô Lạc Y thoát ra thanh âm mang tuyệt vọng, “Phù Lãm!”

Nàng và Phù Lãm ở cùng một chỗ lâu như vậy, nói không cảm tình đó là giả, cho dù đối với hấn không có tình yêu, thì vẫn có hữu nghị, vẫn có tình thân.

Nếu là nàng chết, nàng có thể di chuyển sang thế giới tiếp theo.

Nhưng nếu là Phù Lãm chết, vậy chính là thật sự chết.

Tô Lạc Y đột phá vòng vây, bò đến rìa vực, chỉ muốn giữ chặt Phù Lãm lại.

Nhưng mà con sói ở phía sau nàng, tròn mắt lực quang súng sục đầy sự thèm khát.

Thời cơ rất tốt để đánh lên!

Một con sói lớn nhanh lao đến phía sau lưng của Tô Lạc Y, đem nàng đẩy đi một cách hung bạo.

Trên không trung Tô Lạc Y rốt cục đã chạm được vào người Phù Lãm.

Mắt nàng mang theo từng tia ám áp.

Mọi việc, nên kết thúc rồi...

Thế giới này, có ta làm bạn ở bên cạnh, có ta cùng người chết đi, người chắc chắn....sẽ không cô độc, đúng không?

.....

“Lạc Y!”

Tô Lạc Y còn không có nhắm hai mắt, liền nghe được tiếng Càng Thanh cùng Càng Chính.

Ừm, con rắn to xác này được cứu rồi.

Bên hông đột nhiên bị cuốn lấy, sau đó lại bị ném lên trên mặt đất!

Tô Lạc Y mờ mịt từ từ bò dậy, lập tức thấy Càng Chính quơ quơ đuôi rắn, đem ngay hai người sói ném xuống vực sâu!

Mà nàng cùng Phù Lãm, cứ vậy được cứu rồi?(-"o _o"-)

Tô Lạc Y nhìn xung quanh một vòng, quả nhiên phát hiện Phù Lãm đang nằm ở gần nàng.

Càng Chính không phải một thân một mình trở lại cứu viện, ban đầu hắn đi trước chính là gọi người hỗ trợ, bây giờ thì đã gọi được viện binh tới trợ giúp.

Hóa ra Càng Chính còn một mớ các đồng tộc Xà nhân?

Tô Lạc Y nhìn đến khả một khu vực toàn là rắn to rắn nhỏ tranh nhau quấn lấy sói nhân, nhin không được mà khiếp đảm trong lòng.

Có Càng Chính cùng cứu binh vừa đến trợ giúp, tình thế trận chiến nháy mắt xoay chuyển.

Tô Lạc Y mừng rỡ quỳ rạp trên mặt đất không đứng dậy, lúc này đã không cần nàng ra tay nữa.

Mấy người sói thấy thế cục không đúng, vội vàng muốn tháo chạy nhưng mà đường lui đã bị chặn, nhóm sói chỉ có thể lựa chọn liều mạng.

Nhưng cho dù là liều mạng, này mấy con sói này cũng không phải đối thủ của nhóm Càng Chính.

Chém giết một hồi, một con sói bỗng nhiên cắn vào bẫy tác của Càng Thanh, sau đó quyết tuyệt nhảy xuống vực sâu.

Chàng Chính đang chiến đấu nhìn thấy tình hình liền vội vàng đi cứu, nhưng mà một sói nhân lại tranh thủ cắn lấy đuôi Càng Chính.

Xà càng am hiểu âm thầm đánh lên, bởi vì chính diện dễ dàng bị kiềm chế.

Tô Lạc Y thấp giọng nắn một câu, hóa thành hình người phi phác đi qua, đối với đầu sói hung hăng đánh một quyền!

Đem Càng Thanh cứu ra ném trở lại đất bằng, Tô Lạc Y lại bị con sói kia cắn chặt không buông.

Trên vách núi bày rắn sôi nổi muốn lao đến cứu, nhưng mà thời gian đã muộn.

Tô Lạc Y thở dài.

Vẫn là bị vút xuống vực sâu!

Tô Lạc Y tỏ vẻ:"..."

Nhìn Phù Lãm bị Càng Chính nắm chặt phía trên mép vực, Tô Lạc Y cười.

Hắn còn sống không phải là điều tốt nhất sao?

Dù sao nàng cũng sẽ không chân chính chết. Ừm, chi là dịch chuyển thế giới thôi.

Nắm mắt lại, Tô Lạc Y chuẩn bị tinh thần tiếp thu trừng phạt của nhiệm vụ thất bại.

Hệ thống: “Tình địch hảo cảm độ +15, tổng hảo cảm độ 95. Có tiến vào thế giới tiếp theo hay không?”

Tô Lạc Y có chút ngạc nhiên, “Đi!”

——

Nguyễn Sơ Nhụy vẫn luôn ở cạnh Càng Chính, chờ sau khi sói đều bị giết hết, không gian nhắc nhở an toàn, nàng lập tức chạy ra.

Chỗ Càng Thanh bị cán chảy rất nhiều máu, Nguyễn Sơ Nhụy một bên khóc một bên băng bó cho hấn.

Càng Chinh gắt gao lôi kéo Phù Lãm, ngăn cản hấn muốn tìm chết lao theo Tô Lạc Y.

Phù Lãm có chút điên cuồng nhìn về phía Càng Chinh, “Người buông ta ra! Ta muốn đi xuống tìm Lạc Y!”

Càng Chinh không nói, làm như không nghe thấy lời Phù Lãm nói, nắm chặt hấn.

Trên thực tế, Càng Chinh trên người thương tích cũng không ít, bởi vì toàn giữ Phù Lãm, vết thương đã không còn đồ máu đột nhiên lại vỡ ra.

Nguyễn Sơ Nhụy cho Càng Thanh dùng được băng bó xong, hai mắt đầm lệ mông lung nhìn về phía Càng Chinh, “Lạc Y nàng.....”

Càng Chinh luôn luôn máu lạnh con người cũng hiện lên tia đành lòng, nhìn Phù Lãm cố chấp, Càng Chinh nhắm mắt đánh một cú lên mặt hấn.

Người chết đã chết, kẻ được sống lại không muốn sống, một đường đi tìm chết. Đây chẳng phải là làm cho Lạc Y phí công vô ích sao?!

- - - - -

Duyên:

Thật sự phục tác giả, đi qua ba thế giới mà mỗi thế giới đều có cái kết khác nhau. Riêng thế giới 1 khiến tôi hơi hoang mang Lạc Y rồi đi thì không lẽ nguyên chủ trở về hay là mất tích luôn?!

Thế giới thứ hai rất thương Sở Vương, nhìn người mình yêu tâm tâm niệm niệm chết trước mắt mà không làm gì được. Còn đau gấp ngàn lần.

Thế giới thứ ba này thật sự là quá đau khổ, đầu tiên là sự nuối tiếc gây chấn động khi mà Phù Lãm tưởng chừng đã chết, tôi đã nghĩ...đây có lẽ là HE chẳng? Thà rằng chẳng trông mắt nhìn người yêu chết hay là nhắm mắt rồi đi không cảm xúc. Lạc Y và Phù Lãm cùng chết, vậy cũng có thể coi là HE mà. Lạc Y mặc dù vẫn quyết định rời đi thế giới kế tiếp, nhưng chẳng phải nàng vẫn có cái gọi là lưu luyến hay sao?! Tôi edit và đọc qua, thật sự cảm nhận được Tô Lạc Y đang dần "ái" có "tâm".

Và rồi cảm xúc đang vô cùng dâng trào thì Thử Mộc Phi lại hớ độ giả một trận to đùng. Phù Lãm vẫn sống, khác với vị diện trước. Hấn không phải nhìn người yêu vì người khác chết đi, cũng không đau vật đau khổ mình không làm gì được cho người. Mà căn bản, người hấn yêu có chết thì chết cùng hấn, muốn bảo vệ hấn cho hấn sống. Hấn rất muốn tuân theo nàng, nhưng lại nghĩ. Việc duy nhất hấn có thể làm vì nàng, là sống. Là sống vì nàng!

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73

Lại là một mùa xuân, ánh mặt trời trong trẻo ấm áp. Ta từ nơi giao dịch trở về, giao dịch một ít đồ dùng cần thiết.

Nguyễn Nguyễn đem phòng sửa sang lại chỉnh chỉnh tề tề, làm một bàn đồ ăn thật lớn. Thấy ta trở về, nàng cười nói: “Càng Thanh nói muốn dẫn bạn lữ của hấn tới, chút nữa người phải đem vỏ rượu trái cây ta ủ ra tiếp đãi nàng đó.”

Ta buông bọc đồ trong tay, gật gật đầu.

Nguyễn Nguyễn nhận lấy bọc đồ, nhìn thấy bên trong còn có một thứ nho nhỏ được bọc kín mít, nàng hiếu kỳ hỏi: “Thứ trong cái bao này là gì?”

Ta trả lời: “Là da thú.”

Nguyễn Nguyễn “A” một tiếng, “Hấn là nên làm cho người cùng Thần Kim thêm một bộ quần áo.....”

“Cái đó không phải dùng để làm quần áo.”

Nguyễn Nguyễn nghi hoặc, “Vậy dùng để làm gì?”

Ta nhú mày, không lên tiếng cầm lấy công cụ ở góc tường, chuẩn bị đi đào rượu.

“Mẫu thân, ta đã mang theo bạn lữ của ta trở lại đây!” Càng Thanh vui sướng từ bên ngoài tiến vào, còn mang theo một giống cái mới trưởng thành không lâu, nhìn thấy ta liền đứng thẳng: “Phụ thân cũng ở đây sao?”

Nguyễn Nguyễn cười, một mực khen ngợi: “Bạn lữ của người thật xinh đẹp!”

Càng thanh gãi gãi đầu, “Nàng tên Lạc Âm.”

Nguyễn Nguyễn nghe xong tên này, nụ cười âm đậm một chút.

Ta biết nàng lại nhớ tới lão Bạch hồ Lạc Y.

Quả nhiên, Nguyễn Nguyễn nói: “Hôm nay thời tiết rất đẹp, chúng ta cùng nhau đi thăm Lạc Y đi.”

Càng Thanh gật đầu, “Được, ta đã đồng ý đem bạn lữ của ta đến gặp mặt nàng! Chỉ là.....”

Không biết hẳn nhớ tới cái gì, đáy mắt tràn đầy mất mát.

Nhìn đáng về của hắn, hắn lại nghĩ về Bạch lão hồ đi?

Bạn lữ của Càng Thanh sợ hãi nhìn chúng ta, “Mọi người muốn đi thăm ai vậy?”

Nguyễn Nguyễn giải thích: “Là một người đối với ta rất quan trọng, chút nữa người có muốn cùng chúng ta đi không?”

Càng Thanh cũng nói: “Đó cũng là người rất quan trọng đối với ta, người nhất định phải cùng ta đi gặp nàng một lần.”

Bạn lữ Càng Thanh ngây thơ gật đầu, cũng không nói gì thêm.

Nguyễn Nguyễn chuẩn bị đồ đạc một chút, đột nhiên lại ảo não: “Đúng rồi, nàng rất thích cắn hạt thông! Ta phải đi tìm một ít hạt thông.”

Ta buông công cụ trong tay, chờ Nguyễn Nguyễn đi lấy hạt thông, ta cũng muốn cùng nàng đến thăm Bạch lão hồ.

Mùa lạnh vừa qua đi, không biết phần mộ của nàng thế nào rồi.

Nguyễn Nguyễn đi lấy hạt thông, thời điểm đi qua bàn cơm, nguyên bản ánh mắt hơi mang đau thương chợt biến thành nghi hoặc, “A, Càng Thanh, sao người còn đứng đó? Người cùng nàng ngồi xuống ăn cơm đi!”

Nàng cúi đầu, lại nhìn đến hạt thông trong tay, cười nói: “Ta cầm hạt thông làm cái gì? Thật là hồ đồ!”

Nguyễn Nguyễn đem hạt thông cất trở về.

Bạn lữ Càng Thanh khó hiểu hỏi: “Không phải muốn mang cho một người rất quan trọng sao?”

Nguyễn Nguyễn có chút mờ mịt hỏi: “Người quan trọng ư?”

Càng Thanh cũng cầm tay bạn lữ, sang sảng nói: “Hôm nay người chính là người quan trọng nhất!”

Ta vừa định mở miệng, Nguyễn Nguyễn đã đem ánh mắt dừng lại ở trên người ta, vẻ mặt hờn giận: “Bảo người đi đào rượu trái cây, sao còn đứng ở đây?”

Nhìn công cụ bên chân, ta trầm mặc chớp mắt, cầm lấy công cụ đi đào rượu.

Tới nơi, ta liền nhìn thấy một vườn hoa lớn, còn có một cây đại thụ.

Ta hoảng hốt nhớ lại hình như ta đã quên mất điều gì.

Hẳn là ta đã thực sự quên đi điều gì.

Nhưng là điều gì đây?

Ta đào rượu trở về, thời điểm gần về tới nhà, dư quang lại chạm đến phòng ở của một hàng xóm trước kia.

Nhớ rõ đây hình như đã từng là nơi ở của một Bạch lão hồ cái, nhưng không biết vì sao nàng lại chết.

Thế nhưng may mắn chính là, hôm nay ta có giao dịch được một bộ da thú, hẳn là có thể cho Nguyễn Nguyễn thêm một kiện quần áo.

Ta tự hỏi, vì sao ta lại muốn giao dịch tấm da hồ màu trắng có chút âm đậm kia?

- - - - -

#Ân: Thế giới sau rất đáng mong đợi nha~

Duyên:

Cho ai không hiểu, có thể thế giới này vì một lí do gì đó mà Càng Chính đã quên đi Lạc Y.

Cũng có thể là do Thú Nhân sống lâu, chung quy người Càng Chính yêu là Nguyễn Nguyễn. Hắn không phải Phù Lãm, hắn không cần tâm tâm niệm niệm một người đã khuất như Lạc Y!

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Tình địch là phế sài nghịch thiên (1)

Bốn phía phát ra thanh âm, Tô Lạc Y kinh ngạc mở to mắt, không đợi nàng thích ứng chuyện gì đang xảy ra cái gì, bụng đột nhiên bị đập!

Từng trận đau đón truyền đến, Tô Lạc Y sắc mặt tái nhợt, cả người bị đá lùi ra sau.

Thăng đến phía sau lưng dựa vào đồ vật để chống đỡ, Tô Lạc Y lúc này mới thấy rõ tình huống trước mắt.

Giờ phút này Tô Lạc Y đang dựa núi giả, đây trông giống hậu viện của một gia đình giàu có, trong viện mọi người đều ăn mặc cổ trang, tóc năm tóc ba đứng quanh, trong mắt đều không dám tin tưởng.

“Phế vật kia cư nhiên lại đánh bại đại tiểu thư?”

“Trời ơi! Đại tiểu thư cư nhiên bị đánh?”

“Sao có thể? Cái kia phế vật sao đột nhiên lại trở nên lợi hại như vậy?!”

“.....”

Tô Lạc Y che lại bụng nhỏ, lưng lay đứng dậy, vừa muốn đứng thẳng thân mình, một thiếu nữ từ áo lam liền đem nàng đẩy tới núi giả.

Áo lam thiếu nữ so nàng thấp hơn một chút, nhưng Tô Lạc Y không có bởi vì thân cao mà xem nhẹ thiếu nữ này.

Tay trái thiếu nữ đè bả vai nàng, tay phải cầm chủy thủ hướng trên mặt nàng khoa tay múa chân.

Tô Lạc Y nhũn mảy, muốn nói cái gì đó, lại nhìn đến chủy thủ trong tay thiếu nữ, vẫn là ngậm miệng.

Áo lam thiếu nữ diện mạo không phải điểm lệ, dáng người nhỏ gầy, lọn tóc khô vàng, biểu hiện năng sinh hoạt cũng không phải là tốt.

Nhưng trong mắt thiếu nữ sự cuồng ngạo lại không giảm chút nào, khoe miệng nàng gọi lên, đem chủy thủ tới sát Tô Lạc Y, nhẹ giọng nói:

“Đại tỷ, thua ở trong tay một ‘phế sài’ như ta, trong lòng có tư vị gì?”

Tô Lạc Y run rẩy hỏi hệ thống:

“Ta sẽ không vừa tới thế giới này liền treo đời?”

Hệ thống nói:

“Thế sự vô thường, ai biết được?”

Tô Lạc Y đáy lòng bị thương, nàng cư nhiên muốn hướng hệ thống tìm an ủi.

Còn chưa có tiếp thu tư liệu, nhưng tình huống khẩn cấp hiện tại, Tô Lạc Y cũng chỉ còn cách bình tĩnh tâm tình.

Con người cùng chiếc cảm xinh đẹp nâng lên, trong mắt như coi rẻ hết thầy sinh vật.

“Thắng bại chuyện thường, hôm nay ta bại bởi người, nhưng không đại biểu ta vẫn sẽ luôn bại trong tay người!”

Trước tình huống “ngàn cân treo sợi tóc”, Tô Lạc Y cũng phải cảm thán, khí thế của nàng lại không rơi vào hạ phong.

Áo lam thiếu nữ con người hiện lên một mặt kinh ngạc, thu hồi chủy thủ, khinh thường nói:

“Chỉ bằng người?”

Tô Lạc Y nhàn nhạt nhìn thiếu nữ áo lam, cũng không nói gì.

Lúc này, trong viện một người hướng Tô Lạc Y nói:

“Phế vật này cũng dám xuống tay với đại tỷ! Chúng ta phế nàng đi!”

Ngay sau đó liền có người phụ họa:

“Đúng vậy! Đại tỷ, ta thay tỷ ra tay, xé miệng phế vật này!”

Nói lời này chính là một đôi song bào thai, đều là mắt ngọc mày ngài diện mạo xinh đẹp.

Tô Lạc Y thầm nghĩ tất cả mọi người đều là tiểu tiên nữ, sao lại cứ muốn đánh đánh giết giết?

Nhưng nàng chỉ vỗ vỗ bụi bẩn trên quần áo, đạm nhiên nói:

“Có tỷ thí liền có thắng thua —— ta về phòng nghỉ ngơi trước, các người cũng về đi.”

Ý tứ này chính là không hề truy cứu.

“Đại tỷ!” Song bào thai có chút nôn nóng, vừa rồi khi tỷ thí, rõ ràng là đại tỷ...

Hơn nữa thiên tài như đại tỷ sao có thể bại trong tay cái kia phế vật?!

Tô Lạc Y áp xuống con đầu, sửa sửa quần áo, hướng một nha hoàn nhẹ giọng:

“Mang ta về phòng.”

Áo lam thiếu nữ nhìn theo bóng dáng Tô Lạc Y, tuy là kinh ngạc nàng vì sao không có thẹn quá giận, nhưng vẫn không ngăn Tô Lạc Y lại.

Nàng lạnh lùng nhìn lướt qua mọi người trong viện, không ai ở đây là đối thủ của nàng.

Ngay cả song bào thai hùng hổ ban nãy cũng tránh đi ánh mắt nàng.

Ánh mắt quá mức âm ngoan, giống như trong bóng đêm lạnh lẽo, làm người vừa đối diện liền nhịn không được sợ hãi.

Mặc kệ ánh mắt của những người khác, thiếu nữ áo lam cũng hướng phòng của chính mình đi đến.

Nàng cũng muốn nghỉ ngơi thật tốt, sửa sang lại tư liệu của thế giới này.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tinh Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Tình địch là phế sài nghịch thiên (2)

Tô Lạc Y trở về viện của mình, sự ghen ghét sau khi bị đánh đột nhiên biến mất.

Nhìn bàn trang điểm đầy trang sức sau, Tô Lạc Y cảm thán:

“Hệ thống hình như lần này ta có rất nhiều tiền!”

Hệ thống:

“Còn tốt còn tốt, đây chỉ là một chút mà thôi.”

Tô Lạc Y:

“.....”

Hệ thống:

“Kí chủ muốn tiếp thu tư liệu chưa?”

Tô Lạc Y ghé vào trên giường lớn, cảm thụ được sự mềm mại:

“Được!”

Nàng là kim bài sát thủ thế kỷ 21, bị người thân cận nhất phản bội mà chết!

Mở mắt nàng liền trở thành phế vật bị mọi người phi nhổ!

Kinh mạch bị vỡ? Không thể tu luyện? —— đó là bởi vì nàng thể chất yếu nghiệt, sau khi tu luyện tiến bộ cực nhanh!

Nói nàng nhất như chuột? Hèn mọn yếu đuối? —— người nói lời này đã vào địa ngục, người khác muốn đi không?

Đích tỳ khi dễ? Tộc nhân khinh nhục? —— khinh ta chỉ có đường chết!

Hoàng tử từ hôn? —— nam nhân chất lượng tốt hơn hán xếp hàng cả một dãy phố!

.....

Tiếp thu xong tư liệu, Tô Lạc Y có chút thất thần.

Nàng chính là cái “Đích tỳ” kia.

Nằm ở trên giường, ánh mắt Tô Lạc Y ánh mắt không tiêu cự thất thần, hệ thống cùng nàng nói chuyện nàng cũng không quan tâm.

Thẳng đến khi một nha hoàn tiến vào:

“Đại tiểu thư, gia chủ thỉnh ngài đi thư phòng một chuyến.”

Tô Lạc Y vừa định nói không đi, lại nghĩ, nhìn lại ủy khuất.

Nàng đối nha hoàn nói:

“Chuẩn bị nước ấm, ta đi tắm gội.”

Nhớ tới về sau nhân sinh gặp ghênh, Tô Lạc Y lại tắm cùng hệ thống:

“Hệ thống ngươi, thật sự không suy xét cho ta bàn tay vàng sao?”

Bàn tay vàng giả nói:

“Thân ái Lạc Y Y, ta vẫn luôn ở đây nha!”

Ngữ khí này làm Tô Lạc Y không nhận được rung mình một cái.

“Ta đã hiểu, ta sẽ tranh thủ không cho tình địch giết ta!”

Tình địch tàn nhẫn độc ác, phải công lược làm sao cho phải?

Aiz aiz aiz...

Đây là dị giới, tên là Thiên Huyền đại lục. Ở thế giới này cá lớn nuốt cá bé, mỗi người đều có thể tu luyện huyền khí.

Tô Lạc Y ở thế giới này tên là Phượng Lạc Y, là đại tiểu thư Bắc Sóc Quốc Phượng thị gia tộc.

Phượng Lạc Y trời sinh linh mạch, tu luyện so với người thường gấp đôi không ngừng, bản thân lại nỗ lực, gia tộc không lồ phía sau cũng có thể cung ứng vật tư để tu luyện.

Cũng khó trách nàng người trở thành người xuất sắc nhất gia tộc Phượng thị, thiếu nữ thiên tài của Bắc Sóc quốc, là một trong tứ đại mỹ nhân của Thiên Huyền đại lục.

Nhiều danh hiệu gắn lên người khiến Phượng Lạc Y cũng rất tự hào.

Nhưng Tô Lạc Y lại tưởng tượng, tất thảy đều bị người xuyên việt kia vả mặt...

Tô Lạc Y nhận không được ủy khuất, nước mắt ròng ròng chảy xuống.

.....

Tô Lạc Y tắm sạch sẽ, đổi quần áo sạch sẽ, dựa theo ký ức đi đến thư phòng.

Tại thư phòng, Phượng gia chủ đang ở luyện chữ.

Phượng gia chủ dù đang đã trung niên nhưng tinh thần tràn đầy, thấy nữ nhi tới, ông buông bút, cười nói:

“Lạc Y, mau đến xem xem chữ này của cha viết thế nào?”

Nhìn kia chữ nào chữ nấy giống y như nhau, Tô Lạc Y tròn mắt nói dối:

“Chữ viết của cha vẫn luôn rất đẹp.”

Phượng gia chủ ha ha cười:

“Biết cha gọi ngươi lại đây vì chuyện gì không?”

Tô Lạc Y thầm nghĩ ta đã sớm biết, còn không phải là giúp lão tử tìm đối tượng cưới hỏi sao?

Nhưng nằng ra vẻ nghi hoặc,

“Là việc gì?”

Phượng gia chủ nói:

“Kỳ gia truyền tin tới, cố ý muốn tác hợp ngươi cùng Kỳ gia đại công tử.”

Trong cốt truyện Tô Lạc Y vẫn nhớ rất rõ, Kỳ gia là ở Thiên Huyền đại lục xem như một gia tộc lãnh đời, so với Phượng thị gia tộc cường đại hơn không ít.

Phượng gia ở Bắc Sóc quốc là đại gia tộc, nhưng đặt ở toàn bộ Thiên Huyền đại lục lại không đủ nhìn.

Mà Kỳ gia bất đồng, dù là gia tộc lãnh đời, nhưng thế lực có thể làm cho cả đại lục chấn động!

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tinh Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Tình địch là phế sài nghịch thiên (3)

Ở thế giới nguyên tác, Phượng Lạc Y tâm tâm niệm niệm về Tứ hoàng tử, tất nhiên sẽ ưu tiên chuyển cự tuyệt hôn sự này.

Nhưng Tô Lạc Y biết, sau này Tứ hoàng tử kết cục thảm không nở nhìn, thực sự không thích hợp để gả sang. .... Ách, để ý ý tứ, để ý ý tứ.

Tô Lạc Y ngồi vào một bên, nói: “Đề ta ngâm lại.”

Chợt lâm vào trầm tư.

Nguyên thế giới Phượng Lạc Y là thiếu nữ thiên tài, đối lập với nàng chính là muội muội Phượng Sơ Tâm.

Phượng Sơ Tâm, là Phượng thị gia tộc Tứ tiểu thư, trời sinh kinh mạch bị đứt, vô pháp tu luyện.

Ở cái thế giới dùng võ nhận cường giả này, vô pháp tu luyện chính là chỉ người này đã là một phế nhân.

Vốn dĩ thiên tài hãn là huy hoàng một đời, phế vật không có tiếng tăm gì, hai người không nên có quá nhiều chuyện gặp.

Nhưng Phượng Sơ Tâm từ lúc còn chưa sinh ra, đã cùng Tứ hoàng tử định hôn ước.

Mà thiên tài Phượng Lạc Y thích Tứ hoàng tử, vì vậy liền mở ra hình thức chèn ép mọi đường của Phượng Sơ Tâm.

Chèn ép đến sung sướng, Phượng Lạc Y một lần không cẩn thận, đem Phượng Sơ Tâm đùa đến chết.

(Vịt: “=”, đùa cũng hay quá)

Đùa chết liền đùa chết, một cái phé vật mà thôi, thật sự không tính là đại sự gì lớn.

Nhưng mà, Phụng Sơ Tầm bị xuyên qua! Chính là bị xuyên qua vào lúc này!

Một kim bài sát thủ thế kỉ 21, mỹ nam theo đuổi xếp thành hàng dài không thấy cuối cùng, thiên tài địa bảo cái gì cũng có, thần thủ thượng cổ chỉ nhìn liền cam nguyện làm súng vật,...

Một người là kim bài sát thủ thế kỉ 21, một kẻ lại mang trên mình bàn tay vàng giả.

Tô Lạc Y: “.....”

Tính ra lão tử vẫn là nãi nãi của một gia tộc lãnh đời đó!

Nghĩ thông suốt Tô Lạc Y không có trực tiếp đáp ứng, mà nói: “Nữ nhi muốn tìm hiểu thêm về Kỳ gia đại công tử.”

Phụng gia chủ híp mắt nghĩ nghĩ, nói: “Mấy ngày nữa Kỳ gia đại công tử sẽ đến, khi đó các người có thể gặp mặt nhiều hơn.”

Tô Lạc Y gật đầu, “Nữ nhi đã biết.”

Từ thư phòng đi ra, Tô Lạc Y lập tức trở về sân của mình.

Nhớ tới lúc này Phụng Sơ Tầm còn chịu người khi dễ, giẫm bót tiền tiêu vật, Tô Lạc Y thở dài, chỉ gà nướng muối ớt trên bàn, nói: “Đem cái này qua cho Tứ tiểu thư đưa đi.”

Phụng Sơ Tầm hiện tại đã là người hiện đại xuyên qua.

Nha hoàn kinh ngạc, “Đại tiểu thư, ngài xác định là, đưa cho Tứ tiểu thư?”

Tô Lạc Y ngước mắt, “Không nghe rõ?”

Nha hoàn vội vàng cúi đầu, “Nô tỳ đi ngay!”

Tìm một hộp giữ ẩm đồ ăn, nha hoàn mang theo đồ ăn trên bàn Đại tiểu thư sang cho Tứ tiểu thư.

Phụng Sơ Tầm chỗ ở thập phần hẻo lánh, chờ đến thời điểm nha hoàn đưa đến, Phụng Sơ Tầm vừa vịn từ bếp ăn vụng một đồng trở về.

Nha hoàn nhủ mảy, đem hộp đồ ăn buồng, nói: “Tứ tiểu thư, đây là Đại tiểu thư thưởng cho người!”

Phụng Sơ Tầm liếc mắt một cái, nói: “Cầm đồ vật, cút trở về đi!”

Nha hoàn kích thích, nhắc hộp đồ ăn đã muốn đi.

Có thể tưởng tượng khi trở về ánh mắt chủ tử sẽ như thế nào nên nha hoàn vẫn là đem đồ ăn để lại, “Thích ăn thì ăn! Đại tiểu thư có lòng tốt cho người đưa ăn, người đừng không biết người tốt có tâm!”

Nói xong, nha hoàn cảm thấy dừng lại một giây đều là đối với chính mình vũ nhục, vội vàng rời đi.

Cũng đúng là bởi vì rời đi mau, bằng không Phụng Sơ Tầm khả năng liền sẽ khiến nàng không thể rời đi.

Phụng Sơ Tầm khẽ cười một tiếng, đẩy nắp hộp đồ ăn ra.

Bên trong đồ ăn đều còn ấm áp, một con màu trắng hồ ly ngửi được mùi hương, nháy mắt vọt ra tới, nói: “Chủ nhân chủ nhân! Có phải hay không có đồ ăn ngon!”

Phụng Sơ Tầm khóe miệng một câu: “Cho người.”

Hồ ly kia trong mắt mang theo giao hoạt, không một lát liền ăn xong cả đĩa thịt.

Phụng Sơ Tầm không quản hồ ly, tập trung chính mình tu luyện.

Bạch hồ ly ăn uống no đủ, đang muốn ngủ tiếp thì liền có cảm giác, nhìn đến Phụng Sơ Tầm đỉnh đầu lóe xoáy xuất hiện linh khí.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tinh Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Tình địch là phé sài nghịch thiên (4)

Ánh mắt nó nghiêm lại, lắm bả nói: “Huyền chi khí ngũ giai. .... Thất giai. .... Cửu giai. ....Đâu! Cứ nhiên trực tiếp đột phá tới rồi Huyền giả nhị giai?! Năng lực này mà gọi là phé vật, vậy chẳng phi thiên hạ này đều không bằng nổi một phé vật?”

Huyền khí tu luyện chỉ thủy tức vì huyền chi khí, lại tiến thêm một bước vì Huyền giả. (Cầu cao nhân giải thích đoạn này)

Mỗi cấp bậc lại chia làm chín giai.

Bạch hồ ly nhìn về phía Phượng Sơ Tầm ánh mắt trở nên sâu thẳm.

.....

Tô Lạc Y còn không biết thịt mình đưa đều để cho súc sinh ăn, nàng chỉ là đau lòng thân thể tình địch đại nhân thôi.

Ban ngày nhìn thấy nàng yếu đuối mong manh, quả thực muốn đau lòng hỏng rồi!

Mặc kệ về sau lợi hại bao nhiêu, hiện tại tình địch còn chỉ là một hài tử a!

Nguyên thế giới Phượng Lạc Y bị Phượng Sơ Tầm xuyên qua đánh bại sau, cảm thấy khuất nhục, lập tức liền cùng phụ thân cáo trạng.

Phượng gia chủ nghe này tin tức, lập tức liền đem Phượng Sơ Tầm giáo huấn một trận.

Hai tỷ muội bởi vậy kết thù, từ đây về sau thù hận cứ tăng lên, mãi đến khi Phượng Lạc Y bị ngược chết.

Lần này Tô Lạc Y bị đánh lại không cảm thấy khuất nhục, vai chính tình địch nên như vậy cường đại, bằng không như thế nào là vai chính?

Cơm chiều xong Tô Lạc Y đang chuẩn bị tu luyện, nha hoàn lại vào cửa, nói: “Đại tiểu thư, Tứ hoàng tử tới.”

Tô Lạc Y da đầu tê dại.

Tứ hoàng tử cùng Phượng Lạc Y lưỡng tình tương duyệt, lên cầm kỳ thư họa phong hoa tuyết nguyệt, liền kém ôm ấp hôn hít.

Mà Tứ hoàng tử lần này tới mục đích cũng thực rõ ràng, chính là muốn cùng Phượng Sơ Tầm từ hôn!

Tô Lạc Y sửa sang lại hảo quần áo, thông thả ung dung đi vào đại sảnh, Phượng gia chủ cùng Tứ hoàng tử đã ngồi ở đại sảnh.

“Tứ hoàng tử.” Tô Lạc Y trước hướng Tứ hoàng tử hỏi hảo.

Tứ hoàng tử mày kiếm mắt sáng, khoe miệng mang theo tươi cười bình dị gần gũi, một bộ áo tím quý giá, giờ tay nhấc chân đều thập phần ưu nhã.

Cũng trách không được Phượng Lạc Y thích hắn, người này xác thật có tướng mạo hàng nhất phẩm.

Tô Lạc Y đem ánh mắt từ hắn trên người dời đi, đối với Phượng gia chủ vẫn an, lúc này mới ngồi xuống.

Tứ hoàng tử từ khi Tô Lạc Y tiến vào, liền không có di dời ánh mắt.

Thẳng đến Phượng gia chủ khụ một tiếng, Tứ hoàng tử lúc này mới lấy lại tinh thần, nói: “Ta lần này đến, là muốn cùng Tứ tiểu thư giải trừ hôn ước!”

Phượng gia chủ nguyên bản hiền lành tươi cười biến mất, “Nga? Tứ hoàng tử đến từ hôn, không biết là ý tứ của Hoàng Thượng ý tứ, hay là. ....”

Tứ hoàng tử ngữ khí bình tĩnh, ẩn hàm uy hiếp, “Chỉ là một hôn ước nhỏ nhoi, còn muốn thỉnh cầu phụ hoàng làm gì? Phượng gia chủ, tình huống Tứ tiểu thư mọi người đều biết, ta cùng với nàng cũng không phải là lương duyên!”

Nói đến này, Tứ hoàng tử ánh mắt dừng ở Tô Lạc Y trên người.

Hắn chuyện vừa chuyện, “Đương nhiên, hôn ước nếu không giải trừ cũng được, trong phủ lại không chỉ có một người là tứ tiểu thư.”

Phượng gia chủ cỡ nào hiểu thấu, lập tức liền minh bạch ý tứ Tứ hoàng tử.

Tứ hoàng tử muốn cưới đại nữ nhi Lạc Y của hắn!

Nhưng Lạc Y đã đáp ứng muốn cùng Kỳ gia đại công tử gặp mặt.

Hắn cũng biết, đại nữ nhi lên cùng Tứ hoàng tử quan hệ cũng thực tốt.

Phượng gia chủ do dự, vẫn là quyết định hỏi đại nữ nhi một chút, “Lạc Y, ý của ngươi thế nào?”

Tô Lạc Y ngược mắt cười nhạt, “Nữ nhi thuận theo phụ thân.”

Phượng gia chủ càng thêm do dự.

Hắn tự nhiên là hướng về Kỳ gia đại công tử, dù sao cũng là ân sĩ đại tộc, cũng không phải là một hoàng tử có thể so sánh được. Nếu Tứ hoàng tử là Thái Tử, hắn còn có thể ít lo lắng một chút.

Tô Lạc Y buông xuống đôi mắt, cũng không nói gì.

Phượng gia chủ cắn răng, nói: “Hôn ước là Hoàng Thượng định ra, thứ tại hạ không thể đáp ứng Tứ hoàng tử yêu cầu.”

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Tình địch là phế sài nghịch thiên (5)

Thần sắc Phượng gia chủ cũng không còn cung kính như ban đầu, “Tứ hoàng tử, hôn sự này là do Hoàng Thượng định ra.”

Tứ hoàng tử lấy ra một hộp gỗ, “Thứ này xem như quà bồi thường từ hôn.”

Nói rồi Tứ hoàng tử mở hộp gỗ ra, một cỗ dược hương thanh nhã lập tức tràn ngập toàn bộ đại sảnh.

Phượng gia chủ kinh ngạc nhìn bốn viên đan dược trong hộp gỗ, lơ lửng: “Tụ linh đan?”

Sau khi sử dụng có thể giúp người ta càng dễ dàng hấp thụ linh khí, tốc độ tu luyện cũng nhanh hơn người thường gấp trăm lần!

Thế nhưng tụ linh đan chỉ có tác dụng duy trì trong một khắc, quý đến mức chỉ có những đại gia tộc mới có thể vùng tiền dùng nó tu luyện.

Tứ hoàng tử nhẹ nhàng cười, “Thành ý như vậy đã đủ chưa?”

Phượng gia chủ con ngươi hơi lóe.

Toàn bộ đại sảnh tạm thời lâm vào trầm mặc.

Tô Lạc Y đem cái ly đặt xuống bàn, thanh âm va chạm thanh thủy, giờ phút này lại như phá vỡ im lặng.

Nàng đứng lên, từ trên cao nhìn xuống nhìn Tứ hoàng tử, rất khí phách nói: “Tứ hoàng tử, hôn ước đã định, ngại chỉ vì Tứ muội của ta không thể tu luyện mà từ hôn, thứ cho Phượng gia ta không thể đáp ứng! Còn nữa, nếu muốn giải trừ hôn ước, cũng nên là Phượng gia chúng ta đưa ra!”

Thanh danh nữ tử Phượng gia, tuyệt đối không thể bị hủy!

Cho dù người trước mặt có là hoàng tử!

“Nói rất đúng!”

Từ ngoài đại sảnh một thiếu nữ áo lam bước vào, khí sắc tuy không tốt, nhưng ánh mắt lại vững vàng bình tĩnh, không giống một thiếu nữ mười bốn tuổi chút nào.

Người tới chính là Phượng Sơ Tầm.

Phượng Sơ Tầm nhìn về phía Tô Lạc Y, nói: “Tuy rằng ta không vừa mắt ngươi, nhưng vừa rồi ngươi nói rất hay.”

Nói xong, nàng nhìn về phía Tứ hoàng tử, “Ngươi cũng nghe thấy rồi, hôn ước này nếu muốn giải trừ, cũng nên là ta đưa ra!”

Phượng gia chủ luống cuống: “Sơ Tầm, đây không phải nơi ngươi có thể giương oai!”

Phượng Sơ Tầm không thèm nhìn Phượng gia chủ, từ trong tay áo lấy ra một khối ngọc bội, giương giọng: “Vật hồi âm này trả ngươi, xem như cái hôn ước này không tính!”

Tứ hoàng tử nhìn chằm chằm Phụng Sơ Tầm, phát giác sự tình hôm nay đều thoát ly khỏi dự kiến của hắn.

Đầu tiên là Tô Lạc Y không đồng ý việc hắn đổi hôn, sau đó lại đến phế vật Phụng Sơ Tầm này cư nhiên đồng ý muốn từ hôn với hắn!

Tứ hoàng tử cũng lấy ra một khối ngọc bội, đặt lên bàn, “Chuyện này tới đây xem như kết thúc, cáo từ!”

Nói rồi, Tứ hoàng tử tiếp nhận ngọc bội trong tay Phụng Sơ Tầm, cũng không quay đầu lại, rời đi.

Phụng gia ba người không một người nào mở miệng mời hắn ở lại.

Phụng Sơ Tầm thấy không còn việc gì quan trọng, cũng trở về viện của mình.

Lúc này, Phụng gia chủ thắc mắc hỏi: “Vì sao không cho ta ngăn cản?”

Vừa rồi, khi Phụng Sơ Tầm muốn cùng Tứ hoàng tử giải trừ hôn ước, Tô Lạc Y đã ra hiệu cho Phụng gia chủ, không cho hắn nhúng tay vào việc này.

Tô Lạc Y nói: “Tứ hoàng tử khí lượng không đủ, khó thành đại sự, cùng hắn kết giao khó tránh khỏi sẽ bị liên lụy.”

Phụng gia chủ nghĩ thầm, lúc trước ngươi cùng hắn phong hoa tuyết nguyệt sao không để ý điều này.

Tô Lạc Y lại bổ sung: “Tứ muội tuy rằng không thể tu luyện huyền khí, nhưng tốt xấu gì cũng là nữ tử phụng gia chúng ta, bị người tới cửa từ hôn như vậy, thật sự làm tổn hại mặt mũi Phụng gia.”

Phụng gia chủ nghĩ thầm, lúc trước ngươi khi dễ muội muội ngươi cũng đâu nói tới việc này.

Nhưng nhìn Tô Lạc Y đậm nhiên mỉm cười giải thích, Phụng gia chủ ngược lại vui mừng: “Phụng gia có nhiều hài tử như vậy, vẫn là ngươi hiểu chuyện nhất!”

Tô Lạc Y cười nhạt.

Phụng gia chủ lại nói: “Hai ngày nữa, cha có việc phải ra ngoài, ngươi tạm thời thay cha xử lý sự vụ trong gia tộc, cha tin tưởng ngươi!”

Tô Lạc Y đè nén đáy lòng hưng phấn, gật đầu nói: “Cha thuận buồm xuôi gió.”

Nàng sẽ xử lý sự vụ gia tộc thật tốt, hơn nữa cũng sẽ chiều cố tình địch thật tốt!

Đó chính là cơ hội tốt để xoát điểm hảo cảm, làm sao nàng có thể bỏ qua được đây?!

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Địch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Tình Địch Là Phế Sài Nghịch Thiên (6)

Sau khi Phụng gia chủ rời nhà, Tô Lạc Y liền bắt đầu suy nghĩ đối với tình địch thế nào mới tốt.

Bởi vì Phụng Lạc Y nguyên tác chính là một đóa bạch liên hoa, cho nên Tô Lạc Y vẫn phải bắt chước tốt một chút.

Những gì liên quan tới tích phân, bất luận là sự tình gì cũng không thể qua loa.

Ngón trở gờ xuống mặt bàn, Tô Lạc Y tính toán vẫn nên chuẩn bị nâng cao chất lượng sinh hoạt cho Phụng Sơ Tầm.

Tiểu phá sản thật sự quá thâm!

Nghĩ là làm, Tô Lạc Y lập tức liền sai người an bài cho Phụng Sơ Tầm sang sân viện mới, hơn nữa cũng sai người đưa qua một đồng lớn đồ mới.

Hệ thống buồn bã: “Ngươi không sợ tình địch nghi ngờ sao?”

Tô Lạc Y nói: “Nếu ta dám làm, chính là đã nắm chắc.”

Nói xong, Tô Lạc Y sai nha hoàn chọn chút trang sức, cười cười đi tìm Phụng Sơ Tầm.

Bây giờ Phụng Sơ Tầm mười bốn tuổi, Tô Lạc Y cũng mới mười sáu tuổi mà thôi, thế nhưng dù nàng lớn hơn hai tuổi, Tô Lạc Y so với Phụng Sơ

Tầm lại cao hơn không ít.

Đứng ở trước cửa viện, Phụng Sơ Tầm nhìn vị đại tỷ đầu óc rõ ràng không bình thường này, lạnh lùng nói: “Chỗ tôi chúc tết gà sao?”

Nhà hoàn Tô Lạc Y không phục, tiến lên một bước, “Đại tiểu thư có ý tốt muốn tới thăm người, người xem người bày ra thái độ gì?”

“Vân Thường, lui ra.” Tô Lạc Y nhún mày.

Phụng Sơ Tầm châm chọc cười, “Một mình ta ăn ở vẫn khá tốt, đại tỷ không cần lo lắng!”

Vân Thường muốn nói thêm gì đó, lại bị ánh mắt Tô Lạc Y ngăn lại.

Tô Lạc Y cười thật tươi, từ cái khay trang sức trên tay Vân Thường lấy ra một cây trâm, nói: “Nữ hài tử sao lại không trang điểm như vậy? Bảy ngày sau chính là kim thu yến hội, khi đó muội muội đừng ở trong yến hội ném người, nói Phụng gia khi dễ thứ nữ.”

Phụng Sơ Tầm lúc này mới nhớ tới, nguyên chủ vì muốn bày ra năng lực, còn tuyên bố muốn ở kim thu yến hội đánh thắng Tô Lạc Y.

Kim thu yến hội tỷ thí, nam có văn võ, nữ có văn vũ, mỗi ứng viên hạng nhất đều được hoàng đế ngợi khen.

Phụng Sơ Tầm cười cuồng vọng, “Vậy cứ đợi xem khi ấy là ai mất mặt!”

Tô Lạc Y đem cây trâm cắm ở trên đầu Phụng Sơ Tầm, nhàn nhạt nói: “Muội muội phải bồi dưỡng khí sắc thật tốt, đừng để cho người ta nói Phụng gia chúng ta ngược đãi người.”

Phụng Sơ Tầm đem cây trâm bắt lấy, ném tới lồng ngực Tô Lạc Y, “Loại kim trâm này vẫn là thích hợp với loại nữ nhân lớn tuổi như người.”

Nói xong, Phụng Sơ Tầm quay đi.

Tô Lạc Y: “.....”

Vân Thường tức giận, “Đại tiểu thư, tứ tiểu thư cũng quá không biết điều! Người đối với nàng ta tốt như vậy, nàng ta cư nhiên.....”

Tô Lạc Y liếc nhìn Vân Thường, ngữ khí bình đạm ẩn hàm uy hiếp, “Về sau người không được tiếp tục nói ra những lời này!”

Vân Thường khó hiểu run run, “Thế nhưng...”

“Không có thế nhưng!”

Trong lòng Vân Thường vì tiểu thư nhà mình mà không phục, nhưng nàng vẫn cúi đầu, thanh âm như muỗi kêu: “Vâng.”

Tô Lạc Y thờ dài, xoay người rời đi, một bên cùng hệ thống nói chuyện phiếm, “Hệ thống, tình địch cư nhiên chê ta già!”

Hệ thống an ủi nói: “Không quan hệ, người không chỉ già, hơn nữa còn béo!”

Trong lòng Tô Lạc Y đã tủi thân, lại tủi thân hơn.

Vì sao hệ thống không an ủi nàng, lại còn cho thêm dầu vào lửa?!

Tô Lạc Y lầm lờ: “Độ hảo cảm của tình địch hiện tại nhiều hay ít?”

Hệ thống: “Vẫn như vậy.”

Tô Lạc Y bất đắc dĩ, nàng bị đánh không đánh lại, bị mắng không mắng lại, tình địch vẫn không hề thích nàng.

Hệ thống thực hiểu tâm tình của nàng, nói: “Không có biện pháp, Phụng Lạc Y từng muốn giết chết nàng, không có hảo cảm cũng là bình thường.”

Tô Lạc Y nhớ tới khả năng kế tiếp sẽ phát sinh sự tình gì, sâu kín thờ dài.

Cũng không biết bị tình địch và mặt, tình địch có thể đối với nàng tốt hơn một chút hay không.

Vân Thường vẫn luôn đi theo phía sau Tô Lạc Y, nghe được Tô Lạc Y thờ dài, thấp giọng nói: “Đại tiểu thư có phải lại đau đầu vì phế vật kia hay không?”

Tô Lạc Y chuyển mắt nhìn về phía nàng.

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Địch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 80: Tình địch là phế tài nghịch thiên (7)

Vân Thường thấy Tô Lạc Y ngoái đầu nhìn nàng, đánh bạo nói tiếp: “Đại tiểu thư nếu người không thích phế vật kia, chúng ta tìm người hại nàng thì người thấy sao? Ta có quen vài người có khả năng nhận việc này!”

Tô Lạc Y lạnh giọng: “Người là nghe không hiểu lời ta vừa nói?”

Vân Thường vội vàng cúi đầu, “Vân Thường về sau không nói nữa.”

Tô Lạc Y nhận thấy nha hoàn này có tâm tư không an phận, nói: “Không nghe lệnh chủ tử, chính mình đi lãnh phạt đi.”

Vân Thường sắc mặt trắng nhợt, nói: “Vâng.”

Nói xong, liền hướng ngược với Tô Lạc Y mà đi.

Tô Lạc Y tâm tình cũng buồn bực, một mình đi luyện võ.

Trường luyện võ này chế tạo là vì nàng, Tô Lạc Y xách kiếm, dựa theo ký ức phát huy hành động.

Không thể không nói, Phụng Lạc Y nguyên bản chính là thiên tài, kiếm pháp phức tạp được nàng vũ ra, không hiện chút hỗn loạn, mũi kiếm mang uy lực sắc bén, từng chiêu mang tàn nhẫn!

Đột nhiên, một thanh kiếm phá không mà đến, thẳng tắp nhắm phía Tô Lạc Y!

Tô Lạc Y ánh mắt rùng mình, nghiêm mặt dùng kiếm khí bao quanh bản thân, ngăn lại sự ảnh hưởng của thanh kiếm kia.

Chợt thấy giữa không trung nhảy ra một người, tiếp lấy thanh kiếm trong không trung, lại hướng tới Tô Lạc Y mà xông đến.

Người nọ mang một bộ thanh y, gương mặt tuấn mỹ vô song mang theo tươi cười nhợt nhạt.

Tô Lạc Y con người co rụt lại.

Lăng không mà đứng, người này đã là đi vào huyền hoàng! (◦_◦)

Hắn rơi xuống đất, kiếm trong tay chưa thu lại, cười nói: “Tỷ thí một hồi.”

Tô Lạc Y là thiên tài trăm năm khó gặp, lúc này cũng bất quá là huyền sư thất giai mà thôi, người này cư nhiên so với nàng cao hai cấp bậc!

Sau huyền chi khí là huyền giả, lại hướng lên trên là huyền sư, huyền vương, huyền hoàng.

Người này thoát nhìn cũng bất quá hai mươi tuổi tuổi, đôi mắt trong trẻo, ánh mắt dừng ở trên mặt Tô Lạc Y.

Tô Lạc Y hít sâu, cười nói: “Các hạ đã đi vào huyền hoàng, ta thật sự không có nắm chắc phần thắng.”

Tại cái quốc gia rác rưởi này, lão nhân có tu vi cao nhất bất quá đạt huyền hoàng thất giai.

Lão nhân kia chính là vị gia gia chưa từng xuất hiện của nàng.

Kỳ Uyên nghĩ, nói: “Ta sẽ đem tu vi áp chế đến huyền sư.”

Hai người chênh lệch xác thật quá lớn.

Tô Lạc Y trong lòng gọi hệ thống, “Lão từ gặp được biến thái! Bàn tay vàng mau cứu ta!”

Hệ thống nói: “Ngoan, lớn mật lên đi! Người sẽ không chết.”

Tô Lạc Y hồ nghi, “Thật sự?”

Hệ thống hi hi cười, “Đúng vậy, biến thái còn chưa có tra tấn người! Như thế nào sẽ giết người nhanh như thế?”

Tô Lạc Y đau lòng, hệ thống đáng yêu của nàng làm sao lại biến thành như vậy?

Nhiều lời vô ích, Tô Lạc Y đành phải giờ trường kiếm lên, hướng tới Kỳ Uyên mà ra chiêu.

Kỳ Uyên trong mắt sáng ngời, mang theo tán thưởng nhìn nàng một cái.

Tô Lạc Y trong lòng bị phần, ánh mắt kia giống như là giáo viên mầm non sẽ khích lệ khi hài tử tự mặc quần áo.....

Mặc kệ hai người trong lòng như thế nào ý tưởng, trường kiếm trong tay không ngừng luân động, Tô Lạc Y vẫn luôn ra chiêu, Kỳ Uyên vẫn luôn phá chiêu.

Kỳ Uyên cũng không chủ động công kích, chỉ ngay lúc Tô Lạc Y lộ ra sơ hở hơi tạm dừng một chút.

Tô Lạc Y từ lúc bắt đầu đã mang tia nóng vội, đến sau lại càng ngày càng trấn tĩnh, ra chiêu cũng không hề hỗn độn.

Lại một lần binh khí chạm nhau, Tô Lạc Y dừng lại công kích.

Kỳ Uyên nhìn về phía nàng, trong ánh mắt có chút nghi hoặc.

Tô Lạc Y giải thích nói: “Trường kiếm của ta không bằng ngươi, đánh tiếp liền sẽ hỏng.”

Kỳ Uyên hiểu rõ, hần từ trữ vật khí tìm ra một thanh kiếm được chế tạo tinh xảo, ném cho Tô Lạc Y, nói: “Thanh kiếm này tặng cho ngươi.”

Tô Lạc Y tay tiếp được, tay chạm lạnh lẽo, nàng tùy tay vũ kiếm hoa, lại đem thanh trường kiếm ném trở về.

"Kiếm này quá quý, ta không thể nhận."

So hoàng kim còn quý hơn Thiên Sơn hàn thiết, còn trộn lẫn tạp thể gian khó gặp sao trời thiết.(đoạn này không hiểu lắm)

Nếu không phải đánh không lại này nam nhân, nàng.....

Đánh không lại còn nói cái con khỉ!

Kỳ Uyên cười, “Nhận lấy nó, coi như là ta đưa một phần sinh lễ trước đi.”

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Dịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: Tình địch là phế tài nghịch thiên (8)

Tô Lạc Y: “.....” Nàng vừa rồi nghe được cái gì?

Kỳ Uyên tươi cười mang giọng xin lỗi, nói: “Ta còn chưa tự giới thiệu, ta là Kỳ Uyên, vị hôn phu của ngươi.”

Lúc này mặt trời đã ngã về tây, ánh nắng chiều nhu hòa lan rộng ở cuối chân trời.

Nhưng cảnh có đẹp cũng không bằng Kỳ Uyên giờ phút này đứng ở trước mặt nàng.

Tô Lạc Y lui về phía sau nửa bước, ôn hòa cười nói: “Ta đúng là đáp ứng phụ thân cùng Kỳ gia đại công tử quen biết, nhưng là còn vẫn chưa đáp ứng.....”

Câu nói kế tiếp, Tô Lạc Y không có nói ra.

Kỳ Uyên nhướn mày, “Nhưng ta đối với ngươi nhất kiến chung tình.”

Tô Lạc Y trên mặt tươi cười cũng duy trì không nổi nữa, cứ như vậy thông báo, làm nàng có chút không tiếp thu được.

“Khụ, Kỳ công tử.....”

Kỳ Uyên ngắt lời: “Kêu ta Kỳ Uyên, hoặc là..... Uyên.”

Tô Lạc Y biết nghe lời phải nói: “Được rồi, Kỳ Uyên, nếu ngươi cứ vậy nói thẳng ra, ta đây cũng liền không quanh co lòng vòng. Đây là lần đầu tiên chúng ta gặp mặt, chúng ta đối với nhau hiểu biết còn chưa đủ rõ, hôn nhân là cả đời đại sự, cho nên ta không nghĩ quyết định quá nhanh chóng.”

Nghe xong lời này, Kỳ Uyên nhú nhú mày, trong mắt hiện lên một ngọn lửa kim sắc.

Chỉ một cái chớp mắt, Kỳ Uyên liền khôi phục thái độ bình thường, nói: “Không quan hệ, ta có thể thắng sau lại hạ sinh lễ.”

Tô Lạc Y: “.....”

Kỳ Uyên đến gần Tô Lạc Y, đem thanh trường kiếm đưa cho nàng, nói: “Đừng quá khiến chính mình mệt mỏi.”

Nói xong, hắn liền xoay người rời đi.

Tô Lạc Y xách kiếm, bắt đầu đi xoa ấn đường trở lại sân của chính mình, cùng hệ thống nói: “Phong hoa vô song thật đúng là làm người đau đầu!”

Hệ thống nói: “Đúng vậy, người phong hoa vô song như vậy sao lại bị mù?? Thật đáng tiếc!!!”

Tô Lạc Y cười, “Ta là đang nói ta! Ta! Phong hoa vô song!”

Hệ thống: “Người phong hoa vô song????? (ಠ_ಠ) Chuyện này một chút đều không đáng buồn cười.”

Tô Lạc Y: “Đừng có nói linh tinh, tình huống tình địch bên kia như thế nào rồi?”

Hệ thống: “Tình huống so với người khá hơn nhiều, phòng chừng thời điểm kim thu yến hội đến là có thể đem người đánh thành đầu heo cha mẹ đều nhận không ra người. Nói vậy, nói không chừng kẻ đối với người kiến chung tình người sẽ vứt bỏ người.”

Tô Lạc Y phát hiện hệ thống gần nhất càng ngày càng thích khía nàng, “Hệ thống, người có phải hay không lén dạo qua web không thể miêu tả mà mang bệnh độc về hay không?”

Hệ thống: “.....” Kí chủ rác rưởi dám nghi ngờ nó.

Tô Lạc Y không chờ đến lúc hệ thống kịp suy nghĩ, ăn chút gì đó liền tiến vào tu trạng thái tu luyện.

Rốt cuộc tình địch là có mang theo người không gian tu luyện tràn đầy bảo bối, nàng mang danh thiên tài cũng phải nỗ lực đuổi theo bước chân tình địch phía trước chứ.

Cũng mang là tình địch không có lấy nàng làm mục tiêu tiến lên. Không thì lại mệt thân rồi (๑_๑).

Nghĩ lại vị hôn phong hoa tuyệt đại kia, đột nhiên phát hiện chính mình mang trên đầu danh hàm thiên tài thật nặng nề!

Tu luyện tới giờ cơm chiều, Tô Lạc Y mới chậm rãi mở mắt ra.

Hệ thống: “Ta rà quét qua, không nhiễm virus trở về.”

Tô Lạc Y tạm dừng một cái chớp mắt, mới hỏi nói: “Cho nên người thật sự đi dạo trang web không thể miêu tả?”

Hệ thống: “.....”

Tô Lạc Y rất có hứng thú hỏi: “Người thích nhìn cái dạng gì? Nếu không người download xuống dưới ta cùng nhau xem?”

Hệ thống cảm thấy tốc độ vận hành của mình có điểm theo không kịp mạch não Tô Lạc Y, “Người nói chẳng lẽ không phải trang web số hiệu cao cấp sao? Người vừa mới đang nói đến cái gì?”

Tô Lạc Y: “Người còn chưa thành niên?”

Lúc này nha hoàn tiến vào đem cơm chiều cho Tô Lạc Y, một người một hệ thống đành chỉ hỏi đáp.

Tô Lạc Y suy nghĩ trang web không thể miêu tả chẳng lẽ không phải chứa một loạt video không thể miêu tả sao? (๓ω๓)

Hệ thống suy nghĩ trang web số hiệu cao cấp không thể miêu tả cùng người có cái gì quan hệ? Còn có, nó còn vị thành niên khi nào đã bị ký chủ biết?

Bạn đang đọc truyện *Công Lược Tình Địch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.